~~10260~~. II. C. d. 2. 7.

20841.

MOLITUV

Gréſhnika

per uſákimu

ſedmirih Pſalmov

od

POKORE

k' Bógu sdihujózhiga.

K K
LYCEAL
BIBLIOTHEK
ZU
LAIBACH

S' perpuſhenjam viſhi Goſpóſke.

V' LUBLANI 1817.
Jma na prodaj Joshef Skarbína.

IN=03 0005191

Predgovor.

Sveta katóliſhka Zerkuv, ſa ſvoje otroke prav ſkerbna mati, tudi ſvojih budobnih otrok, tò je, greſhnikov ne posabi, ampak kólikar kóli samove, vedno sa nje ſkerbi; inu ker vé, de je greſhnikova nar vekſhi ſrezha, aku on s' réſnizhno pokóro is ſvojiga greſhniga ſtanú uſtane, je ona is Davidovih Pſalmov ſedèm isbrala, inu jih greſhnikam moliti perporozhila, de bi oni, kadar jih molio, zhes ſvoje grehe ſpodóbno shalovali, ſvoje ſerze s' pravim savúpanjam k' Bogú povsdignili, tèr vſmilenje, inu odpuſhanje grehov sadobili.

Ti Pſálmi, kateri ſe Pſalmi od Pokóre imenújejo, imajo v' ſebi nar lepſbi, inu imenitniſbi navuke sa greſhnika. V' njib greſhnik raslozhnu vidi, kaku naj ſe prava, inu réſnizhna pokora dela; Sakaj David je v' njib zel ſtan rèſnizhniga ſpokornika takó shivó popiſal, ravnu kakùr bi bil Bóg Davidov greh tudi sa tó perpuſtil, de bi nam nad Davidam ràsgled rèſnizhniga ſpokornika pokasal, inu naſs molituv nauzhil, s' katero bi mi do ſedesha miloſti Boshje predreti samogli.

De bi pak mi Pſalme od pokóre nekóliko ból saſtopili, inu s' vezhim pridam molili, sa tó pridejo na ſvitlobo vſi ſedmiri Pſalmi od Pokóre v' podobi molitve ráslozhéni.

Per vſakimu is tih treh Pſalmov

je nar pervizh sapopadèk, to je: nar pervizh se pove, pér kateri perlosbnosti je David Psalm slóshil, kaj on v' timistim govori, kaj od Bogá próśi. Potle se sazhné Pśálm, inu sa sledno versto Psálmá bogabojezhe misli v' podóbi molitve, de bi greshnik vedil, kaj naj misli, kadar teiste besede is Davidoviga Psálma móli. Ne vezhem, de bi usaki ravno use tó, kar je sapisanu, misluti mogel: sakaj po besedah S. Pavla:)* Darov je vezh, duh pak je samú edèn — — vse pak dela edén, inu ravnu tisti duh, kateri slehernimu dejli kakór samu hozhe. *Vendèr pak samore tó, kar je sa usako versto sapisanga, serze vsaj enukoliko vneti, inu s' pomozbjo svetiga Duha dobre misli obudíti.*

Sa volo tigá beri greshnik te buk-

*) 1. Kor. 12.4.

bil saſlushil savolo tigaiſtiga zhaſno, inu vezhno shivlenje sgubiti; sa tó próſi v' tim Pſalmi Bogá, de bi zhaſno, inu vezhno ſmèrt od njega odvernil, inu njemu dodejlil, njega v' prizhejózhim, inu perhódnim shivlenji hvaliti.

David je miſlil, de bi ki njegóva presgódna ſmèrt snaminje rásſerdenja Boshjiga ne bila; sakaj on je védil; de je Bóg njega v' iménitne opravila odlózhil, katere pak do takrat ſhe niſo bíle ispelane. On je védil, de imá on vſe perpraviti, kar je sidáti tempel Boshji potréba; sakaj Bóg je bil njemu uſo podóbo templa pokasal, inu David je imel vſe to ſvojimu ſínu, kateri pak takrat ſhe ni bil rojen, isrozhiti, de bi tá po téj podóbi tempél sídal. David je védil, de ima po njemu vunajna ſlushba Boshja v' pravi réd poſtavlena, inu téjiſti ſpodóbna lepota perdana biti. V' takih okóliſtavah je on snal miſliti, de bi njegóva pre-

sgódna ſmèrt ſhiba jese Boshje saréſ bila, ki bi njegova presgodna ſmèrt bilá take imenitne opravila od njega odvernila.

Sravèn tiga je David tudi sa zhaſt Boshjo prav vnét bil. Uſe druge ludſtva, svunaj Judovſkiga ali niſo praviga Bogá ſposnale, ali pak niſo njega ſpodóbnu zhaſtile. Davidu, inu njegovimu saródu je Bog ſvoje rèſnize isrozhil, katere ſo imele perhodnim vernim v' ſvetim Piſmi perhranjene biti. Is Davidoviga piſanja ſo imeli perhodni verni od mnógih ſkrivnoſt oblubleniga Odreſhenika podvuzheni biti. Sa to je on Boga proſil, de bi njemu teleſno shivlenje ſhe dalej puſtil, de bi samógil Boshje ſkrivnoſti osnanovati, inu Boshje ime nevernikam snanu ſturiti. David je Boga tudi vezhniga shivlenja proſil; de bi njega samogel na vekoma hvaliti.

Kadar je pak David v' nar vek-

ſhi britkoſti, Bog njemu rasodene, de je njegova molitev uſliſhana. On vshe v' duhu vidi, kaku bodo njegovi ſovrashniki raskropleni, inu kaku bo njih hudobía saſramovana. On ſvojim ſovrashnikam voſhi, de bi ponishani ſami v' ſe ſhli, inu ſe reſnizhno pobolſhali.

KatoliſhkaZerkev poſtavi taPſalm med ſhtevilo ſedem Pſalmov od pokore, inu proſi, de bi Bog nje pregreſhne otroke v' prizhejozhim shivlenji pokoril, inu ſe nad njimi v' vezhnoſti ne moshtuval: ſej ona terdnu veruje, de po tim shivlenji ni vezh zhaſa pokore, ampak de bo tam v' vezhnoſti ali vezhno plazhilo pravizhnih, ali pak vezhno terplenje hudobnih.

V' ſkri vnim, inu viſhim saſtopki je ta Pſalm molitu vſaziga v'ſvoji veſti nepokojniga greſhnika, kateri ſe presgodne ſmerti, inu perhodne ſodbe bojí, inu ſe sa to v' pokori trudi; kateriga pak per sad-

nih vèrſtah tiga Pſalma tó veſeli, kar je vlim rêſnizhno shalujejózhim oblubleniga. Kar ſe tedajv' tim Pſalmi od preganjanja, od britkóſt, od teléſniga omáganja, inu od veſelja po zherki, tó je, kakùr beſéde leshé, bére, ſe more v' viſhim ſaſtópki od preganianja, britkóſti, omaganja, inu veſelja v' duſhi ſaſtopiti,

---

1. v. Goſpód! nikár me ne ſvári v' ſvojim ſèrdi, inu ne tépi me v' ſvoji jési.

Goſpód! gléj, od vſih ſtrani ſtiſkan, od vſih ſapuſhen, vùſs preſtraſhen kakor otrok od ptujih otepen k' ſvoji materi hiti, jeſt k' tebi ſvojimu lubesnivimu ozhétu pertezhem. V' tej ſvoji molitvi ſizer tebe ne imenujem ozhéta ampak goſpoda, ker ſi savolo ſvojih kudobij ne vupam tebe ozheta imenòvati; vendèr s' savúpanjam na tvoje vſmilenje zhakam, kér ſi dobrotlivi-

Goſpód. Pusti ſe, o Goſpód, preprośiti od ſvojiga ſlushabnika, katéri ſvojo pregrého, ſvojo ſlabóſt, inu neurédnoſt ſposna, inu ſe savolo tiga prizho tebe ponisha, katéri ſe ne odpové sa naprej tvój ſlushabnik biti, ampak sheli tvojim poveljam pokorèn oſtati, inu hozhe tvoj nar ſlajſhi járm noſiti. Pravizhno mene tépeſh, jeſt ſe zhes tvojo ojſtróſt zelú nizh ne pertóshim: veliko bòl ſposnani, de ſim pokorjenja vréden, inu kér prerad ſam ſebi saſnáſham, radovolnu pervolim, de ti ſhibo primeſh, inu mene tepeſh. Tepi mene, jeſt ſe ne umikam tvojimu ſvarjenju, kér ſposnam veliko zéno tigaiſtiga: ſej, *) *kateriga Goſpod lúbi, tiga on pod ſhibo dershi: tepe pak uſakiga ſinú, kateriga sa lubo usame.* Jeſt ne jiſhem sa pravizhniga veljati. Goſpód! **) *ne pusti, de bi ſe moje ſerze k' hudobnim beſedam nagnilo, inu pregrehe isgovárjalo, kakor hudodelniki delajo: - pravizhen me bo s' uſmi-*

*) Hebr. 12. 6. **) Pſal. 140. 4.

lenjam tepél , inu ſvaril; ólje greſhnika pak (katéru je nezhemerna hvala, inu perlisòvanje) *nima moje glave omaſtiti.* Sakaj rajſhi hózhem miloſtlivu ſvarjen, kakor sapelivu hvalen, ali v' ſvojo ſhkodo glájen biti. Pokori ſvojiga ſinú lubésnivu kakur uſmilen ozhe, inu ne pogubi kriviga kakùr ojſter, ſerdit ſodník.

2. v. Uſmili ſe mene, Goſpód; ker ſlab ſim: osdravi me, Goſpód, lej moje kósti ſe tréſejo od ſtrahú.

Goſpod! perdershi enukóliko ſvojo ſhibo, jeſt vshé pod toiſto péſham: tvoje 'pokorjenje sazhénja vshé sa mojo mozh preſilnu biti. Svojoglávni otrok ſe ſramúje, kadar od ſvojiga ozhéta tepen s' bolezhino perſilen joka, inu veka, inu v'hudobiji prav oterpén otrok tepénje bres ſolsa terpi. Jeſt pak, ker uſmilenje jiſhem, aku lih ſim malo poprej tvojo rokó k' mojimu pokorjenju vábil, ſe ne ſramujem odkri-

toſerzhno ſvojo ſlaboſt tebi pokasâti. Vſmili ſe mene, inu persanesi moji ſlaboſti: ne tepi me po tvoji mozhi; ampak perdershuj ſvojo roko po moji ſlaboſti. Druge podpore nimam svunaj tebe: zhe mene s' tvojo teshko roko po eni ſtrani udariſh. inu mene od druge ſtrani ne podpreſh, bom omagal, is nevole godernjal, inu ſe gotovu pogubil.

Osdravi me, Goſpod! Satiſni vkup moje ſhe krivave rane, katere je meni tvoja teshka roka ſturila. Poverni meni sdravje mojiga ſerza, kateru ſo meni moji grehi vseli. Uli v' moje ſerze poterpeshlivoſt, ſladkoſt. inu veſelje, kateru ſim sgubil. Ne posnam drugiga taku dobriga osdravnika svunaj tebe, kateri veſh, de *) *sdravi ne potrebujejo osdravnika, temuzh bolni.* Tebe ſamiga shelim, ker ſi rekal: *Niſim perſhal klizat pravizhnih, temuzh greſhnike.* Ti ſam imaſh ſhe uſmilenje s' kom hudo

otepenim, inu na pol mertvim. Ute kar je mene ſízer podperalo, je mene sdaj sapuſtilo, inu vſa moja prejſhina mozh, vumnoſt, inu ſerznoſt je preſhla, inu ſe rasgubila. Nizh drusiga kakor ſlaboſt, ſlepota, ſtrah, inu omaganje je v' meni oſtalo.

3. v. Inu moja duſha je ſilnu omamlena: al ti Goſpod! kakó dolgo?

Moja duſha je od ſtrahu, inu shaloſti taku oſlabela, de tudi moje telo peſha. Meni je smankalu ſvitlobe, de bi smotam odjiti samogel. Nimam sadoſti ſerzhnoſti, de bi dobre ſklene ſturil, tudi ne premoshnoſti, de bi jih v' djanji ispelal: nimam tiſte zhiſte pameti, inu terdne vole, de bi bil v' ſtani sálasuvanju ſvojih ſovrashnikov ubejshati. Poſvejtni modriani ſvojo ſlaboſt perkrivajo; jeſt pak ne bom ſvoje ſlaboſti perkrival, de uſmilenje sadobim. Zhloveſhka modroſt namrezh nima sadoſti raſvitlenja, ne

tudi ponishnoſti ſadoſti, ſa to nozhe verjeti de zhlovek k' dobrimu ſam is ſebe nobene mozhi nima. Jeſt pak ponishnu verujem, inu odkritaſerzhnu povem, de ſam is ſebe zelo nizh dobriga ne premorem, inu de ne saſlushim drugiga kakur nepokoj, ſtrah, inu grisenje veſti, ſej mir, ſladkoſt, inu notrani pokoj je ſamu ſa nedolshne.

Al tí Goſpod! kakó dolgo? Ah kaku dolgo - - prevezh ſtilkan vsheſkoraj ne morem dalej govoriti Goſpod! pomagaj meni s' beſedo isrezhi, kar v' mojim ſerzi vidiſh. Kaku dolgo bosh odlaſhal pridti, inu meni pomagati? Glej, pred oblizhjam dobriga osdravnika ſtojim: odkrivam ſvoje rane, proſim, inu ſolse tozhim. Sa kaj ſi, Goſpod, pruti meni kakor de bi moje nadloge ne vidil, ali mene is tihiſtih reſhiti ne hotel? Vſaj nimash nizh majnſhi mozhí kakur volo. Ni mar vshe zhaſs tvojo ſerdito roko odteguiti? „Shtejem ure, inu meni

ſe sdi, kakor bi bile vshe zele lejta. Kako Goſpod! boſh ti moje zelo shivlenje v' ſkuſhnjah, inu v' ſolsah pretezhi puſtil?

Vem, kaj s' ſvojim odlaſhanjam hózheſh: ti hozheſh namrezh mene previshati, de bres tebe nizh ne samorem: ti méni s' ſvojim odlaſhanjam hozheſh taku rezhi: Aku bi jeſt tebi hitru na pomozh perſhal, bi ti vojſkovanja ne zhutil; zhe bi vojſkòvanja ne zhutil, bi ſe savolo ſvoje mozhi prevsel, inu savolo te prevsetnoſti nikdar k' premaganju ne perſhal. Al ti Goſpod, dolgo odlaſhaſh tudi sa to, de bi jeſt ſposnal, kako glaboko ſim ſe pogresnil, de bi ſe is teshave, s' katero ſe pravi pokoj dobi, vuzhil bol ſkerbnu varuvati, de bi ga supet ne sgubil.

Goſpod! ker ſi mene enokoliku zhaſa sapuſtil, de bi ſe savolo pogreſhika tvoje pomozhi moja ſlaboſt pokasala; ne sapuſti me vſaj

ſa vſelej, de ne bom vezhnu pogublen: ako v' ſedajnim shivlenji, ob zhaſi vſmilenja tolikaj naklada ſh, kaj bo tam v' vezhnoſti ob zhaſu moshtuvanja s' temi kateri bodo pogubleni inu *) *zhe bo pravizhen komaj isvelizhan, kjee ſe bo hudobnik, inu greſhnik perkasal?*

4. v. Goſpod! oberni ſe (k' meni), inu reſhi mojo duſho: pomagaj meni ſa tvoje miloſti volo.

Oberni ſe k' meni, ker ſim ſe jeſt s' nadlogami perſilen k' tebi obernil. Oberni ſe k' meni, de tvojo lepoto vidim, inu v' njo salublen vſo nezhemerno lepoto tiga ſvejta sanizhhujem. V' tvoji jesi ſi ſe po pravizi od mene obernil; po tvojimu ſmilenju ſe k' meni supet oberni. Pretergaj savese, s' katerimi ſo grehi mojo duſho svesali. Reſhi me is ſushnoſti greha, inu hudizha, ter ſturi proſto moje ſerze od vſih poſvejtnih saderg, ne ſizer savolo mene, ker niſim ure-

*) 1. Pet 4. 18.

den, tudi ne savolo krivizhne ſile mojih ſovráshnikov, ker to moja hudobia saſlushi; ampak ſtori to savolo ſvoje miloſti.

Blagor timu, v' kateriga ſe ti, moj Bog! uſmilenu osreſh. tvoj pogled samore nar terjiſhi ſerze omezhiti, inu kakor nekadaj Petrovu ſerze v' ſpokorne ſolse raszediti. Osri ſe hitro na me, nikar me predolgu ne sapuſti; bojim ſe, de bi me ſmert ne prehitela; daj de bres odlaſhanja pokoro ſtorim, inu vſe to dopolnim, kar k' tvoji zhaſti ſturiti shelim.

5. v. Sej mertev zlilovek ne miſli na tebe; v' grobi pak kdo bo tebe hvalil?

Aku mene ne reſhiſh, morem vmreti; kje bo pak moja pokora, katere delati po ſmerti vezh zhaſa ni, ker je vender pokora nar vezhi hvala, katero greſhnik tebi dati samore. Ne vsami meni

zhaſti, katero greſhnik ima, kadar je reſnizhen ſpokornik, inu tebi useto zhaſt s' pokoro po grehi omérjeno poverne. Ti ſi hotel nad menoj zelimu ſvejtu zhloveſhko ſlaboſt pokasati; ne brani ſe tudi nad menoj zelimu ſvejtu mozh ſvoje osdravlive gnade snano ſtúriti.

Zhe pomiſlim, kaj ſi ti, Goſpod proti meni, inu kaj ſim jeſt prot, tebi, ſe nozhem s' teboj pravdati ali v' ſodbo jiti: kje je zhlovek na ſvejti, de bi ſe pred tvojimi ozhmi pravizhniga ſhteti samogel, ker boſh zelo pravize ſodil. S' Jobam bom rekal: *) *Sakaj ſkrivaſh ſvoje oblizhje, inu mene sa ſvojiga ſovraſhnika imaſh? super liſt, kateriga veter odneſe, ſkasujeſh ſvojo mogozhnoſt, inu ſuho bilko preganjaſh.* Bi bilu pazh vredno ſe nad semelſkim praham snofiti? isvoli ſi rajſhi dar, kateri ſe tvoji viſokoſti sa greh ſpodobi, inu daj ſvojo

*) Job. 13. 24

teshko roko temu zhutiti, kateri je vshe po tvoi pomozhi sadosti terden nje tesho nositi. Nad menoj pak si svojo zhast s' persanashanjam perdobi. Sturi sebi zhast s' tem, ker jest tvoji pravizi sam is sebe sadosti plazhati nilim vreden, ne tudi premoshen. Tebi samimu se spodobi ta zhast, de se samoresh, kadar hozhesh, krivizhniga usmiliti.

Ako je pak vender per tebi, Gospod, sklenjeno, de naj je sdaj mojiga shivlenja konez; vsaj ne pusti me pasti v' tisti strashni grob vezhne smerti, kjer je nar vekshi posablenje na tebe, kjer je vezhno molzhanje od tvoje mogozhnosti, dobrote, inu resnize, kjer ni drugiga kakor jok, inu shkripanje s' sobmi, kjer je doversheua terdovratnost hudobnih, de tebe ne hvalio, temuzh strashno kolnejo.

6. v. Truden ſim od ſvojiga sdihovanja, vſe nozhi na ſvoji poſteli ſilnu jokam: inu ſvojo poſtelo s' ſvojimi ſolſami mozhim.

Glej Goſpod! is ſerza shelim tvojo vſim pravim ſpokornikom perpravleno miloſt obuditi; savolo tiga ſe s' vednim sdihovanjam trudim, inu nozhem jenjati ſhe dalej ſe truditi. Kolikokrat ſo moje vuſheſa poſluſhanja poſvejtniga ſhuma ſe trudile; kolikokrat ſo ſe moje ozhi gledanja poſvejtnih nezhemernoſt vtrudile, kolikokrat ſe je moj jesik savolo poſvejtnih kvant, inu pohujſhanja polnih pogovorov vpehal; kolikokrat je moje telu savolo neſpametniga potepanja omagalu: sdaj pa kadar imam tolikaj grehov isbriſati, inu tebi vseto zhaſt poverniti, bi jeſt savolo truda ſpokórne dela opuſtil? To ſe ne ſpodobi, inu to naj ne bo. Nozhem timiſtim hinavſkim ſpokornikam enak biti, kateri komaj pokoro perzhnejo, inu ſe berſh nasaj

vmáknejo; kateri ſe s' eno roko malo vdario, ino ſe berſh s' drugo gladio. Jeſt hozhem po velikoſti ſvojih pregreh v' britkoſti, v' shaloſti, v' pokori biti, inu kakor fim do sdaj v' ſamopaſhnoſti shiveti jiſkal, taku hozhem v' naprej ſvoje meſo vednu v' terdo ſushnoſt ſiliti. Nozh, inu dan naj ſo ſolse moj kruh: vſaki dan hozhem ſvoji duſhi rezhi: Duſha! kje je tvoje bogaſtvu, kateru ſi sapravila? kje je tvoja perva nedolshnoſt, katero ſi sgubila? kje je tvoj Bog! kateriga ſi sapuſtila?

Al kako britko je ſpokorniku, kateri v' ſolsah ſvoje oveſelenje jiſhe, sraven pak komaj tolikaj zhaſa, inu perloshnoſti najide, de bi ſolse tozhil. Zhes dan je moja shaloſt taku rezhi vjeta, inu saklenjena, jeſt je ne ſmem ozhitnu kasati: ſej v' ſredi poſvejtnih ludi shivim, kateri vednu na-me gledajo, inu aku bi mojo shaloſt vidili, bi jo sa ſlaboſt ſhteli, inu is

tiga perloshnoſt useli mojo vero saſmehovati. Savolo ſvoje ſlushbe morem moshato, inu modro obiizhje kasati, de ſvojo notrajno shaloſt, inu britkoſt perkrijem, inu ne rasodenem sdihovanja prizho téh, kateri ne vedo, od kod pride, inu koliku velja.

Nozhi ſo sa moje shalovanje perpravne. Proſt od ſushnoſti, v' kateri ſim savolo ſvoje ſlushbe po dnevi; odlozhen od gledavzov, reſhen od opravikov, inu ſkerkbi ſe po nozhi britkoſti ſvojiga shaloſtniga ſerze popolnim isdam v' ſredi tame, katera mojo shaloſt perkriva, inu redi, perdobim, kar meni dan vsame: v' ſvoji poſteli sagernen puſtim tezhi ſolse, inu povodnja ſolsa ſe po moji poſteli raslije: tam namrezh. kjer nimam drugiga gledavza, ſam tebe vſmileniga Boga, kateri ne saversheſh rastertga inu ponisharga ſerza, inu tmaſh dopadajenje nad ſolsami ſpokornikov. Srezhne nozhi! nozhi bol ſvitle kakor nar

ſvitlejſhi dnevi, bo katerih ſe sadobi luzh gnade Boshje, katero je tama pregreh otamnela Şrezhne ſolse reſnizhne pokore! katere ſo ſtudenez tolikaj dobrot, saſtava miru, ſveta ſprava s' teboj, o Goſpod! shlahtne vode! katere samorejo pogaſiti ogin jese ſerditiga Boga. Şladka ſila! katera Boshjimu ſerdu oroshje is rok vsame.

7. Od ſilne notrajne shalosti ſo moje ozhi otamnele, med vſimi ſvojimi ſovrashniki ſim ſe poſtaral.

Tolikaj jokam, de meni ozhi tamne perhajajo, inu ſkoraj oſlepim. Poln ſtrahu savolo tvojiga ſerda, Goſpod, vshe omagujem. Na meſti ſladkiga, inu pokojniga shivlenja, v' katerim ſim nekadaj shivel, nameſti pozhitka, inu obilnoſti, katero je meni ſvejt obetal, pridejo moje lejta med ſkritim salasuvamjam, inu ozhitnim préganjanjam uſe ſorte ſovrashnikov, kateri aku lih ſo krivizhni, vender

v' obilnoſti, v' zhaſti, inu veſelji shive, taku, de ſkoraj v' veri na previdnoſt Boshjo omagujem, ker ſvoje ſovrashnike per uſi njih hudobii mirnu shiveti vidim.

Moji dnevi teko v' britkoſti, inu v' ſolsah, savolo ſtrahu, inu prevelike ſkerbi ſe meni laſje na glavi belio; moje britke ſolſe ſo meni liza kakur nivo isorale. Taku teko moje lejta, inu mojih britkoſt je vednu vezh, bres tiga, de bi vedil, zhe bode tih mojih nadlog kadaj konez. Enu ſamu je, kar mene ſbe opera, inu oveſeli, namrezh to, ker ſi ti o Bog, ti vezhna réſniza! oblubil, de bodo vſi, kateri tebe s' zelim ſerzam, inu v' zeli britkoſti ſvoje duſhe jiſhejo, tebe gotovu naſhli, inu to, ker vem, de ti zhloveku, kadar ſe njemu nar hujſhi godi, rad perſtopiſh. Savolo tiga na tebe, Goſpod, vſe ſvoje savupanje poſtavim, inu ne bom oſramotem. *) *Rezi*, Goſpod, *moji duſhi: Jeſt ſim tvoja pomozh.*

*) Pſal. 34. 3.

8. v. Bejshite od mene uſi, kateri hudobio delate; sakaj Goſpod je glaſ mojiga jokanja vſlihal.

9. v. Goſpod je mojo proſhujo vſhliſhal, Goſpod je mojo molituv ſprejél.

Glejte, po delu ſe prejime plazhilo, po bojuvanji pride mir, po ſdihovanji grede oveſelenje, inu sa dashjam britkih ſols ſonze veſelja poſeje. Glejte, to je ſad mojiga truda, inu tiſtih ſols, s' katerimi ſim ſvojo poſtilo mozhil. Nozh britkoſti je preſhla, inu dan veſelja ſe je perblishal. Goſpod je moje sdihovanje vſliſhal; on je mene is nadloge reſhil. Reſ je tedaj, de je Goſpod bliso tih, kateri v' njega klizhejo, in de ktiri v' ſolsah ſejejo, v' veſelji shanjejo. Sareſ: *) *Blagor tim, kateri shalujejo, lej oni bodo oveſeleni.*

Bejshite tedaj od mene uſi, kateri hudobno shivite, Goſpod ſe

ſe je na moje ſolse oserel. One ſo ſízér tiho kapale, vender ſo v' nar viſhi nebeſa prederle. Vam ſe je sdelo, de sapſtojn na semlo padajo; al one ſo is mojih líz pred ſedesh Narviſhiga tekle. Nikdar sadoſti zheſhen ozhe! ne enkrat, temuzh ſtokrat morem rezhi, de ſi ti vſmileno glaſ mojiga jokanja vſliſhal, de ſi mojo proſhnjo vſliſhal, inu mojo molituv ſprejél.

16. v. Vſi moji ſovrashniki naj ſe ſramujejo, inu ſilno preſtraſhijo: naj ſe sdajzi vernejo, inu ſramujejo.

Moja ſlabóſt, moje ſolse, moje oſramotènje, inu ſtrah, uſe je na enkrat od mene preſhlo, inu je na moje ſovráshnike padlu. Şramújte ſe vy moji ſovrashniki; al ſramújte ſe tákù, de od ſvojih hudobnih miſèl odſtópite Podájte ſe bres odláſhanja h' pokóri, lejte

*) *dan Goſpodovi bo perſhal kakur tat.* Od

*) 2. *Pet.* 3. 16.

vernite od ſebe uſe, kar vaſs napihuje; ſprejmite radi vſe, ponishuvanje, s' katerim vaſs Goſpod ponishuje, inu vuzhite ſe is tiga, kar ſe je nad menoj sgodilo, kako vſmilen je Bog proti vſim, kateri v' njega klizhejo.

Ako ſe pak ne udaſte, inu ſe sdaj pod vſigamogozhuo roko Boshjo ne ponishate, bo vaſha pre vsetnoſt oſramotena, kadar pred ſodbo Boshjo pridemo: takrat bote perſileni rezhi, kar moder mosh od hudobnih govori: *) *Ti ſo tiſti, katerim ſmo ſe nekdaj poſmehuvali, inu nje v' oſramliv pregovor imeli. Mi nevumni ſmo njih shivlenje sa neſpamet ſhteli, inu njih konez sa nezbaſt: Glejte, kaku ſo sdaj perſhteti med Boshje otroke, inn njih odlozhik je med ſvetniki. Tedaj ſmo pot rèſnize sgreſhili, luzh Praviſe nam ni ſvetila, inu ſonze vuma nam ni gori ſhlo Vtrudili ſmo ſe na poti krivize, inu pogublenja, inu ſmo po teshkih potih hodili, sa Goſpodovo pot pak*

*) B. Modr. 5.

nisimo vedili. Kaj nam je previsetnost pomagala ? inu bahanje s' blagam kaj nam je perneslo? Use to je kakor senza presolo - - v' svoji hudobii smo konez useli. T'ako bote upili, kadar se bote v' vezhni smerti snashli. Mene pak je Gospod poterel, de bi me povishal; meni je na en zhas svojo pomozh odtegnil de bi se moja zhlovesbka slabost pokasala, de bi se potreba Boshjiga vsmilenja rasodela, inu de bi taku mozh Boshja vselej hvalena bila.

II. Pfalm od Pokore.

Sapopadek.

David je ta Pfalm sloshil po tém, kadar je is bolesni, inu nádlog reſhen bil, s' katerimi je Bog njega tepel sa to, ker je s' Betsabeo gréſhil, inu njeniga mosha Uria vmoril.

Kadar je David s' Betsabeo greſhil, je on, kakor je greſhnikam navadno, jiſkal ſvojo pregreho perkriti. On je tudi do Joaba ſvojiga vojvoda k' vojſki piſal, 'Uria od vojſke domu poſlati. Urſa pride, inu David njemu vkashe domu k' sheni jiti, inu per njej oſtati, dokler ſe od vojſkniga truda

ſpozhije. Al Uria oſtane toiſto nozh pred durimi krajleve hiſhe inu rezhe: *) „*Skrinja Boshja, Israel, inu Juda v' ſhotorih prebivajo, inu moj Goſpod Joab, inu ſlushabniki mojiga goſpoda na tlah leshe, inu jeſt bi v' ſvojo hiſhò ſhal, de bi jedel, pil, inu per ſvoji sheni ſpal? kakor reſnizhno ti shiviſh, inu tvoja duſha shívi, tega ne flurim.*

To bogahojezhe govorjenje Uría naj bi bilu Davidovu ſerze omezhilo, inu njega na njegovo pregreho opomnilo Al hudobia ſe je bila Davidoviga ſerza vshe mozhno polaſtila, inu sa to ſe ni ispametuval, temuzh je ſhe hudobniſhi bil. Drugi dan ſi David novo svijazho ismiſli: on vsame Uriá k'ſvoji krajlevi misi, inu napaja njega s' vinam, de bi njega vpijanil, inu loshej na njegov dom ſpravil. Al Uria supet tiſto nozh pred krajlovo hiſho ſpi. Krajl tedaj supet ni ſvojga namejna doſegel: inu ako lih je vi-

*) 2. B. od Krajl 11. 11.

dil Boga ſvoji hudobij take mejnike ſtaviti, ni od nje jenjal, temuzh od ſvojiga napuha gnan je v' ſvojim ſerzi ſklenil, Uriu s' ſmertjo vuſta satiſnitи, de bi namrezh Uria Davidove pregrehe ludem povedati ne mogel. Na ta ſturjen ſklep piſhe David liſt do Joaba, v' katerim vkashe Uria v' boju na prav nevarni proſtor poſtaviti, de bi bil od ſovrashnikov vmorjen; s' tim liſtam poshle Uria k' Joabu. Joab is polni povelje krajlovo inù Uria je v' boju pobit.

Kako velika hudobia ſe tukaj is vſiga tega kashe! David jiſhe Uria vpijaniti, de bi ta od vina smamlen ſvoje prejdni dan ſturjene perſege poſabil. Ta nekdaj tako bogabojezh krajl, rasgled lepih zhednoſt, ſe sdaj ne ſramuje ſvoj greh perkriti, inu to po pijanoſti ſvojiga podloshna, od katere bi on imel druge ludi odurazhuvati. On ſe ne boji eniga ſvojih podloshnih napelati v' prelomlenje

perſege, katera je nar mozhnejſhi savesa pred Bogam, inu posabi, de njegovi podloshni, aku Bogu svesti niſo, bodo ſhe majn ſvojimu krajlu svesti. Inu ker njemu vſe to ne tekne, on ne v' nagloſti, temuzh s' dobrim premiſlikam ſklene nedolshniga, inu nar sveſtejſhiga ſvojih ſlusabnikov vmoriti, inu de bi mero ſvoje hudobie do verha napolnil, da ſturjen ſklep ſamimu Uriu v' roko, de more nedolshen, tako rezhi, ſvoje roke v' ſvoji laſtni krivi mozhiti.

Komu je bil pazh ta krajl podoben po tim, kadar je bil od Boga ſam ſebi puſhen? kakor kol viſok, inu zhaſtitliv je prej tudi v' ponishuvanji bil, tako nisik, inu sanizhliv je potle per nar vezhi ſvitlobi ſvoje kraljeve mogozhnoſti bil. David je v' tim ſtani ſilno nefrezhen bil, vender je bil ſhe veliko neſrezhniſhi sa to, ker je v' tim ſtani dolgo molzhezh, inu pokoju oſtal.

Kdo bi ſé nad to Davidovo hudobio ne savsel? kdo bi li vupal njemu vſmilenje od Boga oblubiti? kdo bi od njega ne ſodil, de je vezhnu sapuſhen, inu pogublen biti vreden? Al Bog, kateriga vſmilenje je neskonzhno, ni hotel nad Davidam ſame velikoſti zhloveſhke ſlaboſti pokasati, temuzh tudi mozh ſvoje osdravlive gnade. David je bil med ſhtevilam isvolenih; sa to je bil na pot pravize, inu isvelizhanja nasaj pelan. De bi Bog ſvojo osdravlívo roko perkril, poſhle Davidu bolesen, inu s' njo ga v' pokoro permora. Ker pak Bog vſe ne ſamu s' mozhjo, temuzh tudi lepo, inu lubesnivo dela, je on k' bolnimu Davidu ſvojiga Preroka Natana poſlal, de bi ta njega priasno njegove pregrehe opomnil, inu njegovo ſerze s' lepim ſvarjenjam h' pokori omezhil; inu to ſe je tudi igotovo sgodilu. Kmalo po tem pak, kadar je Dvaid na ſvoje ponishovanje odpuſhanje ſvoje pregrehe, inu teleſnu sdravje sadobil,

je prizhejozhi Pſalm sloshil, v' katerim is hvaleshnoſti proti Bogu inu v' naſhe podvuzhenju iskashe:

Pervizh kako ſrezhen je zhlovek, katerimu Bog grehe odpuſti, ker jih sapſtojn, inu is ſvojiga ſamiga vſmilénja odpuſti. David ſrezho opravizheniga greſhnika v' tim poſtavi, de je greſhnik bres saſlushenja opravizhen. Ne poſtava, ne tudi naturſka luzh ne ſturi greſhnika pravizhniga; ampakshiva vera v' Jesuſa Kriſtuſa Odreſhenika njega do opravizhenja, inu do odpuſhanja grehóv perpele. Taka vera pak, katera zhloveku rasodene, kaj, ſe ima bati, kaj od Odreſhenika vupati, inu kaj ſturiti, de odpuſhanje dobi, je nesáſlusheni dar Boshji, je dar, kateriga zhlovek saſlushiti ne more; sakaj ravnu ta dar je po vuku Zerkve sazhetik vſiga saſlushenja, inu predej pred vſim saſlushenjam gre.

De je taka vera nesaſlushen dar Boshji, ſe tudi is tiga vidi, ker zelo tifti greſhniki, kateri od Odreſhenika vedo, doſtikrat nimajo take vere, katera bi nje opravizhila, dokler jim Bog take vere ne dodejli. To ſe nad Davidam ozhitnu iskashe. Nikdar ni on Odreſhenika njemu, inu njegovim ozhetam oblubleniga posabil: vender zeli zhaſs, dokler je v' ſvoji pregrehi molzhezh inu potuhnen oſtal, njemu to snanje ni niz hpomagalu; njegova vera v' Odreſhenika je tako rezhi v' njemu ſpala. Kako bi ſi bil tedaj ſam ſebi puſhen is ſvojih grehov vun pomagal, inu s' kakſhino pomozhjo bi ſe bil on v' sgubleno ſvetoſt vernil, aku bi Bog ne bil njemu s' ſvojim vſmilenjam navpred perſhal, inu njegov prasni mir poderel, ako bi ne bil njemu shivo pred ozhi poſtavil, kar je on ſam pred ſeboj sakriti jiſkal, ako bi ne bil ravnu takrat vupanje v' njegovn ſerze vlil, kadar je toiſtu s' ſtraham napolnil, ako bi ne bil Bog lubesni

proti ſvoji ſveti poſtavi, inu zhertenja vſe krivize v' njegovim ſerzi obudil; s' beſedo: Ako bi ne bil vſe do sadoblenja pravizhnoſti potrebne pomozhi njemu dodejlil, inu njega s' ſvojo uſligamogozhno gando do prave pravizhnoſti perpelal.

5 *Drugizh* David v' tim Pſalmi pove de je od Boga savolo samolzhaniga greha s' bolesnio ſtiſkan bil, inu ni pokoja naſhal, dokler ſe ni ſvoje hudobiie odkrito obtoshil. David je hotel is hvaleshnoſti ſvojo pregreho inu ſvoje neſrezhno molzhanje zelimu ſvejtu snanu ſturiti, de bi tako ſebe savolo ſvojiga molzhanja pokoril inu naſ podvuzhil v' miloſt Boshio shivo vupati, Bogu hvaleshnoſt ſkasati, inu ne odlaſhati ſvojih padzov s' reſnizhno pokoro poravnati.

Tretjizh David ſleherniga greſhnika poſebej opominja, de naj ni kakur nevumna shivina, kakur kojn, ali meseg, katere je treba s' ber-

sdami, inu tepenjam perganjati, de ſo ludem pokorni: on opominja greſhnike, de ſe náj Bogu podverſhejo, de ne bo ki Bog perſilen, nje s' teleſnim terplenjam krotiti.

Sadnizh pokashe raslozhik, kateri je med pravizhnim, inu hudobnim. On pove, de hudobni veliku terpe; pravizhni pak ſe veſele savolo njim perpravleniga vſmilenja Boshjiga.

Po prizhovanju Ş. Paula Ş. Duh v' tim Pſalmi vſe ludi vuzhi, de vſi potrebujejo osdravlive gnade Isvelizharjove; inu de samorejo v' njegovim imeni vſi grehi, ako bi ſhe tolki bili, odpuſheni biti, zhe greſhnik jih reſnizhno zherti, inu obshaluje: sraven pak tudi pove, de v' pobolſhanje zhloveku odmerjen zhaſ ima ſvoje mejnike, in de pride zhaſ ob katerim ni vezh vſmilenja; de je tedaj ta zhaſ prav prav drag. Ş. Duh tudi vuzhi v' tim Pſalmi, de neſpokorniki, kateri

v' ſvoje pobolſhnnje poſlane nadloge sanizhujejo, ſebi vezhno pogublenje na glavo koplejo: isvoleni pa, ker take nadloge sa pokoro prejmejo, vezhno ſrezho, inu isvelizhanje najdejo. Sa to ſe ta Pſalm ſoſebno tiſtim greſhnikam ſpodobi, kateri ſo vezh zhaſa kaki greh samolzhali, inu pokoro delati odlaſhali, inu sa to je katolſhka Zerku ta Pſalm med Pſalme od pokore poſtavila.

---

1. v. Blagor tem, katerim ſo pregrehe odpuſhene; inu katerih grehi ſo pokriti.

Nikoli ſe popotnik per konzi ſvoje poti bol ne odahne, kakor ſe takrat, kadar je po ſvoji poti velike nevarnoſti ſkuſil: nikoli zhlovek bol sdravja ne zhiſla, kakor po tim, ker je teshko bolesen preſtal: nikoli tudi Kriſtian bol ne sapodade, kako ſrezhna je s' Bogam ſpravlena

dusha, kakor po tim, kir je nesrezho imel v' sushnosti greha dolgó jezhati. Perva srezha zhlovekova je ta, de nikdar v' smertni greh ne pade: sakaj *) *dobro je zhloveku, kadár jarm od svoje mladosti nosi.* Druga, inu veliko vekshi srezha pak je ta, de se on, kadar v' grehe sabrede, is njih iskople. Ako pomislim, kar Ş. Ambrosh od slatih zhasov perviga kristianstva govóri, de je on loshej take nashal, kateri so karstno nedolshnost obvaruvali, kakor take, kateri bi bili po sturjenim grého vredno pokóro sturili; aku pomislim, kako redki so v' sedajnih zhasih nedolshni, morem skleniti, de je gréshniku v' resnizi prav velika srezha, kadar se s' pokoro resnizhno pobolsha.

Al Gospod! daj meni tukaj prizho tebe nesrezhen stan greshnika malo bol na tanku premisliti, de v' svoje serzé bol utisnen veselje nad toisto srezho, katero resnizhen

*) Jer. shal. Pejs. 3. 27.

ſpokornik ima. Kaj je pazh greſhnik, preden ſe ti, o Bóg, v' njega vſmilenu ne osreſh? Ofleplen shivi kakur bi ne bilo ne vérſtva, ne Boga, ne vezhnoſti. Nameſt ſvoje poſtave ima ſvojo ſkasheno natvoro, ſvoje hudobno poshelenje: njegova luzh je barlavi vum; njegovi vodej je njegova ſpazhena vola. On ne posna dolshnoſti ne do Boga, ne do ſebe, ne tudi do ſvojiga blishna. Greh na greh naklada, od dne do dne ſe od tebe, vezhna dobrota, bol dalſha. V' grehih tizhi bres tiga, de bi ſvojo naſrezho ſposnal: on, ker ſvojo pregreho lubi, ſebe ſhe ſrezhniga ſhteje. Ako njega tudi v' zhaſi kaka reſniza v' ſerze sbode, inu njegovo veſt nepokoji, on bersh to sbadanje saduſhiti jiſhe.

Is takiga neſrezhniga ſtanu kako bi ſe pazh greſhnik vsdigniti samogel, ako bi ti, o Bog, njemu vſmilenu navprot ne perſhal? Sa reſ je veliko vſmilenje, kadar ti njega s'

vero sbudish, inu njemu njegov nefrezhen ſtan zhutiti dash. Al kaj pomaga greſhniku ſpoſnanje ſvojiga, greha? zhe greh ſposna, inu od njega ne jenja, on ſhe s' vezhim ſposnanjam, inu bol radovolno, tedaj ſhe bol hudobno greſhi.*) *Poſtava*, po beſedah Ş. Pavla, *je v' meiſſ perſhla, in tako je greh ſe svobilſhal.* Is ſvojiga vſmilenja moreſh, Goſpod, njegovu ſerze s' tvojim ſtraham preboſti, de ſe on tvojih ſodba bati sazhne. Oſtraſhen bo on ſizer ſvoji hudobſi konez ſturiti gledal, vender pak ga ne bo ſturil; ker ſam ſe je samogel raniti, inu pogubiti, al ſam ſe ne maga sazeliti, inu isvelizhati. Ştrah samore njega, ker na ſvojo mozh prevsetnu savupa po polnim podreti, inu njemu vſe vupanje vseti: sakaj is ene ſtrani njega velik ſtrah natiſka; is druge pak njega hudobia mozhnu veshe. De ſe od takih valov ſem ter tje gnau ne pogubi, potrebuje on, de njemu tvoja miloſt, o Bog, na

*) Rim. 5. 20.

pomozh pride: potrebno je namrezh, de ti miloſtliv Goſpod, ker ſi greſhniku njegov nefrezhen ſtan, njegovo bolesen pokasal, inu s' tem njemu ſtrah ſturil, tudi njemu sdravilo, inu osdravnika pokasheh; de njemu vſe preusetno vupanje na ſvojo mozh odusameſh, inu terdno vupanje v' Odreſhenika, inu v' njegóve sdravila v' ſerze vlijeſh: s' beſedo treba je, de ti, Goſpod, vſe pomozhi, inu perprave, katere ſo do sadoblenja pravize potrebne, greſhniku vſmilenu dodejliſh, to je: treba je, de njemu daſh ſposnanje pregreſhniga ſtanu, ſtrah savolo prihodne ſodbe Boshje, vupanje na saſlushenje, inu mozh Odreſhenikovo, lubesen proti tvoji ſveti poſtavi, inu zhertenje vſe krivize. Tvoje vſmilenje je tedaj, o Goſpod, kadar greſhnika is njegoviga nefrezhniga ſpanja sbudiſh: tvoje vſmilenje, kadar njega k'pokori nakloneſh: tvoje vſmilenje, kadar njegovo preobernenje doverſhiſh. Tako je zelo preobernenje greſhnikovo od

perviga do sadniga delo vſmilenja Boshjiga.

Blagor tédaj tim, katerim ſo pregrehe odpuſhene. Srezhen ta dan, ob katerim ti, Goſpod, ſvojo vſmileno roko greſhniku ponudiſh: al ſhe ſrezhniſhi taiſti, ob katerim njega sa roko primeſh, in is blata njegovih pregreh potegneſh. Srezhna ura, ob kateri v' njega vſmilenn pogledaſh: al ſhe ſhrezhniſhi taiſta, ob kateri njemu ſvoj vſmileni glaſ ſliſhati daſh, inu rezheſh: Savupaj ſin! tvoi grehi ſo tebi odpuſheni: Pójdi v' miri, tvoja vera je tebi pomagala.

2. v. Blagor zhloveku, katerimu Goſpod greha ni sarajtal, inu v' kateriga ſerzi ni golufie.

Kako neperpraven je greſknik, de bi ſe savolo ſvojiga greha reſnizhnu pokoril, inu ſi persadeval ſvoj greh s' pravo pokoro rasdjati? Rodovinſki greh namrezh

je zhloveka tako ſkasil, inu ſpazhil, de je nagnen ſvoj greh sakrivati, ali isgovorjati, ne pak reſnizhnu od ſebe vezhi. *Blagor tedaj zhloveka, katerimu Goſpod grehov ni satajtal*, ker je njemu dar reſnizhne pokore vſmilenu dodejlil.

Pokora ni reſnizhna, zhe ni ſerze reſnizhno, inu odkrito. So greſhniki, kateri oſlepleni ſvojih grehov ne sposnajo: ſo drugi, katerih grehov ludje ne vidio, inu katerih notrajna hudobia je s' blisham vunajne poboshnosti perkrita: supet drugi ſvoj greh ſizer rasodenejo, niega hudobio pak isgovarjati, ali vſaj pomajnſhati jilhejo: eni pak zelu s' lashmi ſvoj greh taje. Nikoli ni vezh nevarnosti golufie v' ſerzi, kakur kadar ſe pokora dela. Serze greſhnika ſuſebnu takiga, kateri je dolgo v' grehih hinavſhine, inu lashi tizhal, je ſilno perpravnu druge, nar bol pak ſebe ſlepiti, inu golufati.

Kolikokrat ſe sgodi, de greſhnik bogabojezhe ludi vidi nektere godove s' vezhi bogabojezhnoſtjo obhajati, inu takrat njegov hudobno poshelenje ni tako mozhno do hudobie vneto, on nima tako mozhniga gnanja v' greh. V' zhaſi on ne greſhi sa to ker nima perloshnoſti k' navadnimu grehu : kaki dan ſe tudi njemu ne polubi po ſvoji navadi greſhiti. Tak greſhnik vshe mejni, de je ſvoji hudobſi sa reſ ſlovo dal, kir vender on ni drugiga ſturil, kakor de je od ſvoje hudobiſe eni zhaſ prejenal : on mejni, de sa ſvet ne mara. Tolikaj je smot, tolikaj ſleplenja, tolikaj golufie per pokori, de je malo reſnizhnih ſpokornikov.

Kar je odsvunaj viditi, namrezh beſede, inu dela, ſo doſtikrat take per golufnih, kakorſhne per pravih ſpokornikih. Ena ſama ſkrita korenina v' ſerzi, katera je per enih lubesen doBoga, inu njegove poſtave; per

drugih pak lubesen proti ſebi, inu ſtvarem; ſturi veſ raslozhik med pravimi, inu med hinavſkimi ſpokorniki. Ṣaul, inu David, obadva ſta rekla: Greſhil ſim: ispovedanje greha je bilo per obeh enako: al savolo preusetnoſti, inu hinavſhine je bilo v' Ṣaulu prasno, savolo ponishnoſti, inu odkritiga ſerza pak je bilo v' Davidu dobro, inu osdraulivo. V' ſerzi ozhitniga greſhnika, kadar je gori v' tempel molit ſhal, ni bilo golufie: ker je shelel vſevidiozhiga ſodnika vtolashiti, ſe ni ſramoval ſebe greſhnika bres ovinka toshiti. Al golufia je bila v' ſerzi Fariseja, ker je rajſhi hotel lep viden, kakur v' reſnizi opravizhen biti: inu ker je samolzhal, kar bi bil povedati imel. S' napuham je vſe saſluſhenje poderel, inu ker ſe ni hotel ponishati, je ſhe vezhi greſhnik bil. *Blagor* tedaj *zbloveku, v' kateriga ſerzi ni golufie.*

3. v. Ker ſim molzhal, ſo moje koſti po uſakidanimu vekanju oſlabele.

Moje ſerze, moje notrajne ozhi, in moje vuſta ſo bile v' hudizhovi ſushnoſti. Moje ſerze je bilo s' lubesnjo na greh navesano, nisim jenjati mogel ſvojih grehov lubiti, inu ker vſaka lubesen, svuuaj Boshje, zhloveka ſlepi, je moj duh oſlepil inu oberlavil, de nisim ne velikoſti, ne naſtopikov ſvojih pregreh ſposnal, inu de ſe nisim nad ſvojo neſrezho nikoli pridno preſtraſhil: zhe ſim v' zhaſi v' ſvoji veſti sboden vſaj enkoliko ſvoje grehe ispovedati hotel, je moj jesik ali po ſramoshlivoſti, ali po ſtrahu nad pokoro kakor svesan bil, de ſe nisim ſvoje hudobie nikdar ſpodobno kriviga dal.

Koliko vezh zhaſa pak ſim ſvojo pregreho samolzhal, toliku terjiſhi je moje ſerze bilo, pregreſhne navade ſo ſe bol vkorenile; greh

ſe je meni vedno majn hudoben, majn ſhkodliv, inu moj ſtan majn nefrezhen sdel, inu taku ſim k' sdravju vſak dan majn perpraven bil; kakor rana, dokler je ſhe kervava, zhe ſe osdravniku berſh iskashe, bo lohko sazelena, zhe ſe pak dolgo sakriva, vedno bol gnije, inu bo teshko sazelena. Jeſt ſim jiſkal greh s' greham perkriti; al zhè ſim ſi bol to persadeval, bol hudobno ſim greh na greh nakladal: mozhi moje duſhe ſo vedno bol ſlabele: greham ſe niſim samogel vezh braniti, inu pravizhnoſti jiſkati ſe mi ni polubilo. S' ponishnim obtoshenjam ſe niſim hotel v' noviga zhloveka preoberniti, sa to ſim ſe v' ſlaboſtih pregreſhniga zhloveka vedno ſtaral.

Ti pak, Goſpod, ſi is ſvojiga vſmilenja bolezhine kakor sharjavzo na me isſipal: tvoje puſhize ſo bile tako bodezhe, in obzhutlive, de ſo moje koſti prebodle, inu do musga prederle: kolikokrat koli ſim ſe

ganil, ſim bolezhino kakor bodezhe ternje zhutil: kamor koli ſim legel, je mene bolelo; nozh, inu dan niſim pokojaimel: od bolezhine ſim zelo riovel. Tako, Goſpod, ſi moj pozhitek pokoril, kateriga ſim v' grehi jiſkal, inu tako ſi oſramotil mojo ſramoshlivoſt, savolo katere niſim ſvoje pregrehe odkritoſerzhno povedati hotel.

4. v. Ker je bila tvoja roka nozh inu dan teshka nadmenoj, ſim ſe v' ſvoji teshavi ſem tem tje obrazhal, ker je mene tern bodel.

Kaj je zhlovek, inu kam pride s' ſvojim napuham, kadar ti, Goſpod, tesho ſvoje ojſtroſti njemu zhutiti daſh? Moj Bog! zel zhaſ ſvojiga shivlenja hozhem ſtiſkanje pomniti, s' katerim ſi mene s' vſmilenjam ſtiſkal. Vezhno zheſhena bodi tvoja lubesniva roka, katera tepe, de ſerze osdravi, inu greſhnika v' neſrezhnim miri saſpati ne puſti.

Dokler ſim pod tvojo ſerdito roko bil, inu ſhe nisim vedil, de ſim pod njo, ſim ſe svijal, ſem ter tje obrazhal, in miſlil, ſe tvoji pravizi odtegniti. Al vſe je bilo sapſtojn: zhe ſim ſe vezh branil, vezhi bolezhine ſim zhutil, tako, de ſim vshe ſkoraj omagal. Na to ſe je moja veſt sbudila, inu ſim ſe bati sazhel, ne tolikaj teleſnih, kakor drugih veliko hujſhih bolezhin, katere ſim ſi saſlushil v' zelo vezhnoſt.

V' takim ſtani ſim ſam ſebi teshal, inu nisim mogel ſam ſebe prenesiti: jiſkal ſim ſebe pred ſeboj sakriti; al ni bilo mogozhe, de bi ne bil ſam ſebe vidil. Glaſ je is mojiga ſerza ſhal, kateriga saduſhiti nisim bil v' ſtani, zhe ſim ga bol tolashil, bol mozhen je bil. Tadaj ſim vidil, de ni drugiga ſtoriti, kakor ſe ſvojih hudobij ponishno obtoshit. Al ſkrito ſramuvanje, ſtrah, de bi ki vshe samujeno ne bilo pokoro delati, inu vezh takih smotnjav je mene v'

molzhanju perdershovalo, inu ravno to je moje ſerze mozhno teshalo. Tako ſtraſhen namrezh ſi ti, o Bog! kadar greſhniku greh ſozhitaſh! Al blagor greſhniku kateriga ti nozh in dan ſtiſkaſh, inu s' tim perſiliſh ſe obtoshiti greha, kateriga je dolgo terdo samolzhal: blagor njemu, kadar mu rezheſh: *) *Tebi je teshko proti oſtem berzati.*

5. v. (*Tedaj*) ſim tebi ſvojo ſpregreho iskasal; inu ſvoje nepravize niſim sakrival.

Ta krat, kadar ſo ſe moje ozhi odperle, ſim nar pervizh ſvojo neisrezheno ſlepoto ſposnal, inu zhutil: sdajzi ſim shelil is nje reſhen biti, inu ſim s' Evangelſkim ſlepzam ſvojiga Odreſhenika proſil, rekozh: **) *Sin Davidov! vſmili ſe me - - Goſpod?* daj, *de vidim.* Na enkrat ſe je vſa moja

*) Djan. Apoſt. 9. 5. **) Luk. 18. 39.

hudobia pred moje ozhi poſtavila. Jeſt ſim vidil, kako ſo tebe moji grehi reshalili, ker ſim v' ſvoji hudobíi perpravlen bil, ako bi mogozhe bilo, vſe tvoje Boshje laſtnoſti ovrezhi, inu ſim tako rezhi shelil, de bi ti, ſama Vezhnoſt, jenjal vezhni Bog biti. Spomnil ſim ſe, kolikokrat ſim grisenje ſvoje veſti, kolikokrat ſvet ſtrah odbijal, ker ſe nisim hotel prizho tebe ponishati. Jeſt ſim ſposnal, kako ſi ti lubesniv, ker ſi mene ne vredniga v' poterpeshlivoſti prenesil, me vednu k' pokori vabil, inu sa menoj kakor sa sgubleno ovzo hodil: sraven pak ſim tudi ſposnal ſvojo terdobo, inu nehvaleshnoſt, s' katero ſim tebe sanizhoval.

Kadar je uſe to pred mojimi ozhmi bilu; ſim bil v' ſkuſhnjavi, de bi po polnim óbnemagal; ker nisim ſerzhnoſti imel verjeti, de bi greſhnik, kateri je tolikokrat prevsetno na Boshjo miloſt greſhil,

vupanje imeti samogel. Ti pa, Goſpod, ſi ſe mene vſmilil, ti ſi branil, de po tim, ki ſim vſim tvojim laſtnoſtam nezhaſt ſturil, niſim tudi zhes tvojo miloſt, katera je tebi zhes vſe luba, nehvaleshno greſhil. Ti ſi v' moje ſerze terdno savupanje v' mojiga Odreſhenika vlil; ti ſi me podvuzhil, tebe lubiti, inu ſebe sovrashiti: ti ſi meni pokasal, de tvoji ojſtri pravizi drugazhi odjiti ni mogozhe, svunaj zhe ſam ſebe pravizhno ſodim, ſvoj greh obshalujem, inu ſebe savolo njega bres sanaſhanja pokorim.

Potlej ſim jeſt, kar slèherni ponishan greſhnik ſturi, tebi, o Bog, ſvojo zelo hudobio toshil, inu de lih je vſe tebi odkrito, ſim vender ne ſamu greha, temuzh tudi vſe njega okoliſtave tebi iskasal. Jeſt ſim povedal ne ſamu perloshnoſt, inu perzhetik ſvojiga greha, temuzh tudi, kje, kadaj, sa kaj, inu kako ſim ga ſturil, inu

vſe njega naſtopike: inu zhe ſim bol ſebe prizho tebe toshil, bol ſe je moje ſerze hladilo. Zelo nizh niſim perkril, inu s' polnimi vuſtami ſim povedal, de je vſe, kar ſam is ſebe imam, krivizhno in hudobno; vſe dobro pak ſamo is tebe isvera; de zhlovek ſam is ſebe nizh drugiga ne sna, kakor golufati, inu greſhiti; ſkosi tebe pak, zhe ga mozhniga ſturiſh, nar bolſhi ſad perneſſti samore.

6. v. Rekal ſim: Povedal bom zhesſe ſvojo krivizo prizho Goſpoda: inu ti ſi meni hudobio mojiga greha odpuſtil.

Po tim, ker ſim ſe ſvoje hudobie prizho tebe odkritoſerzhnu obtoshil, ſim ſklenil pred eniga tvojih nameſtnikov jiti, tam ſe vſe ſvoje hudobie obtoshiti, inu tvoji pravizi ſkosi pokoro zhaſt dati: inu tedaj ſi ti hudobio mojiga ſer-

za odpuſtil, ker ſi vſe mojo ſerze prenaredil. V' ſerzi ſim terdno ſklenil ſe obroshiti, inu tvoji pravizi sadoſti ſturiti, inu vshe ſi ti glaſ mojiga ſerza vſlíhal: moje obtoshenje ſhe ni bilo na jesiki, inu vshe je tvoje vuho v' mojim ſerzi ſlíſhalo, kar ſim ſturiti ſklenil. Kako teshek kamen ſe je takrat od mojiga ſerza odvalil, kadar ſi moje ſerze prenaredil! Zhutil ſim ſam v' ſebi, de ſim veſ drugi zhlovek: novo nagnenje je v' mojim ſerzi uſtalo: meni je ſveit, inu jeſt ſim ſam ſebi ſe perſtudil. Kakor ſim prej ſvojo hudobio perkriti shelil, tako ſim potle hitèl jo tvojimu nameſtniku rasodeti, inu kakor ſim ſe prej ſramoval ſebe hudobniga pokasati, tako me je potle veſelilo ſebe saſramuvati, de bi tebi, o Bog, bila vſa zhaſt, ker tebi ſamimu vſa zhaſt gre, nam pak oſramotenje, inu sanizhovanje. Komaj ſim dozhakal dan, kateriga ſim perloshnoſt imel pred tvojiga nameſtnika pridti, ker ſim

prej veſel bil, zhe ſim hitro od njega bejshati samogél. Nar pervo, kadar ſim pred njim govoriti sazhel, je bilo, de ſim tako dolgo samolzhanje, inu sakrivanje ſvojiga greha ispovedal, inu tako ſvoje molzhanje pokoril.

Ako lih ſlushabnik Boshji ni kmalo te oveſelozhe beſede meni rekal: Pojdi, tebi ſo tvoji grehi odpuſheni: vender ſim s' lohkim inu savuplivim ſerzam od njega ſhal, ker je meni lubesnivo povedal, kako ſe prava pokora dela, katera ſama je osdravilo greſhniga ſerza. Tako je pravizhno s' menoj ſtoril; ſej tak hudobnik kakorſhni ſim jeſt bil, ni samogel kmalo v' pravize otrok Boshjih ſtopiti. Nameſtnik Boshji je mogel snaminja mojiga ſpreobernenja imeti, je le reſnizhno, ali ne: on je mogel ſkuſiti, zhe je mene Duh Boshji, ali ſamo zhloveſhki duh k' timu ispovédanju gnal. De je greſhnik

reſnizhno ſpreobernen, ni sadoſti, de ſvojo vunajno hudobio sapuſti, ſerze more prenarjeno biti, v'ſerzi vkoreninena, inu saſtarana hudobia more rasdjana biti. To ſe pak navadno po zhaſi, ne pa hitru sgodi. Zhaſ, inu poſkuſhnja ſo po vuku ſvetih ozhakov nar bol varne prizhe reſnizhniga preobernenja.

Kadar je pak ſlushabnik Boshji moje preobernenje ſkuſil, je vidil, de je tvoje isvelizhanſke gnade delo. Tvoja vſigamogozhna roka ſe je nad menoj ozhitno kasala Duhovni vódej ſe je savsel, inu ni vedil, zhe bi ſe vezh nad mojo ſlaboſtio, ali pak nad mozhjo tvoje gnade, nad tvojim vſmilenjam zhudil. Veſelil ſe je s' teboj, ker ſi ti dobrotlivi paſtir mene ſvojo sgubleno ovzo naſhal. Poln hvaleshnoſti sa ta zhudesh, kateriga ſi nad menoj ſturil, ni vezh odlashal mene med tvoje otroke ſhteti: ni vezh hotel zhakati, de bi bil jeſt s' pokorni-

mi deli pravizi Boshji ſvoj dolg plazhal; sadoſti je njemu bilo moje perpravlenu ſerze, ki ga je on ſposnal, ker je vidil, de tim ſe vshe en zhaſ v' ſpokornih delih trudil, inu sa to je miſlil, de bosh ti to delu, kateru ſi vſmileno perzhel, tudi dobrotlivo do konza ispelal. On je tedaj ſvojo roko zhes mene istegnil, inu meni v' tvojim imeni, o lubesniv: ozhe! sasheleni mír dal, rekozh: Tebi ſo tvoj grehi odpuſheni; pojdi v' miri, inu ne ſtori nizh vezh tako, de ſe tebi kaj hujſhiga ne sgodi.

To tako hitro osdravlenje pa ni mojih ſols vſtavilo, ampak ſhe vezh jih obudilu. Nikdar nisim sadoſti obshaluvati mogel, de sim tolikaj zhaſa tebi dobrotlivimu ozhetu superu bil. Mene ni vezh ſushni ſtrah trudil, ampak lubesen je meni mojo nehvaleshnoſt veliko bol shivo pred ozhi ſtavila kakor vſe poprejſhinu bodenje moje

veſti. Sa to ſim ſam ſebi toliko majn persaneſiti hotel, kolikor ſi ti hitrejſhi meni saneſel, inu ker ſi malo od mene tirjal, ſim tebi veliko dati ſklenil.

Jeſt ſim vidil, kako je tebi vſhézh bilo, kadar ſim je ſvojih pregreh prizho tebe odkritoſerzhno obtoshil: sa to ſim ſklenil, tebi k' zhaſti zelimu ſvejtu snaminja ſvoje pokore sapuſtitj, inu ſvojo hudobio s' zhednoſtami, zhe bi ſe ſmelo rezhi, poſvezbeno ſvejtu pokasati; tako namrezh, de kadar bo ſvejt vidil mene v' radovolnim ponishovanji, v' bejshanju pred poſvejtno zhaſtjo, bo ſposnal, de ſim nekadaj prelakomen poſvejtne zhaſti bil, inu sraven ſe bo vuzhil, rajſhi ponishen, pa ne viſok biti: kadar bo vidil mene do vbogih dobrotliviga, bo moje nekadajne hrepenje po zhaſnimu blagu vidil, inu ſe bo vuzhil lakomnoſt, inu vesanje na posemelſko blago ſovrashiti: kadar bo vidil

mene bol molzhezhiga, ſamotniga, krotkiga, poterpeſhliviga, bo ſposnal moje nekadanje nepotrebne pogovore, moj ſamopaſhni ſmeh, mojo jeso, inu zhumernoſt, inu ſe bo s' tem vuzhil te grehe nad ſeboj bolſhati: kadar bo mene v' poſtih, v' zhujenju, v' dolitrenju ſvojiga mesa, v' terdim deli vidil, bo ſposnal moje poprejſhno rasvusdano shivlenje, inu savolo moje pokore ſe bo ſramoval tako hudobno shiveti. De samolzhanje ſvojiga greha plazhani, je pravizhno, de ſe k' nogam vſih kriſtianov vershem, inu s' vuſtmi vſih sa odpuſhanje grehov proſim.

Moj Bog! kakſhin je zhlovek ſam is ſebe, inu ſam ſebi puſhen! Kakoſhin je pak ſkosi mozh tvoje gnade pobolſhan! sa reſ: *Blagor tem, katerim ſo pregrehe odpuſhene: inu katerih grehi ſo pokriti. Blagor zhloveku, katerimu Goſpod greha ni sarajtal, inu v' kateriga ſerzi ni golufie.*

7. v. Sa to bo ſleherni boga lubn o pravim zhaſi k' tebi molil.

Pravizhni niſo pravizhni rojeni, ampak greſhniki; ſamo ſkosi karſt bodejo pravizhni, inu ſveti. Doſtikrat pervo nedolshnoſt sgube, inu preden na pot pravizhnoſti ſtopio, ſe po blatu velikih grehov valajo. Bog namrezh jih v' ſushnoſti njih hudobniga nagnenja, inu v' ſlipoti puſti, de bi tako njih napuh ponishal. Oni v' zhaſi savolo ſvoje nehvaleshnoſti tudi v' ſredi ſvojiga teka padejo, inu ſe ranio. Vſi tedaj naj ſe boje tiga, kar ſe je meni sgodilo: vſi naj ſe od mene vuzhe, kaj pokori soper ſtoji, inu kaj jo doverſhi. Moje molzhanje, moje pokorjenje savolo molzhanja, moja vuzhlivoſt, s' katero ſim ſe ſvarjenju vdal, jim je podvuzhenje, ſe ne ſramovati, ali bati, odkritoſerzhno ſvoje hudobie ſe obtoshiti: inu zhe ſo neſrezho imeli kaj perkriti, naj bres odlaſhanja ras-

odejo, kar ſo po nevumnoſti sakrivali. Moje vupanje naj jim vupanje obudi: moje odpuſhanje naj jim bo saſtava, de tudi oni, zhe ſe prav perpravijo, ga sadobiti samorejo: móje ponishanje, inu molitev naj jih opomni, de ſe ponishajo, inu odpuſhanja proſio.

Zhe ſo pak ſrezho imeli, vſelej karſtno nedolſhnoſt perhraniti, naj jih moj padez molitve opomni, de ſe ki tako ne vdarjo, kakor ſim ſe jeſt vdaril. Naj ſi v' ſerze vsamejo beſede Ş. Paula: *) *Kakor pomagovzi vaſ opomnimo, de Boshje gnade ſapſtojn ne prejimete: on* (Bog) *rezhe: Ob perjetnim zhaſi ſim te vſliſbal, inu v' dan iſvelizhanja ſim tebi pomagal.* Glej, *sdaj je perjetni zhaſ, glej, sdaj je dan iſvelizhanja.* Ṣo zhali, kateri ſo zhaſi vſmilenja, inu kadar ti preteko, ni vezh milosti. Vſaku odlaſhanje je nevarno, inu doſtikrat ſe

*) Kor. 6. 1.

ſe sgublena perloshnoſt nikdar vezh ne dobi. Bog ima ſvoje zhaſe, ki ſo nam nesnani: on ſam previdi perhodno, mi pak vidimo ſamo prizhejozhe, inu pretezheno. Sa to naſ opomina David, rekozh: *) *Zhe danaſ njegov glaſ ſliſhite, nikar ne odvernite ſvojih ſerz.*

7. v. De tudi povodnja veliko voda bliso njega ne pride.

Presavupliv na ſvojo mozh, inu ſrezho niſim ob pravim zhaſi v'-te, o Bog, klizal, sa to ſim ſe od ſkuſhnjav premagan globoko pogresnil. **) *Jeſt ſim per ſvoji obilnoſti rekal: Ne bom nikoli premaknen.* De bi ti, Goſpod, mene ponishal, *ſi ſvoje oblizhje od mene obernil, inu meni je vſe vpadlu.* Slishal ſim vezhkrat, de zhlovek savolo ſvoje ſlaboſti ne ſme nizh v' ſebe savupati, al ker ſhe niſim ſvoje ſlaboſti ſkuſil, niſim veruval, de samorem paſti. Tako ſim bil tiſtimu ne-

*) Pſal. 94. 8. **) Pſal. 29. 7.

ſpametnimu moshu enak, od kateriga je v' Ş. Evangelju piſano, *) *de je sidal ſvojo hiſho na pejſek: inu ploha je padla, inu ſo perſhle derezhe vode, inu vetrovi ſo pihali, inu ſo ſe v' tiſto hiſho uperli, ona je padla, inu nje podertia je bila velika.* Perſhal je vihar ſkuſhnjave, inu je mene napuhneniga poderel; inu ker po ſvojim padzi niſim ponishnejſhi bil, ſi ti, o Bog, ploho, inu povodnjo derezhih voda, to je, veliko ſkuſhnjav nad-me perdreti puſtil, inu one ſo me poderle, inu vtopile.

Take nesrezhe ſe imajo bati vſi hudobni, kateri na ſvoje pobolſhanje ali zelu ne miſlio, ali pak toiſtu odlaſhajo: kadar bodo v' ſvojim prasnim miri ſpali, bo jesa Boshja kakor hudu vreme na nje planila, inu oni bodo v' povodnji vezhnih britkoſt vtopleni,

Bogabojezhi pak vedo, de je zhujenje; inu molitu tiſta od Boga

*) Ş Matt. 7.

isvolena podpora, po kateri ſami ſe mozh, inu terdnoſt soper vſe ſkuſhnjave dobi, inu ohrani; sa to vedno zhujejo, inu molio; oni dokler je perjetni zhaſ, dokler je dan isvelizhanja, s' molitujo, inu pokoro hiſbo ſvojiga ſerza terdno delajo: sa volo tiga jih ſkuſhnjave ſamo od svunaj nadlegujejo, v' njih ſerze pak tako lohko predreti ne samorejo: ſej vſmilenje Boshje je bliso tem, kateri vedno zhujejo; ono povſod ſpremla te, kateri v' toiſtu vupajo, inu ga proſio. Zhe ſe tudi kadaj sgodi, de Bog jih k' njih vezhimu ponishuvanju v' kaki ſkuſhnjavi premagati puſti, jih vender kmalo supet vsdigne. Nobeden tih, kateri ſvoje grehe vedno v' ſpokornih ſolsah pero, ne bo v' povodnji hudobie vtoplen: nobeden tih, kateri, dokler je perjetni zhaſ, k' vſmilenju Boshjimu per. tezhe, ne bo ojſtri pravizi isdan: inu nobeden tih, kateri ſe s' reſnizhno pokoro od hudobnih lozhio

ne bo ob zhaſi móshtuvanja s' njimi oſramoten.

9. v. Ti ſi moje perbeishaliſhe v' britkoſti, katera je mene obdala: ti moje veſelje! reſhi me od tih, kateri ſo mene obſuli.

Ako ravno ſim ſe v' ſerzi vſi hudobii odpovedal, ako lih ſo vſe poſvejtne nezhimérnoſti meni soperne, ako lih druge k' pokori, inu k' savupanju na tvojo miloſt opominjam, vender ſe na ſvoj prizhejozhi ſtan ne saneſem. Vem, de tvoj duh diha, kjer, inu kadar hozhe; vem, de moji ſovrashniki mene is vſih ſtrani salasujejo, inu de je hudizh po tem, kadar je ſvoj rop sgubil, s' tem rasdrashen, ſhe bol ſkerbno jiſhe dobiti, kar je sgubil. Jeſt posnam dobru ſvojo ſlaboſt, inu neſtanovitnoſt zhloveſhkiga ſerza; vem, kako nevaren je ſvejt meni; ſej moje hude nagnenia ſo ſizer oſlablene, vender niſo po polnim rasdjane. Zelo loh-

ko ſe tedaj ſamoren v' poprejſhno neſrezho pogresniti, inu bom tudi gotovo padel, ak me tvoja vſiga-mogozhna roka ne obvaruje: jeſt ſe vezh ſvoje prevsetnoſti, kakor pa ſvoje ſlaboſti bojim.

Sakri tedaj mene Goſpod v' tvojim narozhji: odverni od mojih ozhi vſe hudo, katero me smotiti ſamore, inu odusami meni vſe perloshnoſti hudo ſturiti: ne puſti me v' nobeno tako ſkuſhnjavo pridti, katera bi bila vezhi kakor je pomozh, katero ſi meni dati namejnil. Varuj me, de ſe nikdar ali s' prasnim ſavupanjam na laſtno mozh, ali ſkusi kako greſhno lubesen do ſam ſebe is tvojih rok ne istergam: obvaruj meni pravizhnoſt, v' katero ſi me poſtavil; inu de jo obvarujeſh, ſturi miloſtlivo, de bom sa reſ ponishen, inu hvaleshen: ti ſam ſvoje dari varuj, inu ne savupaj jih mojim ſlabim rokam. Poravnaj moje hudobno naguenje, katero me shene, de bi ſe

ſavolo dobriga povišhuval: sateri v' meni vſe nagnenje proti zhlovešhkimu obrajtanju, vſe dopadajenje, ki ga do ſebe imam; lej ta ſtrup ſe naglo zhlovekoviga ſerza polaſti: ti ſam bodi moja zhaſt moje poveſelenje. Isruj is mojiga ſerza vſe korenine, katere ſo moji navadni grehi v' mojim ſerzi sapuſtili; ne ſturi po mojih shelah, ampak po tvoji volji, inu ne glej na drugo kakor na ſvoje vſmilenje. Proſim te sa dar ſtanovitnoſti, ſušebnu v' taiſti zhaſ, kadar bom nar bol mersel, nar bol nevkreten, nar majn k' dobrimu nagnen. Mene majn moj tek, kakur konez njegov ſkerbi: ſej zhimu je nedolshnoſt, v' kateri ſe ſamo nekaj lejt shivi, inu kaj pomaga pokora, ako ni ſtanovitna. Vſiga ſe is ſvoje ſtrani bojim: od tebe pak, Goſpod, vſe kar je nar bolſhiga, vupam.

10. v. Vum bom tebi dal, inu tebe podvuzhil po tej poti, po kateri bosh hodil; vedno bom v' tebe gledal.

Gospod! komaj sim tebi svoje shele rasodel, vshe slishim tebe meni rezhi: Vum, inu mozh bom tebi dal po poti isvelizhanja. Ti si svojo drago dusho savergel, inu si nevumni shivini enak, ker si se od napuha vnet zhes sapovedi svojiga stvarnika spuntal; pravizhno bi bilo, ako bi bil tebe v' tvoji nevumnosti, inu slepoti sapustil; vl jest se nozhem tvojiga pregreshenja spomniti: ravno s' tako skerbjo bom zhes te zhul, s' kakurshno bi bil zhul, ako bi nikdar ne bil mene reshalil. Jest hozhem tebe modriga, inu rasvumniga v' vsih rezheh storiti, katere vezhno itvelizhanje sadenejo; pokasati tebi hozhem, de vezhne dobrote veliko vezh veljajo kakor vse zhasne, kratke, inu prejidejozhe rezhi; jest te bom obvaruval pred spazhenjam tiga

ſvejta, kateru mnogiteriga sapele, ker njemu neſrezhni konez perkriva. Ne bom puſtil, de bi ti pokrivih potih hodil, inu na njih ſtal. Pokasal bom tebi vſe nevarnoſti, de ki ne padeſh; v' sadregi te bo moj ſvet ſpremlal: luzh moje beſede bo tebi povſod ſvetila; tebi bom ozhi dal, de jo vidiſh, vuſheſa, de njo saſtopno poſluſhaſh, ſerze, de jo ſprejmeſh, inu ispolniſh. Jeſt bom ſvoje ozhi kakor sveſte varhe vedno v' tebe oberne imel, inu moje ozhi bodo tvojo hojo ſpremlale, dokler te perpelam do konza tvojiga popotvanja, v' ſrezhno vezhnoſt.

11. v. Nikar ne bodite kakor kojn, in meseg, katera pameti nimata.

Neſkonzhno je tvoje vſmilenje, o Bog! Ti ſi meni dar pokore dodejlil, de ſim ſe ſvojih grehov ponishnu obtoshil, inu ſi meni mojo hudobio odpuſtil: ti ſi meni ne ſamu nevarnoſt pokasal, v' kateri je

vſak preobernen greſhnik, ker samore supet v' poprejſhine grehe nasaj paſti, ampak ſi zelo moje ſerze nagnil, tebe sa pomozh proſiti, de bi v' pravizi do konza oſtal. Ṣhe vezh: ti ſi meni zelo snanje dal, de hozheſh vſelej moj varh biti, inu vſe moje ſtopine vishati. V' sahvalo sa to tvoje vſmilenje ſi hozhem persadevati s' ſvojim opominjanjam druge nedolshne v' njih nedolshnoſti ſtanovitne ſtoriti.

Neſpokornikam ſim pokasal, kakuſhna neſrezha je h' grehu ſhe nepokoro perdjati: ſpreobernene ſim podvuzhil, kako lohka ſe doblena praviza sgubi, kako potrebna je per ſpazhenju tiga ſvejta pomozh Boshja. Sdaj de vſe podvuzhim, ſhe vaſ nedolshne ogovorim: Ṣpomnite ſe ſvoje viſokoſti, v' kateri ſe snajdete; ne podversite nikdar ſvojih duſh meſu, inu teleſnim shelam: ne bodite kakor kojni inu mesgi, kateri ſo bres vuma, inu po nagnenju ſvojiga meſa delajo: ampak

ſpomnite ſe veliku vezh ſvoje zhaſti, v' kateri ſte, ker ſte po Boshji podobi ſtvarjeni: ne ſramotite ſami ſebe, ne sapuſtite ſvoje viſokoſti, h' kateri vaſ je Bog povsdignil, inu ne bodite nevumni shivini enaki. Samo Bog je zhes vaſ poviſhan; on vaſ je nar viſokejſhim duhovam enake ſtoril, vſe druge ſtvari pak je vam podvergel. Ohranite ſvoje goſpóſtvu, ſvojo viſokoſt, savolo katere ſte bliso Boshjiga ſedesha, inu ne lasite s' poſvejtnimi shelami po semli, kakor nevumna shivina perklonjena po semli hodi.

12. v. Vkroti (o Bog) s' torbami, inu bersdami zhelusti tistih kateri ſe k' tebi ne perblishujejo.

Ne pusti, Goſpod, teh, kateri tvoj ſladak jarem, inu tvojo lohko butaro od ſebe mezhejo, inu shive kakor kojn, inu meseg po ſvojim nagnenju, ne pusti jih prosim, v' njih smotah oſtati: ſturi

s' njimi, kar mi s' nevumo shivino ſtorimo, de jo vkrotimo: deni na njih zhelusti bersde, inu vſtavi njih ſvojoglavnoſt: nadleguvaj njih preusetniga duha s' telesno ſlaboſtjo: pogasi s' britkoſtami ogin njih preshivih pozhutikov: vſtavi njih lubesen do posvejtnih ſladnoſt s' bodezhimi bolezhinami: odusami jim perloshneſt k'hudimu, inu odtergaj njim telesne dari, katere tratjo, inu v' tvoje reshalenje obrazhajo.

Zhe ſo tvojiga glasa gluhi, inu tvojimu ſvarjenju nepokorni, perloshi k' pervim vdarzam druge bol zhutlive: ſturi terdouratnim, kar ſi meni nepokornimu ſturil: ne perpuſti, de bi ſe v' takim krivizhnim ſtani ſrezhne ſhtéli: sagradi jim njih hudobno pot s' ternjam britkoſt: vſtavi njih pregreſhni tek s' zhaſno supernoſtnjo, de ker ſvojih hudobnih shela ne bodo ispolniti samogli, ſe bodo naveli-zhali hudobno shiveti: daj jim

greukoſt grehov, inu ſladkoſt brumnoſti zhutiti: ſturi njim ſushnoſt pregrehe teshko, inu butaro tvoje poſtave lohko, de bodo ſpoſnali, kaku ſi ſladek vſim tem, kateri v' tebe klizhejo.

13. v. Sa greſhnika je veliku ſhibtiga pak, kateri v' Goſpoda vupa, bo uſmilenje obdalu.

Ode bi vſi, kateri med nevarnoſtami tiga ſvejta bres ſkerbi shívé, mene poſluſhali, inu meni kateri ſim hudo, inu dobro ſkuſil, verjeli, kako reſnizhno je, de greſhnika veliko shib tepe, tiga pak kateri v' Boga vupa, njegova miloſt obdá! Vshé v' prizhejozhim shivlenji ui greſhniku, naj ſe veſeli kolikor hozhe, prave ſrezhe: Ti vezhna praviza, ſturiſh, de on ſkoraj vſelej v' ſvojim grehi saſlusheno terplenje najde, ali njega veſt grise, inu to je filno teshavno, ker zhlovek ſvojo veſt vedno s' ſeboj noſi, ali, zhe tudi

njega veſt ne bode, on vender v' ſvoji hudobnii nikdar tolikaj veſelja, inu pokoja, kolikur sheli, ne najde; njegovimu veſelju je vſelej doſti sopernoſt perdrushenih. Zhe pak v' prizhejozhim shivlenji tolikaj ſhib greſhnika tepe, kaj more njega ſhe le tam v' vezhnoſti zhakati! ker tukaj je zhaſ persanaſhanja, tam pa zhaſ vezhniga moshtuvanja.

Vſe drugazhi pak ſe s' tiſtimi godi, kateri v' Goſpoda vupajo. ker njega miloſt jih objame. Reſ je, pravizhni ſo na tim ſvejti doſtikrat v' ſtiſkah, inu greſhniki v' obilnoſti shive; vezhkrat je kak nedolshni Jakob v' terdih ſkuſhnjah, inu hudobni Esau velike ſladkoſti vshiva: vender je sgol ſamo vſmilenje, de je pravizhen ſtiſkan, greſhnika pak, aku lih je v' kaki zhaſni ſrezhi, tvoja ojſtra praviza, Goſpod, na unim ſvejti zhaka.

Doſtikrat eden, ali drugi tvojih isvolenih sajide, inu ſe ne ispametuje drugazhi svunaj s' nadlogami ſtiſkan: tvoje uſmilenje je tedaj, kadar njega s' ſhibami pershenesh, de ſe is ſvoje hudobne poti verne; tvoje vſmilenje je, kadar njega permoraſh, de ſe soper tebe ne punta, de ſe tvoji ſveti voli podverſhe, tvoje vſmilenje je, kadar njemu zhaſne nadloge nakladaſh, de bi ga vezhnim britkoſtam odtegnil; tvoje vſmilenje je, kadar njemu sapelive, inu nevarne zhaſne dobrote vsameſh, de bi njemu vezhne dobrote dodejlil.

Goſpod! jeſt ſposnam, inù zhutim, de zhe bol terdno v' tebe vupam, zhe ſe bol tvoji voli podvershem, bol ſim ſrezhen, bol miren, bol veſel v' ſerzi tudi med vſimi smeſhnjavami tiga ſvejta. Ako bi Indje okuſli, kako ſladak je Goſpod, inu kako ſrezhen je ta, kateri v' njega savupa, kako berſh bi ſe njim poſvejtno veſelje gnu-

filo, inu kako hitro bi oni ſvejt sapuſtili: s' veſeljam bi ſe ſladkoſtam tiga ſvejta odpovedali; inu vſe krishe bi volno na-ſe vseli, ako bi pomiſlili beſede S. Paula: *) *Naſha ſedajna zelo kratka, inu lohka nadloga nam perneſe vezhno, inu viſoko zhaſt, katera vſe odtehta.* **) *Sej Nobenu oko ni vidilo, nobeno vuho ſliſhalo, tudi v' ſerze zhlovekovo ni perſhlo, kar je Bog perpravil tim, kateri njega lubio.*

14. v. Veſelite ſe v' Goſpodu, vi pravizhni, inu bodite prav veſeli, rasglaſujte ſvoje veſelje vſi, kateri ſte dobriga ſerza.

Veſelje v' Goſpodu je dejlesh nedolshnih, ali pak ſkusi pokoro opravizhenih Greſhnikov, inu v' ſvejt salublenih dejl pak ſo ſolse, inu terplenje; ker oni ſo sakòl ſerdite pravize Boshje, inu zhe majn ſvoj neſrezhni ſtan obshalujejo, vezh ſo objokanja vredni. Ser-

*) 2. Kor. 4. 17. **) 1. Kor. 2. 9.

ze, kateriga ſe poſvejtna lubesen polaſti, ſe zelo ne more v' Goſpodu veſeliti, inu kolikor bol ſe ſerze proti posemellkim rezhem vnema, toliko bol proti vezhnim dobrotam omrasuje: ſej nobeden ne samore dvema ſebi na proti poſtavlenima goſpodoma ſlushiti, inu obeh lubiti ni mogozhe, ker *) *perjatelſtvo tiga ſvejta je Bogu ſovrashno: kdor koli bo tedaj hotel perjatel tiga ſvejta biti, bo Bogu neperjatel*, inu kdor ſe hozhe tukaj s' ſvejtam veſeliti, ne bo samogel s' Kriſtusam krajlovati.

Vi tedaj pravizhni veſelite ſe v' Goſpodu, vi, kateri ſte dobriga ſerza, rasglaſujte ſvoje veſelje. Vi ſte ſizer ſhe na tim ſvejti v' ptuji desheli: vi ſedite ſhe kakor nekdaj Israelzi, per Babilonſkih vodah, inu jokate, ker ſe ſpomnite, de ſte med tolikaj ſmotami, med hudobnim ſvejtam, inu ſhe od nebeſhkiga Siona odlozheni: vaſhe

*) Jak. 4. 4.

žitre viſe na verbah, na neſadnih dreveſih, kar po islaganju S. Auguſhtina pomejni, de vi pravizhni na tim ſvejti poſvejtnim ludem greſhno veſelje puſtite inu sa ſe ſamo veſelje v' Goſpodu perhranjte, to je: vi pravizhni ſe tukaj ſamo v' tim veſelite, de ſte s' Bogam ſklenjeni, inu des' Kriſtusam vred od ſvejta sanizhovani terpite. Al vsdignite ſvoje glave, ſej vashe reſhenje ſe perblishuje: ſpomnite ſe, de Kriſtus vam govori, kadar rezhe: *)

Reſnizhno, reſnizhno vam povem: Vi bote shalovali, inu jokali, ſvejt pak ſe bo veſelil, al vaſha shaloſt bo v' veſelje prevernjena. Shena, kadar rodi, ima shaloſt, ker je nje ura perſhla: kadar je pak otroka rodila, ne smijli vezh britkoſti savolo veſelja, de zhlovek je na ſvejt rojen: inu ravnu tako vi imate rej shaloſt sdaj, jeſt vaſ bom pak supet vidil, inu vaſhe ſerze ſe bo veſelilo: inu vaſhiga veſelja vam ne bo nobeden usel. Spomnite ſe, de, kadar zhaſ pride v' nebeſhki Jerusa-

F

*) Joan. 16. 20.

lem jiti, bo vſa shaloſt jenjala. *Bog bo vſe ſolze od njih ozhi obriſal: inu ſmerti ne bo vezh, ne shalovanja, ne vpitja, ne bolezhine ne bo vezh, ker pervo je minulò.* Dokler pak ta zhaſ pride, poveſelite ſe sdaj s' Davidam, rekozh: **) *Jeſt bom v' pravizhnoſti pred tvoje oblizhje* (Goſpod) *perſhal: inu bom naſiten, kadar ſe bo tvoja zhaſt perkasala.*

*) Skriv. rasod. 21. 4. **) Pſal. 16. 15.

III. Pſalm od Pokore.

Sapopadek.

David je ta Pſalm sloshil takrat, kadar je savolo ſvoje dvojne pregrehe, namrezh savolo preſhesſhtva, inu vmorjenja Uriaviga v' veliki bolesni, ali kakor nekteri islagavzi miſlio, kadar je v' terdih ſtiſkah, inu nadlogah bil. On ſposna ſvojo hudobio, inu preveliko pregreho; sa to prav da Bogu, de njega tepe: ſamo toliko Boga proſi, de bi s' njim kakor vſmileni ozhe, ne pak kakor ojſter ſodnik ravnal: de bi njegove bolezhine pomajnſhal, ker je njemu savolo ſil-

nih , inu predolgih bolezhin poterpeshlivoſt vshe pohajati sazhela.

On ne toshi ſvoje bolezhine ludem , ampak ſamimu Bogu : ker ludje mu je ne majnſhajo , temuzh ſhe nove britkoſti perkladajo : njegovi perjatli ga sapuſhajo : inu njegovi ſovrashniki ga pogubiti jiſhejo : njih hudobno volo on s' molzhanjam , inu krotkoſtio prenese, inu Bogu , kateri ſam vſe shele njegoviga ſerza posna , ſe be zeliga isrozhi : ker dobro ve , de Bog njemu savolo njegove pregrehe vſe te britkoſti nakłada, inu sa to ſe on vſim ſtiſkam radovolno podvershe . de bi po takim pokorjenju njegovi grehi isbriſani bili.

De bi Boga k' uſmilenju obudil, pokashe , kako velik raslozhik je med njegovim ſtanam , inu med ſtanam njegovih ſovrashnikov ; kako on , inu kako njegovi ſovrashniki miſlio. Njegovi ſovrashniki ſo pol-

ni sdravja, inu shivlenja: oni bogatio, ſo vednu mozhnejſhi, inu njih je vſaki dan vezh; sa njegove dobrote njemu nehvaleshnoſt vrazhajo: oni njega ſovrashio, inu pogubiti jiſhejo ſamo sa to, ker je njim njegovo dopadajenje nad brumnoſtjo superno, inu ker jim njih hudobío vedno ozhita.

Na konzu ſvojiga Pſalma on Boga proſi, de bi njega hitru osdravil, inu tako njegovim ſovrashnikam saſtopiti dal, de njega ni po polnim sapuſtil, kakor ſi oni domiſhlujejo; temuzh, de, ako ravnu njega, ker je greſhnik, po saſlushenji tepe, on vender vſelej njegovi Bog, inu Isvelizhar oſtane.

Ta Pſalm, kateri je od Zerkve med ſhtevilu ſedem Pſalmov od pokore poſtavlen, je molitu ſuſebnu takiga greſhnika, kateri je savolo ſvojih grehov tilno shaloſten, inu ſkoraj veſ smamlen; kateri savolo ſvojih pogoſtnih padezov ve-

lik nepokoj v' ſvojim meſi zhuti, inu ſe boji, de bi ga Bog, ker njega taku ſtiſka, ne bil vshe po polnim sapuſtil, inu de bi ki 'ne bil njega k' vezhnimu terplenju obſodil. Ta Pſalm je tudi molituv takiga greſhnika, kateri veliko terpi od tihiſtih, kateri ſo njegovi perjatli bili, dokler je v' grehih njih tovarſh bil: ker oni ſe njemu, kadar njegove shele ſe poboljſhati vidio, mozhnu superſtavio. Al on jim ſvoje vuſheſa satiſne, de njih sapelivih beſed ne ſliſhi, inu v' njih sapeluvanje pervoliti nozhe; temuzh k' ſvojimu Bogu kakor ſvojimu ſamimu pomozhniku pertezhe, inu njega odpuſhanja ſvojih grehov proſi.

---

1. v. Goſpod! ne ſvari me v' ſvojim ſerdi; inu ne tepi me v' ſvoji jesi.

Uſim pravim ſpokornikam je laſtno, de zhloveſhku ſvarjenje po-

terpeshlivu preneſo, ker ſvarjenje greſnika ponishuje, inu sdravi: koliko majn ſe ſmem jeſt tvojiga ſvarjenja, o Bog, braniti, ker ti nar ſkrivniſhi grehe ſposnaſh, inu tvoja praviza nar majnſhi preſtopke bres pokorjenja ne pusti. Sa volo tiga, ker tvojo pravizo lubim, inu ſvojo krivizo ſovrashim, ſe radovolnu tvoji ſhibi podvershem.

Samu to tebe ponishno proſim, *ne ſvari me v' ſvojim ſerdi, inu ne tepi me v' ſvoji jesi.* Ne ſvari me po saſlusheuju mojih prevelikih grehov, ampak po velikoſti ſvojiga vſmilenja. Ne tepi me s' tem, de bi me mojim hudobnim shelam pustil, ali de bi meni perpuſtil vſo hudobio ispelati, h' kateri ſvoje ſerze nagneni zhutim, Ne tepi me tako, de bi po tvojim ſvarjenju ſhe hudobniſhi, inu terdovratniſhi bil, inu de bi to, s' zhimer mene bolſhati hozheſh, savolo mojiga ſpazhenja mene pogublajo. Ne tepi me tudi po ſovrashno, de bi me

neuſmileno tepel, inu raſtarel ampak tepi me kakor tepe dobrotliv ozhe, kateri ſvojiga ſina s' tepenjam pobolſhati hozhe.

2. v. Ker tvoje puſhize v' meni tizhe: inu tvoja roka je teshka nad menoj.

Sposnam, de, ako bi ti, Goſpod, mene tudi s' vſimi ſvojimi ſhibami tepel, bi to ne bilu sa moje grehe prevezh. Al ne gledaj, Goſpod, v' to, kar ſim saſlushil, ali kaj ſim tvoji pravizi dolshan: ampak glej v' mojo ſlaboſt, inu v' tvoje vſmilenje. Ti ſi meni tako vſmilen de mene v' prizhejozhim shivlenji, kjer je zhaſ odpuſhanja, sa moje grehe pokoriſh: jeſt tebe sahvalim sa to vſmilenje. Al proſim, nakladaj meni ſamu toliku, kolikor ti meni mozhi dati hozheſh, de ſvoje terplenje volnu noſim: daj ſe s' tim potolashiti, ker mene moja veſt ſilno grise, inu meni pokoja ne da; ſej ſposnam, inu

ponishno ispovem, de ſim nar vekſhiga pokorjenja vreden.

Moje zelu ſerze je kakor s' ternjam rasbodeno, ker moja s' tvojim ſvarjenjam isbudena veſt meni uſo mojo hudobio pred ozhi ſtavi: grosno bodezh mi je ſtrah tvojih ojſtrih ſodbá, sa to moja duſha ſkoraj omaguje: inu ker tvoja teshka roka vedno na meni leshi, me ſtrah obhaja, de bi ne bil od tebe sa vſelaj sapuſhen. O kako velike bolezhine morejo tam v' vezhnoſti biti, ker ſo one vshe tukaj tako bodezhe: o kako neſrezhen bi jeſt bil, ako bi ti, kakor ſim saſlushil, zelo tesho ſvoje ojſtre pravize na mene vergel.

3. v. Ni sdravja v' mojim meſi savolo tvoje jese: moje koſti nimajo pokoja savolo mojih grehov.

Glej Goſpod! moje meſo je ſpazheno, vſi moji vudi ſo ras

vusdani. Moje v' grehih rasvajeno meſo ni vezh duhu podversheno, ampak ga vſeſkosi premaguje. Dokler ſim ſvoje vude moril, je bilo Boshje sdravje v' mojim meſi: takrat ſe meſo ni tako mozhno duhu superſtavilo; inu zhe je tudi kaki boj med duham, inu meſam vſtal, je duh meſo berſh vſtavil. Al to sdravje ſe je rasgubilo, ker ſim meſu, inu niegovim shelam ſtrezhi, inu sloshnoſti jiſkati sazhel: vſe je is ſvojiga reda ſtopilo; jeſt velik nepokoj v' ſvojim teleſi zhutim.

Verh tiga ſi ſhe tudi ti, Goſpod, moje meſo terdo natiſkati sazhel. Od velikih bolezhin moje telo medli, inu savolo teleſnih ſlaboſt moja duſha peſha, tako, de, ker koſti pokoja nimajo, je tudi duſha napokojna, inu smamlena; meni ſe ſkoraj shiveti vezh ne lubi. Gorje taki ſlepi duſhi, katera je, kir ſe je od tebe, vezhna dobrota, odvernila, vupala svunaj tebe kaj bolſhiga do-

biti! sa reſ po laſtni ſkuſhnji ispametuvan ſposnam, de ni sdravja svunaj v' tebi, ti ſamo shívlenje; ni praviga veſelja, svunaj v' tebi, ti ueſkonzhana lejpota; inu nobeno ſerze ne samore pokojno biti, dokler v' tebi, o krajl vſiga miru ne pozhiva.

4. v. Ker moje hudobie ſo zhes mojo glavo sraſle, inu me tlazhio kakur teshka butara.

Ni zhuda, de pokoja nimam, ker je tolikaj hudobie v' meni. Kadar ſim ſvoje grehe ſtoril, ſo ſe meni zelo majhini sdeli, jeſt jih niſim zhutil; sdaj pak pod njih tesho jezhim, inu ſtokam. S' pogoſtnim padzam ſim v' neſrezhno navado perſhal: s' grehami ſim ſe snaſil, inu pobratil, inu ſim pregreho kakor vodo pil. Gorje moji neſrezhni duſhi, katera je v' tako ſtraſhnim ſtani pokojna bila, katera s' shelesjam pregreſhnih navad vklenjena ni njih teshe zhutila, katera je

v' ſlushnoſti grehov ſladko ſpala, hudizhovi jarm s' veſeljam noſila, inu de lih je vſa vſa ognuſena bila, ſo ji vender nje gnuſobe vſhezh bile.

Al kako bi bil ta neſhrezhen ſtan zhutil, ker ſim ſe od vrozhine ſvojiga hudiga poshelenja vnet ſam ſebi mozhan sdel. She le takrat, kadar ſi ſe ti, vezhna dobrota, s' ſvojo osdravlivo roko mene dotaknil, ſim ſvojo ſlaboſt zhutil; takrat ſo ſe moje saperte ozhi odperle, inu ſim ſposnal, de ſo moje hudobie, katere ſo ſe meni prej kaj prav maliga sdele, ſe kakor morje nad mojo glavo snaſhle, me topile, inu na meni kakor prav teshka butara leshale. Goſpod, zhe meni na pomozh ne prideſh, inu me s' ſvojo vſmileno roko ne podpreſh, morem pod to teshko butaro poginit. Jeſt ſim kakor tiſta neſrezha shena, katero je po prizhovanju Ş. Lukesha *) Şatan s' bolesnio tako svesal, de je

*) Luk.

ofemnajſt lejt ſkluzhena bila, inu ſe zelo ni ſkloniti mogla. Ti, dobrotliv isvelizhar, ſi jo vidil, k' ſebi poklizhal, inu njej rekal: *Shena! réſhena ſi od ſvoje bolesni*: Ti ſi roke na njo poloshshil, inu sdajzi ſe je ſklonila. Rezi tudi meni le beſedo, inu tvoj hlapez bo osdravlen: poloshi na njega roko ſvoje uſigamogozhne milosti, berſh bo od mene teshka butara pregreh odpadla, ter ſe bom pravizhen ſklonil.

5. v. Moje rane ſo gniti, inu ſmerdeti sazhele: savolo moje nevumnosti.

Moji grehi ſo perſhli is ſpazhenja mojiga ſerza, inu ſo moje ſerze ſhe bol ſpazhili. Jeſt ſim ſe grehov navadil, inu ſim ſe v' tih navadah vterdil, tako, de ſo moje greſhne navade zelo drugim nadleshne jéle biti, inu de ſe je vſim nad mojim sadershanam gnuſiti sa, zhelu: inu to ſe je savolo moje ne-

ſrezhne nevumnoſti sgodilo, ker nisim zhes ſvoje grehe pokore delal: ker pravo sdravilo sa grehe je pokora: modroſt tedaj greſhnikova je ta, de kmalo ſvoj greh s' pokoro pokonzha; nar vezhi nevumnoſt greſhnika pak je ta, de zhes grehe pokore ne dela.

Jeſt sim pred teboj, Goſpod, ſvoje rane sakrival, ker jih nisim ſovrashil: inu ker sim ſe ſramoval jih prizho tebe odkritoſerzhno ispovedati, sim ſe tudi ſramoval jih komu tvojih nemeſtnikov rasodeti, inu kar je hujſhi, sim ſhe s' vunajnim lepim obnaſhanjam, s' vunajno brumnoſtio ſvoje rane perkrivati gledal: tako ſtrup hudobie v' meni ni bil saduſhen, temuzh moje rane ſo vednu naprej gnile, inu sa to veliko hujſhi perhajale: ſej pregrehe s' hlenenjam sakrite ſe teshejſhi ſposnajo, ſposnane ſe teshejſhi odkrijejo, inu odkrite ſe teshejſhi zelio. Moja nevumnoſt ſe meni s' tem bol vtepa,

ker ſemrad ſvojih gnilih ran vshe ſam prenesiti ne morem: inu nikogar nimam, kateri bi meni pomagal, in h' katerimu duhovſkimu osdravniku se satezhem, on savolo ſemradu mojih saſtaranih ran, inu savolo njih gnilobe oſtermi, inu vſaki, kakor nekadaj Marta od ſvojiga brata Lazarusa rezhe: *) *Gospod! on vshe ſmardi, ſej je vshe ſhtiri dni mertev.* Ti tedaj, Goſpod, vſmili ſe zhes-me, iskashi nad menoj ſvojo Boshjo mozh, kakor ſi jo nekadaj nad Lazarusam iskasal: saupí s' velikim glaſam ſvoje gnade, inu rezi: *Lazarus pridi is groba.* Obudi mene v' shivlenje pravize, sazeli moje rane, inu vkashi duhovſkim osdravnikam, ſvojim nameſtnikam, rekozh: *Odveshite ga inu puſtite ga jiti.*

*) Luk. II. 39.

6. v. Oſlabel ſim, inu veſ vkup lesem: zel dan shaloſten hodim.

Kaj ſim ſlepez jiſkal v' ſvojim grehi drusiga kakor ſvojo ſrezho, ſvoje poviſhanje ſvojo tolashbo: inn kdo greſhi sa volo kaj drusiga kakor sa volo tega, ker ſi greh v' ſvojo ſrezho ſhteje. Al jeſt ſim jiſkal v' grehi, kar ſe v' njemu ne najde, inu ſe tudi nikdar najditi ne samore. Veliko vezh ſim nashal v' ſvojim grehi revſhino, ponishanje, bolezhino, inu shaloſt. Oſlabel ſim na teleſi, inu na duſhi: moje telo nadloge tarejo, inu moja duſha, katera naj bi proti nebeſhkim dobrotam hrepenela, je is ſvoje viſokoſti padla, inu ſe je neſramnim shelam tiga ſvejta podvergla; vſa je ſkashena, vſa poſemelſka, vſa meſena.

Tako is vſih ſtrani ſtiſkan, v' veliki shaloſti vtoplen zel dan tavam, in hodim: kamor ſe obernem,

nikjer ovelelenja ne najdem, inu kako bo hudobnik ovelelenje naſhal, ker nobeniga ne saſlushi: nar vezhi ovelelenje greſhnika je to, de on ſvoj nefrezhen ſtan ſposna, inu nad njim ſerzhno shaluje. Dodejli Goſpod, de ne bom v' prasni shalosti hodil, temuzh, de bo moja shaloſt v' trudenju ſpokornih del, inu de ne bom tolikaj shaloval nad tem, kar terpim, temuzh veliko vezh nad tem, ker ſim tvojo pravizo reshalil.

7. v. Lej moje ledje je polno smotnjav: inu na mojim meſi ni sdravja.

Kar mene ſhe bol v' ſerzi boli, je to, ker zhutim v' ſvojim teleſi neisrezheno ſpazhenje: ker ſpazhenje perviga greha ſo moji laſtni grehi grosno obudili, in mu bres mere veliko perloshili. V' ſvojim teleſi zhutim neſpodobno gnanje; hudo poshelenje ſe ſkosi vſe vude kashe; v' glavi ſe vſakorſhne pregreſhne podobe sberajo: ozhi

v' nevarne rezhi vhajajo: vuſheſa ſe na hudobne pogovore rade naſtavlajo: jesik je hiter v' pohujſhlivih beſedah: vſi vudi, katere ſim k' perhranjenju duſhniga, inu teleſniga shivlenja sadobil, ſlushjo in ſo orodje hudobii. In tako ni sdravja na teleſi, ker ni vuda po katerimu bi ſe poshelenje ne vnemalo.

Al kako po pravizi je v' meni ta nadloga! ſej moj duh ſe je od tebe, o Bog, lozhil, inu sa to je veſ red prevernen, inu veſ mir rasdert; vſe je nepokojno, vſe ſe je v' duſhi, inu v' teleſi prekuzuvati sazhelo, tako, de se meni sa reſ ſpodobi rezhi, kar je nekadaj Ş. Paul rekal: *) *Vem, de v' meni, to je, v' mojim meſi dobriga ne prebiva*; Ah! de bi tudi s' Ş. Paulam ſmel rezhi: *Ne delam dobriga, ki ga hozhem: ampak ſturim* (to je: meni vjide zhes volo) *hudo, ki ga ſovrashim. Zhe pak to ſturim kar nozhem, ne delam vezh jeſt tega, ampak greh*, (to je, poshelenje,

*) Rim. 7. 18.

ali nagnenje v' greh) *katero v' meni prebiva. Vidim pak drugo poſtavo v' ſvojih vudih*, (to je, zhutim gnanje, katero mene kakor neka poſtava ſili, ne k' dobrimu, ampak k' hudimu) *katera je poſtavi moje miſli* (to je poſtavi Boshji, katera ſe mojimu duhu prav sdi) *soper inu mene v' poſtavi greha, kateri je v' mojih vudih* (inu ni drugiga, kakor hudu poshelenje) *po jetniſhko dershi. Jeſt neſrezhen zhlovek, kdo bo mene reſhil od teleſa te ſmertí?*

8. v. Silno ſim ſlab, inu ponishan: riovem od shaloſti ſvojiga ſerza.

Silno ſi persadevam rasbersdane vude ſvojiga ſpazheniga teleſa vkrotiti, inu meſo duhu podurezhi: al moj duh je oſlablen, inu ne samore vezh meſa premagati: sa to je ranjeno moje ſerze, inu to mene veliko ponishuje, ker vidim, de moj duh od meſa premagan nebeſhkih rezhi ne sheli, temuzh je zelo

v' meſene, inu posemelſka ſtvari s' lubesnio, inu rasvelelenjam samiſhlen.

Kar mene ſhe bòl boli, je to, ker ſe ſpomnim, de kolikor ſim dobrot od tebe prejel, toliko ſim jih s' grehimi povernil, inu tvojo dobrotlivoſt reshalil. Kadar te ſvoje nesveſtobe smiſlim, ni meni sadoſti pred teboj milo jokati, temuzh jeſt od velike shaloſti v' ſerzi riovem. s' greham ſim ſe sniſhal, savergel, in nevumni shivini poenazhil, prav mi je tedaj, de ſe ponisham, in de po shivinſko riovem.

Al ravno sa to, ker ſvoj neſrezhen ſtan ſposnam, nad njim shalujem, inu na te, vezhna dobrota, mozhno upijem, inu pomozh od tebe vupam. Şej ti ſi Ş. Paulu, kadar je tebi ſvoje ſlaboſti toshil, rekal: *) *Tebi je moja gnada sadoſti: ker mozh ſe v' ſlaboſti bol iskashe.* Jeſt te-

*) 2. Kor. 12. 9.

daj ne bom ſvoje ſlaboſti sakrival, de bo mozh Kriſtuſova v' meni prebivala: tudi bom tebi ſvoje ponishuvanje glaſno osnanuval, de ſe nad menoj dopolnjo beſede vezhne reſnize: *Kdor ſam ſebe ponisbuje, bo povishan.*

9, v, Pred teboj, Goſpod, ſo vſe moje shele: inu moje jezhanje pred teboj ni sakrito.

Dokler ſim poſvejtne rezhi lubil, kadar ſim savolo sgube ene, ali druge ſtvari shalóval, ſo bile moje shele ſvejtu snane; ſvejt je saſtopil, sa kaj shalujem, on je ſposnal, kako velika je moja shaloſt, inu britkoſt mojiga ſerza: ſej ſvejt posna, kar je njegoviga; on zhuti, inu raslozhi ſvojiga duha, kjer koli je on. Sdaj pak, ker skalujem zhes ſvoje grehe. inu zhes ſvojo nehvaleshnoſt proti tebi, vezhna dobrota! sdaj, ker shelim tvoji reshaleni pravizi sadoſti ſturiti, inu tebi ſamimu vſhezh biti

*) Luk. 14. 11.

ſvejt ne posna mojih shelá, ki sdihovanje, kateru tvoj Boshji duh obudi, je ſvejtu nesaſtopno, inu ſe s' zhloveſhkim jesikam dopovedati ne samore: sa to je shaloſt, katera je is Boga, ſvejtu zelo ptuja, inu nesnana.

Al tebi, Goſpod, kateri duo zhloveſhkiga ſerza vidiſh, ſo vſe moje shele popolnim snane; ker ti ſam ſi jih v' mojim ſerzi obudil: ti ſam vidiſh, koliko je meni superno moje prejſhno shivlenje, ti ſam veſh, kako je meni britko, de ſim tebe, ſtudenez vſih dobrot sapuſtil, inu ſe vſih nezhimernoſt tiga ſvejta veſelil: ti ſam ſposnaſh, kako mozhno shelim s' teboj v' lubesni ſklenjen biti.

Vender, ker samore bres mojiga vedesa v' mojih shelah kaj tebi superniga tizhati, proſim tebe s' Davidam, rekozh: *) *Preglej me, o Bog, inu ſposnaj moje ſerze: ſkuſi me, inu*

*) Pſalm. 138. 23.

Spoſnaj moje ſkese: inu poglej, ako krivizhno delam: inu vodi me po vezhni poti. Daj meni zhiſte shele, shele, katere ſe tebe ſpodobio: ſej shele s' poſvejtno lubesnio ogniſene tebi dopaſti ne samorejo. Inu ravnu to je zhigar ſe bojim, de bi namrezh kaka ſtvar mojih shelá ne kasila, ker jih tako dolgu ne uſlishish. Sa to veliko jezhim v' ſvojim ſerzi, inu to moje jezhanje ni pred teboj ſkrito. Vſake shele, ako ne bodo hitro ispolnjene, ſo zhloveku terplenje: ker shelam je zelu hitroſt kaſna, inu shelnimu ſerzu ſe nikdar sadoſti hitro poſtrezhi ne samore. Ne odlaſhaj tedaj ozhiſtiti vſe moje shele, de bodo kmalo pred teboj, inu de moje sdihovanje ne bode prasno.

10. v. Moje ſerze je shaloſtno, moja mozh je mene sapuſtila: zelu moje ozhi ſo otamnele.

Komaj ſim ſe malo obveſelil, ker ſim zhutil, de ſi ti dobre shele v' mojim ſerzi obudil, vshe zhutim

supet veliko shaloſt, inu omamlenje v' ſvojim ſerzi, euukoliko savolo moje teshke veſti, katera me pezhe, enukoliko savolo ſtrahu pred tvojim ſtraſhnimi ſodbami, enukoliko pak tudi sa to, ker je mene vſa mozh sapuſtila, ter ſi nizh ne vem, inu ne samorem pomagati: ker ozhi mojiga ſerza ſo otamnele, inu najdem veliko tamoto v' ſebi. Goſpod, ti ſi meni ozhi odperel, de ſim ſvoj neſrezhen ſtan ſposnal; al sdaj mene v' tamoti puſtiſh, de ne snam hudiga od dobriga prav raslozhiti: ti ſi meni mozh dal, nad ſvojim ſtanam ſhalovati, inu k' tebi sdihovatí; inu sdaj puſtiſh mene ſvojo ſlaboſt, inu pomankanje prave ſerzhnoſti zhutiti: ti namrezh delash tako s' menoj sa to, de bi mene previshal, kako potrebno je meni vſelej tvoje rasſvitlenje; ti ravnaſh tako s' menoj, de bi mene ponishal, inu s' tem ponishuvanjam me v' ſvetim ſtrahi obdershal; sakaj *) *kdor mejni, de ſtoji, naj gleda, de ne pade.*

*) 1. Kor. 10 12.

Shaloſt, inu nepokojnoſt mojiga ſerza me vuzhi, kako teshko je, inu kako malokadaj ſe sgodi, de bi ſpokornik, kateri je v' grehih shivel, v' ſvoji molitvi tak mir, inu pokoj naſhal, kakorſhniga nedolshni imajo: ſej ſerze, kadar je bilo ſmertno ránjeno, nima take ſtanovitnoſti, inu terdnoſti, kakorſhno ima nedolshno ſerze; inu kadar je ſerze savol greha v' velikim prekuzuvanji bilu, pokoj v' njemu ne more tako terden biti. Po grehu, ako lih je vshe odpuſhen, pride ſuhota, mraslota, inu bojezhnoſt; to ſo naſtopki prejſhnih grehov: tudi po grehu pride zhes ſerze taka megla, de reſnize v' njeni zhiſtoſti ne vidi, inu de Boshje lepote s' takim vſhezhjam ne gleda, kakor jo nedolshno ſerze gleda. Sa to rezhe naſh Isvelizhar: *) *Blagor tem, kateri ſo zhiſtiga ſerza, lej oni bodo Boga gledali.*

Raſsvetli tedaj, Goſpod, mojo tamo, de tvojo lepoto vidim, inu ſe

*) Matt. 5. 8.

v' njo ſalubim. Odusami ſuhotó mojiga ſerza, inu pomozhi ga s' tvojo nebeſhko roſo, de ſe bo od lubesni vnelu: zhe ſi pak mene s' tem ponishuvati ſklenil, de meni to ſuhoto puſtiti hozheſh, daj, de jo bom poterpeshlivo noſil, inu de meni v' pokoro ſlushi. Ne puſti mojiga ſerza v' smotnjavi; ſej smamleno ſerze omaguje: dodejli meni veliko vezh tak mir, kateri ſamore moje ſerze v' dobrim poterditi, inu kakorſhniga ſvejt dati ne ſamore. Vſmili ſe mene, inu daj, de bom previshan, *) *de ni mózh per temu, kateri tezhe, ampak per Bogu, kateri ſe vſmili.*

11. v. Moji perjatli, inu moji blishni ſe meni na ſproti perblishujejo, inu ſtoje.

12. v. Inu kateri ſo ſizer okoli mene bili, od delezh ſtoje: inu kateri me vmoriti jiſhejo, ſilo delajo.

13. v. Inu kateri meni hudo ſturiti hozhejo, nezhimerno govore: inu golufie zel dan ſmiſhlujejo.

*) Rim. 9. 16.

Verh tiga, de me snotrajne britkoſti mozhno grisejo, me tudi vunajne nadloge ſilno tlazhio. Eni mojih perjatlov, kateri ſo v' hudobii moji tovarſhi bili, ſo sdaj moji soperniki, ker vidio, de ſim njih hudobne poti sapuſtil. Oni ſe mojimu naprejusetju ſilno vſtavlajo, inu jiſhejo meni s' ſvojim poſmehuvanjam ſerze podreti. Drugi, kateri ſo ſizer moji perjatli, pak ne tovarſhi moje hudobie bili, ſe ſizer meni blishajo; al, ker me hudobniga, inu v' take nadloge sakopaniga vidio, meni s' nobenim dobrim ſvetam na pomozh ne pridejo, moje nadloge zelo nizh ne polahkajo temuzh me ſhe bol shalio, ker mi mojo hudobio ozhitajo.

Moji ſovrashniki, kadar me tako sapuſheniga vidio, ſerzhno na-me hite: vſe lashi zhes me ſpletajo, mene povſod zhernio, inu tako le ſerza drugih od mene odurazhajo. Oni vedno ſkle-

pajo, kako bi meni saderge ſtavili, inu mene vánje vjeli; de bi pa ſvoje hudobne namejne bol perkrili, mene preſtopikov dolshe, katerih ſe zelo nizh kriviga ne najdem.

Goſpod, kadar tebi ta ſvoj nefrezhen ſtan toshim, ne ſturim tega is shela milovan biti: ſej ſpokorniki morejo po vſakorſhnih potih ſkuſheni biti, de ſe njih pokora vterdi. Jeſt ſposnam, de je pravizhno, ako mene zel ſvejt sapuſti, sa to, ker ſim ſe jeſt od tebe lozil: jeſt saſlushim, de bi nobeniga perjatla ne imel, ker te nisim hotel imeti perjatla. Jeſt osnanujam ſvojo nadlogo, sa to de bi zel ſvejt ſtraſhne naſtopke mojiga puntanja zhes tebe, o Goſgod, vidil, inu de bi vſi po moji nefrezhi isvuzheni tebi bol svesti bili, kakor ne ſim jeſt bil.

Kar moji ſovrashniki po hudobſi s' menoj ravnajo, je krivizhno; al

de ti mene tndi s' tem pokoriſh, je nar bol pravizhno; sa to jeſt v' obnaſhanjn ſvojih ſovrashnikov tvojo ojſtro pravizo ſposnam, inu molim; tvoji ſveti voli ſe rad podvershem, inu rezhem: *) *Pravizhen ſi Goſpod! inu pravizhna je tvoje ſodba.* Hudodelnik ſebi ne ſme ſam terplenja isberati, temuzh ſe more obſojenju ſvojiga ſodnika podurezhi. Greſhil ſim, sa to, kar terpim, po pravizi terpim.

14. v. Jeſt pa kakor gluſhez ne ſliſhim: inu ſim kakor mutez, kateri ſvojih vuſt ne odpre.

15. v. Inu ſim sdaj kakor zhlovek, kateri ne ſliſhi; inu kateri od govora v' ſvojih vuſtih nima.

Kako lohko bi bil ſvojim soperniкam odgovoril, inu jih preprizhal, de niſim vſih tih grehov kriv, katerih ſo mene dolshil: al jeſt ſim molzhal, inu ſim ſe delal kakor bi gluh bil; ker ſposnam, de

*) Pſal. 118. 137.

ſim vſiga tiga vreden. Koliko grehov ſim na ſkrivnim ſtoril, katerih mene nikdar nobeden ni ſvaril; sa to ſim sa pokoro ſkritih grehov rad krivizo terpel, kadar ſo mene moji soperniki grehov, ki jih niſim kriv bil, obdolshili. Zhe ſim kadaj ſvoje vuſta odperel, ſim to perſilen ſturil: namrezh eni ſo mene podpihuvali, de bi ſe zhes hudobne jesike vsdignil: inu te ſim mogel tolashiti, inu preprizhati, de je to ravnanje mojih supernikov s' menoj pravizhno pokorjenje sa moje grehe: jeſt ſim mogel njih podvuzhiti, de ſmo vſi greſhniki, inu de moremo vſi rezhi: *) *Tvoja, Goſpod, je praviza: naſhe pa je oſramotenje oblizhja.*

Sa reſ, teshko je tako premaguvanje ſvoje vole, inu molzhanje: Moje zhloveſhko nagnenje, moja ſamſvojna lubesen me shene, de bi ſe zhes to obnaſhanje ſvojih soperníkov per ſvojih perjatlih perto-

*) Dan. 9. 7.

shil, de bi jih per drugih zhernil, inu jim tako le ſvoje saſramotenje povernil: al lubesen proti tebi, Goſpod, inu proti mojimu blishnimu mene nasaj dershi; ker dobro vem, de bi moji superniki s' tem ſhe bol rasdrasheni bili, lubesen bi med nami bila ſhe bol rasderta, inu pot k' reſnizi bi njim ſhe bol sadelana bila: sa to hozhem jeſt perjenjati, inu ker ſi, o Bog, mene v' veri mozhniga ſturil, bom opominjanje S. Paula ispolnil, kater tako govori: *) *Mi pak, ker ſmo mozhnejſhi, moremo ſlaboſti ſlabih preneſiti, inu ne ſami ſebi vſhezh biti. Vſakiteri is vaſ ſvojimu blishnimu dopadi k' dobrimu, inu k' pobolſhanju: sakaj Kriſtus ni ſam ſebi dopadel: ampak kakor je piſano: Ozhitanje teh, kateri ſo tebi ozhituli, je na mene padlo.* Vsami tedaj dobrotlivo ta dar mojiga laſtniga satajenja, inu daj ſe s' tem v' ſvoji pravizhni jesi potolashiti. Sprejmi filo, katero meni drugi delajo, inu katero tudi jeſt ſam ſebi delam, de

*) Rim. 15. 1.

tako tudi tvoji pravizi ſilo ſturim, inu jo v' ſmilenje preobernem.

16. v. Al v' tebe, Goſpod, ſim savupal: ti, Goſpod moj Bog, boſh mene uſlishal.

V' tebe ſamiga, o moj Bog, vſe ſvoje vupanje poſtavim, inu ne bom oſramoten: na zhloveka pak ſe ne saneſem, ker od njega ni isvelizhanja; ſej *) *preklet zhlovek, kateri v' zhloveka savupa, inu ima meſo sa ſvojo mozh.* Ti ſlednimu pomagaſh, kateri s' krotkoſtjo, inu poterplenjam tvoje pomozhi zhaka, to mene poterpeshliv Prerok Jeremia vuzhi, rekozh: **) *Dober je Goſpod tem, kateri v' njega vupajo, dushi, katera njega jiſhe. Dobro je na tihim zhakati reſhenja Boshjiga.*

Spomnim ſe perglihe, katero je moj Isvelizhar povedal, inu ſim veſel, kadar berem, de je bil

*) Jer, 17. 5, **) Shal. Pejſ. 3. 25.

nék zhlovek, je veliko vezherjo napravil, h' kateri povableni s' zhaſnim rezhmi smoteni niſo hotli pridti; inu sa to je ta zhlovek ſvoje hlapze poſlal na terge, inu zeſte, inu je njim vkasal vboge, hrome, ſlepe, gluhe, mutaſte, inu krulove pojiſkati, ter nje permorati k' vezherji. Jeſt ſim oglu-ſhil, in omutil h' krivizam meni ſturjenim; od ſvojih ſovrashni-kov potert ſim veſ hrom, inu kru-lov; tedaj ſe ſmem med perſilene k' vezherji ſhteti. Ti, Goſpod, me ſiliſh k' nebeſhkii vezherji, kadar mene po ſmojih ſovrashnikih ſtiſkah; jeſt ſim v' ſtani velike ſile, s' katero ſe nebeſhko krajleſtvo sgrabi. Ah Goſpod! daj meni ſva-tovſko oblazhilo, to je, lubesen; katero more ſleherni imeti, de ne bo is vezherjaliſha v' vunajno tamo vershen.

Al jeſt vupam, de nekaj tiga ob-lazhila, to je lubesni vshe imam, ker ſvoje ſovrashnike v' poterplenji

preneſem, to ſim od tebe vshe vſmileno sadobil, inu sa to ne bom v' ſvojim vupanji golufan: ker *) *nadlóga poterplenje perneſe: potcrplenje pak iskuſhenje, iskuſhenje pak vupanje, vupanje pak ne oſramoti: ſej lubesen Boshja je ulita v' naſhe ſerza po ſvetimu Duhu, katcri je nam dan.* Goſpod! ſturi, de bo meni dodejlena lubesen do tebe vedno raſtla, inu daj; de v' nji oſtanem do vezhera, kadar bo zhaſ perſhal v' nebeſa vezherjo jeſt iti, de, ker ſim sdaj isvershik med poſledne poſtavlen, bom takrat veſelje, inu zhaſt imel med perve ſhtet biti, inu de bodo nad menoj dopolnjene beſede Ş. Evangelia: **) *Mnogi, kateri ſo pervi, bodo poſledni, inu poſledni bodo pervi.*

17. v. Lej rekal ſim: Ne perpuſti, de bi ſe kadaj moji ſovrashniki nad menoj veſelili: ker ſo ſe moje noge ſpodtikuvale, ſo zhes mene mogozhno govorili.

*) Rim. 5. 3. **) Matt. 19. 30.

Gospod! moje vupanje v' tebe je moja mozh; moje slabenje v' vupanju pak, inu v' poterpeshlivosti bi bila mozh mojih sovrashnikov. Hudizh, kateriga hudobia je grosno velika, nikdar ne pozhiva, temuzh jisshe skerbno po svojih slushabnikih spokornikam shkoduvati: on gleda vero, inu vupanje spokorniku podreti, kolikor bol spokornik v' veri, inu v' vupanji slabi, toliko vezh mozhi hudizh do njega dobiva Ako bi v' veri, inu vupanji oslabil, ako bi moji sovrashniki vidili, de sim savolo njih meni sturjenih kriviz neposerpeshliv, ako bi slishali mene nad tvojo previdnostjo o Bog, godernjati, bi se tiga mojiga padza veselili, ker vshe sdaj, kadar se kolzikaj spodtaknem, sdajzi velik smeh pozhenajo, inu med ludmi rasnashajo: tako bi bile meni prave dobrote odusete, savolo katerih so meni nevoshlivi; oni bi se ve-

ſelili, vidſhi, de ſim plazhilo ſvoje poterpeshlivoſti sgubil.

Proſim tedaj tebe, moj Bog! ne perpuſti, de bi ſe meni taka nefrezha sgodila: podperaj mene s' ſvojo pomozhjo, de ſe ne ſpodtaknem: ſturi v' nizh vſe namejne mojih supernikev, inu oversi vſe njih persadevanja: daj, de premagam njih hudobio, inu v' poterplenji nepremaknen oſtanem. Ti ſi meni veliko mozh dal, de mene tvoje ſtiſkanje ni poderlo, inu tako ſim, zhe ſmem tako rezhi, zhes-te premogel: daj tudi sdaj, de bom zhes ludi mozhan: inu ker ſi ſvoje delo per meni sazhel ga tudi po polnim ispeli, de bolſh mojo ſtanovitnoſt kronal.

18. v. Lej ſej ſim k' tepenju veſ perpravlen: inu moja bolezhina je vedno pred mojimi ozhmi.

Nar bolſhi pokora ſpokornikova je ta, de je perpravlen vſe britkoſti volno noſiti, kajere ti,

Goſpod, njemu naloshiſh: ker tebi je perjetniſhi pokora, katero ſi ti ſama modroſt, ſama praviza isvoliſh, kakor tiſta, katero ſi grefhnik ſam ismiſli, ker naſhe dela ſo tolikaj bolſhi, kolikur vezh Bog, inu kolikur majn zhlovekova terma v' njih dela. Savolo tega, ker ſe grefhnika ſposnam, inu ker ſi ti mene k' terplenju odlozhil, ſim perpravlen tako od tebe ſvarjen iuu pokorjen biti, kakor tvoji pravizi je vſhezh V' nebo, inu prizho tebe ſim grefhil, nifim tedaj vreden ſe s' teboj po ſinovlje veſeliti, ampak saſlushim kakor hudoben hlapez tepen biti.

Jeſt hozhem pokojno tvojga tepenja zhakati: zhe meni moje blagu vsameſh, bom s' Jobam rekal: *) *Nag ſim is teleſa ſvoje matere perſbal, inu nag pojdem tje* (v' semlo) *nasaj: Goſpod je dal, Goſpod je vsel: kakur je Goſpodu vſbezh, taku ſe je sgodilo: naj bo bvaleno ime Goſpoda.* Ako meni poſhteno ime vseti pu-

*) Job. 1. 21.

ſtiſh, bom s' Davidam, katerimu je hudobni Şemej ozhital, rekal: *) *Puſtite ga, de kolne: ſej Goſpod je njemu sapovedeal, de ima Davida kleti: inu kdo ſe bo vupal rezhi: Sa kaj je tako ſturil?* Ako meni kake druge nadloge poſhleſh, bom s' Héljam rekal: **) *On je Goſpod, naj ſturi, kar njemu je prav.* Zhe meni moje shivlenje vseti hozheſh, bom s' Davidam, po kateriga shivlenju je Şaul salasuval, rekal: ***) *Ako tebe Goſpod zhes me nadrashuje, naj njemu dar* (mojiga shivlenja) *dopade.* Jeſt hozhem vſelaj dar tvoje pravize biti, inu moja bolezhina naj vedno pred mojima ozhima oſtane vedno, bom shaluval, ne sa to, kar terpim, ampak sa to, ker po hudodelſko rerpim. Blaga lakomen vedno ſvojih bogatih salog gleda, ker ſe boji, de bi njemu vkradene ne bile; jeſt pak bom vedno ſvojo ſpokorno shaloſt gledal, de meni hudizh te drage saloge ne vsame.

*) Buk. od krajl. 16. 10. **) 1. B. 09 krajl. 3. 18. ***) 1 B. od krajl. 26. d 1

19. v. Sej ſvojo hudobio ozhitno povem, inu ſim savolo ſvojiga greha v' ſkerbi.

Snaminja reſnizhniga kaſanja zhes greh ſo, de ti greſhnik persadeva ſvojo hudobio prav ſposnati, ſposnano ispovedati, ispovedano s' dobrimi deli poplazhati: snaminja pa hudobniga ſerza ſo, greh prav radovolno ſturiti, ſturjeniniga perkrivati, ispovedaniga isgovarjati, inu tako s' isgovarjanjam povekſhuvati. Skuſil ſim ſi ſam nad ſeboj to ſpazhenje zhloveſhkiga ſerza, al sdaj je moja bolezhina vedno pred mojimi ozhmi; sa to odkrivam ſvojo hudobio tebi, o Bog, inu ſe hozhem nje pred tvojim nameſtnikam obtoshiti. Al jeſt hozhem tako ſvoj greh ispovedati, de bom savolo njega v' ſkerbi: ker piſanu je: *) *Savolo odpuſheniga greha ne bodi bres ſtrahu, tudi ne nakladaj greha na greh.* Nozhem tiſtim greſhnikam enak biti, kateri ſe vezh-

*) Sirah. 5. 5.

krat ſvojih grehov obtoshjo, vender pak od tihiſtih ne jenjajo: sakaj reſnizhna pokora, po beſedah S. Gregorja, je 'Sturjene grehe obshaluvati, inu nizh kar bi bilo obshaluvati, ne ſturiti." Jeſt bom savolo ſvojiga greha v' ſkerbi, de vſe ſvoje grehe prav obshalujem, inu zhertim, de jih satarem; jeſt bom savolo ſvojiga greha v' ſkerbi, de ſvoje hudobnu nagnenje, katero me je v' grehe pelalo, v' ſebi morim: jeſt bom savolo greha v' ſkerbi de rano, katero ſo meni grehi ſtorili, vedno zelim, inu korenine, katere ſo grehi v' mojim ſerzi sapuſtili, rujem: jeſt bom savolo greha v' ſkerbi, de ſtrah, bojezhnoſt, mrasloto, lenobo, nevkretnoſt k' dóbrimu, de nagnenje k' hudimu, inu vſe druge naſtopike grehov vednu is ſerza trebim, de me ne bo nizh supet v' greh sapelalo, de ne bode moje poſledno hujſhi, kakor je bilo pervo: jeſt bom savolo ſvojiga greha v' ſkerbi de tvojireshaleni pravizi ſvoj dolg kolikur je v' moji mozhi, plazham.

Daj, Goſpod, de na vſe shele ſvojiga ſerza, na vſe perloshnoſti, na vſe ſvoje djanje vſelej zhujem.

20. v. Moji ſovraſhniki pak (dobro) shive, inu ſo mozhnejſhi od mene: inu tih, kateri me po krivim ſovrashjo, je vezh, inu vezh.

21. v. Kateri dobro s' hudim vrazhnjejo, meue opravlajo: ker ſe dobriga dershim.

Med tim, kir jeſt ſvoje bolezhine gledam, kir ſe v' shaloſti, inu pokori trudim, moji ſovrashniki dobro shive, inu ſo v' ſvoji hudobni voli vedno hujſhi proti meni. Glej Goſpod, moji ſovrashniki s' vinam ſvoje poſvejtne ſrezhe vpijanjeni nefpametno ſodio: jeſt pa s' vodo britkoſti napojen modrejſhi ſodim: oni ſo per ſvojim ſrezhnim shivlenji v' ſvojih ozheh prav shivi, inu mozhni: jeſt od britkoſti veſ potert ſam ſebi, inu ſvejtu odmiram de bi tebi ſamimu shivel: oni ſe v'

hudobíi vedno bol koreninjo; jeſt pak ſe s' nadlogami iskuſhen v' poterplenji, inu vupanji terdim: njih je po ſhtevili vſaki dan vezh, mene pak od dne do dne perjatli sapuſhajo, inu sa to ſim bol terdno s' teboj, o Bog, ſklenjen.

Moj Bog! kaj je zhlovek po tebi, inu kaj bres tebe! kaj je on po tvojim vſmilenju, kadar ga tudi tepeſh, inu kaj pod tvojo pravizo, kadar tudi nar vekſhi dobrote na ſvejti vshiva! kako veliki ſlepoti ſi moje ſovrashnike isdal! ako bi oni hudo is hudim vrazhovali, bi ne bili dobri: ako bi dobriga sa dobro ne dali, bi bili nehvaleshni; al sa to, ker dobro s' hudim povrazhujejo, ſo krivizhni, inu prav hudobni. Njih hudobia ſe s' tem bol rasodeva, ker mene ne ſovrashio savolo greha, kateriga tim ſturil, ampak sa to, ker ſim greh sapuſtil, inu ſe dobriga perjel: tiga preneſiti ne morejo, ker nozhejo dobri biti; inu reſniza njim ni vſhezh, ker ona njih hudobio ſvari. Sdaj svumim

beſede S. Paula:*) *Vſi, kateri hozhejo v' Kriſtuſu Jeſuſu bogabojezhe shiveti, bodo preganjanje terpeli.*

Ako lih moji ſovrashniki meni ſhkoduvati shele, vender po tvojim uſmilenju meni bres ſvojiga vedesa k' dobrimu veliku perpomorejo: namrezh ſposnam, de njih hudobno ravnanje s' menoj je pravizhno pokorjenje mojih nesveſtob proti tebi: kadar dobro s' hudim vrazhujejo, mene sa mojo nehvaleshnoſt proti tebi ſvare: kadar meni krivizo delajo, me opomnio ſkriviz, katere ſim tebi, inu ſvojimu blishnu ſtoril.**) *O viſokoſt bogaſtva modroſti, inu snanja v' Bogu!* morem s' S. Pavlam rezhi, *kako nesapopadlive ſo njegove ſodbe, inu neisvedlive njegove poti?* Jeſt jih s' nar vezhim zhaſtenjam mólim, inu s' ponishnim trepetam zhaſtim.

Al Goſpod kolikor vezh meni pokore darujeſh, toliko bol ſposnam nevarnoſt, v' kateri na ſvejti shivim, ker pokora raſvetla ozhi naſhiga

*) 2. Tim. 3. 12. **) Rim. 11. 33.

ſerza, kakor jih greh pa ſlepi. Jeſt ſizer pred teboj sdihujem, terdnu vupam v' tebe, jeſt ſe globoku pred teboj ponishujem, poterpeshlivu terpim, inu ſim perpravlen terpeti, dokler bo tebi prav, jeſt ſim sa volo ſvojiga greha v' ſkerbi, inu vedno zhujem: vender ſim per vſim tim v' ſtrahi, de bi ne bil sapelan, inu pogublen: ker moji duſhni ſovrashniki, to je: hudizh, ſvejt, moje meſo ſo mozhni, inu silno nevarni: jeſt ſim malo zhaſa preobernen, tedaj ſim ſhe ſlab, inu v' dobrim malo vterjen, inu tako ſim lohko od poti reſnize odpelan: ſama tvoja Boſhja mozh samore meue terdniga ſtoriti: savolo tiga ſim ſklenil bres nehanja tebe proſiti.

22. v. Ne sapuſti me, Goſpod moj Bog! ne odſtopi od mene.

Ne maraui, ako mene ſvejt sapuſti, inu saversheſ, veliko vezh bi rad, inu ſerzhno shelim, de bi zel ſvejt mene v' nemar puſtil:

ſej kolikor bol me ſvejt sameta, toliko bol gotovo bom vedil, de ſim tvoj, o Goſpod, inu ne tiga ſvejta: ſvejt namrezh ſvojze lubi, sanizhuje pak, inu ſovrashi vſe, kar ni njegoviga. S' Davidam bom savuplivo rekal: *) *Potem bom ſposnal, de nad manoj dopadajenje imaſh: ker ſe moj ſovrashnik ne bo nad menoj veſelil.* Ne bo ſe ſovrashnik, kateri je ſvejt, ali hudizh nad menoj veſelil, zhe ne bo nizh takiga nad menoj naſhal, kar je njemu vſhezh, inu njega veſeli.

Ti pak, Goſpod, mene nikdar ne sapuſti; inu ker nobeniga ne sapuſtiſh, zhe niſi poprej od njega sapuſhen, ne perpuſti, de bi ſe jeſt kadaj od tebe lozhil; ne puſti, de bi bil tebi nesveſt: ne perpuſti, de bi moje hudobno poshelenje oshivelo, de bi greh v' meni ſtanovati sazhel, de bi hudobia mene goſpodarila: ne perpuſti, de bi kadaj kaj taziga ſturil, kar bi tebe perſililo, mene tudi v' kratik zhaſ

*) Pſalm. 40. 12.

ſapuſtiti: ne perpuſti, de bi tiſtim ſpokornikam enak bil, kateri ſe boje ſamo v' ſmertne grehe paſti, s' majhnimi grehi pa ſe ne boje tebe shaliti: ker oni kashejo, de niſo pravi ſpokorniti, ker ſe ne boje tolikaj tebe reshaliti, ampak ſe vezh boje pogubleni, inu v' vezhnim terplenji biti, inu ravno sa to ſo v' nevarnoſti od tebe sapuſheni biti, zhe ne vſelej, vſaj v' nekaj zhaſa. Mene pak, ker ſi me v' kratik zhaſ sapuſtil, de ſim ſvojo ſlaboſt ſkuſil, de ſim bol ponishan, inu majn v' ſe savupliv, v' naprej nikdar ne sapuſti: ſej ſim previshan, kako grenko je od tebe moj Bog lozhen biti.

23. v. Hiti meni pomagati, Goſpod Bog, moj Isvelizhar!

Goſpod! ne odlaſhaj meni pomagati; inu ſamu to, zhe meni hitiſh pomagati, bo meni terdno vupanje dalo, de me ne boſh sapuſtil, inu de ſe ne boſh od mene odtegnil,

ti, s' katerim ſklenjen biti, je moja edina ſrezhnoſt. Ako bi ſe ſam na ſe sanaſhal, inu v' ſvojo laſtno mozh savupal, bi ſe na ſuh terſt, katerga veter ſem ter tje maje, na meſeno roko, katera je bres vſe mozhi, katera ni drusiga kakor ſama ſlaboſt, naſlajnal. Na tebe ſamiga tedaj, ti vezhna mozh, vſe ſvoje savupanje poſtavim, k' tebi ſamimu, ti ſama miloſt, perbejſhim, per tebi ſamimu, ti vligamogozhni Bog, pomozhi jiſhem. Sposnam, inu ne samorem drusiga kakor ſebe supet pogubiti, inu v' ſtare grehe nasaj paſti, kakor ſim prej ſam ſebi puſhen v' nje padel, inu ſe v' njih dolgo valal: niſim ſam ſebe is njih reſhil, temuzh tvoja vſmilena inu osdravliva roka me je islekla. Pertezi tedaj, Goſpod, meni na pomozh, inu hiti meni pomagati: vſtavi ſovrashnike mojiga isvelizhanja, podperaj mojo ſlaboſt, poterduj mojo majhno ſerzhnoſt, daj meni mozh, de bom ſamogel po poti tvojih ſapoved

prav hoditi, inu se nikdar vezh od nje lozhiti. Od tebe poterjen bom vse svoje sovrashnike poderel, inu v' mozhi tvojiga svetiga imena bom s' nogami potaptal vse, kateri se bodo zhes me usdignili: sej *) *zhe je Bog sa nas, kdo more soper nas biti.* Gospod! tvojimu vsmilenju se spodobi, de ti to, kar si nad menoj po sami milosti storil, tudi v' meni s' svojo gnádo ohranish. To je moje samo ovesselenje, de moje isvelizhanje ni moji slabi mozhi, moji tamni pameti savupano, ampak tvojimu neskonzhnimu vsmilenju; de nisim sam svój gospod, ampak de si ti, kir si vsigamogozheu, bres konza dober, inu v' tvojih oblubah svest, moj Bog, moj Gospod, moj Isvelizhar inu moje vse.

*) Rim. 8. 31.

IV. Pſalm od Pokore.

Sapopadek.

Po tem, ki je David dve pregrehe ſtoril, ker je namrezh s' Betsabeo ſheno Uriavo greſhil, inu Uria njeniga mosha vmoril, je v' shalovanju ſvojiga ſerza prizhejozhi Pſalm, kateri je petdeſeti v' Pſalterju v' vezhni ſpomin ſvoje pokore sloshil. Ta Pſalm iskashe, de tudi nar bol vkoreninena ſvetoſt zhloveka v' prizhejozhim shivlenji nikdar popolnim verniga ſturiti ne samore: de je v' zhaſi tudi vraſhena

bogabojezhnoſt kakor viſoka, inu ſterma gora, po kateri, ako kdo sdarkne, tolikaj globokejſhi pade, kolikor je ona viſhi. Mnogiterikrat ſo nar vekſhi ſvetniki zhloveſhko ſlaboſt nad ſeboj nar vezh pokasali, inu nar vezhkrat ſo ſtebri katolſhke Zerkve nar ſtraſhnejſhi padli. De je timu tako, nad Davidam vidimo.

David ta prav poboshni Goſpod, in mosh po voli Boshji, savolo ſvojih zhednoſt vſiga zhiſlanja vreden je grosno globoko padel, kadar je s' Betsabeo greſhil, inu de bi to pregreho perkril, Uria njeniga mosha vmoril. Varuj ſe, kateri koli od Davidovigá dvojniga padza ſliſhiſh, de tudi ti ne padeſh: inu zhe ſi neſrezho imel s' Davidam paſti, ſkerbi, de tudi s' njim vſtaneſh. Ne isgovarjaj ſvojiga padza s' Davidovim padzam, inu ne rezi presavuplivo v' miloſt Boshjo ſam per ſebi: Je David, tako ſvet mosh greſhil, ni zhudo, ako jeſt greſhim, in ker je on odpuſhanje sadobil,

ga tudi jeſt sadobiti samorem. Pomiſli, de David ni imel nikogar pred ſeboj v' rasgled, is kateriga bi ſe bil vuzhil zhloveſhko ſlaboſt ſposnati, inu sa volo nje v' ſkerbi biti; tebi pa je Bog ravno Davida rasgled dal, de bi po njemu isvuzhen greha ſe bal, inu de bi ſe od njega, zhe ſi padel, vuzhil, supet vſtati. David je padel. ker le je prevsel, kadar ſe je pak ponishal, je supet vſtal. Varuj ſe vſaki prevsetnik de ki ne pade, inu nikdar vezh ne vſtane, ſej lohko je paſti, reſnizhno vſtati pa teshko.

Al kaj je Davida v' tak padez ſpodneſlo? Ş. Auguſhtin nam pove, de je Davidu *pervizh* v' padez perpormogel njegovi na ſvejti ſrezhen ſtan. Dokler je on pred Şaulam bejshati mogel, ni miſlil ſe shene ſvojiga blishna lotiti: kadar je pa na ſvojim krajlevim ſedeshi v' miru, inu bres ſtrahu bil, je posabil, de je ſlab zhlovek, inu ta-

ko ſe je sgodilu, de je po tem velik greſhnik bil. Nevarna je zhloveku poſvejtna ſrezha, ker je njegova natora ſpazhena, inu sa to je ona njemu doſtikrat vezh v' ſhkodo, kakor pa v' prido. Blagor pak poterpeshlivim v' zhaſnim pomankanji: ker oni bodo poveſeleni.

Drugizh je bilo Davidu perloshnoſt paſti premalo velikih opravikov, inu lenovanje. Ravno tiſtiga lejta, kadar je greſhil, je per pozhitku v' Jerusalemi oſtal, inu ni ſhal na vojſko; inu tako je sdajzi ſkuſil, kar je Ş. Duh po vuſtah Şiraha rekal: *) *Poſtopanje je veliko hudiga navuzhilo.* Zhlovek s' delam obloshen ima eniga ſamiga ſkuſhnjavza; v' lenovanji pak ima ſkuſhnjavzov bres ſhtevila veliko. Ezehiel nam pove, de sazhetik grehov Şodome meſta, inu njenih podrushniz je bilo lenovanje: **) *Glej, ta je bila*

*) Sir. 33. 29. **) Ezeh. 16. 49.

hudobia tvoje ſeſtre Sodome, napuh, kruha ſitoſt inu obilnoſt, inu nje inu njenih, hzher shivlenje bres dela. Kako grosno ſlepi ſo tedaj ludje, kateri ſe delovniga shivlenja ogiblejo, inu poſtopanje tolikaj lubio!

Tretjizh je Davidu perloshnoſt padeza bil neſpametni pogled. Betſabéa po beſedah S. Auguſhtina je bila dalezh iprozh; al hudo poshelenje je bilo bliso. Kdo bi bil miſlil, de bo en ſam pogled tako ſvetiga mosha v' tako grosne grehe savodil? Kdo bi ſe ne treſil, kadar nad Davidam tako zhloveſhko ſlaboſt vidi? Bogabojezhi Job, ker je previdil shaloſtne naſtopike, kateri pridejo is neſpametnih poglédov, je ſvoje ozhi varuvati ſklenil, rekozh: *) *S' ſvojimi ozhmi ſim saveso ſtoril, de bi zelo ne smiſlil dekllze.* Kdo je tiga ſvetiga mosha vuzhil, de vshe ſama mi'el samore kaj hudiga ſturiti? Kdo je njega ta-

*) Job. 31. 1.

ku várniga ſturil ob tiſtim zhaſi, kadar ſo tudi nar vekſhi rasvusdanja med ludmi komaj bile greh? Kako mozhno je on lepoto zhiſtoſti zhiſlal, ker je ſklenil, zelo ne pogledati, kar pogledati je ſamu na ſebi nedolshno, kar je pak savolo zhloveſhke ſlaboſti doſtikrat nevarno. On je bil previshan, de zhiſtoſt je dar Boshji, kateriga je Bog ponishnoſti, inu zhujenju kakor sveſtim varham isrozhil: on je miſlil, de nar manjſhi nesveſtoba v' tej rezhi saſlushi perpuſhenje padza v' kako vekſhi nesveſtobo: on je miſlil, de je bol varno ne pogledati rezhi, od katere nar majnſhi v' ſerze vtiſnena podoba samore hudobno poshelenje vneti, inu de je pametnejſhi ne pogledati tega, kar ſe hitro posabiti more, de zhlovek smoten ne bo. Ako tedaj varnoſt bogabojezhiga Joba, inu neſrezho neſkerbniga Davida prav shivo pomiſlimo, kdo bi med nami sa-ſe v' ſkerbi ne bil? Kdo je bil mozhnejſhi od Samſona, kdo modrej-

ſhi od Salomona, kdo ſvetejſhi od Davida inu vſi ti terje ſo po shenſkimu ſpolu smoteni ſvoje duſhe mozhno ranili.

Zhetertizh je Davida v' padez perpelalo ſkrito oſlablenje v' bogabojezhnoſti, inu ponishnoſti. Padezi pravizhnih vezhi dejl niſo nagli, ampak ſe gode po zhaſi, ker ſe s' majnſhanjam bogabojezhnoſti, s' pomankanjam zhujenja zhes-ſe s' mrasloto v' molitvi, inu ſkusi ſkritu napihuvanje v' ſerzi k' padzam blishajo. Kateri ſamo po vunajnim ſodio ne vidio Davida prej paſti, ki ſhe le takrat, kadar vshe njegovo vunajno pregreho vidio. Al David je v' Boshjih ozheh vshe sdavnej prej padel, kadar je namrezh ſhe mejnil, de prav terdno ſtoji. Ta krajl je ſvoje prejſhine vojſke s' veliko zhaſtjo konzhal: on je vidil ſvoje ſovrashnike premagane: on ni vezh v' ſtiſtim ſvetim ſtrahi shivel, kateri je njega pod mogozhno roko Boshjo ponishuval: ni vezh

tako po goſtim Boga na pomozh klizal: preusetno je miſlil, de je vſe ſturjeno. Al ravno tukaj je bil nar blishej ſvojiga padza: jama je bila vshe pred njegovimi nogami iskopana: ſam majn varen pogled ga je per njegovi sapelivi savuplivoſti na laſtno mozh v' jamo pahnil.

Al sa kaj je Bog perpuſtil, de je David, kateri je mosh po voli Boshji bil, tako globoku padel? Ş. Auguſtin nam pove, de *pernizh* je Bog njega paſti puſtil njemu k' pridu. Ta padez je Davidu v' to ſlushil, de bi njegovo od napuha bolno ſerze osdravleno bilo. On ſam pove od ſebe, rekozh: *) *Preden ſim bil ponishan, ſim greſhil: sdaj pak obranim tvoje beſede.* Bog ſe je od Davida po ſvoji nam nesapopadni previdbi v' nekaj zhaſa odtegnil, de bi David po ſvoji ſhkodlivi prevsetnoſti odtegnil, de bi David ne bil Boga sa vſelaj sapuſtil. David, ka-

*) Pſalm. 118. 67.

dár je pervizh na ſvoj krajlevi ſedesh 'perſhal, ni vedil, de njegov nepuh njemu takuſhen padez perpravla. Ako bi bil on kaj vezh ponishnoſti imel, bi on ali v' to ſkuſhnjavo ne bil perſhal, ali pak bil v' tejiſti nepremaknen ſtal: ker ſe je pak v' ſerzi poviſhuval, inu ni vedil, de ſe poviſhuje, je Bog njega v' greh paſti puſtil, inu tako njemu njegovo ſkrito poviſhuvanje pred ozhi poſtavil. Ker nevarnoſt je vezhi, kadar ſe sa njo ne ve, inu ſkrita bolesen, dokler ſe ne posna, ne samore osdravlena biti. Straſhno je po laſtnih padezih ſvojo ſlaboſt ſkuſiti: ki greſhnik ne more bres neſkonzhniga vſmilenja Boshjiga is ſvojiga padza vſtati, inu tako vſmileuje ſamo tiſti sadobe, katerih ſe Bog tudi po njih padzu vſmiliti hozhe. Nobeden pak ne ve, zhe je med tiſtih ſhtevilam; tedaj naj nobeden na tako vſmilenje preusetno ne greſhi: ampak ſledni naj v' ponishnoſti, inu molitvi ſvojo terdnoſt ſebi jiſhe.

Drugizh je Bog Davida paſti puſtil nam v' podvuzhenje. Ṣkusi Davidovi padez je hotel Bog prevsetne ſerza ponishati, inu ſkusi njegovo pokoro od ſtrahu poderte ſerza poveſeliti. Po beſedah Ṣ. Auguſhtina je prizhejozhi Pſalm sato sapiſan, de bi pravizhni s' ſvetim ſtraham pridno oſtraſheni, greſhniki pak, kateri pobolſhanja shele, poveſeleni bili. Pervim ſe more rezhi: Varujte ſe, de ne padete, ker ſo tako veliki, inu terdni ſtebri padli. Drugim pak: Smiſlite; kaj hudiga ſte ſtorili; al vupajte v' miloſtivo pomozh vaſhiga Odreſhenika.

Sa reſ vezhkrat ſe sgodi, de pravizhni po Davidovo bres ſkerbi shive: pred ſvojim padzam menjo, de ſo dalezh od greha: oni ſe ſhtejejo sdrave, inu terdne na duſhi, kadar ſo vshe prav bliso padza, inu savolo napihuvanja ſvojiga ſerza saſlushio neſrezhni ſkuſiti, kako ſo neſtanovitni. Nikdar ſe ni pravizhnimu bol bati, inu bol v' ſkerbi

biti, kakor ravno takrat, kadar ſe ſam ſebi prav mozhen, inu terden sdi. Svet ſtrah pred ſvojo ſlaboſtio njega nar bol varniga dela, inu vſe, kar njemu ſtrah majnſha, je njemu nevarno.

Bog je puſtil eniga ſvojih nar lubiſhih perjatlov tako globoko paſti, ker je namejnil po tem rasgled prihodnim zhaſam pokasati, kako pravizhnu v' padez pridejo, inu kako ſe pred padzam obvaruvati samorejo. Bogabojezh zhlovek, kadar v' greh pade, vanj tako le pade: po tem namrezh, ker je vunajne ſkuſhnjave, inu nevarnoſti velikih pregreh premagal, jenja zhes-ſe tako ſkerbnu zhuti kakor prej: ne moli vezh tako gorezhe, inu ne vpije is zeliga ſvojiga ſerza do Odreſhenika; je bol neſkerben, inu bres ſtrahu, ker mejni, de je bres nevarnoſti: ima nekako dopadajenje nad ſeboj, inu nad ſvojimi dobrimi delmi: ſe proti drugim permerja, ſebe gorſhiga

ſhteje, inu druge ſam per ſebi sanizhuje, ſe v' ſvojih ozheh pravizhi, inu to je dopolnjene inu, tako rezhi, pezhat prevsetnoſti. Tedej ni vezh nad njim viditi tiſtiga vbogiga, kateri je prej ponishno zhes ſvoj revni ſtan sdihoval, inu polohkanja profil; nad njim ni viditi tiſte sapuſhene ſirote, katera ſe je prej vedno k' Bogu kakor ſvojimu ſamimu pomozhniku satekala: ampak ſe na ſkrivnim od Boga odmikuje; bres de bi kdo drugi, ali on ſam to odmikovanje ſposnal, Bog, de bi takiga prevsetnika ponishal, de bi njemu njegove notranje grehe ſkusi vunanje, inu obzhutlive snaminja pokasal, njega puſti na enkrat globoko, inu v' ſramovanja vredne grehe paſti, de njemu sagrinalo, s' katerim je ſvoje ſpazhenje ſam ſebi sakrival, is oblizhja potegne, inu njega perſili v' ſebi vſe ſtopne viditi, po katerih je tako glóboko v' greh sabredil.

Ako tedaj zhlovek ni nizh vezh savolo ſvojih duſhnih ſovrashnikov v' ſkerbi; ako v' ponishnoſti, inu hvaleshnoſti ne raſte, ako ſvoje ſlaboſti, inu nepremoshnoſti k' uſimu dobrimu nizh vezh tako shivo ne zhuti, zhes ſvoje ſpazhenje ne sdihuje, inu ga ne zherti; aku pernjemu vupanje v' vſmileniga Odreſhenika vpada, sanaſhanje pak na laſtno mozh ſe vekſha, je nevarnoſt njegoviga padza vekſhi, kakor je kadaj bila. On ſe ima veliku bati, de bi v' ſerzi vshe ne bil greſhnik, ako lih on ſam, inu drugi od njega miſlio, de ſhe terden ſtoji. Blagor pravizhnim! kateri vezhkrat to miſlio.

Sgodi ſe pak tudi vezhkrat, de greſhniki, kateri ſo neſrezho imeli s' Davidam globoko paſti, vupanje do vſmilenja Boshjiga sgube. Oni s' Kajnam reko: *Moja kríviza je vekſhi, kakor de bi odpuſhanja vreden bil.* Sguba

*) B. Moj 4. 13.

vupanja je pregreha, katera vſe druge preſeshe, inu je pezhat drugih grehov. Ta greh ſe hitro zhloveka polaſti, inu bode neodpuſtliv greh, ker je vſmilenju Boshjimu super.

Duh lasha zelo lohku sapele te, kateri njega poſluſhajo. Toni nizh, rezhe on, kadar v' greh napeluje, kmalo pa po tem, kadar je greh ſtorjen, rezhe on: To je tako velik greh de nemore ne osdravlen, ne odpuſhen biti. Pred greham govori sapeliva kazha tako; Ne boj ſe, Bogu ni mar tvoj greh, Bog ne gleda v' take majhine rezhi, on posna zhlovekavo ſlaboſt, ti boſh s' pokoro ſvoj greh lohko sbriſal. Al kmalo, kadar je greh dopolnjen, ker ſe ta riovezh lev boji, de bi njemu rop ne odſhal, preverne ſvoje beſede, inu rezhe: Menish, morde de bo Bog tako pregreho odpuſtiti samogel? menish, de ſe Boshje ſodbe po naſhi volji premenujejo? samore mar Bog

tako oſtudno pregrehó, kakor je tvoja, posabiti?

Greſhnik! ne verjemi timu lashnivzu, káteri drugiga ne jiſhe kakor tvoje pogublenje. Kamo tedaj ako je reſ, kar ta smotnjavez govori, kamo ſo perſhle oblube naſhiga Odreſhenika? ſo mar s' tvojimi grehi overshene? je Bog savolo tvojih grehov majn reſnizhen, majn vſmilen, kakor je pred tvojim greham bil? ne ſamore mar njegova kri vſih grehov isprati? Ne miſli tako, ſej to bi bilo zlò ſamiga Odreſhenika saſramovati; to bi kasalo, de je on nepremosheu osdravnik, kateri ne ſamore vſih grehov osdraviti; tako miſliti bi bila neodpuſtliva pregreba. Odvupanje ſturi, de tudi nar majnſhi grehi ne bodo odpuſheni, naſproti pa ſturi vupanje, de bodo tudi nar vekſhi hudobie isbriſane.

Po tem tedaj, ker ſmo ſliſhali kaj je Davida v' greh perpelalo,

inu ſakaj je Bog vjegovi padez perpuſtil, lohko vémo, kako je to, de je tak ſvet mosh tako globoko padel. Vender, kar je per tej rezhi zhudniga je to, de je David v' tim ſvojim greſhnim ſtani tako dolgo, namrezh enu lejtu, inu more biti ſhe kaj dalej s' pokojnim ſerzam, inu bres ſkerbj tizhal. To nam iskashe reſnizhnoſt beſedi S. Paula, kateri nam pove, *) *de ni per temu, kateri hozhe*, kakor Isaak, je ſhotel Esavu ſvojimu pervorojenimu blagre dati, *tudi ne per temu kateri tezhe*, kakor Esav na lov, de bi ozhetovi blagor doſegel, *ampak per Bogu, kateri ſe vſmili*, inu ta je Jakob, kateriga ſe je Bog vſmiliti hotel, ker je njega vshe lubil, preden je bil rojen. Bog je vidil Davida med ſhtevilam ſvojih isvolenih, ſtedaj je njega hotel k' pokori perpelati, inu to ob tem zhaſi, kateriga je njegova miloſt odlo-

*) Rim. 8. 16.

zhila v' to, de bi ſe mozh, inu bogatſtvo osdravjozhe milosti Boshje iskaſalo, inu *) *de ſe uſim vuſta samaſbe, inu Bogu veſ ſvejt podvershe.* Kadar je ta odlozheni zhaſs perſhal, je Bog, kateriga modroſt **) *s' mozhjo ſeshe od kraja, do kraja, inu vſe volno poravna*, ſvojiga Preroka Natana do Davida poſlal, de bi tiga napuhnenu serze ponishal, inu k' pokori naklonil. David na lubesnivu ſvarjenje Prerokovo je ſposnal ſvojo hudobio, inu ſe je prizho Preroka nje ponishnu obtoshil.

De bi David vſmileniga Boga sa ſvoje preobernenje sahvalil, inu perhodnim zhaſam ſpomin ſvoje pokore sapuſtil, je prizhejozh Pſalm sloshil, v' katerim on s' gorezho, inu ponishno molitvo prav savuplivo proſi, de bi Bog ne ſamo njegovo pregreho vſmilenu odpuſtil, de bi ſhe tudi njegovo ſerze vedno bol od oſtankov vſe pregrehe zhi-

*) Rim. 3. 19. **) Modr. 8. 1.

ſtil, de bi njemu majn nevarnoſti bilo, ſe supet v' tako hudobio poverniti. On proſi Boga, de bi njemu Ş. Duha, kateriga je savolo greha sgubil, inu gnado ſtanovitnoſti v' dobrim dodejlil. Klizhe na vſmilenje Boshje tudi sa to, de bi v' ſtani bil druge greſhnike, s' beſedo, inu s' djanjam podvuzhiti, de naj v' beſedo Boshjo savupajo, s' katero Bog vſakimu reſnizhnimu ſpokorniku grehe odpuſtiti obeta.

On Prerok, inu napoveduvavez perhodniga Odreſhenika pove, de darovi ſtare poſtave ſami na ſebi Bogu ne dopadejo, ampak de bodo ob sazhetku nove poſtave kakor nepremoshne darila oversheni. Savolo tiga je ſklenil dat Bogu bol perjetni dar, namrezh dar ponishaniga, inu raſtertiga ſerza vedno darvati in ſvojim Isvelizharju sahvalno pejſem pejti. Sadnizh on poglavar isvoleniga luſtva proſi, de bi Bog Jerusalemu, to je katolſhki Zerkvi vſe dobro ſtoril, kar je njej ſtoriti

namejnil: de bi njegova pregreha ispolnenje tih oblub po zeli ſhirjavi, inu obilnoſti zelo nizh ne mudila: s' beſedo ¡David ¡vuzhi v' tim Pſalmi vſe greſhnike pravo ponishuvanje, reſnizhno obshaluvanje grehov inu shivo savupanje v' Boga.

Ta Pſalm je tedaj podoba molive ſpokornikove, inu kakor govori S. Ambroſh, ta Pſalm je velki Pſalm, is kateriga ſe vuzhimo pokoro delati. Sa volo tiga je tudi katoliſhka Zerku ga med Pſalme od pokore poſtavila, de bi ſpokorniki v' njemu molitev sa odpuſhanje ſvojih grehov, sa odvernenje saſlushenih ſhib, sa ozhiſtenje, inu ponovlenje ſvojiga ſerza, sa ſtanovitnoſt v' dobrimu naſhli.

---

1. Vſmili ſe mene, Bog, po tvoji veliki míloſti.

Ni treba vbogiga opominjati, de

bi profil; ga vboshtvo ſamo vshe opominja profiti: ni treba s' bolezhinami obdaniga ſiliti, de bi jezhal; od bolezhin ſilen milo jezhi: tako tudi ni treba ſpokornika vuzhiti, kako de naj zhes ſvoj neſrezhen ſtan sdihuje; on ga zhuti, inu nad ſvojo neſrezho sdihuje. Jeſt vbogi greſhnik ſposnam, jeſt zhutim, mene grosno teshi moj greſhni ſtan, v' kareriga ſim ſe pogresnil po tem, ker ſim per ſvetim karſti is njega reſhen bil.

Shivo ſvojo podobo najdem nad tiſtim zhlovekam, kateri po beſedoh S. Lukesha *) je is Jerusalema v' Jeriho gredozh rasbojnikam v' roke perſhal. Tudi jeſt na ſvejt pridejozh ſim s' rodovinſkim greham rasbojnikam v' peſt perſhal: ti ſo ne ſamo mene iſlekli, ker ſo meni nedolshnoſt vseli, temuzh ſo me tudi hudo ranili, ker ſo moj vum,

*) Luk. 10. 30.

inu mojo volo oſlabili, inu ſpazhili, inu jeſt ſim po tem veſ v' hudobio nagnen.

V' tim neſrezhnim ſtani ſi niſim zelo nizh pomagati samogel, inu ui bilo zhloveka, ſkateri bi bil meni na pomozh perſhal. Tvoj lubi Şin, ta vſmileni Şamarizhan ſe je meni vſmilenu perblishal, inu je per ſvetim karſti v' moje rane olja gnade, inu vina reſnize vlil: on je mene na ſvojo shivino sadel, kadar je mene ſadu ſvojiga vzhlovezhenjá deleshniga ſtoril; on me je v' prebivaliſhe katoliſhke Zerkve pelal, inu tam ſvojim nemeſtnikam isrozhil: tim je ſvete ſakramente meni v' osdravila, inn vuk Evangelſkih reſniz, de je moj kruh isrozil. Tako ſim v' tvoji Zerkvi bil tvoj ſin, inu ti, o Bog, ſi bil moj ozhe. Kako ſrezhen ſim bil v' tej hiſhi pod tvojo oblaſtjo, inu pod tvojim vodilam.

Al jeſt neſrezhen zhlovek! ſvoje

ſrezhe niſim ſposnal, inu tako ſe je sgodilo, de je niſim dolgo vshival. Veliko dobrih, inu lepih, natvornih, inu zhesnatornih, teleſnih, inu duhovnih darov ſim nad ſeboj vidil: koliko ſrezhnejſhi bi bil, ako bi bol zhutil, koliko nimam kakor pak, kir ſim vedil, kaj imam! moje ſpazhenje je mene smotilo, de niſim tebe, vezhna dobrota, neſkonzhana modroſt, sa prejete dari sahvalil, temozh de ſim v' njih ſam ſebi dopadil. Navelizhal ſim ſe podvershen biti tvojimu goſpoſtvu, shelil ſam ſvoj goſpod biti, le ſamopaſhno shiveti, inu ſim tebe kakor je nekdaj sgubleu ſin ſvojiga ozheta naganjal, rekozh: *) *Ozhe! dajte meni dejl blaga, kateri je moj.* Jes nevumen ſim miſlil, de ſam ſebi puſhen snam s' ſvojim dejlesham bol kakor ti, vezhna modroſt, goſpodariti.

Şam ſebi puſhen, s' lepimi dar-

*) Luk. 15. 12.

mi obdarovan ſim 'v' dalno deshelo ſhal, ker ſim ſe v' ſebe, inu v' ſvejt salubil, inu ſe dalezh od tebe, o Bog, odteguil. Jeſt ſim sazhel v' neſrezhni posablilvoſti tvoji shiveti. Moje ozhi ſo ſe v' poſvejtnih nezhimernoſtih paſile, ſtvari ſo meni velike smote bile, is njih ſe niſim vezh vuzhil tvoje lepe laſtnoſti gledati: reſniza je mojim vuſheſam preterda, inu mojimu ſerzu superna jela biti, moj jesik je sazhel govoriti rezhi, katerih prej ſamo smiſſliti je she mene grosa bila: moje meſo je sazhelo sloshnoſt, inu poſebno ſtreshbo jiſkati, inu ſe buntati, kadar je zhutilo, de naj bi v' ſushnoſt djano bilo s' beſedo, tako dalezh ſim od tebe saſhal, de je v' meni vſe ptuje bilo, in bil ſam ſebi nesnan. Per vſim tim pak ſim ta ſvoj neſrezhen ſtan lubil, inu ſe vedno bol od tebe dalſhal.

Tako ſe je sgodilo, de ſim ſvoje zelo duhovno premoshenje sapravil,

ker ſim rasvusdano shivel. Vſe mozhi moje duſhe ſo oſlabele: v' pameti je meni rasvumnoſt odſhla dobro od budiga raslozhiti: kolikokrat ſo mene zhes dan ſkuſhujave obſhle, sa katere niſim prej zelo nizh vedil: v' voli je meni ſerzhnoſt preſhla, dobro dopolniti in mozh hudobii soperſtati je mene sapuſtila. Ni bila vezh per meni viditi ne ponishnoſt, ne krotkoſt, ne poterpeshlivoſt, ne tresnoſt ne uſmilenje, ne bogabojezhnoſt: vera je jenala meni kakor ſvitla luzh ſvetiti, vupanje je mene sapuſtilo, lubesen je omrasnila. To je bila tiſta dalna dershela, v' katero ſim bil saſhal.

V' tej dalni desheli ſim sazhel grosno veliko ſroſhino terpeti. Al to mene ſhe ni rasvumilo, v' zhaſi ſim ſe eno malo vsdignil; tesha moje hudobie pak je mene sdajzi supet poderla: bil ſim kakor truden, inu saſpan zhlovek, kateri ſe ſizer is ſpanja sbudi; ga pa sdajzi

ſpanje supet poſili. V' tim ſtani ſim enokoliko zhutil ſvojo nadlogo, inu sa to ſim per ludeh pomozhi jiſkal. Ti pa ſo mene ſhe bol neſrezhniga ſtorili, ker ſo mene ſhe v' vekſhi smote, inu grehe sapelali. Moje ſerze je sazhelo po mnogih ſtvareh ſilno hrepeneti; al men ni bilo mogozhe vſiga sashe-leniga doſezhi; zhe ſim pa tudi sashelenje doſegil, ſim ſe ga sdajzi navelizhal. Namrezh jeſt sgubleni ſin ſim shelil s' nezhimernimi rezhmi kakor s' otrobmi ſe naſititi.

V' tim ſtani ſim ſe prav neſrezhniga zhutil. Al ravno ta je bila moja nar vekſhi ſrezha: ker ti, Goſpod, ſi ſe vſmileno v' mene oserel: ravno tukaj, ker ſim nar dalej od tebe odvernjen bil, ſi ti sazhel meni ſe perblishuvati, inu kadar ſim tebe po polnim posabil, ſi ti sa mene nar bol ſkerbil. Po tvojim nesaſlushenim vſmilenju v' ſerzi sbuden ſim sazhel v' ſe jiti, inu ſam per ſebi miſliti: koliko najemnikov, to

je takih kriſtianov, kateri ſo ſamu ſavol ſtrahu vezhiga pogublenja, ali pa vupanja zhaſnih dobizhkov kriſtiani, imajo v' hiſhi mojiga ozheta, to je, v' katolſhki Zerkvi obilno kruha, ker oni nar lepſhi reſnize ſliſhio, k' ſvetimu darilu perſtopajo, ſvete ſakramente vshivajo, inu pokojno veſt imajo, jeſt pa v' duhovnim ſtradanji konez jemlem, niſim nikdar v' nezhimernih shelah potolashen, v' vednim nepokoji ſvoje veſti shivim. Jeſt ſim tedaj v' ſerzi ſklenil, de ſe bom vsdignil, pojdem k' ſvojimu ozhetu, inu njemu porezhem: *) *Ozhe! greſbil ſim snper nebeſa, inn ſuper vaſ: niſim vezh vreden vaſh ſin imenuvan biti: ſturite me narmajnſhiga ſvojih najemnikov.* Ne ſtori mene ſvojiga najemnika, kateri bi ſamu nekaj zhaſa v'tvoji hiſhi bil, temuzh ſtori me sa uſelej tako, kakor ſi najemnikam do nekaj zhaſa ſtoriti namejnil: ſtori mene hlapza, kateri bi vſelej bilt voj hlapez,

*) Luk. 15. 18.

ki ga ſizer tepeſh, ker ni pokorn ſim, ampak nesveſt hlapez, katerimu truda, inu ponishovanja polno delo nakladaſh, ki more vedno vpreshen, inu tebi podvershen biti, ki more zelo shivlenje, vſe ſvoje miſli, shele, beſede, inu djanja v' zhaſt, inu ſlushbo ſvojiga goſpoda dati: s' beſedo: Stori mene ne kakor kóga tvojih nedolshnih, ampak kakor nevtrudeniga ſpokorniga.

Goſpod! tukaj ſim; per tvojih nogah na obrasu leshim preſtraſhen savolo ſvoje hudobije, poln savupanja pak savolo tvoje neisrezhene miloſti vpijem k' tebi: *Vſmili ſe mene, Bog, po tvoji veliki miloſti.* Uſmili ſe mene nar vezhiga vboshiza ti ſama miloſt! mene nar bol ſpazheniga ti ſama ſvetoſt! Slab ſim bil, de ſim padel, inu ſebe ranil, sgol ſam ti samoreſh mene vsdigniti, inu sazeliti. Al vſmili ſe me po tvoji veliki miloſti. Ni sadoſti majhine miloſti, am-

pak velike potrebujem: veliko inu grosovitno ſim greſhil, sa to velikiga, inu mozhniga osdravila potrebujem, inu ker ſam ſvoje potrebe dobro ne ſposnam, proſim tebe, vſmili ſe me tolikaj, kolikor vidiſh, de vſmilenja potrebujem.

2. Inu po obilnoſti ſvojiga vſmilenja isbriſhi mojo hudobio.

Po tim, kir ſim grehov bres ſhtevila veliku ſturil, samore ſama obilnoſt tvojiga vſmilenja meni vupanje delati. Kadar ſim greh ſtoril, ſe je meni taiſti kakor prasna ſenza sdel, kmalo pak, kadar je tvoj duh mene reſſvetlil, je meni moj greh ſilno oſtuden, inu ſtraſhen jel biti: kolikokrat kol ſe ga ſpomnim, ſam ſebe preneſiti ne morem. *Sbriſhi* tedaj *mojo hudobio*, de ne bom pekla v' ſebi noſil.

Dobro vem, o Goſpod, de ſo vſi moji grehi od moje perve mladoſti

v' tvojih bukvah supiſani: te bukve boſh na ſodni dan odperel, inu po njih mene ſodil. Ti ne boſh mene praſhal, zhe ſim po navadah ſvejta, shivel, zhe ſim ſvoje shivlenje po shivlenju drusih ludi ravnal, ampak ti me boſh ſodil po bukvah shivlenja, katere ſo S. Evangeli, Kriſtuſovi navuki, inu shivlenje. Ti ne boſh gledal mojih ſlabih shela, ne moje nerodovitne volje, ne v' moje prasno obetanje, ampak v' moje dela, kaj, kako, inu sa kaj ſim to, ali uno ſturil. To vſe mene ſilno ſtraſhi. Isbriſhi moj Bog! sdaj, dokler je zhaſ vſmilenja, vſe moje pregrehe: odpuſti meni moje grehe, inu vſe, kar ſim ſi hudiga s' njimi saſlushil.

S' rodovinſkim greham ſim ſe hudizhu prodal, inu ti Goſpod! ſi pravizo imel mene sa vſelej v' njegovi terdi ſushnoſti puſtiti. Al per ſvetim karſti ſi ti meni zel dolg vſmilenu odpuſtil. Jeſt pak, neſpameten zhlovek, komaj ſim malo

odrafil, inu ſposnanje reſnize sadobil, lim supet radovolno greſhil, inu tebi s' ſvojo nesveſtobo grosno nehvaleshen bil. Ah koliko bolſhi bi meni bilo, pot pravize ne ſposnati, pa ne po njenim ſposnanju odſtopiti od tiga, kar je meni po ſvetim povelju Evangelſke poſtave isrozheniga bilo: ker ſim sdaj greſhil, ſe je meni sgodilo to, kar po beſedah S. Petra *) *reſnizbin pregovar pove: Pes ſe je povernil k' temu, kar je iskoslal*, tedaj je bol, nagnuſen, *inu ſkopana prasiza ſe ſpet v' mlaki vala*, tedaj bol, kakor je bila, neſnashna, inu gerda. Kako ſtraſhio mene beſede S. Paula, kateri tako govori: **) *Ako kdo Mojseſovo paſtavo prelomi, na dve, ali tri prizhe bres uſmilenja umerje. Koliko hujſhi terplenje, mejnite vi, saſlushi ta kateri ſinu Boshjiga potaptá, inu kri teſtamenta kakor ognnſeno ima, po kateri je bil poſvezhen, inu duha gnade ſaſramuje.* Go-

*) 2. Petr. 2. 22. **) Hebr. 10. 28.

ſpod ! jeſt ſposnam, ker ſim tebe, neſkonzhno dobroto tako dersno reshalil, tudi neſkonzhno terplenje saſlushim. Vender tebe, ker ſi ſama miloſt, ponishno proſim, de, kakor je v' Evangelſki perliki *) hiſhnik dolshnikam ſvojiga goſpoda ſtoril, tudi ti meni ſtoriſh, inu vkasheſh ſvoje dolshno piſmo vseti, inu hitro ua meſti ſto, petdeſet sapiſati, to je: na meſti vezhniga terplenja ſe zhaſni po moji mozhi, inu premoshnoſti permerjeni pokori podurezhi. Omezhi tedaj, Goſpod, moje ſerze, inu nakloni ga k' pravi pokori, de bo s' njo vſe, kar je v' meni ſvarjenja uredniga, zhiſto isbriſano.

3. Operi me zhe dalej bol od moje krivize: inu ozhiſti me od moje pregrehe.

Ti, Goſpod, ſi ſizer nam greſhnikam po Isaiu sapovedal, rekozh: **) *Vmite ſe, ozhiſlite ſe, ſpravite is-*

*) Luk. 16. 6. **) Isa. 1. 16.

pred mojih ozhi ſvoje hudobne ismiſluvanja: jenjujte hudobno delati: Vender zhe miſlimo, de samoremo to is ſvoje laſtne mozhi ſtoriti, ſe novizh omadeshujemo, inu ogerdimo. savolo tiga tebe, Goſpod, proſim, operi mene od vſe moje krivize. Meni ſizer eden tvojih nameſtnikov rezhe; Tebi ſo tvoji grehi odpuſheni, kadar meni ódveso da: al jeſt savolo tiga ſhe niſim po polnim bres ſkerbi: ſej tvoj nameſtnik je zhlovek, inu ne more zeliga mojiga ſerza ſposnati; sa to meni ſamo tako odveso da, kakor ſodi, de ſim jo dobiti vreden, inu prav perpravlen. Ti pak Goſpod, ſi, *) *kateri ſerza, inu obiſti pregleduješh*: ti tedaj mene, proſim te, do zhiſtiga operi.

Jeſt tudi vem, zhe ſo moji prejſhini grehi po polnim isbriſani bili, inu zhe ſo tudi isbriſani, koliko njih naſtopkov je ſhe v'

*) Pſalm. 7. 10.

meni oſtalo! Poſebna ſlaboſt, neko ſizer natorno s' pregrelhno navado pa bol vterjeno nagnenje v' greh, mrasloto k' dobrimu, sanikernoſt v' premaguvanju, ſtrah pred zhlovezhkimi ſodbami, bojezhnoſt, inu nagnenje k' odvupanju inu hrepenenje proti ſtvarem, sopernoſt do reſnize, inu vpiranje proti njej: to ſo tiſti shaloſtni oſtanki prejſhnih grehov, od katerih ti, o Bog mene zhes dalej bol operi. Daj, de ſpokorne solse tako dolgo tozhim, dokler nevarnoſt greſhiti ne jenja, tedaj dokler na ſvejti shivim. Ştori, de bo moj padez meni k' pridu, inu de, ker ſim padel, ſhe s' tem bol ſvét bodem.

Operi me tudi od mojih malih grehov. Vſih grehov ſe ſpokornik vſtraſhi, ker dobro ve, de *) *Kdor maliga ne zhijla, bo po zhaſi padel.* Kdor male grehe obshaluvati

*) Sir. 19. 1.

opuſha, per temu ſe ſtan pravize ne ſzer koj, ampak po zhaſi rasgubi. Mali padzi ſo v' zhaſi pravprav nevarni: kolikorkrat je majhina rana ludi pod semlo ſpravila, ki jih velike rane niſo oſmertile. Zhe je vekſhi greh, dokler ni v' navadi, prej ſe, de je greh, ſposna, hitrejſhi ſe sdravilo njemu pojiſhe: mali pak, ker ſe ſkoraj ne zhutio, ſo toliko radi nevarniſhi, kolikor ſe bol bres ſtrahu v' ſerzi hranjo. Jeſt ſim ſi iskuſil inu sa to rezhem, de vekſhi dejl ſerze v' malih grehih rasvajeno ſe tudi velikih grehov veliko ne uſtraſhi: inu zhlovek toliko vezh ſtrahu nad ſmertnim grehi sgubi, kolikor ſe je v' malih grehih bres ſtrahu shiveti navádil.

Ozhiſti mene ſamo od uſih mojih grehov, ne ſamo od vſiga, kar je greh v' meni ſkasil ampak zelo od tiga, kar bi mene supet v' greh perpelati ſamoglo: ker v' meni tizhi hudobno ſeme; inu koliko gre-

hov ſi ti per meni vshe vbranil, katerih kal je v' mojim ſerzi tizhal, inu katere bi jeſt bil gotovo ſtoril, ako bi ti ne bil mene njih obvaruval. Poſtergaj tedaj is mojiga ſerza ſtari kvaſ hudobie, inu maloprídnoſti, de bodem novo teſto, opreſni kruh zhiſtoſti, inu reſnize. Ozhiſti moje berlave ozhi, de ſe bom bol zhujezh vſiga ogibati vedil, kar bi mene smotiti samogle, inu bo meni moje ſpazhenje tolikaj majn ſhkodvalo, kolikor bol zhujezh ſi bom persadeval kal ſvoje hudobie is ſvojiga ſerza puliti. Goſpod! poln savupanja v' tebe kliczhem s' gobovim moſham, rekozh: *) *Goſpod! ako hozheſh, samoreſh mene ozhiſtiti*: Rezi tedaj: *Hozhem, bodi ozhiſten*, inu bersh bom prav zhiſt.

4. Sej ſposnam ſvoje pregrehe: inu moj greh je vedno pred mojimi ozhmi.

Pervi ſad grehov je, de greſhni-

*) Matt. 8. 3.

ka oſlepi. Jeſt ſim greſhil; al tvoje viſokoſti, o Bog ſe niſim bal, tudi niſim gnuſobe ſvojiga greha zhertil, ker niſim ne tebe, ne hudobie ſvojiga greha ſposnal. Ah kolikokrat ſim ſtraſhne Jerusalemſkimu meſtu rezhene beſede ſliſhal: *) *De bi tudi ti inu slasti ta ſvoj dan ſposnalo bilo, kar je k' tvojimu miru, sdaj pak je ſkrito pred tvojimi ozbmi.* Koga ſo te beſede bol kakor mene sadele: al jeſt ſe niſim ſpomnil; de ſo meni rezhene. Savolo tiga je moj pregreſhni ſtan toliko ſtraſhniſhi sakoliker maju ſim njegovo nevarnoſt vidil.

Meni je ſizer teshko bilo s' grehimi oblosheno veſt imeti: al jeſt. nameſti de bi bil s' odkritim obtoshenjam to teshko butaro odloshil, ſim s' sakrivanjam jo tako rezhi sa ſvoj harbet ſtavil, kamor ſim ſhal, ſim vedno greh s' ſeboj noſil, inu vender niſim ga

*) Luk. 19. 42.

nikoli viditi hotel. Per vſim tim, kir ſim ſi persadeval, ſam ſebe pred ſeboj sakriti, ſi ti mene vezhkrat ſilil ſebe viditi, kako ſim ſpazhen, nagnuſen, inu od greha ranjen. Kaj bi bilo s' menoj, ako bi ti bil mene v' moji ſlepoti sapuſtil: v' shivlenji bi ne bil ſvojga greha ſposnal, inu sa to bi bil perſilen ga zelo vezhnoſt bres vſiga prida s' terplenjam, inu ſramoto gledati.

Al glej hudobo greſhnika, kateri ſam ſabe viditi nozhe. Kolikor bol ſim ſam ſebe pred ſeboj sakrival, tolikaj bol ſim jaſne ozhi imel, preſtopike ſvojiga blishna viditi. Bruna niſim v' ſvojim ozheſi zhutil, pesdir pak ſim v' ozheſi ſvojiga brata vidil: sakaj grehi mojiga blishna ſo bili pred mojimi ozhmi; moja hudobija pak je med mojimi plezhmi tizhala: druge ſim ojſtro ſodil, ſam ſebe pak niſim snal obſoditi: druge ſim zeliti hotel, sa ſvoje laſtne rane pa niſim sdravila posnal: druge ſim toshil, inu pokorjenja vredne ſodil,

ſebe pa ſim nedolshenga ſhtel: jeſt ſim bil timiſtim prevsetnim Farisejam enak, kateri ſo v' preſhe-ſtvu najdeno sheno pred Kriſtuſa peladi, inu toshili, de bi bila s' kamni pobita. Jesus ſe je doli per-poguil, inu je s' perſtam na ſemlo piſal. Goſpod! tudi ſi ti na semlo piſal, kadar ſi meni dal na snanje de niſim drusiga, kakor prah, inu zheruv semle. Al moj napuh, ni per-puſtil, de bi ſe bil v' ſvoj prah ver-nil, inu ſebe bol kriviga kakor dru-ge ſodil. Tukaj ſi ſe, Goſpod, ſklonil, inu ſvojo mozhno deſnizo zhes mene iſteguil: ti ſi beſede, katere je nekdaj Kriſtus Farisejam, toshnikam greshnize rekal, meni govoril: *) *Kateri je med vami bres greha, naj pervi v' njo kamen vershe.* Te beſede ſo bile ſtrela, katera je moje ſerze sadela, inu moj na-puh p bila. Takrat ſim rekal **) *Sdaj ſim sazhel: to je premenjenje deſni-ze Naviſhniga.*

*) Joan. 8. 7. **) Pſalm 76. 11.

Ta zhaſ ſe je per meni vſe premenilo. Moja pregreha, katere niſim prej viditi hotel, je bila na enkrat vſa pred mojimi ozhmi. Vſe me je mojih grehov opomnilo, jeſt ſim jih tako zhiſto videl, ravno kakor bi jih bil danaſ ſtoril. Moje zelo shivlenje, od takrat, kadar ſim ſe vumeti sazhel, do sdaj ni bilo drusiga kakor hodobia. Ni bilo ure, ob kateri bi ti, Goſpod, ne bil meni dobrote ſturil; al tudi ni bilo ure, ob kateri bi ne bil jeſt proti tebi nahvaleshen. She niſim tebe, Bog, prav sposnal, ſim vshe snal tebe shaliti: ſvoje ſerze ſim vedil na ſtvari vesati; al ga s' vero, vupanjam, inu lubesnio k' tebi vldigniti ni meni mar bilo. Zhe lih ſim bil mlad v' lejtih, vender ſim v' hudobii vshe ſtar bil. Moje ozhi, vuſheſa, jésik, vuſta, roke, inu noge ſim dal hudobii s' ſlushbo. Koliko ludi ſim s' ſvojim rasvusdanim sadershnjam pohujſhal; koliku nedolshnih ſerz sapelal. Ah Go-

ſpod! drugiga ne rezhem kakor: **) *Ne ſpomini ſe pregreh moje mladoſti, inu moje nevednoſti.*

Alena je, ki me pred vſim nar bol pezhe, namrezh, de ſim tvojo ſveto beſedo sanizhoval, inu ravno s' tem ſebe nar bol v' ſlepoti perdershal. Jo poſluſhat hoditi ſim bil prelen, inu kadar ſim jo ſliſhal, pomiſliti, ali v' nji ſe rasgleduvati je bilo meni presuperno. Nar ſtraſhniſhi reſnize ſo bile meni sapſtojn osnanuvane; jeſt ſim jih poſluſhal kakor de bi le druge, inu ne mene sadele. Kolikokrat ſim ſvoje duſhne vodeje shalil, ker ſim njih opominuvanjam gluh bil, zhes nje godernjal njim ſe poſmehuval: oni ſo na tihim sdihovali, ker ſe niſim ſvoje nevumnoſti, inu ſlepote preprizhati dal. Kakurſhni ſtrah me objide, kadar ſe ſpomnim, kolikokrat ſi ti ſolse mojih duſhnih vodejov ſhtel,

*) Pſalm. 14. 7.

inu zhes mene na ſkrivnim ſodbo delal. Ti ſi une tolashil s' beſedami, katere jet voj lubi ſin ſvojim vuzhenzam nekadaj rekal: *) K*dor vaſ poſluſha, mene poſluſha; inu kdor vaſ sanizhuje, mene sanizhuje. Kdor pak meue sanizhuje, sanizhuje tega, kateri je mene poſlal.* Meni ſi pak na tihim kakor nekadaj Judam protil: **) *Jerusalem, Jerusalem, kir moriſh Preroke, inu s' kamnjam pobijaſh te, kateri ſo k' tebi poſlani, kolikokrat ſim hotel vknp ſpraviti tvoje otroke, kakur kokla vkup ſpravla ſvoje piſheta pod perute, inu ti niſi hotel, lejte vaſha híſha vam bo puſta puſhena.*

Sa reſ nesmerjeno je bogatſtvo tvojiga vſmilenja, katero je mene ſke perhranilo, katero je meni ozhi odperlo, katero je moje ſerze k' pokori omezhilo. Ni ſtvari, s' katero bi ne bil tebe vezhno dobroto reshalil; sa to tudi naj sa naprej ſtvari ne bode, katera bi meni k' pokori ne

*) Luk. 10. 16. **) Matt. 23. 37.

ſlushila. Doſihmal niſim hotel ſvoje pregrehe tudi perſilen viditi; sa naprej pa jo bom radovolno gledal, de bom pokoro delal; moja pregreha naj vedno pred mojimi ozhmi bode, de ſe bom vedno v' pokori trudil, de bom vedno sa tvoje uſmilenje hvaleshen. Vſaki dan bom ſvojo duſho k' hvaleshnoſti opominjal, rekozh: *) *Hvali Goſpoda mòja duſha! nu nikar ne posabi vſih njegovih dobrot: on vſe tvoje pregrehe odpuſha: inu vſe tvoje ſlaboſti osdravla. On tvoje shivlenje od ſmerti reſhi: on tebi obilno miloſt, inu vſmilenje dela.*

5. Tebi ſamimu ſim greſhil, inn prizho tebe ſim hudo ſturil: de boſh v' ſvojih beſedah reſnizhn ſposnan, inupremagaſh, kadar boſh ſojen.

S ſvojimi vunajnimi grehi ſim druge reshalil, drugim ſhkoduval, druge pohujſhal; al prav rezhi ſim tebi ſamimu greſhil: ſej ti ſi ſama

*) Pſalm. 102. 3.

ſvetoſt, ſama praviza, ſama reſniza: savolo tiga, kolikokrat ſim soper te zhednoſti greſhil, ſim naravnoſt soper tebe greſhil. Po boſedah Ş. Gregorja: „Zhlovek ne greſhi zhlo-„veku, ker v' zhloveku ali enak, „ali ſhe vekſhi madesh tizhi. Şam „Bog ſe pravizhno nad grehi mosh-„tuje, ker on ſam je, v' katerim ſe „nizh ſvarjenja vredniga najditi ne „more. Ker tedaj sgol ſam Bog sa-„neſe, ſam pravizhno ſodi; njega „ſamiga reshali, kateri greſhi. Şej „kolikur ſe kdo ſkosi greh Bo-„gu nepodobniga ſturi, toliko ſtra-„ſhno ſvetloſt nar viſhiga ſodnika „reshali.“

Prizho tebe ſim hudo ſturil. Drugim ludem je bila moja hudobia doſtikrat nesnana, inu zhe ſo tudi moj vunajni greh vidili, vender doſtikrat niſo vedili, sa kaj, inu s' kakim nagnenjam ſim greſhil, oni niſo zele hudobe mojiga ſerza ſposnali. Ti pak, Goſpod, *) *ſi ſposnavez mi-*

*) Heb. 4. 12.

ſel, inu naprejusetja v' ſerzi. Inu pred tvojim oblizhjam ni nobena ſtvar nevidena: ampak uſe je tvojim ozhem golo, inu odpertu. Kako nevumen ſim tedaj bil, ker ſim tebi ravno tako kakor ludem ſvojo pregreho perkriti hotel: kir vender ravno tvoja vſevednoſt bi imela mene perdershati, de de bi ne bil prizho tebe hudiga ſtoril, kar ſim ſe prizho ludi ſtoriti framoval. Savolo ſamſvojne lubesni ſim ſam ſebi prevezh prizhejozh bil, ſa to ſim tvoje prizhejozhnoſti, o Bog, posabil. Al Goſpod! vſmili ſe me, saneſi meni, inu daj, de ſe s' reſnizhno pokoro pobolſham, *de boſh v' ſvojih beſedah reſnizhn ſposnan, inu premagaſh, kadar boſh ſojen.*

S' karſtno vodo od grehov opran ſim bil med tvoje otroke perſhtet, inu nebeſhko krajleſtvo je bilo meni v' dejlesh odlozheno. Al korenina ſpazhenja je v' meni obtizhala, inu ker ſim opuſtil jo is ſerza vedno trebiti, ſi je mozh povseia, in me

mene v' hudobſe gnala. Şam ſebi puſhen ſim v' nar hudobniſhi grehe dovolil, inu tako ſim ne ſamo tvojo ſvetoſt oframotil; ampak ſim zelo kriv bil, de ſo hudobni tvoje ſvetu ime kleli: ki oni ſo tako ſami per ſebi miſlili: Ta zhlovek je bogabojezhe shivel, on je v' Boshjo hiſho rad hodil, on ſe je sa nebeſa trudil: inu sdaj je od Boga, v' kateriga je tolikaj vupal, sapuſhen v' tako velike grehe padel: sakaj bi tedaj v' Boga vupali? Sa kaj bi ſe tolikaj v' njegovi poſtavi trudili? Tako ſodio, inu tako govore vſi hudobni, kateri hote hudobno shiveti. Jeſt pak posnam, de ſi ti mene paſti puſtil, savolo moje prevsetnoſti, inu sa to, de bi ſvejt previshan bil, de ſi ti ſam ſvet, pravizhen, sveſt, inu reſnizhen: zhlovek pak je hudoben, krivizhen, nesveſt, inu vſih Boshjih dobrot nevreden.

Kdo bi vedil, de ſo tvoje oblube, o Goſpod! tako terdne, de jih no-

bena zhloveſhka nesveſtoba, nobena hudobia podreti ne more, ako bi ſi ti ne bil isvolil kakiga greſhnika, nad katerim bi reſnizhnoſt ſvojih beſedi iskasal. Jeſt ſim hudo greſhil, inu ti ſi moje ſerze k' pokori omezhil. Kako ſrezhen ſim jeſt, ker tolikaj greſhnikov, kateri v' grehe padejo, nikdar vezh ne vſtane; mene pak, ako ravno je moj napuh saſlushil, de bi na vſelej sapuſhen bil, ſi ſpet po ſvojim nefkonzhnim vſmilenji is greha vsdignil, inu verh tiga ſhe moj padez k' mojimu pridi, inu k' tvoji zhaſti obernil. Goſpod! saneſi meni mojo pregreho, inu iskashi ſe proti meni dobrotliviga ozheta, kateri je vſe reshalenje posabil. Tadaj bodo vſi ſposnali, de ſo reſnizline tvoje beſede ſkosi vuſta Ezehiela povedane: *) *Nezhem ſmerti hudobniga, temuzh, de ſe hudoben od ſvojiga dianja preoberne, inu shivi.* Premagaj vſe ſvoje ſovrashnike, inu ſturi, de,

*) Ezech. 33. 11.

kakor ſim druge s' ſvojimi grehi pohujſhal, inu kriv bil, de ſe je tvoje ſvetu ime klelo, tako jih s' ſvojo pokoro pobolſham inu k' poſvezhuvanju tvojiga imena perpelam.

6. Le glej, v' hudobii ſim ſpozhet: inu v' grehi ſo mene moja mati spozheli.

Vshe v' marternim teleſi ſim bil hudoben, inu veſ ſpazhen: is materniga teleſa ſim na ſvet s' berlavim vumam, s' hudobnim, inu k' ſtvarem naklonjenim ſerzam, in teleſam k' vſimu rasvusdanju nagnenim perſhal. V' meni je bila nepremoshnoſt do vſiga dobriga, al k' vſimu hudimu je bilo neisrezbeno nagnenje v' meni. Ni zhuda tedaj, de ſe, kadar mene kolzikaj ſapuſtiſh, sdajzi v' grehih snajdem: inu de, kadar ſam ſebe ranim, ne morem ſam ſebe sazeliti.

V' maternim telesi sim bil v' grehi spozhet, inu od takrat s' teboj v' sovrashtvi, inu vezhniga pogublenja vreden; ker po besedah S. Paula *) *Po rodu smo bili otrozi jese.* Ako bi mene ti takrat bil vmreti pustil, bi jest bil vezhno pogublen. Tvoje vsmilenje, o Gospod! je bilo de sim bil na svejt rojen. Al po tem kadar sim bil rojen, kdo svunaj tebe je samogel moj pervi madesh isbrisati? **) *Kdo samore ozhistiti spozhetiga is nezhistiga rodu? kaj en, ti sam?* Tvoje vsmilenje je tedaj bilo, de sim do osdravviozhe vode svetiga kersta pershal. Sa resdela tvojiga vsmilenja proti meni so tako stare, kakor staro je moje shivlenje. Od telesa moje matere sem li pokasal, de si ti moj Bog, inu de je moja sama srezha v'tvojih rokah biti. ***) *Od svojiga roistva sim se v' tvoje roke vergel: ti si moj Bog od telesa moje matere sem, ne odstopi od mene.* Gospod!

*) Efes. 2. 3. **) Job. 14. 4. ***) Psal. 21. 11.

bodi zheſhen sa to tvoje neisrezhe-nu vſmilenje proti meni nevred-nimu!

Goſpod! boſh mar sdaj mene sa-puſtil, po tim, ker ſi s' menoj tako dolgo uſmileno delal? zhimu bi ti tolikaj dobrot savergel, katere ſi meni od perviga dne mojiga shiv-lenja ſtoril? Reſ je, de ſim tebi grosno nehvaleshen bil, ker ſim tebe sa take velike dobrote, sa pre-jeto karſtno gnado sahvaliti posabil. Al ravno moj pervi greh je ſtoril, de vſega dobriga posabim; od ma-terniga teleſa ſim hudobno drevo, katero ne daja dobriga ſadu. Sa volo tiga pa vſmili ſe me, de dober ſad sdam: vſmili ſe, de bodo nad menoj ispolnjene beſede Ş Paula *) *Ker je greh obilni bil, je gnada Jhe o-bilniſhi bila.*

*) Rim. 5. 20.

7. Glej! ti reſnizo lubiſh: nesnane ſkrivnoſti ſvoje modroſti ſi meni rasodel.

Gospod! kadar ſvoje ſpazhenje od materniga teleſa ſam ſebi pred ozhi ſtavim, ne miſlim s' tem ſvojih grehov isgovarjati, tudi ne jiſhem ſe saſlushenimu pokorjenju odtegniti: ſej mi je snano, de ti ne ſamo vſake lshè, inu hlenenja ſovrashish; temuzh tudi reſnizo, inu odkritaſerzhnoſt veliko lubiſh: jeſt vem, de ſta moja perva ſtariſha v' raju tebe mozhno reshalila, ker ſe po tem, kadar ſta greſhila, niſta hotla ſvojiga greha obtoshiti, temozh ſta ſe isgovarjala, inu eden drugiga kriviga delala. Tudi ne moreſh ti vezhna praviza greha bres pokorjenja puſtiti: ali ga more greſhnik ſam na ſebi pokoriti, ali pak ga boſh ti nad njim pokoril: greh bi greh ne bil, ako bi ne mogel pokorjen biti. Sa to ſe odkritaſerzhnu obtoshim, de ſim greſhil, inu de ſim tolkaj majn sanaſhanja vreden, kolikor vezh ſi meni ſkrivnoſt ſvoje

modrosti rasodel, inu kolikor vezh dobrot si meni sturil.

Ti si meni stariſhe dal, kateri ſo mene v' ſtrahi Boshjim podvuzhili: ti si meni take duhovſke paſtirje, in vodeje poſlal, katiri ſo meni reſnize ſvetiga Evangelja osnanovali, inu si vſe persadeli meni jih prav saſtopne ſtoriti. Ti si meni prezej rasvumnosti dodejlil; sraven pa si mene tudi s' zhaſnimi dobrotami obilno obdaroval, de ni bilo meni treba toliko sa shivesh, inu druge potrebe ſkerbeti, ampak sim vezh perloshnosti imel memo drusih na tebe milliti, te bol ſposnati, te lubiti, sa tebe shiveti: sa to sim bil bol dolshan tebi sveſt biti; kdor vezh prejime, ima tudi vekſhi dolshnoſt tebi sveſt oſtati. Per vſim tim pa sim greſhil, inu tako tebe veliko hujſhi reshalil, inu sa to sim majn sanaſhanja, vezh pa pokorjenja vreden: Ker *) *hlapez, kateri volo ſvojiga goſpoda ve, inu*

*) Luk. 12. 47.

ſe ni popravil, tudi po njegóvi voli ni ſtoril, bo veliko tepen.

. Odgreſhi me s' Isopam, inu bom ozhiſten: operi me, inu belejſhi bom kakor ſneg.

Sposnam, de ſim pokorjenja vreden, inu potreben: al tudi ſposnam, de vſe kar, samorem sa ſvoje ozhiſhovanje ſtoriti, tebi bres tvoje gnade dopaſti ne more. Vſe moje vunajne ſpokorne dela ne samorejo mojih grehov isbriſati, ſo nepremoshne mene ozhiſhavati, veliko vezh, ako ſim ſam ſebi puſhen, samorejo mene ſpazheniga ſhe bol omadeshovati, ker samorejo mene preusetniga ſtoriti. De ſe to ne sgodi, moreſh mene s' duham notrajne ponishnoſti oshiveti: Sa to tebe proſim: *Odgreſhi me s' Isopam.* Isop po beſedah Ş Auguſtina, inu Ş. Gregorja na sidu raſte, pomejni nekaj sanizhliviga, inu ſlushi k' osdravlenju pluzh, katerih napenjanje zhloveſhki napuh

pomejni. Taki Isop je ponishanje polnu zhloveſtvo Kriſtusa na krishi. Stori mene deleshniga Kriſtuſoviga ponishanja na krishi, kjer je on ſvoje telo kakor kropilo is Isopa v' ſvoji laſtni kervi pomozhil, de bi naſ pokropil, inu od grehov ozhiſtil.

Pokropi me s' takim Isopam, inu bom ozhiſten: lej *) *ako kri kaslov, inu junzov, inu potreſeni pepel telizhin ognuſene h' teleſni zhiſtoſti poſveti, kako veliko vezh bo kriſtuſova kri, kateri je ſkosi ſvetiga Duha ſam ſebe bres vſiga madesha Bogu daríl, naſho veſt od mertvih del ozhiſtila, de bomo shivimu Bogu ſlushili.* Katera teleſna lepota samore duſhni lepoti enaka ſhteta biti, inu kaj je bol beliga kakor je ſneg? kako bel bom tedaj na duſhi, ako ti jo v' krivi ſvojiga lubiga Sina opereſh! Operi me zhe dalej bol od moje krivize, inu ozhiſti me od moje pregrehe, de bom enkrat med

*) Heb. 9. 13.

tiſte perſhtet, od katirih S. Joanes govori, rekozh: *) *Vidil ſim veliko trumo ſtati prizho Jagneta, kateri ſo bili v' belim oblezheni, inu ſo palmove veje v' ſuojih rokah imeli.* Tiſtikrat ne bo vezh viditi Isopa, to je seljſha ponishuvanja, s' katerim bi mogli isvoleni kropleni biti: ampak v' kriſtuſovi kervi oprani bodo palmove veje, snaminja premaganja, inu veſelja v' rokah dershali.

9. Daj me veſelo, inu perjetno beſedo ſlishati: inu poterte koſti bodo od veſelia poſkakuvale.

Jeſt ſim ſvoji pregrehi vojſko napovedal, vedno jo bom preganjal: nikdar ne bom jenjal ſvojiga meſa treti, inu v' ſluſhnoſt ſpravlati: sa to vupam pravi mir v' ſvoji veſti sadobiti. Kadar ſim s' grehimi tebe reshalil, ſim neſrezhen zhutil **) *de moje koſti nimajo pokoja savolo mojih grebov.* Sdaj, ker ſi ti moje

*) Skriv. rasod. 7. 9. **) Pſal. 37. 3.

ſerze k' pokori naklonil, preoberni ga inu poravnaj, de reſnizhni mir sadobim, de pride v' moje ſerze tvoj ſveti Duh ſtanovati, kateri notrajno veſelje perneſe duſhi v' snaminje, de je s' teboj, o Bog, ſpravlena. Goſpod! polaſti ſe popolnim mojiga ſerza, napravi v' njemu ſvoje kraleſtvo, inu govori moji duſhi, kakor ſi nekdaj vuzhenzam rekal, kadar ſi per sapertih durih k' njim perſhal: *) *Mir vam bodi.* Govori meni, tvoj hlapez je perpravlen tebe poſluſhati. **) *Poſluſhal bom, kaj bo Goſpod meni govril: ſej on bo ſvojimu ludſtvu, ſvojim ſvetim inu tem, kateri ſe is ſerza preobernejo, mir osnanoval.*

Al daj veſelja poln glaſ tako ſliſhati, de v' mojim ſerzi ſvoj ſad perneſe· Rezi meni, kakor ſi nekdaj v' preſheſtvu najdeni sheni rekal: ***) *Tudi jeſt te ne bom obſodil:*

*) Joan. 20. 21. **) Pſal. 84. 9. ***) Joan.

Pojdi, inu naprej nizh vezh ne greſhi. Rezi kakor ſi vudalomnimu rekal: *) *Savupaj ſin, tvoji grehi ſo tebi odpuſheni.* Rezi, kakor ſi gobovimu, kadar je ozhiſtenja proſil, rekal: **) *Hozhem, bodi ozhiſten: inu sdaj i je bil ozhiſhen ſvojih gob.* Rezi, kakor ſi ſlepimu per poti ſedezhimu na njegovo proſhinjo odgovoril: ***) *Poglej gori, tvoja vera je tebi pomagala. Inu sdajzi je pregledal.* Rezi moji duſhi: ****) *Jeſt ſim tvoja pomozh.*

Dokler ſim ſvoje grehe lubil, ſim bil od tebe vezhno shivlenje, inu veſelje dalezh prozh, ſim bil kakor mertviz v' grobi, bres vſiga notrajniga shivlenja, bres vſih dobrih nagibkov, bres duſhniga veſelja: lepih zhednoſt, katere duſho kakor koſti telo podperajo, inu mozhniga ſtore, ni bilo nizh v' meni, inu sa to ſim bil kakor koſti, katere na

*) Matt. 9. 2. **) Matt. 3. 3. ***) Luk. 18. 42. ****) Pſal. 34. 3.

ſonzi, inu dashju trohne. Al Goſpod! na tvojo beſedo, katerá je *) *Shiva inu mozhna, inu oſtrejſhi kakor vſaki na obe ſtrani resajozhi mezh.* katera je ob Ezehielovim zhaſi po zelim polji ſilno veliko ſuhih koſti oshivela, bo shivlenje inu veſelje moji duſhi doſhlo, *moje poterte koſti bodo*, oshivele inu *od veſelja poſkakovale.* Sa to ne bo moja duſha nikdar jenjala tebe hvaliti, inu **) *vſe moje koſti poreko: Goſpod! kdo je tebi enak?*

10. Oberni ſvoj obras od mojih grehov: inu isbriſhi vſe moje krivize:

Jeſt ſim ushe s' Isopam pokroplen, to je, ponishan: moje poterte koſti ſo sazhele od veſelja poſkakuvati, inu ti ſi vshe rekel meni veſelja polne beſede osnaniti: *Tebi ſo tvoji grehi odpuſheni*: Al vender Sirah mene opominja, rekozh: ***) *Savola odpuſheniga greha ne bodi bres ſtrahu.*

*) Hebr. 4. 12. **) Pſal. 34. 10.
***) Sir. 5. 5.

Sa to tebe, Goſpod, proſim, *oberni ſvoj obras od mojih grehov*, inu de ga od mojih grehov oberneſh, oberni ga na ſvojiga lubiga ſinu, inu na njegovo saſlushenja polno kri, po kateri ſmo od grehov oprani, inu s' katero je tvoja ojſtra praviza potolashena bila.

Dokler ſim v' grehih bil, ſi ti, Goſpod, ſvoj vſmileni obras od mene obernen imel, inu ſerditó mene gledal: ti ſi meni na ſkrivnim protil, rekozh: *) *Ti ſi po krivim miſlil, de bom jeſt tak kakur ſi ti: ſvaril te bodem inu s' tvojo veſtjo preprizhal.* Sa reſ ti, Goſpod, bi tak bil, kakorſhni ſim jeſt, ako bi mene savolo mojih grehov ne ſvaril; ti ſi ſizer en zhaſ molzhal, ker ſi moje pokore zhakal: al ker niſim molzhati jenjal, ker ſim ſvoje hudobie posabil, ſi ti mene ſvariti, inu s' mojo veſtjo preprizhuvati sazhel. Sa to ſo sdaj moji grehi vedno

*) Pſal. 49. 21.

pred mojimi ozhmi, inu jeſt ſim savolo njih v' ſkerbi. Vſelej jih bom gledal sa to, de ti od mojih grehov ſvoj obras oberneſh; nikdar ne bom jih posabil, sa to, de ti mi jih vſelaj posabiſh. De pak tudi vedno s' ſvojimi vſmilenimi ozhmi na mene gledaſh, *isbriſbi vſe moje krivize*: konzhaj jih v' meni: vſuſhi v' meni bol, inu bol ſtudenez moje hudobije, de ne bo nizh tvojih ozhi shalilo, inu sa to od mene odvernilo. Sa volo tiga daj meni vſelaj duha pokore, to je, daj meni, de bom vſelaj ſvoje grehe, inu njih hudobo dobro ſposnal, de bom terdno previshan, kakuſhno pokoro sa-nje saſlushim, inu de ne bom opuſtil savolo njih ſe vedno v' pokori truditi.

11. Stvari v' meni, o Bog, zhiſto ſerze; inu ponovi v' mojim oſerzhji praviga duha.

Greh je vſe per meni ſpazhil: vſe more pokora poravnati. Poravnane

morejo biti moje ozhi v' pogledih, vuſheſa v' poſluſhanju, jesik v' govorjenju, vſi vudje v' ſvojih delih. Al zhe je tudi vſe to popravleno, ſhe ni gotovo snaminje reſnizhniga ſpreobernenja. Şerze more prenarejeno biti, inu tedaj bo vſe drugo popravleno. Novo ſerze, v' katerim ſo nove miſli, nove shele, novo shivlenje; to prizhuje reſnizhno preobernenje. Zhlovek ima ſvojo zeno od ſvojiga ſerza; sa to opominja Ş. Duh, rekozh: *) *S' vſo varnoſtjo varuj ſvoje ſerze, lej is niega isvera shivlenje.* Kriſtus naſ vuzhi, de **) *is ſerza pridejo hude miſli, ubijanja, preſhešt a, kurbanja, tatvine, krive prizbovanja, preklinovanje.* Kakor tedaj is ſerza pridejo vſi grehi, more tudi ſerze pred vſim poravnano biti, inu njegovo ponovlenje prizhuje od reſnizhnoſti preobernenja greſhnikovga. Sa to je tudi Prerok Joel Jude opominjal, rekozh: ***) *Ter-*

*) Prip. 4. 23. **) Matt. 15. 19.
***) Joel. 2. 13.

gajte ſvoje ſerza, iun ne (kakur v' shaluvanju navade imate) *ſvojih ohlazhil.*

Ozhiſti tedaj, Goſpod, moje ſerze, inu dodejli mu dar zhiſtoſti, de ſe vſim neſramnim miſlim, vſim meſnim shelam odpove, de bo moje telo, inu duſha tebe vredno prebivalſhe: ker ta zhednoſt, kadar v' ſerzi krajluje, vſiga zhloveka poſvezhuje: ona ne perpuſti ozheſu kaj neſpodobniga gledati; ſtoji na vratih vuſhes, inu ne puſti nizh neſramniga govorjenja noter; ona zhuje zhes vſe beſede, de niſo pohujſhlive, zelo ne takih shela, katere ſe neprevideno vnamejo: tudi per vſimu zhujenju, inu varuvanju ni bres ſkerbi, inu ne najde drugej varnoſti svunaj v' ſtanovitni ponishnoſti.

Ne ſame neſramne rezhi pa ſerze ognuſio, temuzh tudi vſe, kar ſerze lubi zhes tvojo voljo, o Bog! vſaka lubesen do ſtvari savolo ſebe

ſame ognuſi ſerze; ker ſe takrat ſerze od tebe, kateri ſi ſama zhiſtoſt, lozhi. Versi, Goſpod, is mojiga ſerza vſo gnuſobo poſvejtne lubesni, reſhi moje ſerze od vſiga prasniga ſtrahu, inu od vſih nezhimerniih shela. Daj meni tako ſerze, de bom med tiſte perſhtet, od katerih je piſano: *) *Blagor tem, kateri ſo zbiſtiga ſerza; oni bodo Boga gledali* O neskonzhna zhiſtoſt! nobeno ſerze ni vredno tebe gledati, ne tvoje prebivalſhe biti, ako ga ti ſam ne ozhiſtiſh, inu ga na-ſe ne naveseſh.

Al Goſpod! moje ſerze je tako bolno, inu ſpazheno, de ni sadoſti ga ozhiſtiti, temuzh more, tako rezhi, preſtvarjeno biti: *Stvari v' meni, o Bog, zhiſto ſerze.* Pred ſtvarjenjam ſim bil prasno nizh; inu po grehu ſim v'duhovſkim bitji ſhe majn vreden, kakor je nizh: ſtori me pravizhniga, de bom vſaj kaj,

*) Matt. 5. 8.

de kako zeno, kako vrednoſt dobim: ſej opravizhenje je po beſedah Ş. Paula novu ſtvarjenje: **) *Ako je kdo v' Kriſtusu nova ſtvar je ſtaro preſhlo: glejte, vſe je ponovleno.* Şam ti, o Bog, samoreſh to po ſvoji vſigamogozhni milosti ſtoriti: Ti imaſh po beſedah Ş. Auguſhtina **) „nar vſigamogozhniſhi „oblaſt zhloveſhke ſerza, kamor „hozheſh, nakloniti — — inu ker „ſi ti, o Bog! kadar ſi hotel „krajle na semli poſtaviti, zhlo„veſhke vole bol v' ſvoji oblaſti „imel, kakor jih zhloveki ſami ima„jo, kdo drugi ſturi, kakor ti, de „je ſvarjenje osdravlivu, inu de v' „ſerzi poſvarjeniga pobolſhanje v„ſtane.“ Kakor malo je zhlovek ſam ſebi bitje dati samogel, tako malo samore ſebi novo ſerze napraviti. Ti ſam, o Bog, moreſh v' mojim ſerzi vſe ſtaro podreti, in vnovizh sidati.

**) S. Aug. v' B. od ſvar. inu gnad. na 14. n. 45.

Reſ je, de per opravizhenju je is moje ſtrani moje dovolenje, moja pokorſhina, moja proſta vola. Al de jeſt s' proſto volo hozhem, de rad dovolim, de ſim pokorn, inu podvershen, ti, o Bog miloſtivo ſtoriſh. Ti mojo nevkretno, inu buntarſko volo k' dobrimu nakloneſh: tvoja vſigamogozhna gnada ſtori, de kar dobriga prej niſim hotel, to potle rad, inu s' proſto volo hozhem. Nad mojo ſkashe-
no, inu nevkretno volo ſe vidi, kako reſnizhno je, kar S. Kriſoſtom ſhkof govori, de preobernenje greſhnika je vekſhi zhudesh Boshje vſigamogozhnoſti kakor ſtvarjenje vſiga ſvejta, inu de je loshej po teleſi mertviga v' shivlenju obuditi, kakor pak hudobniga preoberniti: namrezh per ſtvarjenje ſvejta, inu per oshivlenje mertviga ni nizh, kar bi ſe Bogu v' bran ſtavilo. Ti ſi rekal, o Goſpod, inu vſe je bilo ſtvarjeno. Ti ſi mertvimu mladenzhu

rekal: *) *Mladenezh! tebi rezhem: Vſtani*, inu mladenezh je uſtal. Tiſti mertvimu Lazarusu kateri je vshe bil ſhtiri dni v' grobu, rekal: **) *Lazarus pridi vun, inu merlvi je sdajzi vun ſhal.* Vola pak greſhnika, kakorſhni ſim jeſt, je nepodvuzhliva, nevkretna, buntarſka: sa to ſe je ſtvarjenje vſiga ſvejta s' eno beſedo sgodilu; sa odreſhenje pak, inu opravizhenje greſhnika ſe je Jesus Kriſtus trudil, inu vſo ſvojo kri do sadne kaple prelil. Al tebi, o Goſpod, je mogozhe mojo neukretno, inu butarſko volo prenarediti: sa to te s' katolſhko Zerkujo profim, rekozh: „ Bodi. „ profimo Goſpod, po ſpreje:ju naſhih darov potolashen: inu permoraj k' ſebi s' ſvojo miloſtio naſhe, tudi buntarſke volje.

Ponovi pak tudi, *v' mojim oſerzhji praviga duha.* Kaj bi pomagalo ſerze

*) Luk. 7. 14. **) Joan. 11. 43.

ozhiſtiti, inu hudobie ſprusniti, ako bi ſe s' pravim duham ne napolnilo. Nezhiſt duh, kakor prizhuje ſveti Eevangeli, kadar je is zhloveka ſhal, ſe rad verne, inu rezhe: *) *V' ſvojo hiſho ſe bom vernil, od koder ſim ſhel. Inu kadar pride, jo najde s' metlami pomedeno, iuu oſnasheno Tedaj gre, inu vsame ſeboj ſedem drugih duhov, kateri ſo huiſhi kakor je on, inu gredo vanjo, inu tam prebivajo: inu poſledno tiſtiga zhloveka je huiſhi kakor pervo.* Daj meni ſvojiga S. Duha, tiſtiga duha, kateri mozhniga oroshnika, to je, duha tame premaga; daj duha reſnize, inu ſvetoſti; duha, kateri ne vuzhi drusiga, svunaj kar je prav, kar je dobriga, kar je ſvetiga, inu resnizhniga, de bo mojiga duha ponovil inu ſveto lubesen v' moje ſerze iſlil, lubesen rezhem, katira ni v' lepih beſedah, v' prasnih shelah, v' nezhimarni ſladkoſti; ampak katera ſerze prenardi, ponovi, poſvezhuje, ka-

*) Luk. 11. 24.

tera zhloveku perjetno, inu lubesnivo ſturi vſe, kar ti, o Bog, hozheſh, soperno pa vſe, kar ti ſovrashiſh; katera ſerze vterdi, inu mozhno ſturi zhes vſe ſkuſhnjave, in mu notrajnu veſelje, inu pokoj dodejli; tiſto lubesen, katera je bila oblublena v' tiſtih ſlovezhih beſedah, katere ſi ti, o Bog, po Ezehielu Preroku govoril, rekozh: *) *Novò ſerze vam bom dal, inu noviga duha bom med vaſ poſlal, vsel bom od vaſhiga meſa kamnato ſerze, inu meſeno ſerze vam bom dal. Svojiga duha bom med vaſ poſlal, inu ſtoril, de hote po mojih sapovedih shiveli, inu moje povelja obranili, inu ſtorili*: lubesen katera zhloveku, v' katerim prebiva, prizhuje, de je on shivi vud, inu ſin nove poſtave: ker s' lubesenjo ſe ſpiſhe, kakor govori S. Paul **) *Liſt kriſtuſov kateri je piſan, ne s' zhernilam, ampak s' duham shiviga Boga: ne na kamnate table, ampak na meſene table ſerza.*

*) Ezeh. 36. 36 **) 2. Kpr. 3. 3.

Ta liſt ni drugiga, kakor zhloveſhku ſerze; kar je v' njemu piſaniga, je lubesen; ti ſam, o Bog, ga s' ſvojim perſtam, to je s' tvojm duham piſeſh, ne s' videjozhim zhernilam, ampak s' ſvojo nevidejozho gnado: v' kateriga ti piſeſh tako, de ſe to, kar vuzhiſh, ne ſamo vumi, ampak tudi lubi. Per drugih vukih ſe lame beſede ſliſhio, v' timu pa zhlovek ſebe tudi preprizhaniga zhuti: v' drugih vukih ſe reſniza pokashe, v' timu ſe zelo okuſi, inu lubi: druge vuke terdo ſerze saversbe, al tvoj vuk, o Bog, ſerze omezhi, inu njemu terdobo vsame: Ker Jesus Kriſtus vezhna reſniza nam prizhuje, rekozh: *) *Vſi bodo Boshji podvuzheni. Sledni, kateri je od Ozheta ſhiſhal, inu ſe navuzhil, pride k' meni.*

12. Ne saversi me ſpred ſvojiga oblizhja: in ſvojiga ſvetiga duha mi nikar ne odvsami.

Teshka je tvoja roka, o Bog, inu

*) Joan. 6. 45.

ſtraſhno je v' roke tvoje ſerdite jese paſti. Al neſrezha zhes vſe neſrezhe je ta, od tebe sa vſelaj saversheu biti. Kteri greſhnik bi ſe tiga ne bal, ker ſledni po tem, kadar ſe je od tebe lozhil, ne saſlushi drusiga kakor sa vſelaj sapuſhen biti. Ako ravno ſi meni moj greh odpuſtil, vender niſi meni oblubil, de bom vſelaj terden, inu bres greha oſtal: ſej po beſedah S. Paula *) *Kdor mejni, de ſtoji, náj gleda, de ne pade.* Savolo tega moremo po opominjanju ravno tiga Apoſtelna ſvoje isvelizhanje s' ſtraham, inu trepetam jiſkati. Sa reſ kdo bi ne trepetal, kadar vidi, de ſi ti Saula, od tebe ſamiga isvoleniga krajla, na vſelaj savergel? koga bi grosa ne obſhla, kadar med majhinim ſhtevilam tvojih ſvolenih Apoſtelnov eniga isdajavza vidi? Greh, zhe je tudi isbriſan, vender hude oſtanke sa ſeboj puſti, kateri samorejo greſhnika s' zhaſam v' pogublenje perpelati.

*) 1. Kor. 10. 12.

Al tudi *ne vsami meni ſvojiga ſvetiga Duha.* Vsami meni, zhe hozheſh. moje premoshenje, mojo zhaſt moje sdravje, moje shivlenje: ſamiga ſvojiga ſvetiga Duha ne vsami meni: ſej on ſam je shivlenje dushe: *) *Duh je, kateri oshivla; meſo nizh ne pomaga.* Tvoj duh nam per naſhi ſlaboſti perpomore, inu naſ moliti vuzhi, zelo on ſam notri v' naſ sdihuje **) *Duh perpomore naſhi ſlaboſti ker ne vemo, kaj bi proſili, kakor ſe ſpodobi: ampak Jam Duh proſi sa naſ s' neisrezhenim sdihovanjam.* Tvoj duh naſ vuzhi vſo reſnizo: ſej ti ſi rekal: ***) *Kadar pride Duh reſnize, naſ bo on vuzhil vſo reſnizo.* Kadar tvoj Duh jenja naſ oshivlati jenjamo tvoji otrozi biti. ****) *Katere koli Duh Boshji vodi, ti ſo otrozi Boshji.* — — *Zhe pa kdo Kriſtuſoviga Duha nima, ta ni njegov.* On odganja veſ ſlushni ſtrah, inu da lubesen otrók. *****) *Niſte prejeli*, go-

*) Joan. 6. 64. **) Rim. 8. 26. ***) Joan. 16. 13. ****) Rim. 8. 14. *****) Rim. 8. 15.

vori naprej Ş. Paul, *duha ſushnoſti, de bi ſe supet bali, ampak ſte prejeli duha poſinovljenib otrók po katerimu klizhemo: Abba (ozhe.)* Ṣamo po tvojimu duhu tebe prav molimo; inu kdo samore Kriſtuſa drugazhi svunaj po Ş. Duhu zhaſtiti? *) *Nobeden Jesuſa ne kolne, kateri ſkosi Bosbjiga Duha govori. Inu nobeden ne more rezhi: Goſpod Jesus; le ſamo ſkosi ſvetiga Duha.*

Kako nevarno je pa meni med ſkuſhnjavami tiga ſvejta! kako lohko sgubim per ſvoji ſlaboſti tiga duha, zhe ſe ti, o Bog, mene ne vſmiliſh, inu meni ne pomagaſh. Tvoj Duh ne more sraven poſvejtniga Duha oſtati, ker eden drugiga ſovrashita: **) *Meſu sheli soper duha: dnh pa soper meſu: ſej ta dva ſta eden drugimu soper.* V' zhaſi je ena ſama rezh sadoſti, de tvoj duh is ſerza sbejshi: ena ſama huda miſel, ena ſama pregreſhna be-

*) 1. Kor. 12. 3. **) Gal. 5. 17.

ſeda, eno ſamo opravlanje, ene ſame prevsetne shele samorejo njega veliko zhaſa od naſ odverniti: on ne terpi, de bi ſe njemu perdrushilo kaj taziga, kar ni savol njega ſtorjeniga: on sheli ſam lublen biti, inu ſam zelo zhloveſhko ſerze poſeſti *) *Ne veſte*, govori Ş. Jacob, *de perjatelſtvo ſ' ſvejtam je Bogu ſovrashno? Kdor koli bode tedaj hotel tiga ſvejta perjatel biti, Boshji ſovraſhnik on bo. Mejnite, de Piſmo sapſtoin rezhe: Duh, kateri v' vaſ prebiva luboſumno posheli?* sa to naſ Ş. Paul opominja, rekozh: **) *Nikar ne shalite ſvetiga Duha.* Kar je nar ſtraſhniſhi, je to, de ſe doſtkrat ne ve, kadaj ſe ta Duh odmakne: njegovo gnanje je vſim tim nesnano, kateri nimajo tanke, inu raſvitlene veſti. Kolikokrat pak on is ſerza sbejshi, pride sdajzi vanj duh tame, inu ga v' poſeſ vsame. Sa volo tiga profim, o Goſpod, ne vsami meni ſvojiga ſvetiga Duha.

*) Jak. 4. 5. **) Efes. 4. 30.

13. Daj ſe mi ſpet veſeliti tvojiga odreſhenja: in podpiraj me s' voljinim duham.

Kaku ſrezhen ſim bil Goſpod! dokler ſim tebi sveſt bil, kako polno veſelja je bilo moje ſerze, kako veliko ſladkoſt ſim zhutil, kadar je tvoj duh, inu tvoja isvelizhanſka miloſt v' meni prebivala! moja veſt je bila pokojna, inu mirna. Al v' kako globozhino britkoſti ſim ſe pogresnil, kadar ſim tebe sapuſtil. *) „Gorje dersni duſhi, katera je „vupala, de bo, ako ſe od tebe lozhi, „kaj bolſhiga dobila.“ Namrezh: **) „Ti, o Bog, ſi naſ sa-ſe ſto„ril, sato je naſhe ſerze nepokojno, „dokler v' tebi ne pozhiva.“ Ah! sdihovati morem s' Jobam, inu rezhi: ***) *Kdo bo meni dal takimu biti, kakor ſim bil v' prejſhnih meſzih, inu v' dnevih, v' katerih je Bog mene varu-*

*) S. Aug. v' 6. B. od ispov. na 16. P. 3. n. **) S. Aug. v' 1. B. od ispov. na 1. P. ***) Job. 29. 2.

val? kadar je njegova luzh nad menoj ſvetila, inu ſim per njegovi ſvitlobi po tami hodil? Kako hitro ſo dnevi pretekli, inu kratki ſo bili meſzi, v' katerih ſi ti, Goſpod, meni bil terden sid soper vſo hudobio, ki v' nji ſvejt plava: ti ſi bil ſvetilo mojiga vuma, moj ſvetovavez, moj vodnik.

S' greham ſe je vſe to rasgubilo; nizh drugiga kakor tamota, grosno nagnenje k' hudimu, ſtrah, mraslota, inu odvupanje je meni moj greh sapuſtil. *Dodeli* Goſpod, *meni ſpet veſelje ſvojiga iſvelizhanja.* Poravnaj moje zelo ſerze, de bom ſpet vſelje pokojne veſti dobil; inu to ne savolo tiga, de bi ſladkoſt taziga veſelja obzhutil: ampak sa to, de bi ſnaminje tvoje s' menoj ſtorjene ſprave imel. Ni drusiga veſelja meni, kakor de ti ſi meni iſvelizhar. Naj ſe veſelé poſvejtni ſvojiga obilniga premoshenja, naj ſe veſele ſvoje velike zhaſti, naj ſe veſele

ſvojiga sloshniga shivlenja. Jeſt pak s' Ş. Paulam mejnim *) *de je vſe sguba proti viſokimu snanju Jesuſa Kriſtuſa Goſpoda mojiga : sa kateriga volo ſim vſe sgubil , inu ſhtejem de je blato , de le Kriſtusa perdobim.*

Ti ſi ſizer moj Isvelizhar bil ker ſi meni mojo pregreho odpuſtil; vender ſim enak tiſtim bolnikam, katerim osdravila ſizer k' sdravju, pomagajo, pa vunder popolnima, mozhi ſhe nimajo. S' laſtnim padzam ſvoje ſlaboſti preprizhan ſe po pravizi bojim ſpet v' tako neſrezho pridti; ſoſebno ker ſim po padzu ſhe bol oſlablen, kakor ſim prej bil: tudi ſim v' nevarnoſti po ſkritim napuhvanju , po prevsetnim savupanju ſpet paſti. De ſe tedaj meni kaj taziga ne pergodi, proſim, *poterdi me s' imenitnim duham.* Poterdi me s' tiſtim duham, kateri ſebi zhloveſhko ſerze, podvershe po tim, kir je sapelivimu duhu orosh-

*) Filip. 3. 8.

je usel, inu njega isgnal: poterdi me s' tiſtim duham, kateri je goſpod, inu krajl ſerzov, ki ſerze naklone, de sazhne dobro lubiti, inu delati: s' tiſtim imenitnim duham, kateri ſturi zhloveka k' vſimu dobrimu perpravniga, vurniga, inu premagavza vſiga hudobniga poshelenja Kaj ſo bili Vuzhenzi Kriſtuſovi, dokler nilo Ş. Duha prejeli? ſlabi, neſtanovitni, polni vſiga nesadoſtja. Al Vinkuſhtin dan s' imenitnim Duhám poterjeni ſo Kriſtuſa krishaniga ozhitno osnanovali. Peter, kateri je prej is ſtrahu ſmerti prizho ſlabe dekle Kriſtuſa satajil, s' Boshjim Duham pokrepzhan ſe ni bal s' ſmertno nevarnoſtjo prizho Piſarjov Kriſtuſa, ſamo shivlenje, ozhitno osnanovati. Dodejli meni, o Goſpod taziga imenitniga duha, de ſvet premagam, kadar me bo ta od poti reſnize odurazhuval, inu de s' Petram porezhem: *) *Bogu ſe more pokorſhina iskasati ne pa ludem.*

*) Djon. Apoſt. 5. 29.

Vuzhil bom preſtopavze tvoje poti: in greſhnike, de ſe prebernejo k' tebi.

Petru je bilo nekadaj rezheno: *) *Ti kadar ſe hoſh kdaj ſpreobernil, poterdi ſvoje brate.* Poterdi me, o Goſpod, s' ſvojim imenitnim duham, poterjen v' pravizi bom hudobnike tvojih pot vuzhil, inu jih s' tvojo beſedo v' dobrim poterdil. Pervi ſad reſnizhniga preobernenja je hvaleshnoſt; inu kako samorem tebi bol hvaleshen biti, kakor zhe druge tvojih poti vuzhim, inu ſi persadevam greſhnike k' tebi perpelati, ker ſim jih prej s' ſvojim pregreſhnim, inu pohujſhanja polnim shivlenjam od tebe odurazhuval. Iskasal bom greſhnikam, de jim ni druge poti do tebe, o Bog, nasaj pridti, le ſama prava, reſnizhna, inu po grehih omérjena pokora.

Ker pak lepi rasgledi vezh ſture-

*) Lnk. 22. 23.

per zhloveku, kakor ſame beſede, inu ker ſe ſpokorniku bol ſpodobi spokorno shivlenje nad ſeboj, kasati, kakor s' beſedo vuzhiti, hozhem v' pokori shiveti, inu s' ſvojimi ſpokornimi deli greſhne ſerza k' pokori nepeluati, de bodo vſi, kateri ſo greſhili po moje, tudi take sapopadike od pokore dobili, kakorſhne ſim jeſt dobil: namrezh shelim, de, ker ſo ſe od mene hudobie navuzhili de bi ſe tudi od mene ne pokore vuzhili. Moje trudenje v' pokori more nje preprizhati, kako hudo, in grenko je zhloveku sapuſtiti Goſpoda ſvojiga Boga. Moje pobolſhanje pak, inu odpuſhenje mojih grehov, katero ſim v' tvojim vſmilenju sadobil, naj vſim greſhnikam vupanje dela v' Isvelizharja, kateri hudobnika opravizhi. Oni naj ſe vuzhio, de tvoje poti, o Goſpod, ſo vſmilenje, inu reſniza. Şvejt je bil po moji hudobii pohujſhan, daj Goſpod! de bo tudi po moji pokori pobolſhan: inu ker je ſvejt nad menoj vidil pre-

greſhniga Davida, ſtori, de tudi nad menoj vidi ſpokorjeniga Davida.

15. Reſhi me od sadolshene krivi, o Bog, Bog moj Odreſhenik: prepeval bo tvojo dobroto moj jesik.

Vſmili ſe zhes mene vbogiga greſhnika, inu reſhi me od vſiga dolga krivi, to je, od vſiga, v' komur ſim ſe s' ſvojim meſam, inu s' ſvojo krivjo sadolshil, ker meſo, inu kri ſta mene v' grehe perpelala. Jeſt ſim tiſti Evangelſki hlapez, kateri je ſvojimu goſpodarju deſet tavshent talentov denarjov dolshan bil. Koliko lejt vshe shivim na ſvejti, inu kje je ura, v' kateri bi ſe ne bil kaj sadolshil! koliko tavshent miſel zhes dan, koliko shela! Skoraj vſe je bilo per meni do sdaj hudobno, ker je moje zelo ſerze ſpazheno.

Sușebno proſim, reſhi me, o Bog, od grehov, od katerih S. Paul go-

vori, rekozh: *) *Dela meſa* ſo ozhitne, katere ſo: K*urbanje*, *nagnuſnoſt*, *neſramnoſt*, *nezhiſtoſt*, *molikovanje*, *saudanja*, *ſovrashtva*, *prepiri*, *nevoſhlivoſti*, *jese*, *boji*, *raspertja*, *resdvojenja v' veri*; *nevidlivoſti*, *vbijanja*, *pijanoſti*, *posreſhnoſti*, *inu kar je vezh taziga*. Odusami meni dolg vſih tih grehov, kolikor ſim jih ſtoril, inu varuj me, de jih nikdar vezh ne ſtorim: odusami meni kal vſih drugih grehov, katerih ſhe nilim ſturil, al katerih savolo ſvojiga ſpazhenja ſtoriti samorem, in kateri vshe morebiti v' mojim ſerzi bres mojiga vedesa ſkriti tizhe. Odusami meni dolg pohujſnanja, kateriga ſim drugim dal, ker ſim s' ſvojim shivlenjam drugim ſpodtiklej bil, inu ſim jih hudobie vuzhil. Kolikaj ludi ſim v' duſhno ſmert perpelal, is katere morebiti ne bodo nikdar vſtali.

Reſhi mene, ó Bog, Bog mojiga

*) Gal. 5. 19.

isvelizhanja, od vsiga tiga dolga krivi skosi smert, inu kri svojiga sinu, katero je on sa odreshenje zeliga svejta prelil. Ozhisti mojo kri, inu meso, de tukaj, dokler sim v' mesu, duhovni zhlovek bodem. Do sdaj sim podobo perviga zhloveveka Adama, kateri je is parsti parsten, inu greshnik bil, na sebi nolil; daj de tudi podoba drusiga Adama, namrezh Jesusá Kristusa, kateri je is nebes nebeshki bil, na sebi nosim: stori, de stariga pregreshniga zhloveka s' njegovimi deli islezhem, inu noviga oblezhem, kateri ne shivi po shelah mesa, temuzh meso v' sushnost spravla, inu dela mesa s' duham mori, kateri se ponovi v' sposnanje po podobi tiga, kateri je njega stvaril: de tako plazham dolg, kateriga ima sledni kristian po besedah S. Paula *) *Bratje, dolshniki smo, ne mesu de bi po mesi shiveli*, inu sa tiga volo na vezhno vmerli, ampak, de *bi dela mesa s'*

*) Rim. 8. 12.

duham morili. inu ſa tiga volo vezhno shiveli.

Goſpod! ſtori to, kar te proſim; ti ſi Bog, Bog mojiga isvelizhanja, sazhetnik vſiga reſhenja, ti ſam samoreſh mojo nepokojno veſt vtolashiti; inu zhe to ſtoriſh, *bo moj jesik tvojo pravizo s' veſeljam bvalil*, tvojo pravizo, rezhem, katera nozhe ſmerti greſhnikove, temuzh, de bi ſe on ſpreobernil, inu shivel. Per zhloveku je praviza, zhe ſe nad krivizo, katero je ſtoril, ſam moshtuje: tvoja praviza pa je, de vſmileno persaneſeſh timu, kateri ſvojo hudobijo ſposna, jo v' ſerzi reſnizhno obshaluje, je perpravlen ſe je odkrito ſerzhno obtoshiti, ter tebi, o Bog, ſvoj dolg poplazhati. Vedno bom greſhnikam perpoveduval, de ſi ti v' ſvojih oblubah reſnizhen, de ſe daſh najiti ſlehernimu, kateri tebe s' zelim ſerzam, inu s' vſo britkoſtjo ſvoje duſhe jiſhe. Takim pa, kateri ſo savolo ſvojih grehov vupanje sgubili, bom osnanuval,

de je tvoje vſmilenje od rodu do rodu vſim, kateri ſe tebe boje. *) *Kadar bo* pak, kakor govori S. Paul. *vmerjozbe nevmerjozhnoſt obleklo, inu* bom v' drushbi tvojih isvolenih, bom tvojo pravizo s' neizrezhenim veſeljam osnanuval in rekal: **) *Sedmozhimu na ſedeshi, inu Jagnetu bodi sahvalenje, inu zhaſt, inu hvala, inu oblaſt od vekoma do vekoma.*

16. Goſpod! odpri meni shnable, inu osnanovale bodo moje vuſta tvojo hvalo.

Goſpod! jeſt ne bom mogel tvoje pravize prav, inu ſpodobno osnanuvati, ako ti mojih shnablov ne odpreſh: ***) *Ker modroſt* po beſedah Modriga, *je vuſta mutaſtih odperla, inu jeſike negovorezhih sgovorne ſtorila.* Dokler ſim majhen, to je, ponishen bil, ſim vedno tvojo hvalo pejl po napuhu v' greh sapelan ſim ob

*) 1. Kor. 15. 54. **) Skriv. rasod. 5. 13. ***) Modr. 10. 21.

molknil: greh je moj jesik savesal, inu moje shnable saperel. Goſpod! jeſt ſim tebe profil, de bi moje vuſheſa odmaſhil, inu jim dal ſkosi tvojo beſedo veſelje ſliſhati: ti ſi meni ozhi odperel, de ſim ſvojo hudobio pregledal, inu jeſt ſim tebe profil, de bi mene s' ſpokornimi ſolsami bol, inu bol opral: jeſt ſim tebe profil, de bi v' meni zhiſto ſerze ſtvaril, inu praviga duha v' mojim oſerzhji ponovil: tudi ſim k' tebi sdihoval, de bi moje poterte koſti rasveſelil. Sdaj tebe proſim, de moje shnable odpreſh, inu vesi mojiga jesika rasveseſh. Vſe je bilo v' meni ſkosi greh ſpazheno, vſe more s' tvojo osdravijozho miloſtjo popravleno biti, de bom samogel tvojo pravizo hvaliti.

Kako bi nék moji nezhiſti shnabli tvojo zhiſtoſt, inu ſvetoſt ſpodobnu osnanuvali? kako shnabli nehvaleshniga tvoji dobroti prizhuvanje dajali? kako shnabli poſvejtniga, v' ſebe salubleniga, prevsetni-

ga zhloveka od tvoje mogozhnosti, od tvoje visokosti, od tvoje resnize govorili? Moje serze je bilo tebi, o Bog! saperto, inu posemelskim dobizhkam odperto; moje serze je veljanje per ludeh grosno shelelo, inu se je posvejtniga sanizhuvanja prevezh balo; sa to so bile moje vusta saperte, de nisim tvoje hvale pejl, de nisim molil, de sim se framoval svojih grehov obtoshiti, inu resnizi prizhovanje dajati. Nasproti pa je bil moj jesik v' nezhimernih rezheh silno sgovoren, inu s' tem so bili moji shnabli ognuseni, tako, de morem s' Isaiam rezhi: *) *Gorje meni, de sim molzhal; ker sim tak zhlovek, kateri ognusene shnable ima.*

Verh tiga je mene tudi velika shalost savolo mojih grehov oblhla, tako, de se meni od shalosti ne lubi shnablov odperati. Vezhkrat si persadevam to shalost odgnati; ker

*) Isa. 6. 5.

s' Davidam ſvoji duſhi rezhem: *) *Sa kaj ſi shaloſtna moja duſha? inu sa kaj mene motiſh? savupaj v' Boga, ſej ſhe ga bom hvalil: on je pomozh mojiga oblizhja, inu moj Bog.* Al zhe tudi kaj maliga ſvojo shaloſt potolashim, meni kmalo ſerze ſpet vpade, ker ſe ſpomnim beſed Davida: **) *Vi pravizhni hvalite Goſpoda veſeli: dobrim je ſpodobi* (njega) *hvaliti.* Na ſproti pak je: ***) *Greſhniku Bog rekal: Sa káj osnanuješh moje sapovedi, inu jemleſh mojo saveso v' ſvoje vuſta?* Odusami meni, Goſpod, vſe moje grehe, inu vſo shaloſt: odpri moje shnable, de bom tvojo pravizo osnanoval.

Goſpod! tvoja ſveta Zerkev duhovnim paſtirjam vſaki dan per njih jutrajnih molitvah tako proſiti sapove: „Goſpod! odpri moje shnable, „inu moje vuſta bodo tvojo hvalo „osnanovale.“ Ta ſveta mati proſi sa mene ſkosi vuſta ſvojih ſhlushabni-

*) Pſal. 42. 5. **) Pſal. 31. 1.

kov, kakor je nekadaj ozhe sa ſvojiga ſina profil, kateriga je hudizh mutaſtiga ſtoril, inu kateriga je Kriſtus savolo ozhetove vere od mutaſtiga hudizha reſhil. Boſh mar ti, Goſpod, vero ſvoje Zerkve v' nemar puſtil? Sashugaj profim nezhiſtimu, inu mutaſtimu duhu, kateri je moje ſerze poſedel, ter rezi njemu: *) *Ti gluh, inu mutaſt duh, jeſt teii sapovem, pojdi is njega: inu ne hodi vezh v' njega.* Tako odvesane moje vuſta bodo tvojo pravizo osnanovale, inu prizhovale, de ti, o Bog, ſi vle, mi pak ſmo prasen nizh, de ſe tebi ſpodobi praviza, nam pak oſramotenje naſhiga oblizhja.

17. Bi ti bil klavſhino hotel, ſej jes dal bi jo bil; ni ti vſhezh shgavſhina.

Goſpod! tebe vſmileniga, inu právizhniga lubim. Ti lubiſh pravizo,

*) Mark. 9. 24.

inu ſovrashiſh hudobio. Jeſt ſim hudobio lubil, inu pravizo ſovrashil; sdaj pa ſovrashim hudobio, inu lubim pravizo, sa to ſim perpravlen sa ſvojo hudobio tvoji pravizi sadoſti ſtoriti. Jeſt ſi nozhem pokore po ſvoji volji isberati; ſej hudodelniku ſe ne ſpodobi, de bi ſi pokoro isberal, ſe mora ponishno ſodbi ſvojiga ſodnika podvrezhi. Kar koli soperniga bo tvoja previdnoſt zhes-me poſlala, to vſe bom sa ſvoje pokorjenje rad vsel: ker vem, de pokora, katero zhlovek ne po ſvoji, ampak po tvoji volji dela, je tebi nar bol vſhezh.

Niſo vſelaj tudi nar terjiſhi pokore tebi nar bol dopadlive; ampak tiſte, katere greſhnika nar bol ponishajo, inu per katerih ſe greſhnik ſam ſebi nar bol odpove, tebi pred vſimi dopadajo. Judje ſo ſe terdo poſtili, inu vender njih poſt ni bil tebi perjeten: *) *Glejte*, govoriſh

*) Isai. 58. 3.

Goſpod ! njim po Isaiu, *v' dan ſvojiga poſta delate po ſvoji glavi. — Sim ſi mar tak poſt isvolil, de zhlovek zhes dan ſvoj shivot tare? de ſvojo glávo obeſka, na ojſtrim, inu pepeli lesbi? boſh mar to poſt, inu Goſpoda perjetni dan imenoval? Poſt, kateriga ſim ſi isvolil, ni bol v' tem: Stori proſte krivizhno svesane, rasveshi butare, katere teshe; — — Lomi lazhnimu ſvoj kruh, peli vboge inu te, kateri kota nimajo, v' ſvojo hiſho: kadar nasiga vidiſh. pokri ga, inu ne sanizhuj ſvojiga meſa.* Ti ſi njim po Preroku saſtopiti dal, de vſe to trenje njih meſa tebi ne dopade, ker ſo vſe to po ſvoji voli, inu ſvojoglavno delali, sraven pa niſo ſvoje krivizhne shele popravili, ampak gnanju ſvojiga ſpazheniga ſerza ſtregli, ſo bili vſelej lakomni, inu do ſvojih dolshnikov terdi.

Jeſt pak, Goſpod, ſim perpravlen tebi sa greh dati, inu ſtoriti, kar koli hozheſh, de bo moj greh isbriſan, inu de boſh ti, Goſpod, po-

tolashen. Zhe s' Miheam Prerokam praſham: *) *Kaj bom Goſpodu daroval kar bi njega vredno bilo? bom mar pred viſokim Bogam poklekuval? bom li mar njemu daroval shgavſhine al pa junzhike ſejtnike? — — — bom mar li ſvojiga pervorojcniga sa ſvojo pregrebo*, kakor nekadaj Abraham, *dal*? Meni ravno tukaj Prerok odgovori: *Tebi, zhlovek, bom povedal, kaj je dobriga inu kaj hozhe Goſpod od tebe imeti: Namrezh, de ſtoriſh, kar je pravizhnu, inu lubiſh vſmilenje, inu ſkerbnu hodiſh pred ſvojim Bogam.* Spreobernjeno ſerze, katero ſebe pravizhno ſodi, katero lubi vſmilenje, je svesto per vſih ſvojih dolshnoſtih; tako ſerze je tebi, o Bog perjetno, tako ſerze tebi dati shelim.

18. Start duh je dar klaven Bogu: ſttarto in pobito ſerze ne boſh, o Bog, sanizhoval.

Shaloſten duh, rasterto, inu ponishano ſerze je dar, kateri tebi,

*) Mih. 6. 6.

o Bog, tako dopade, de tebe h' greſhniku blisha; ki po beſedah Davida *) *Goſpod je bliso teb, kateri ſo sbaloſtniga ſerza: inu bo pomagal ponishnim v' duhu.* To je dar, ki tvoje ozhi na-ſe vlezhe: **) *Na koga ſe bom oserel, ſzunaj na vboshiza, na potertiga v' duhu, inu na tega, kateri ſe mojih beſedi boji.* To je dar kateri tebe reſnizhno zhaſti: *Zhlovek, kateri je savolo velike hudobie shaloſten, perklonjen bodi, je potertiga ſerza, ima medle ozhi, inu je lazhen; ta tebe, inu tvojo pravizo zhaſti.* Zhlovek v' ſerzi od shalosti zhes ſvoje grehe, katirih ſhtevilo, inu tesha njega tlazhi, sboden, kateri ſe savolo nevarnoſti ſvoje duſhe, inu savolo ſvoje ſlaboſti treſe: kateri vedno, inu prav ſkerbno proſi sa pomozh, katere bres nehanja potrebuje, inu katere ni vreden: kateri sheje ſahne, inu je lazhen pravize; tak zhlovek, rezhem, tebe o Bog, prav zhaſti, tak tebe ſpodobno hvali na ſvejti,

*) Pſal. 33. 19. **) Isa. 67. 2. ***) Baruli. 2. 18.

v' dusheli, v' kateri morejo tudi pravizhni ſpokorno shiveti.

Tak le dar shalosti polniga duha, rastertiga, inu ponishaniga ſerza shelim tebi, o Bog, dati. Nezhimerno veſelje, inu hudobna lubesen do ſtvarí je moj greh bila: v' ſvetim shaluvanju tedaj more moja pokora biti. Poſtavi, o Bog, pred moje ozhi vſo hudobo mojih grehov, inu meni ſe ne bo ſmejati lubilo. Skosi tiſto shaloſt tvojiga ſina, katero je on imel nad ſlepoto Jerusalema, inu nad ſmertjo Lazarusa, ſkosi tiſto njegovo shaloſt, katero je on v' vertu Getsemani gredozh ſvojim vuzhenzam rasodel, daj moji duſhi shaloſt zhes moje grehe. Greh je moje serze kakor ſkalo vterdil: terdo je, mraslo, nezhutlivo, inu nevkretno k' uſimu dobrimu, k' hudimu pa ſilnu perpravno, inu gibezhno. Pokora ga more omezhiti, inu tako rezhi v' prah rastreti. Blagor greſhniku, katerimu ti, o Bog, tako

ſerze daſh, de je uſih nagibkov ſvetiga Duha obzhutlivo, de ſe tvoji miloſti rado vda: blagor greſhniku per katerimu lepi rasgledi, ſveto branje, inu bogabojezhi pogovori veliko premorejo. Greh je tudi moje prevsetno ſerze v' prevsetnoſti ſhe bol vterdil. Kako dobro bo meni ako ti moje ſerze ponishaſh, de bom s' Davidam samogel rezhi: *) *Dobro je meni, ker ſi me ponishal: de ſe tvojih poſtav vuzhim.*

Koliko je tebi, o Bog, ponishano ſerze vſhezh, is tega ſklenem, ker tvoj lubi Sin, dokler je bil na ſvejti, ni drusiga s' beſedo, inu s' djanjam vuzhil kakor ponishnoſt. **) *Vuzhite ſe od mene*, je rekal, *ker ſim krotak, inu is ſerza ponishen.* To je naſ. on vuzhil, kadar je v' jaſlih leshal, kadar je v' Nazareti per ſvojih ſtarishih shivel, kadar je tri lejta pridgoval; nar vezh pak je to vuzhil, kadar je na krishi raspet,

*) Pſal. 118. 71. **) Matt. 11. 29.

ſanizhuvan, inu poln bolezhin viſel. Ponishuvanje je tiſto ſdravilo, katiru je vezhna modroſt isvolila v' osdravlenje naſhiga napuha, katero je tvoj Boshji Şin ſam nar pervi nad ſeboj ſkuſil, de bi nam rasgled sapuſtil, inu kateriga ponishuvanje Şinu Boshiga ne osdravi, od tega ſe je bati, de njegovimu napuhu ni nobeniga ſdravja: ker Jeſuſ Kriſtus ſe je tako globoko ponishal, de ni ſame podobe hlapzhove na-ſe vſel, temuzh je tudi hotel kakor zherv semle biti, inu kakor eden, kateriga v' obras biti, sapluvati, inu saſramuvati je vſim hudobnikam dopuſheno bilo; zhe tako ponishuvanje Jeſuſa Kriſtuſa prevſetniga ſerza ne podere, kaj ga bo samoglo ponishati? Şkosi ponishuvanje tvojiga Şinu ponishano, inu rasterto ſerze pa je tebi, o Bog, prav vſhezh dar, kateri samore popraviti vſo neporedno lubesen do nekdajniga rasveſelenja, do poſvejtniga blaga, do vſe nezhimerne zhaſti.

19. Stori dobro, Goſpod po ſvoji miloſti Sionu: de bodo sidovi Jerutalema sidani.

Goſpod! ti ſi meni greſniku obilno dobroto ſturil: ker po tvojimu ſmilenju ſim sdaj jes ſpokornik. De ſhe sadnizh, kar je pravim ſpokornikam laſtniga dopolnim, tebe, ako ravno neureden, ponishno proſim, de ſe tudi drusih gteſhnikov po ſvoji dobrotlivi volji vſmiliſh, inu jim po ſvojim vſmilenju sanesesh. Proſim, de ſvojo Zerkov, katere vud ſim tudi jeſt, med nami ohraniſh, inu njej pomagaſh. Mene grosno ſtraſhio beſede, s' katerimi je nekadaj Kriſtus Judam protil, rekozh: *) *Boshje krajleſtvu bo od vaſ vsetu, inu dano ludſtvu, katero bo njegov ſad obrodilo.* Bojim ſe, de bi ſe tudi nam kaj taziga ne sgodilo, ker vidim de ſo grosne pohujſhanja, h' katerim ſim tudi jeſt s' ſvojim pregreſhnim shivlenjam veliko permogel, med

*) Matt. 21. 43.

nami, tako, de ſe samore s' Davidam rezhi: *) *Goſpod je is nebeſ na zbloveſhke otroke pogledal, de bi vidil, ako je kdo vumen, inu Boga jiſhe. Vſi ſo saſhli, inu vkupej nepridni nobeniga (ikoraj) ni kateri bi dobro delal, nikar eniga ni.*

Kako milo ta ſveta mati sdihuje, kadar vidi, de je taka podertia v' njej! kako reſnizhno ſe od nje sna rezhi kar je Jeremia od Jerusalema rekal: **) *Kako prasno ſtoji meſtu ludi polno! goſpa narodov je kakor vdova: krajliza med deshelami je dazji podvershena. Joka, joka po nozhi, inu njegove ſolse po njegovih lizih teko: med vſimi njegovimi lubimi nikogar ni, de hi tolashil: vſi njegovi perjatli ſo od njega odſtopili, inu ſo mu sdaj ſovrashniki.* Kako po pravizi sdihuje Zerku, rekozh: *O vi vſi, kateri po poti memo greſte, pomiſlite, inu glejte, zhe je kaka bolezhina takiſhna, ka-*

*) Pſal. 13. 2. **) Shal. pejſ. 1. 1.

korſhna je moja bolezhina. Sa reſ: *) *Komu te bom permerjal, ali komu tebe podobno ſhtel, bzhi Jerusalem? komu bom tebe enako delal, kako poveſelil, diviza bzhi Sion? lej raſtrenje tvoje je kakor morje veliko: kdo te bo osdravil?*

Goſpod isidaj supet sidove Jerusalema, hozhem rezhi, preoberni greſhnike, de bodo vredni, inu shivi kammi tvojiga duhovſkiga sidanja, katolſhke Zerkve. Ştori, de kar je nad njimi oſtriga, inu garzhaſtiga, bode gladko; kar je kriviga, ravno; kar je viſokiga, inu napuhneniga nisko, inu ponishno; kar je prasniga, inu pomankliviga, popolnjeno. Ti, Goſpod! samoreſh is nar vekſhih hudobij nar vezhi prido narediti. Ti ſi nekadaj is rasbonika eniga ſvojih perjatlov, is rasglaſene greſhnize ſveto ſpokornizo, is preganjavza Zerkve Apoſtelna ſtorił. Ştori

*) Sh. pejſ. 2. 13.

tedaj tudi sdaj, de nje nadloge bodo njeni nar vezhi dobizhik. Med ludmi je nedolshnoſt ſilno redka, ſtori, de bo pokora obilniſhi: nedolshnih ſhtevilo je pravprav majhino, ſturi, de bode ſpokornikov bres ſhtevila. Daj de bomo v' britkoſtah, inu v' ſtiſkah poterpeshlivi, v' nadlogah nepremakneni, v' sanizhuvanji ponishni, inu krotki, de ne bomo zhloveſhke hvale jiſkali, de ne bomo po nezhimernoſtah tiga ſvejta hrepenili, ampak de bomo zhes naſhe grehe, inu preſtopke reſnizhno shaluvali, de bomo tako shivi kamni Boshjiga sidanja, in de ſe bo samoglo od naſ rezhi: *) *Kateri ſte sidani na podſtalo Apoſtelnov, inu Prerokov, kateri je ſam Kriſtus Jesus nar viſhi vogelni kamen; na katerim vſe sidanje ſklenjeno raſte, de je ſveti tempel v' Goſpodu: na kateriga ſte tudi vi persidani v' Boshjimu prebivaliſhu v' duhu.*

*) Efes. 2. 10.

20. Takrat ti bodo dopadle klavſhine, darovi in shgavſhine; takrat ti bodo junze devali na altar.

Goſpod! terdno vupam, de me boſh v' tim, kar te proſim, po ſvoji dobrotlivi voli vſliſhal. Vupam, de bodo greſhniki kakor terdni kamni s' kladvam pokore obdelani, inu s' tvojim duham oshivleni shivi kamni v' tvojim duhovſkim sidanji, v' katolſhki Zerkvi, inu de boſh ti v' naſhih s' lepimi zhednoſtami ofnashenih ſerzih ſebi prebivalſhe napravil.

Kadar ſe bo to sgodilo, ſe bo tebi v' naſhih ſerzih dar notrajne pravize, inu ſvetoſti dajal, in daroval: naſhe ſerza bodo s' ognam tvoje lubesni gorele; ſvete sdihovanja, inu ponishne molitve ſe bodo kakor dobro diſhezhe kadilo pred tvoje oblizhje vsdigvale. Ta-

krat ſe bodo naſhe ſerza kakor mladi junzi ki ſhe niſo podjarmani bili, ampak proſti ſkazhejo, na tvoj altar pokladali, inu na njemu shgali, namrezh s' isvelizhanſko gnado prerojeni, inu s' kruham tvoje resnize napitani ne bomo tebi vezh kakor nekadaj Judji pod terdim jarmam ſtare poſtave s' ſtraham ſlushili; mi ne bomo tvojeh sapovedi is ſtrahu kakur hlapez, kateri ſe tepenja boji, ispolnili; temuzh bomo kakor proſti ſinovi s' lubesnio, inu s' veſelim ſerzam po tvoji volji delali: inu tako bomo s' ſvojimi miſlami, shelami inu delami kakor pervine nar bolſhih ſtvari tebi tvoj perjetni dar.

S' lubesenio oshivleni ne bomo ſamo duha, ampak zelo ſvoje meſo s' lepimi zhednoſtami obdali, inu tebi tudi na ſvojimu meſi dopaſti jiſkali. Tako nam bodo kakor Ş. Gregor te beſede islaga, kakor junzam rogovi israſili: ker rog is

mesa pride, inu se, kadar israse, vterdi: tudi mi bomo, tako rezhi, rogove is mesa pognali, ker nam od lubesni vshganim bo zelo nashe meso slushilu visoke zhednosti delati: inu bomo ispolnili opominjaje S. Paula, kateri nam rezhe: *) *Kakor ste vude k' slushbi nezhistosti, in krivize dajali, de bi krivizhno delali, tako tudi sdaj svoje vude dajte v' slushbo pravize k' posvezhenju.* Tedaj bomo smeli s' S. Paulam rezhi: **) *S' Kristusam sim na krish nabit. Jest pa shivim, vender ne vezh jest, ampak Kristus shivi v' meni.* —— *Po katerim je meni svejt, inu jest svejtu krishan,* Kakor shivi vudi Kristusovi pa, ***) *ker vselaj vmorjenje Jesusovu v' svojim telesi okoli nosimo, de tudi shivlenje Jesusovu v' nashih telesih se isozhita;* vupamo s' Kristusam vred enkrat kakor zhastitlivi darovi v' vezhno shivlenje vstati: *Ker vemo, de tisti, kateri je Jesusa obudil, bo tudi nes s' Jesusam obudil.*

*) Rim. 6. 19. **) Gal. 1. 19. inu 6. 14.
***) 2. Kor. 4. 10. 14.

Takuſhno je moje vupanje, inu kako dolg zhaſ je meni takiga vupanja poluimu na tim ſvejti prebivati! Jeſt morem s' Davidam sdihovati, rokozh: *) *Gorje meni, ker je moje popotvanje tako dolgo.* Ah Goſpod! de bi pazh ſkoraj taki shlahten kamen tvoje Zerkve bil, de bi ti mene ſebi v' vezhno prebivaliſhe vsidal! Al to moje sdihovanje ne bo sa sdaj per tebi vſliſhano, ker hozheſh, de ſe na ſvejti ſhe bojovam, dokler bom bol ozhiſten: ki dokler je zhaſ bojovanja zhes grehe, mi tvoja vezhna hiſha biti ne moremo. Ti hozheſh, de naj sa sdaj ſhe s' Davidam rezhemo; **) *Kakor hrepeni jelen po mraslih vódah: tako hrepeni moja duſha po tebi, o Bog! Mojo duſho sheja po mozhnim shivim Bogu: kadaj bom tje perſhal, inu ſe pred Bosbjim oblizhjam perkasal?* Kadaj hrepeni jelen nar bol po mraslih vodah? S. Auguſhtin po-

*) Pſal. 119. **) Pſal. 41. 1.

ve de takrat, kadar kazhe pomori: takrat ſe njegova sheja nar bol vname.

Kazhe ſo grehi, kadar tedaj te pomorim, tedaj moje ſerze nar bol sheja, inu nar bol po tebi o Bog, hrepeni. In ravno to hozheſh od mene imeti, de bi ſe moje ſerze vedno bol v' shelah proti tebi vnemalo, inu s' tem tebi bol vredno prebivaliſhe bilo; ti hozheſh, de bi moje vupanje ſkosi trudenje v' ſolsah, inu v' shelah vedno mozhnejſhi, inu bol shivo bilo, inu ravno sa to bol gotovo ispolnjeno bilo, kar Ş. Paul govori: *) *Nadloga poterplenje s' ſeboj perneſe: poterplenje pa ſkuſhnjo: ſkuſhnja pa vupanje, vupanje pa nikogar ne oſramoti: ki Boshja lubesen je islita v' naſhih ſerzih ſkosi ſvetigu dnha, kateri je nam dan.* Ti hozheſh, de naj se sdaj moje ſerze v' ſheji, inu lakoti po ne-

*) Rim. 5. 3. **) Matt. 5. 6.

beſhki pravizi trudi, ker hozhesh mene enkrat s' to pravizo nasititi. **) *Sakaj blagor tim, kateri sa lazhni, inu shejni pravize: ker oni bodo nasiteni.* *) *Kadar se bo pa* po beſedah Ş Paula, *nasha parstena hisha tiga prebivalisha rassula, imamo sidanje per Bogu hisho ne s' rokami storjeno, ampak vezhno v' nebesih.* Takrat bodo vſi sidovi saſtarane hudobie poderti, inu novi sidovi ſvetosti, inu pravize bodo ispelani, greh bo popolnim rasdjan, inu mi bomo s' Kriſtuſam vred eno sidanje. Kadar ſe pa to sgodi, bosh ti Goſpod nas pravi, inu perjetni dar zhiſte lubesni prejel, kateri ſe bo vezhno v' naſhih ſerzih shgal. Takrat ſe bomo kakor mlade goveda s' nedolshnim jagnetam Jesuſam Kriſtuſam tebi darovali, in bomo novo pejſem pejli, rekozh: **) *Vreden ſi, Goſpod, te bukve vseti, inu njih pezhate odpreti, sakaj ti ſi bil sa-*

*) 2. Kor. 5. 1. **) Shriv. rasod. 5. 9. inu 7. 12.

klan, inu ſi naſ Boga ſkosi ſvojo kri iz vſake shlahte, in jesika, in ludſtva, in naroda odkupil. In ſi naſ ſtoril naſhimu Bogu krajleſtvo, in darovalze. — — Sabvalenje in ſvitloſt, in modroſt, hvala, in zhaſt, in mozh, in terdnoſt bodi naſhimu Bogu od vekoma do vekoma. Amen.

V. Pfalm od Pokore.

Sapopadek.

David ſizer perzhne ta Pſalm kakor greſhnik, kateri na ſvoje grehe miſli, njih velikoſt, in tesho ſposna, zhes nje shaluje, inu odpuſhanja proſi. Vender kadar tako govori, gleda na hudobo, inu ſlepoto vſih Judov, ſe pred Bogam v' imeni vſih Judov ponishuje, inu njih nefrezhen ſtan vshe naprej obshaluje, ker v' duhu previdi, de bo to ſlepo ludſtvo ſvojiga Odreſhenika, inu Isvelizharja Je-

ſuſa Kriſtuſa saverglo. Ako lih je vſelaj v' perhodniga Odreſhenika veruval, inu njegov perhod gorezhe shelel, ſe v' tim Pſalmi s' drugimi Judmi vred, kateri bodo perhodniga Odreſhenika vmorili, greſhnika, inu njih nesveſtobe dejleshniga ſhteje, de bi tako hudobo nehvaleshnih Judov obshaluval, in jeso Boshjo tolashil, katera bo Jude v' terdobi puſtila.

David je naprej vidil, de ſe bo praviza Boshja nad Judmi grosno moshtuvala, inu ſe ne bo dolgo dala potolashiti, tako, de ſe bo kasalo, kakor bi moſhtuvánje Boshje na vſelaj biti imelo. Vender vupa, de bo ſerd Boshji zhes to ludſtvo enkrat jenjal, in de ſe bo Bog na proſhnje, inu ſolse ſvojih ſlushabnikov vtolashiti dal: de bo Judovſki rod med tolikaj ſtiſkami, inu preganjanjam do tiſtiga zhaſa perhranil, v' katerim je po ſvojih ſkrivnih ſodbah narod nevernih, is kateriga ſmo Kriſtiani, ſpet sapu-

ſtiti, inu oſtanke Judovſkiga rodu preoberniti ſklenil.

David popiſhe, kako velika, in mozhna bo shaloſt Judov, kadar bo njim Bog ozhi odperel, inu njih terdo volo omezhil: vſi ſe bodo preobernili, inu h' Kriſtuſu podali, ter bodo tolikaj gorezhe lubesni do Kriſtuſa, inu njegoviga vuka iskasali, de bodo ſhe druge ludſtva podbodene v' kriſtianſko drushbo ſtopiti. Tak zhuda polni sgodek je David terdno vupal savolo neſkonzhne sveſtobe ſvojiga Boga, kateri je to ispolniti v' ſvetim Piſmi oblubil, inu s' perſego poterdil, de bodo Judam ſturjene oblube bol terdne, inu nepremaklive, kakor ſo vſe narédbe, po katerih imajo do konzhanja ſvejta vſe ſtvari vojene, inu ohranjene biti. Kar Bog s' ozhitnimi beſedami ſkosi vuſta Jeremiá Preroka pove: *) *Zhe niſim ſvoje save se s' dnevam*

*) Jer. 33. 25.

in nozhjo, in poſtave nebu, inu semli ſturil, bom tudi savergel rod Jakoba, in Davida hlapza ſvojiga, de ne bom is njegoviga rodu vsel poglavarjov zhes sarod Abrahama, Isaaka, in Jakoba: lejte perpelal bom nasaj njih vjete, inu ſe jih bom vſmilil.

Ta Pſalm je ſveta katolſhka Zerku med Plalme od pokore poſtavila, in je vſim reſnizhno ſpokornim molituv per njih duſhnih, inu teleſnih potrebah. Suſebno samore ta Pſalm obuditi ponishne sdihovanja savolo nadlog, katere katolſhko Zerku ſtiſkajo. Ker pravizhnimu kriſtianu, in pravimu ſpokorniku je prido Zerkveno ravno tako per ſerzi, kakor njegovo laſtno: ker tedaj on vidi, de ſo kriſtiani vezhi dejl nesveſti ſinovi Zerkve, on zhes ſvoje, in drugih grehe shaloſten proſi Boga sa preobernenje hudobnih kriſtianov, de bi s' tem Zerkuv obveſelena bila, kadar bi vezh shivih, inu ſvetih vudov imela. Al zhe Bog to ſturiti nozhe, proſi, de bi vſaj

namenjen zhaſ ſkoraj perſhal, v' katerim ſe je Judovſkimu rodu h' Kriſtuſu preoberniti, v' katolſhko Zerku ſtopiti, inu jo vnovizh oshiveti.

1. Goſpod! vſliſhi mojo molituv:
dojde naj do tebe moje upitié.

Vezhni Bog! kateri ſi nekadaj vpitje Israelzov, kadar ſo v' Egiptovſki ſushnoſti ſtiſkani sdihuvali, vſmileno vſliſhal, in ſi jim Mojſeſa ſrednika dal, de bi jih is nadloge reſhil: vſliſhi mene, kadar sa ſebe, inu sa kriſtianſko ludſtvo k' tebi klizhem. Kriſtiani ſo veliko nefrezhniſhi kakor nekadajni Israelzi. Kriſtiani ſvojiga nefrezhniga ſtanu ne ſposnajo, inu tedaj tudi is njega reſheni biti ne shele, kakor ſo Israelzi ſvojo ſushnoſt zhutili, in is nje reſheni biti proſili. Nekadajni Israelzi ſo ſe zhes Mojſeſa, kateri je bil ſamo zhlovek, puntali, inu kriſtiani ſe zhes Odreſhenika zeliga ſvejta tolikokrat puntajo: oni ne samzhujejo

pod vunajnimi ſlaboſtmi perkritiga Odreſhenika, kakor ſo Judji delali, ampak sanizhujejo vshe zhaſtiriga in po zelim ſvejti osnanovaniga Odreſhenika. Kriſtiani ne molikujejo tako ozhitno, kakor nekadaj Israelzi; ampak bol perkrito sraven pak veliko hudobniſhi, Ker Israelzi v' teleſne, rezhi salubleni, s' tamnoto obdani, kadar niſo mogli perzhakati, de bi Mojses poſtavo Boshjo is gore perneſil, ſo ſe k' molikuvanju nagnili, inu Aarona napelali, de je njim is slata molika vlil. Kriſtiani pa, kateri vshe v' ſvitlobi ſvetiga Evangelija shive, s' tem, ker ſe v' ſtvari trapaſto salubio, ſebi molike napravjo, tem ſvoje ſerze dado, katero je per ſvetimu karſto ſamimu Bogu poſvezheno: inu de bi per timu bol mirno veſt imeli, jiſhejo, po beſedah Ş Zipriana Ṣhkoſa, take vodivze, kateri bi njim mehke blasine pod glavo, in komolze podkladali, to je, kateri bi ſe njih hudobnim shelam proti nevſtavili; temuzh

jih gladili, in jim mir osnanovali, kjer miru ni.

Goſpod! vſliſhi mojo molituv. katero prizho tebe sa to nefrezhno ludſtvo islivam, in katera je savolo velikoſti nadloge sdaj zelo vpitje: *Naj to moje vpitje do tebe pride.* Inu de to moje vpitje tebi perjetno bode, ga ſklenem s' upitjam, s' katerim je tvoj prelubi Sin na krishu sa zelo Zerkuv upil, inu profil.

2. Nikar ne ſkrivaj ſvojiga oblizhja pred menoj: nagni mi vuho ob zhaſu moje ſtiſke.

Tvoj ſerd do naſ, o Goſpod, je pravizhen; jeſt ſe ne morem njemu soper ſtaviti; kar premorem, je, de tebe opomnim tvojiga uſmilenja, is kateriga ſi naſ pred drugimi neverniki isvolil, inu v' kriſtianſko drushbo poſtavil. Se boſh mar kaſal sa volo vſmilenja, katero ſi nam vshe ſtoril? Naſ boſh mar savolo naſhih grehov na vſelaj sapuſtil, po tem, ker ſi ſvojiga edinorojeniga

Şina na ſvejt poſlal, kateri je naſhe grehe v' ſvoji krivi opral?

Al jeſt vem, Goſpod, de ſvoje oblizhje od naſ sa to odurazhujeſh, de bi naſ k' bol gorezhim proſhnjam napelal. Ti ne saversheſh proſhnje ponishaniga, in rastertiga ſerza. Kolikor bol boſh meni prepoveduval sa kriſtiane proſiti, kakor ſi nekadaj Jeremiu prepoveduval sa Jude proſiti, tolikaj bol bom miſlil, de hozheſh ſhe ſilnishi proſhen biti. Nagni tedaj ſvoje vuho k' meni, in ne odlaſhaj me vſliſhati; lej nadloge naſ mozhno ſtiskajo. Daj, Goſpod, de naſ naſhe nadloge ponishne ſtore; daj de jih po kriſtianſko, to je, poterpeshlivo, in v' duhu pokore noſimo: in zhe ſe to sgodi, ne boſh odlaſhal ſvojga vuheſa k' mojim proſhnjam nagniti, ker ti ſe od viſoziga prozh obrazhaſh, in ſe niskimu s' ſvojim vſmilenjam perperblishujeſh.

3. Hiti me vſliſhati, ob zhaſu ki te klizhem.

Kdor ne jenja zhloveka sa 'dobroto vshe vezhkrat odrezheno proſiti bode njemu nadleshen, inu je sa ſitniga ſhtet: kdor pa tebi, Goſpod s' proſhnjami ſilo dela, ta tvojo volo dopolni, ta je tebi vſhézh, ta je per tebi vſliſhan. Tvoj lubi Sin nam je v' perglihi od neke vidove, katera je s' ſvojimi ſtanovitnimi proſhnjami ſodnika proſila njej pravizo ſturiti, iskasal, *) *de naj ſe vſelaj moli, inu nikoli ne jenja.* In sa to je nam Jesus Kriſtus sapovedal s' proſhnjami ſilo delati, kir je rekal: **) *Proſite, in ſe vam bo dalo: jiſhite, in bote naſhli. terkajte, in je vam bo odperlo.*

Goſpod! ti ne sapuſtiſh teh, kateri tebe v' reſnizi jiſhejo, in shelno v' tebe klizhejo. Vſliſhi tedaj me-

*) Luk. 18 1. **) Luk. 11. 9.

ne, ker ne proſim bogaſtva, ne poſvejtne zhaſti, ne telesne slosh-noſti, ne zhaſnih dobizhkov, am-pak te proſim tvojiga, inu drugih kriſtianov isvelizhanja; tvoje per-jasnoſti proti nam, sa pridu ka-tolſhke Zerkve, sa poviſhanje; tvo-je zhaſti. Al uſliſhi me hitro: ſej, zhe boſh tako dolgo odlaſhal nam pomagat, kakor dolgo ſmo mi odla-ſhali tvojo volo ispolniti, ſmo gotovo pogubleni.

3. Kakor dim ſo sginili moji dnevi: kakor ogorek ſo ſe mi koſti v-ſuſhile.

Glej, Goſpod, nadloga, in brit-koſt je tako velika, de ſe je vshe ſkoraj vſa mozh mojiga shivlenja rasgubila, in meni je sazhelo shiv-lenje maléti. Ako ſam ſebe po-miſlim, kje ſo tiſti slati dnevi moje perve mladoſti, katere ſim od tebe, vezhna dobrota sa to sadobil, de bi tebi ſamimu ſloshil, katere ſim pa v' tim potratil, ker ſim ſvoji-

mu mesu, in svojimu nagnenju stregel: kir vse je sguba, kar koli se savolo tebe ne sgodi. Tako sim dni svojiga perviga shivlenja sgubil; in sdaj, kir se vezher moje starosti perblishuje, nimam drugiga kakor nepokoj v' serzi.

Verh tiga moje serze od shalosti medli, ker vidim tolikaj Kristianov v' svoje pogublenje hiteti, in katolishko Zerkuv kakor vidovo milo sdihovati. Kolikor bol samopashnost svojih mladih leit sposnam; toliko bol se meni serze terga, kadar tolikaj Kristianov v' njih slepoti sladko 'spati vidim. Kakishni spokornik bi jest bil, ako bi lubesni do svojiga blisniga ne imel? in kakishna lubesen bi bila, ako bi mene ne peklo, kdar vidim, de se tolikaj mojih bratov pohujsha, in pogubla. Ako bi s' Zerkujo zhes njene mertve otroke ne shaluval, bi med shtevilam tistih bil, katere ona kakor mertve objokuje.

Goſpod! vſmili ſe ſkoraj ſvoje Zerkve, in kakor ſi nekadaj vidovo v' meſti Naim s' tim obveſelil, ker ſi njeniga mertviga ſina oshivel; obudi tudi ſkoraj pregreſhne Kriſtiane k' shivlenju prave bogabojezhnoſti. Ti ſi nekadaj Ezehielu Preroku polje polno mertvaſhkih koſti pokasal, inu kadar ſi ſvojiga duha va - nje poſlal, ſo ſe na enkrat vkup ſklenile, in oshivele, tako, de je prav filno velika mnoshiza ludi bila: obudi tudi po duhu mertve Kriſtiane, kateri vſi mrasli, s' ognam hudobniga poshelenja ſeshgani kakor od ſouza preshgane koſti leshe. Oshivi jih s' ſvojim duham, de ne bo nobeden med njſmi ſlab, nobeden bojezh, ne sanikern, temuzh, de vſi od lubesni do tebe Goſpod vshgani bodo sheleli, in ſi persadevali tebi zel ſvejt podvrezhi.

Blagor zhloveku, katerimu bo dano Zerkuv s' duham perviga Kriſtianſtva ponovleno viditi. Meni pak

drusiga ne oſtane svumaj ſamo vupanje taziga ponovlenja, in kolikur jeſt k' timu pomagati samorem, je to, de ſebe kakor vud katoliſhke Zerkve s' pokoro ponavlam, in s' ſvojo pokoro prihodno ponovlenje enokoliko perhitim: ker ſama molitu sa preobernenje drugih Kriſtianov bi malo ſadu imela, ako bi je s' ponishuvanjam ſvojiga duha, in s' trenjam ſvojiga meſa ne podperal: in jeſt bi bil nevreden pobolſhanja drugim greſhnikam proſiti, ako bi ſvoje grehe nad ſeboj pokoriti opuſtil. Kako mozhno bi ſe mogel ſramovati, ako bi shaluvanja v' ſvojim vunajnim sadershanji ne kasal, kadar vidim, de je Zerkuv savolo pregreſhniga shivlenja tolikaj Kriſtianov v' shaluvanji, in v' britkoſti, po tem, ker ſim tudi jeſt s' ſvojim prejſhnim hudobnim shivlenjam tolikaj k' njenimu shaluvanju perpomogel.

5. Kakor trava pokleſteno mi ſahne ſerze: zlo jeſti ſvojiga kruha ſim posabil.

V' ſvojih mladih lejtih od sapelive ſladkoſti poſvejtnih ſtvari smoten ſim posabil kruh reſnize, kruh Boshje reſnize, in vole jeſti: ja zelo ſim nad tim kruham vuſ dober pokuſ sgubil. Moja nar vekſhi nefrezha per timu je bila, de ſtradanja ſvoje duſhe niſim zhutil Tvoje vſmilenje, Goſpod, je bilo, de ſim ſe is ſvojiga nefrezhniga ſpanja isbudil, in zhutil, koliko je meni ſhkodovalo, kadar ſe niſim s' kruham reſnize paſil. Moje ſerze je ſuho, in k' vſimu dobrimu neukretno prihajalo, in ker je reſniza is njega sginila, ſim veliko prasnoſt v' ſebi zhutil, tako, de ſhe sdaj zhutim, koliko je meni moja ſamopaſhnoſt ſhkodvala.

Al ravno ta moj nefrezhen ſtan je ſtori per meni, de ſe sdaj s' kruham britkoſti paſem, in is ſolsami

shalosti napajam, kadar vidim, de tolikaj Kristianov stradesh kruha relnize ima. S' svojo lastno skushnjo isvuzhen bol shivo sposnam njih nesrezho, in bol shelno prosim, de bi svoje stradanje sposnali stradanje, katero se tako lohka ne zhuti, kakor telesno stradanje; al katero je ravno sa volo tiga bol nevarno. Ti Gospod! si nekadaj po svojimu Preroku Amosu Judam protil, rekozh *) *Glejte, pridejo dnevi, — in bom poslal lakoto v' deshelo: ne lakote po kruhu, ne sheje po vodi, ampak po slishanju Gospodove besede. In bodo sem ter tje tekali od morja do morja, od polnozki do jutra: oni bodo krog bodili jishkrat Gospodove besede in je ne bodo nashli.* Mi vidimo de je to protenje nad Judmi ispolnjeno, ker se po zelim svejtu klatio, in resnize ne najdejo. Inu vender kdo se s' premishluvanjam tiga nesrezhniga stanu Judov spametuje, in svojo slepoto sposna? Malo sedajnih kri-

*(Amos. 8. 11.

ſtianov reſnizo kaj zhiſla: njih vezhi dejl jedro reſnize puſha, in ſe s' ſamo lupino paſe: in tako sgubi per naſ kruh Boshji vſo mozh, in dober pokuſ: prasne marnjc ſe sa dobro, in ſladko jed ſhtejejo. Otrozi proſijo ſtariſhov kruha reſnize, in ti unim kamen pohujſhanja podejle: na meſti, de bi ſvojim otrokam reſnizo oſladiti gledali, jih s' mnogimi smotami ſlepe.

Kdo bi taziga neſrezhniga ſtanu ſedajniga kriſtianſtva ne obshaloval? Al de bi jeſt ga vrednu obshaluval, bi mogla moja shaloſt kakor morje velika biti. S' Jeremiam Prerokam morem rezhi: *) *Ozhi moje od ſolsa ſlabe, smeſhano je moje oſerzhje: moje jetra ſo ſe na semlo isſule savolo potrenja hzhere mojiga ludſtva, ker otrozi, in ſeſajozhi merjejo na tergih meſta. Materam ſvojim reko: Kje je kruh, in vinu? kadar v' narozhji ſvojih mater ſvoje duſhe isdihujejo. — — „Seſajozhiga jesik*

*) Shal. Pejſ. 2. 11. inu 4. 4.

je od sheje na njegovim nebi perliplen: otrozi proſio kruha, in nikogar ni, kateri bi ga jim lomil Kako dolgo, o Goſpod, boſh odlaſhal miloſt ſtoriti? kako dolgo boſh naſ ſvoje ludſtvo katerimu ſi tolikaj dobrot ſtoril, v' ſlepoti puſtil? nam je bila tvoja beſeda osnanovana: kako dolgo ſhe bo ona med nami bres ſadu? Odsheni vshe enkrat lakoto, katera naſ tare: obudi Preroke, po katerih ſi namejnil naſ k' pokori, inu k' pobolſhanju perpelati, de bo naſhe hudobnu nagnenje ſahnilo kakur poſekana trava na ſonzi, in de mi, kadar bomo s' dobrim kruham reſnize napaſeni, na duſhi k' mozhi pridemo.

6. Od sdihovanja na glaſ ſe mi ſprijemata koſt in kosha.

Vem, de to, kar tebe proſim ti, Goſpod, niſi ſtoriti dolshan ne meni, ne mojim raven - bratam. Vem, de ſmo tiga vſi nevredni:

in ſuſebnu kar mene sadene, ſo moje pregrehe veliko napotje timu, de bi vſlishan bil. Al kdo saſlushi tvoje vſmilenje, preden ſe vſmiliſh? in kadar ſe vſmiliti hozheſh, nobeden tudi nar nevredniſhi tebi soper ne ſtoji: ker piſanu je: *) *Vſmílil ſe bom tiga, kateriga ſe vſmilim, in vſmilenje bom ſtoril timu, kateriga ſe bom vſmilil.* Tvoje vſmilenje nobeniga ne najde vredniga, ampak vredniga dela. **) *Dobrota in lubesen Boga naſhiga Isvelizbarja ſe je perkasala, ne po délah pravize, katere ſmo mi ſturili, ampák po ſvojim vſmilenju naſ je on isvelizhal,* (to je, po miloſti pravizhne, in k' vezhnimu isvelizhánju perpravne ſtoril) — *de mi po njegovi miloſti opravizheni dejleshniki bódemo.*

Jeſt sdihujem, in jezhim: to ſe ſpodobi mojimu in mojih raven-bratov ſtanu. Jeſt tako mozhno sdi-

*) Rim. 9. 15. **) Tit. 3. 4.

hujem, in jezhim, de ſkoraj omedlujem: to ſe ſpodobi velikoſti dobrote, katere proſim, katere pak vreden niſim. Goſpod! me boſh mar puſtil od velikiga sdihovanja konez vseti bres, de bi pred ſmertjo tvoje oveſelenje sadobil? Ne boſh ti, Goſpod, Isaakovi Bog, mene, kakor nekadaj Isaak ſvojiga glaſno vpijozhiga ſina Esava, vſliſhal, in meni vſaj en shegeu dodejlil? Jeſt sdihujem, in to sdihovanje naj bo prizhovanje moje notrajne shaloſti zhes grehe. Moje meſo ſe je vſuſhilu, in mene ni drugiga kakor koſt, inu kosha; in to naj prizhova, de ſvoje meſo tarem. Boſh mar vſo to pokoro savergel, ti, katerimu je shaloſti polni duh perjeten dar, in kateri raſtertiga, inu ponishaniga ſerza ne sanizhujeſh?

7 Enak ſim pelekanu v' puſhavi: kakor ſova v' poderiju.

Poln ſtrahu savolo ſvojih grehov, poln shaloſti savolo greſhnih Kri-

ſtianov ſe ſkerbno vſiga ogiblem, kar bi mene per moji shalosti motiti, ali njo odverniti samoglo. Kar je drugim rasveſelenje, meni mozhnu preſeda, in mi je zelo superno. Kakor Pelikan ſamote jiſhem, v' kateri bi loshej samogel pomiſliti nefrezhnoſt greſhnikovo, in shaloſten ſtan katoliſhke Zerkve, katera ima malo ſvetih otrok. Şamotnih in puſtih kotov jiſhem kakor ſova, de bi ſi puſt, in ſtraſhen ſtan pregreſhnih Kriſtianov bol shivu v' ſerze vsel. Oni tamo lubio, in ſvetlobo ſovrashio: *) *Namrezh ſledni, kateri hudo dela ſovrashi luzh, in ne pride na ſvetlobo, de ne bodo njegove dela ſvarjene.* Jeſt pak tame jiſhem, de loshej shalujem zhes naſh nefrezhen ſtan: in ker mene zhes dan ludje v'moji shalosti motio, nozhi komaj dozhakam, de od ludi, in ſkerbi odlozheu nefrezhen ſtan, v' kateriga naſ je greh poſtavil, obshalujem. Tukaj od

*) Joan. 3. 20.

ſtrahu trepezhem, ker vidim, de bi zeli ſvejt pravizo imel, ſe nad naſ vsdigniti, in naſ hudobnike pokonzhati.

8. Zhujem, pa ſim kakor ptiza ſamotna na ſtrehi.

Velik dejl nozhi v' tim perjide, de miſlim na tvoje nesapopadlive ſodbe, o Bog, zhes naſ tvoje ludſtvu, katero ſi k' nebeſhkimu krajleſtvu poklizal. S' miſlimi ſe vsdigujem proti tvojimu ſtraſhnimu ſedeshu, od kodar enimu vſmilenje ſtoriſh, in ga med otroke ſvoje vsameſh, drugiga pa sapuſtiſh, in saversheſh, bres, de bi kdo vedil, sa kaj to, ali tebe praſhati ſmel, sa kaj ſi uniga isvolil, in tiga savergel. Esau, in Jakob dvojzhizha ſta ſhe v' maternim teleſi, nobeden njih ſhe ni nizh dobriga, nizh hudiga ſtoril; vender je od tebe njih materi rezhenu: *) *Vekſhi bo majnſhimu ſlushil, kakor*

*) Rim. 9. 13.

je piſano: Jakoba ſim lubil, Esava pa ſovrashil. Judje, od nekadaj tvoje ludſtvu, ſo od tebe, Goſpod, v' nekaj zhaſa saversheni; in mi od nevernikov rojeni ſmo v' Evangelſko luzh perpelani, v' katero bodo tudi Judje ob namenjenim zhaſi priſhli. Mi tedaj nifmo veje od oljike, kakor govori S. Paul, ampak ſmo v' oljiko vzepleni divjaki. Ako pa Bog pravim vejam ni saneſil. Koliko maju bo devjakam saneſel? **) O viſokoſt bogaſtva Boshje modroſti, in snanja: kako nesapopadlive ſo njegove ſodbe, in kako nenaſledlive njegove poti?* V' tazih miſlih ſim vezh nozhi; Kakor grabez doſtikrat dolgo ſedi, de ſe ne gane, ravno kakor bi bil samiſhlen; tako tudi jeſt ſe v' take globoke ſkrivnoſti veſ samiſlim, in tako rezhi ſe v' miſlih sgubim.

9. Veſ dan me saſramujejo moji ſovrashniki: inu kateri ſo mene hvalili, ſo ſe zhes mene sarotili.

Kar meni ſhe vekſhi britkoſt dela,

je to; ker poveſelnika ne najdem. Dokler ſim sa ſvejtam lasil, ſe s' njim veſelil, inu po ſhiroki poti hodil, me je vſe lubilo, vſe hvalilo. Al kmalo, kadar ſim sazhel bol po kriſtianſko shiveti, ſo mene vſi moji perjatli sapuſtili, in meni ſovrashni bit jeli. Oni ſe meni poſmehujejo, kadar shalujem savolo pohujſhanja, katero ſe med Kriſtiani godi, inu meni reko: Kaj ſe tolikaj sheneſh? li mar vuzhenejſhi, ali modrejſhi kakor drugi, kateri vidio, kako Kriſtiani shive, vender jih tako neſrezhnih ne ſhtejejo, kakor jih ti ſhtejeſh? Meniſh, de boſh zel ſvejt predelal, ali de bo ravno tebe Bog vſliſhati mogel?

Ah Goſpod! kam je Kriſtianſtvo perſhlo? Kje ſo tiſti slati zhaſi perviga Kriſtianſtva, v' katerih je bilo *) zele *mnosbize vernih eno ſerze, in en dub*: v' katerih je ſledni Kriſtian

*) Apoſt. djan. 4. 32.

S. Paulam rekal: *) *Kdo oſlabi, de bi jeſt ne oſlabel? kdo ſe pohujſha, de bi mene ne peklo?* v' katerih je med vſimi lubesn bila, inu ſo vſi v' ſvetoſti ſklenjeni bili, de nobeden ni jiſkal drusiga kakor zhaſt Boshjo, prido katolſhke Zarkve, inu isvelizhanje ſvojiga blishna, tako, de zelo neverniki ſo kriſtianſki ſvetoſti prizhovanje dajali. Sdaj pak savolo hudobniga shivlenja Kriſtianov ſe ne ſam neverniki nozhejo Zerkvi perdrushiti; ampak zelo ti, kateri ſo v' njenim narozhju rojeni, ſe ſramujejo med bogabojezhe Kriſtiane ſhteti biti: inu ker ſo ſami hudobni, shele, de bi ſe ſhe drugi s' njimi pogubili. Tako ſe ſme od naſ rezhi, kar je S. Paul Judam ozbital, rekozh: **) *Boshje ime ſe sa volo vaſ med nevernikl preklinja.*

*) Kor. 11. 29. **) Rim. 1. 24.

10. Pepel jém kakor kruh, ſlse meſham med ſvojo piazho.

Od prevelike shalosti, kadar kruh jem, ſe meni on tako grenek, inu sopern sdi, ravno kakor bi pepel jedel; inu med mojo piazho moje ſolse kaplajo. Zhes ta moji britki ſtan ſe nizh ne pertoshim, ſej potrebno je, de snaminja ſpokorniga shivlenja na ſebi nolim, po tim, ker ſim prej snaminja shivinſkiga shivlenja na ſebi kasal. Zhaſ je mojiga nar vezhiga ſovrashnika (menim ſvoje meſo) moriti, ker prej ni mere v' rasvusdanji imel; in pravizhno je, de ſe moje meſu do semle ponisha inu v' prahu vala, ker ſim ga prej kakor molika molil, inu njemu nevummo ſtregel.

Moja molituv, moje ponishuvanje, trenje mojiga meſa, to vſe je mojim nekadajnim perjatlam superno: kadar mene moliti vidio, nje boli, ker jim moja molitev njih posablen-

je Boshje ozhita. Moji poſti ſramotio njih poshreſhnoſt, in moje ojſtro shivlenje njih sloshnoſt, in lenobo. Oni bi ſe radi nad menoj prav snoſili; al ker ne morejo, ſe meni poſmehujejo, kadar me v' pokori shiveti vidio. Al ravno to njih poſmehuvanje me ſhe bol k' pokori ſili: in kolikor bol oni mojo pokoro saſmehujejo, toliko ojſtrejſhi pokoro meni perkladajo. Kako bi samogel veſel biti, kadar vídim tolikaj ſvojih ravenbratov tako dersno v' ſvoje pogublenje hiteti? kako bi samogel ſvojo potrebno jed s' veſeljam jesti, kadar vidim, de kriſtiani prah, in pepel poſvejtnih nezhimernoſt tako s' veſeljam lishejo, in sa sgubo poſvetnih rezhi ſolse tozhjo; kadar vidim, de ſo prej dragi kruh reſnize, inu beſede Boshje vshivali, sdaj pa ſo dobro paſho sapuſtili, inu ſe s' otrobmi poſvejtnih traparij paſejo. S' Jeremiam morem rezhi: *) *Kateri ſo ſladzhize* (vezhne reſnize)

*) Shal. pejſ. 4. 5.

jedli, ſo na zeſtah konez vseli: kateri ſo hili v' ſhkarlatnih oblazhilih (kriſtianſke lubesni) *isrejeni, leshe na gnoj pregréh.*

11. Od jese ſvoje, in ſvojiga ſerda sdvignil ſi me, in vergel ob tla.

Kadar vidim kriſtianſtvo v' tako neſrezhnimu ſtanu, ne morem drugazhi ſoditi, kakor de ſi ti, Goſpod, nam grosno ſerdit. Naſhi grehi, v' katere naſ paſti puſtiſh, inu ſhibe, s' katerimi naſ tepeſh, ſo ozhitne prizhovanja tvoje pravize na naſ mozhno ſerdite. Sa volo ſvoje preusetnoſti ſmo saſlushili saduſheni biti. Naſhi pervi padzi ſo ſhe huiſhi padze s' ſeboj perulekli, inu sadni ſo mero s' verham napolnili. Sa to ſe je tvoja jesa zhes naſ vnela, inu ſe kashe, kakor de bi naſ po polnim savrezhi hotel. Tvoje ozhetovſke ſkerbi sa naſ, katero ſi tolikaj lejt nad kriſtiani viditi dajal, vshe ſko-

raj ni vezh viditi; miſliti bi kdo vtegnil, de ſi naſ pred drugimi ludſtmi sa to tolikaj poviſhal, de bi naſ sdaj bol ponishal, inu nam naſhe ponishuvanje obteshejſhal.

Ş pomni ſe, Goſpod, inu pomiſli, kaj ſe je nam sgodilo. Glej, v' kako veliko ſaſramuvanje ſmo padli. Naſh dejlesh je v' nevarnoſti v' drugo ludſtvo prenesen biti. Naſha mati je kakor vidova: inu ti ſe dershiſh, kakor bi ne hotel vezh nje shenin biti, ampak od nje ſe lozhiti. Ti neſkonzhna reſuiza ſi ſizer oblubil, rekozh: *) *Peklenſke vrata ne bodo zhes njo premogle.* Tvoja Zerkev ne bo nikdar jenjala. Al tudi je v' Ş Evangelju piſano: **) *Vam povem, de krajleſtvo Boshje bo od vaſ vseto, inu dano ludſtvu, katero bo njegovi ſad perneſlu.* Sakaj tebi je malu nad nami leshezhe, ker po beſedah Ş. Evangelja ***) *Bog samore Abrahamu is tih kamenov otroke obuditi.* Ti

*) Mat. 16. 18. **) Mat. 21. 43. ***) Mat. 3. 9.

ſi pravizhen, o Bog, inu kar koli delaſh, je pravizhno. Mi pak drusiga rezhi ne ſmemo, kakor, kar je Jeremia rekal: *) *Ti Goſpod na vekoma oſtaneſh, tvoj zhaſtiti ſedesh je od rodu do rodu. Sa kaj naſ na vſelaj posabiſh? naſ boſh mar tako dolgo sapuſhal? Preoberní naſ*, Goſpod, *k' ſebi, in ſe bomo preobernili: ponovi naſbe dni kakor od sazhetka. Lej sapuſtil ſi naſ, inu odvergel, ſilno ſi ſe nad nami raſſerdil.*

12. Kakor ſenza, ki ſe nagiba, ſo moji dnevi: in ſahnem kakor trava.

Moje lejta ſo preſhle, inu ſo ſe kakor ſenza rasgubile, ker do sdaj niſim nobeniga reſnizhniga rasveſelenja vshival. Kakuſhno nék veſelje je bilo v' nevumah, v'ſamopaſhnoſti, v' grehih, v' katerih ſim ſvoje mlade dni shivel? vſe to je preſhlo kakor ſenza, inu kaj je

*) Shal. Pejſ. 5. 19.

oſtalo rasvun ſamiga ſpomina sgubleniga zhaſa, inu svunaj grisenja v'veſti savolo mojiga prasniga shivlenja? Sdaj ſe je sazhel vezher ſtarofti blishati, inu ſe ſpet od shalofti savolo neſrezhe tolikaj Kriſtianov kakor trava ſuſhim. Kako dolgo, Goſpod, boſh ſhe odlaſhal? ne veſh, de ſmo kakor trava na semli, katera ako dolgo bres dashja, inu roſe oſtane, ſe vſa vſa vſuſhi.

Goſpod! mi zhakamo, inu tvojiga ſmilenja perzhakati ne moremo, Vupamo ſizer, de ſe boſh vſmilil, inu Zerkev v' njeno ſvetlobo poſtavil. Sa kaj pak odlaſhaſh tako dolgo naſhe vupanje oveſeliti? Kateri is-med naſ danaſ v' greſhnimu ſtanu merjejo, niſo mar ravno tako med ſhtevilam kriſtianov, kakor bodo uni, katere boſh preobernil? So morebiti kaj majn kakor uni revni, inu vſmilenja potrebni, kateriga ne eni, ne drugi ne saſlushjo, inu tudi bres tvojiga vſmilenja, Goſpod, saſlushiti ne

magajo. *) *Goſpod! ti ſi naſh ozhe, mi pa ſmo jilo: ti ſi naſh ſtvarnik, in mi vſi ſmo delo tvojih rok. Ne jesí ſe, Goſpod, preſilno, tudi ne ſpomni ſe vezh naſhe pregrehe: pogledaj vſaj, de ſmo mi vſi tvoje ludſtvo — Goſpod! boſh mar to puſtil, molzhal, inu naſ tako terdo tepel?* **) *Ne miſli naſhih ſtarih pregreh; pridi nam hitro s' ſvojim vſmilenjam naprej: lej ſilno revni ſmo. Pomagaj nam, o Bog, naſh Isvelizbar: reſbi naſ, Goſpod, savolo zhaſti ſvojiga imena: inu odpuſti nam naſhe grehe savolo ſvojiga imena.*

13. Ti pa, Goſpod, oſtaneſh vekoma: inu tvoj ſpomin od roda do roda.

Tvoja vezhnoſt, inu tvoja nepremenlivoſt je nam porok, de tvoje oblube ſo vezhne, in nepremenlive. Sveſtoba ni drusga kakor ti ſam. Kdor bi terdno ne veruval,

*) Isa. 64. 8. **) Pſal. 78. 8.

de ſo tvoje oblube nepremaknene, bi ne veruval, de ſi ti vezhni. Obvaruvanje tvoje Zerkve je gotovo, ſam zhaſ, kadar boſh njo ponovil, inu prav obrodovitil, je nam nesnan; vupanje je terdno, ker ſo tvoje oblube bres kaſanja, ſam zhaſ ispolnjenja tvojih oblub je nam perkrit. Sa kaj odlaſhath, Goſpod, ſvoji shaloſtni nevesti na pomozh pridti? Tvoj ſpomiu je od tvoje dobrote, katero ſi ſleherni-mu rodu ſtoril. Morejo mar ravno naſhe lejta tako nesrezhne biti, de sdaj ſhibe tvoje ojſtre pravize zhutimo? Hozheſh morebiti s' ſvojim odlaſhanjam nam iskasati, de je tvoje vſmilenje bres zhlovekoviga saſlushenja? ali de to iskasheſh, je mar potrebno, de ſvoje vſmilenje v' poſledne zhaſe odlaſhaſh? Bo mar tvoje vſmilenje bol nesaſlusheno, ako ſe v' sadnih, zhaſih vſmiliſh kakor je, ako ſe v' naſhih dnevih vſmiliſh?

Al, Goſpod, vem, kar je pravizhni Job rekal: *) *de zhlovek Bogu perlikan ne bo opravizhen. Ako ſe bo hotel s' njim prepirati, ne bo samogel njemu v' tavsbent ene odgovoriti.* Mi moremo s' Jeremiam ſamo rezhi: **) *Dober je Goſpod tem, kateri v' njega vupajo, dushi, katera njega jishe.* Nam ni drusiga ſtoriti, kakor ſe ponishati, in moliti; ſizer je nam sadoſti, ker vemo, de naſha molitu ne bo po polnim savershena, in zhe tudi sdaj ſhe ſadu nima, ga bo vſaj ob namejnenim zhaſi dobila, Ti, Goſpod, ſi dobrotliv nam, ker nam vſaj vupanje puſtiſh, kadar bi pravizo imel, nam vſe odrezhi. Mi ne ſmemo ſvoje nadloge, v' katero naſ je naſh napuh, inu naſha nehvaleshnoſt pahnila, s' tim vekſhi ſtoriti, ako bi nepoterpeshlivi bili, in zhes tvoje odlaſhanje godernjali: ampak sa sdaj, dokler

*) Job. 9. 2. **) Shal. Pejſ. 3. 26.

ſe vſigamogozhni naſ ne vſmili, shalujmo, molimo, in Boshje odlaſhanja poterpeshlivo noſimo s' ſvojo materjo katolſhko Zerkujo, katera nam tako govori: *) *Kaj vam samorem pomagati? ſej kdor vaſ je s' nadlogami objiſkal, ta vaſ bo is rok vaſhih ſovrashnikov isderel. — Oblazhilo veſelja ſim iſlekla, oblazhilo shaloſti pak oblekla, in bom vſe ſvoje dni v' Narviſhiga vpila.*

14. Ti boſh vſtal, inu ſe Siona vſmilil: ſej zhaſ, njega ſe vſmiliti, zhaſ je priſhel.

Tvoje molzhanje, Goſpod, je kakor ſpanje. Kdor koli naſh neſrezhen ſtan vidi, miſli, de bo to tvoje ſpanje vezhno. Al ti ſe boſh sbudil, inu kadar ſe sbudiſh, ſe boſh s' gorezho lubesnio sa kriſtianſtvo vnel. Ti ſi Zerkev isidal, ti ſi njene vude oshivil; tedaj tudi

*) Baruh. 7. 17.

je ne boſh vedno tako neporodne, inu nje mertvih otrok bres shivlenja puſtil. Ti odlaſhaſh ſizer na pomozh pridti; al odlaſhanje pomozhi ſhe ni sapuſhauje. Ti ne boſh posabil tega, kar ſi sa naſ vshe ſtoril, in ſvoje ſkerbi sa naſ, ako lih ſmo tebi nehvaleshnoſt sa njo vrazhuvali, ne boſh umaknil. Sej ti, Goſpod, ſi sa ſvojo zhaſt vnet Bog; ti hozheſh, de naj ſe naj naſha ſlaboſt kashe, de ſe tvoja mozh bol rasodeva. *) *De bodo vſake vuſta saſhene, inu Bogu vuſ ſvejt podlosben bode. — Ker Boshja pravizhnoſt pride is vere v' Jesuſa Kriſtuſa med vſe inu zhes vſe, katerí v' njega verujejo — Ker vſi ſo greſhili in potrebujejo zhaſti Boshje. Inu bodo po nesaſlusheno s' njegovo gnado opravizheni ſkusi odreſhenje, katero je v' Jesuſu Kriſtuſu.* To je: Ti hozheſh s' ſvojim odlaſhanjam iskasati, če niſi nobenimu nizh dolshan; in de ſe teh, katerih ſe vſmiliſh,

*) Rim. 3. 19.

ſamo savolo saſlusſhenja ſvojiga lubiga Şina vſmiliſh.

Sbudi ſe tedaj, Goſpod, vſtani, inu rasſvetli ſvoje ſlepe otroke; vſmili ſe ſvoje Zerkve, ſvojiga duhovniga Şiona: zhaſ je, de ſe njega vſmiliſh, zhaſ je perſhal. Naſha nepokora bo vezhna, ako njej s' ſvojim vſmilenjam konza ne ſtoriſh. Ne tvoja jesa do naſ, ne naſhe nadloge, katere naſ tlazhio, ne tvoj vuk ne samorejo tame naſhe ſlepote odgnati, ako nam ti s' poſebnim vſmilenjam na pomozh ne prideſh. Tvoje ſhibe, s' katerimi naſ tepeſh, naſ samorejo bol vterditi, in tvoje perjasno vablenje samore, dokler ſmo sapuſheni, od naſ sanizhuvano, in saversheno biti: kmalo pa, kadar zhaſ tvojiga vſmilenja pride, ſe bo vſa naſha ſlepota rasgubila, vſa naſha terdoba bo jenjala, inu ponovlenje kriſtianſtva bo tako obilno, kakor obilni je bil njegov perzhetik: in vſi bodo tebi hvalo

dajali, rekozh: *Kdor ſe hvali, naj ſe v' Goſpodu hvali.*

15. Sej ſhe groblo njegovo imajo tvoji hlapzi salubo: ſhe njegovimu prahu ſo dobri.

Kar moje vupanje ſhe bol podpera, je to, ker tvojim hlapzam, hozhem rezhi, tvojim Apoſtelnam, kateri vshe s' teboj krajlujejo, shivi kamni, to je, pravizhni Kriſtiani dopadejo. Bodo mar ti tvoji lubi hlapzi samogli opuſtiti, de bi oni gorezhih shelá, inu sdihovanja shivih vudov pred tvoj sedesh ne perneſili, inu jih s' ſvojimi proſhnjami ne podperąli? Ne boſh mar na proſhnje tih ſvojih lubih hlapzov ſhtevilo shivih kamnov namnoshil, inu ſvojo Zerkuv v' pervo ſvitloſt poſtavil. To sadobiti ſi tvoji hlapzi tolikaj bol persadevajo, ker ſo njim ne ſamo shivi kamni lubi; ampak ker zelo s' praham, to

*) 2. Kor. 10. 17.

je, s' greſhniki, kateri posemelſhno lubio, vſmilenje imajo. Kako bi oni s' greſhniki vſmilenja ne imeli, ker, dokler ſo bili na ſvejti, je bila njih ſama ſkerb sa preobernenje greſhnikov, sa raſhirjenje katoliſhke Zerkve, sa poviſhanje tvoje zhaſti?

Sa reſ moremo miſliti, de tvoji hlapzi s' gorezhimi shelami proſio sa preobernenje greſhnikov, ker po prizhuvanju Ş. Evangelja, *) *bo vekſhi veſelje v' nabeſih nad enim greſhnikam, kateri ſe ſpokori, kakor nad devet, inu devetdeſet pravizhnih, kateri pokore ne potrebujejo.* Zhe pak nad enim ſamim ſpokornikam tako veliko veſelje v' nebeſih vſtane; koliko vekſhi veſelje bo, ako s' pobolſhánjam vezh greſhnikov ſvojo Zerku prav namnoshiſh? Boſh ti ſvojim hlapzam tako veſelje odrekal? ti, kateri ſi jim, kadar ſi jih v' nebeſa vsel, rekal: **) *Prav je,*

*) Luk. 15. 7. **) Mat. 25. 21.

ti dober, in svest hlapez, bil si v' malim svesti, te bom zhes veliko postavil, pojdi v' veselje svojiga Gospoda. Preoberni tedaj greshnike, stori is njih shive, in terdne kamne, ktirih ne bodo posvejtne shele sem ter tje gonile, kakor veter prah sem ter tje nosi; ampak kateri bodo perpravni kamni sa terdno sidanje tvoje Zerkve.

16. Bali se bodo, Gospod, narodi tvojiga imena: tvojiga velizhastva vsi krajli na semli.

17. Kadar bo Gospod Sion sidal: inu se v' svoji zhasti perkasal.

Tvoje vsmilenje, Gospod, do Zerkve ne bo bres sadu: greshniki, kateri sdaj kakor neverniki shive, se bodo, kadar se preobernejo, tvojiga imena bali, ne s' straham, kakorshniga hlapzi imajo, ampak s' otrozhjim, lubesni, inu zhastenja polnim straham. Preobernenim greshnikam Boshjiga duha

polnim ne bo sadoſti, de ſo dar pobolſhanja sadobili, in ſe is blata pregreh iskopali: ampak ſi bodo neſrezho tolikaj drusih greſhnikov v' ſerze vseli, in jiſkali druge na pot isvelizhanja ſpravlati. De bi sa ſvojo prejſhno ſlepoto, in hudobo sadoſti ſtorili, ſi bodo persadevali vuſ ſvejt, ako bi jim mogozhe bilo, k' tebi, o Bog, perpelati: ſvoje prejſhne nesveſtobe bodo popraviti gledali, ker bodo sa tvojo zhaſt, inu sa prido tvoje Zerkve vſi gorezhi. Vſe, kar ſe bo njih persadevanju ſproti ſtavilo, bo njih lubesen bol podshigalo. Tudi mogozhni na semli, kateri vezhkrat ſam ſvoje zhaſti jiſhejo, in radi druge goſpodujejo, kadar bodo mozh, inu zhudeshe tvoje miloſti vidili, bodo pred tvojo zhaſtitlivo ſvitloſtio trepetali. Vſi ſe bodo savſeli, kadar bodo vidili, de nar hudobniſhi greſhniki ſe Bogu vdajajo: ker bodo ſposnali, de to delo ni delo zhloveſhkih rok, ampak tvoje vſigamogozhne miloſti,

zhudili ſe bodo, kadar bodo vidili, de kar je neſpametniga, ſlabiga, in sanizhuvaniga pred ſvejtam ſi ti isvoliſh, de bi modre, in mogozhne oſramotil. To bo ſtorilu, de bodo vſi ſposnali, de ſi ti ſam Goſpod, in de tvojimu imenu ſe morejo vſe kolena perpoguvati, katere ſo v' nebeſih, na semli, in pod semlo; in poreko s' enim glaſam: *) *Nevmerjozbimu, in nevidnimu krajlu zhes zhaſe ſamimu Bogu hodi zhaſt, inu hvala od vekoma do vekoma.*

18. Oséra ſe v' molitvo vbogih: inu njih proſhne ne sanizhuje.

Goſpod! kadar boſh molitev ſvoje Zerkve vſliſhal, in njej pomagal, bodo vſi ſposnali, de ſi ſe na proſhnje tihiſtih vbogih k' vsmilenju naklonil, kateri ſvoj vbog, in k' vſimu dobrimu nepremoshen ſtan ſposnajo, in na-ſe ne savupajo, ampak vſe savupanje v' tebe, o Bog, po-

*) 1. Tim. 1. 17.

ſtavlajo. Vſim bo snano, de ſi molitev tiſtih ponishnih vſliſhal, kateri niſo ſebe pravizhnih, in vrednih ſhteli, kateri ſe zelo na ſvojo molituv niſo saneſili; ampak ſo kakor vſih dobrot nevredni, vſiga hudiga pa vredni ſamo tvojiga v-ſmilenja zhakali: kateri ſo bili preprizhani, de grehi njih bratam sa to niſo bili odpuſheni, ker ſo ti prevsetno miſlili, de imajo ſami vſe, inu de nizh ne potrebujejo; ali pak de imajo do vſiga pravizo inu de ſi ti, io Bog, dolshan njim kaj dati; inu savolo tiga ſo oni polni ponishnpſti zhes ſvoje, inu ſvojih bratov grehe shaluvali.

Kakor ti, o Bog, molitve prevsetnih ne vſliſhiſh, tako tudi proſhnje ponishnih ne saversheſh: kolikor bol ſe ti ponishujejo, tolikaj bol ſe njih proſhnje proti nebeſam vsdigujejo; in ker ſi oni s' ozhitnim greſhnikam ne vupajo ſvojih ozhi proti nebeſam vsdigniti, ti, o Bog, ſvoje nebeſa, tako rezhi, na

semlo ſpuſtih, de bi jih od bliso gledal, in vſliſhal. Oni savershejo kakor hudo vſe, kar ti savershesh: oni ſe krive dajo vſiga zhigar ti nje, ali njih brate dolshish: oni kadar njim hudobio ozhitaſh, isgovorov ne jishejo, tudi ſe soper ne ſtavio: oni saſramovanje, katero ſo saſlushili, poterpeshlivo noſio, in tebe sa vſe hvalio: in de bi vſmilenje sadobili, ſvojo nepremoshnoſt, inu ſvoje vboshtvu tebi pred ozhi ſtavio.

19. To piſano bodi sa pofledni sarod; polk, ki bo ſtvarjen, bode hvalil Bogá.

Zhudesh tvojiga vſmilenja, Goſpod, kadar boſh greſhnike preobernil, in ſvojo Zerkuv ponovil, bo v' vezhnim ſpomini. Dedizhik bo ſvojim nukam osnanoval, ozhe ſinu, mati hzheri, perjatel perjatlu, greſhnik greſhniku. Vupanje greſhnikov bo oshivelo: greſhnik bo greſhnika

k' pokori vabil, inu ga ſerzhniga delal. Vſi, kateri bodo preobernèni, bodo vedno pred ozhmi imeli tiſto ſrezhno uro, v' kateri ſi njih ſerze k' pokori omezhil. De ſe hvaleshne ſkashejo, bodo sheleli, in ſi persadeli, de bi ſpomin njih poboljſhanja na vſelaj oſtal.

Ludem katere boſh ti, Goſpod, is preobernenih greſhnikov v' Zerkvi vkup sbral, boſh vuſheſa k' poſlushanju, inu premiſhluvanju reſnize odperel: ſvojimu novimu ludſtvu boſh ſtvaril zhiſto, podvuzhlivo, k' Boſhjim dobrotam obzhutlivo ſerze; ti hoſh njemu ſvete shele, ſvete nagnenja dal, de bode zelo veſ nov zhlovek. To novo ludſtvu bo tebe vſigamogozhniga, nar vſmileniſhiga Goſpoda ſposnalo, in kakor taziga hvalilo. Ono tebe ne bo vezh ſamo s' shnabli zhaſtilo, ſvoje ſerze pak od tebe prozh obernenu imelu; ampak bo tebe v' duhu, in v' reſnizi molilo: onu bo

tebi ſebe kakor dobro diſhezh dar shgalo: vſe njegove miſli bodo ſvete, vſe njegove shele pravizhne, vſe njegove dela po tvoji ſveti poſtavi ſtorjene: njegovi nar vekſhi opravki bodo molituv, in sahvala: s' beſedo: ono bo sgol ſamo tebi shivelo, in nad njim bodo ispolnjene beſede S. Petra, kateri tako govori: *) *Vi pa ſte isvoleni rod, krajlevo maſhniſtvo, ſvet narod, ludſtvo Perdoblenja: de zhudeshe tiſtiga osnanujete, kateri je váſ is tame k' ſvoji zhudni luzhi poklizal.*

20. Is viſhave ſvojiga ſvetiſha gleda Goſpod sre is nebeſ na semlo.

21. Vſliſhat ſtók jetníkov: raskleniti vmorjenze.

Goſpod! mi ſmo ſlepi, terdovratni, neverni, nehvaleshni. Kdo

*) 1. Pet. 2. 9.

ſamore naſ v' videzhe, podvuzhlive, verne, sveſte vude tvoje Zerkve preoberniti ? kdo drugi kakor ti ſam ſamoreſh to ſtoriti, kateri ſmaſh nar vſigamogozhniſhi oblaſt zhes naſho tudi puntarſko volo? Ti ſi ſe od naſ obernil, inu ſe dershiſh, kakor bi bil naſ zelo posabil. Ti ſi ſe v' ſvoje viſoko ſvetiſhe ſkril, in is ſvojiga ſtraſhniga ſedesha na naſ doli ispuſhaſh ſodne ſklepe ſvoje ſerdite pravize. Vſi kateri tvojo Zerku v' britkoſti vidio, ſe zhudio, s' glavo ſtreſajo, inu reko: *) *Je li to meſto, katero je bilo nar lepſhi, veſelje zeliga ſvejta?* Je to tiſta Zerkuv, katera je nekadaj tako bogata bila dobrih Kriſtianov in ſe je v' ozheh vſiga ſvejta ſvetila.

Kadar bo tedaj ſvejt naſ prej savolo grehov pogublenja vredne, potle pa ſkusi pokoro oshivlene, in Zerkuv vſo ponovleno vidil, bo ſpo-

snal, de ſi ti, Goſpod, is ſvojiga prebivaliſha na naſ vſmileno pogledal, de ſi ſvoje vuho naklonil, in proſhnje teh vſliſhal, kateri ſo pod teshko butaro ſvojih grehov milo jezhali, in ſerzhno sheleli is jezhe teshke vesti reſheni biti. In Zerkuv ſe bo nad velikim ſhtevilam ſvojih otrok savsela, in kakor Jerusalem rekla: *) *Kdo je meni te rodil? jeſt ſim bil neporoden, in niſim rodil, ſim bil odpelan, in vjet: inu te, kdo je isredil? jeſt ſim bil sapuſhen, in ſam: inu ti kje ſo bili?* In ti, Goſpod, porezheſh njej: **) *Ne bom li jeſt kateri drugim porod dam, tudi rodil? — bom li jeſt, kateri druge radovitne delam, nerodoviten? — vſe to je moja roka ſtorila, inu vſe to je ſturjeno, rezhe Goſpod.*

22. De osnanovajo na Sionu ime Goſpodovo: inu njegovo hvalo v' Jerusalemu.

23. Kadar ſe bodo ludſtva, inu krajli vkup sberali, Goſpodu ſlushiti.

Ti, Goſpod, delaſh vſe sa ſvoje

*) Isa. 49. 21. **) Isa. 66. 9. inu 2.

zhaſti volo. Reſhi tedaj s' grehimi svesane, in vezhne ſmerti vredne, de bodo tvoje ime vſim nevernim narodam osnanuvali, inu tebi v' narozhji ſvoje matere katoliſhke Zerkve hvalo pejli. Zhlovek, dokler je greſhnik, ni vreden tvojiga imena osnanuvati, inu tebi hvale pejti: ti ſam ſi njemu to prepovedal, rekozh: *) *Sa kaj osnanujeſh moje sapovedi? in jemleſh mojo saveso v' ſvoje vuſta? Vſaj ſovrashiſh ſvarjenje: in moje beſede sametujeſh.* Kadar boſh tedaj Goſpod greſhnike preobernil, ti bodo bres ſtrahu is rok ſvojih ſovrashnikov reſheni tebi v' ſvetoſti, in pravizhnoſti vſe dni ſvojiga shivlenjá ſlushili. Oni bodo is Şiona, kateri viſhavo pomejni, tedaj is viſokiga tvoje ime osnanuvali, in v' Jerusalemi, kateri katoliſhko Zerku pomejni, mozh tvoje osdraviozhe gnade, in od tvojiga vſmilenja perpoveduvali.

*) Pſalm. 49. 16.

Takrat bo Zerkuv polna veſelja, ker bo polno shivih vudov, ſvetih otrok. Njih gorezha lubesen sa tvojo zhaſt, in sa prido Zerkve bo ſhe druge ludſtva s' njih mogozhniki, in krajli vred podbodla, de bodo tudi oni veſelje do kriſtianſtva dobili, in ſe k' njemu perdrushili. Takrat bo pravi zhaſ Zerkvi ſrezho voſhiti, inu rezhi, kar je nekadaj Isaia Jerusalemu rekal: *) *Vſtani Jerusalem, bodi rasſvitlen: lej perſhla je tvoja luzh - in zhaſt Goſpodova je nad teboj gori ſhla — Narodi bodo v' tvoji luzhi hodili, inu krajli v' ſvitlobi nad teboj gori gredozhi. — Sa to, ker ſi bil sapuſhen, in ſovrashen, — te bom k' vezhni zhaſti ſturil, k' veſelju od roda do rodu: Seſal boſh mleko narodov, in perſi krajlov bodo tebe dojile:* (to je: tebi ſe bodo podvergli, inu tebi darovali:) *in boſh vedil, de ſim jeſt* Goſpod *tvoj obranik, in tvoj odreſhenik, mogozhen v' Jakobu.*

*) Isa. 60. 1. 15.

34. She per mozhi je bil, ko mu je rekel: Povej mi majhino ſhtevilo mojih dni:

25. Ne jemaj me v' ſredi mojih dni: tvoje lejta ſo od roda do roda.

Goſpod! kdo je ta, kateri je tebi, kadar je ſhe per mozhi, in v' ſredi ſvoje mozhi bil, rekal: *Povej meni majhino ſhtevilo mojih dni?* kdo drugi kakor tvoja luba nevesta, tvoja Zerku? Ona je bila od ſvojiga perzhetka nekaj zhaſa polna shivlenja, in mozhi Njeni paſtirji ſo bili polni duha Boshjiga: ta duh ſe je v' njih beſedah, in djanju obilno kasal: savolo vuzhenoſti, bogabojezhnoſti, gorezhe lubesni sa Boshjo zhaſt, sa prido kriſtianſtva ſo bili oni sa reſ njeni ſtebri, in podpore. Njeni otrozi ſo bili polni nedolshnoſti, in ſvetoſti: kolikor je ona otrok imela, ſkoraj toliko je ſvetnikov ſhtela. Kri njenih Marternikov je bila ſeme novih Kriſtianov. Ispovedniki ſo bili sve-

ſti prizhovavzi njeniga reſnize in ſvetoſti polniga vuka. Truma' njenih diviz je bila lepi zvet njene nedolshnoſti. Vſi njeni vudji ſo bili s' lubesnio tako ſklenjeni, de ſo bili vſi eniga ſerza, in eniga duha: inu ta tako terdni ſklep, ta edinoſt je bila nje nar vekſhi mozh, in terdnoſt.

Nizh majn ne ſo k' njeni terdnoſti tudi perpomogle ſvete poſtave, po katerih je ona ſvoje otroke k' bogabojezhnoſti pelala, in ojſtroſt, s' katero je greſhnike pokorila, kadar ſo te poſtave prelomili. Sa ozhitne grehe je bila ozhitna pokora naloshena: in greſhniki ſo nar ojſtrejſhi pokore sa dobroto ſhteli: oni ſo proſili, de bi Zerkuv njih med ſhtevilo ſpokornikov vsela, in ſo bili veſeli, kadar ſo bili ſpokornikam perſhteti.

Al ta nje mozh je bila njej vseta; kadar ſi ti, o Bog, perpuſtil, de ſo njeni otrozi njej vseti bili,

eni ſizer s' teleſno ſmertjo v' preganjanju, drugi ſkosi duſhno ſmert krivoverſkih smot, in poſvejtniga ſpazhenja. Ona terdno vupa, de bo po tvojih oblubah, katere ſo bres kaſanja, ſpet ponovlena, kadar boſh njene otroke k' pravizhnoſti oshivel. Rayno sa to, ker is ene ſtrani na préjſhne lejta ſvoje mozhi gleda, is druge pa terdnu vupa ſpet mozh dobiti, tako rezhi, v' ſredi ſvoje nekadajne, in perhodne mozhi sdihuje, rekozh: *Povej meni majhno ſhteviló mojih dni,* Oveſeli tedaj, Goſpod, ſvojo neveſto s' tem, de njej pokasheſh, de je zhaſ njeniga ponovlenja bliso.

Ti vſmilenja bogat Bog, ſi po ſvojim dopadajenju isvolil tudi ismed nevernikov ludi k' isvelizhanju perpelati. Judji ſo savolo ſvojiga pregreſhenja v' nekaj zhaſa od tebe po pravizi sapuſheni, in kakor govori Ş. Paul, *) *po njih pre-*

*) Rim. 11. 11. inu 25.

greſhenju je nevernikam isvelizhanje doſhlo. In po prizhuvanju S. Paula ſi ſklenil veliko ſhtevilo nevernikov v' Zerkuv perpelati: *Slepota je zhes en del Israela perſhla, dokler bi obilnoſt nevernikov vſtopila.* Kadar bo ſhtevilo namejnenih nevernikov dopolnjeno, ſe bomo mi Judam vmaknili, in ti bodo Zerkuv napolnili. Tvoje krajleſtvo, o Bog, bo od naſ vseto, in na Jude, kateri bodo dober ſad noſili, preneſeno. Je pa mar vshe perſhal ta per tebi odlozheni zhaſ? je mar vshe dopolnjeno obilno ſhtevilo med nami? Goſpod! hudoba je ſizer med nami velika, shive vere je malo, ſe je bati, de bi ki tvoje krajleſtvo od naſ ne bejshalo. Al ravno sa to daj, de tvoja Zerkuv ſhe vezh otrok med neverniki rodi, preden ſe Judji vernejo, in nje otrozi bodejo. Glej, sdaj ſo dnevi poroda tvoje Zerkve ona ſe trudi v' ſvojim duhovſkim porodi, ker ima teshek porod: ker naſhe ſerza ſo grosno nevkretne, in ſe branio k'

ſvetoſti prerojene biti. Ne vsami je prozh v' ſredi dni njeniga poroda; ampak puſti, de ſe bo po ſvojim ſrezhnim porodi ſhe med nami veſelila. Zhimu tolikaj hitiſh, Goſpod? Tebi ſe nizh ne mudi, ker ſi vezhni. Zhlovek, ker je vmerjozh: in ker sámore njemu zhaſa, in perloshnoſti v' ispelanje njegoviga naprejusetja smankati, more hiteti: tebi pak, ker ſi vezhni, je vſelaj lohko ſvoje oblube, in ſvoje naprejusetja ispolniti.

26. Od sazhetka ſi ti Goſpod semlo vſnoval: delo tvojih rok je nebo.

27. Preſhla bota, ti pa oſtaneſh: kakor oblazhilo poſtaralo ſe bo vſe to.

28. Kakor ogrinalo jih boſh premenil, inu bo premenjeno: ti pa oſtaneſh ravno tiſt: tvojih let ne bode konza.

Ti, Goſpod, ſi vſigamogozhen, ti ſi vezhen, ti ſi nepremenliv.

Tvoja vſigamogozhnoſi ſe obilno kashe, ker ſi semlo s' vſimi ſtvarmi vred is nizh ſtvaril, in nebo tako lepo, kakor je, je delo tvojih rok. Vſe ſtvari ſprizhujejo tvojo vſigamogozhnoſt: vender nobena ſtvar ni v' ſtani del tvoje mogozhnoſti, in modroſti sadoſti ſposnati, tudi ne tebe ſpodobno zhaſtiti: zhlovek je sa to poſtaulen, de bi s' pomozhjo drugih ſtvari tebi zhaſt in hvalo dajal.

Ti, Goſpod, ſi ſebi v' sazhetki ſvoje ludſtvo, namrezh Israelze isvolil, med katerimi je imelo tvoje ime snano, inu zheſheno biti. Al is-med njih ſo ſe eni v' molikovanje podali, drugi pa ſo tebe ſamo s' vunajnim, in teleſnim zheſhenjam zhaſtili. De bi tebe prav, in ſpodobno zhaſtili, ſi njim poſlal ſvojiga edinorojeniga Şina. Al to oſlepleno ludſtvu je ſvojiga vuzhenika saverglo; in sa to je bilo po pravizi od tebe v' nekaj zhaſa savershenо, in mi, kateri ſmo

is neverniga rodu, ſmo v' tvojo ſlushbo poklizani. Goſpod! boſh mar savergel, katere ſi poklizal? Boſh mar vkrajſhal ſvoje vſmilenje do naſ?

Reſ je, de ſmo ſe v' ſerzi od tebe odvernili, in de mi, kadar ſe v'ſtvari ſhamlaſto salubimo, veliko hujſhi kakor Judji molikujemo. Mi tebe radi tudi ſamo s'vunajnim zhaſtenjam zhaſtimo, ker naſhimu hudobnimu nagnenju tolikaj soper ne ſtoji. Sa to saſlushimo od tebe saversheni biti- Al ti samoreſh, ſvojo ſerdito pravizo potolashiti bres tiga, de bi bilo treba naſ vshe sdaj savrezhi. Veliko vezh prenaredi naſhe hudobne ſerza, in ſturi naſ sveſte ſlushabnike, de tebi v' duhu, in v' reſnizi, tedaj prav, in ſpodobno ſlushimo. Tako bo tvoja pravizhna ſerditoſt vtolashena, inu mi bomo obranjeni. Tebi zelo nobena tesha ni naſhe ſerza prenarediti, ker to tako lohko ſturiſh, kakor lohko ſe oblazhilo,

ali ogrinalo premejni. Ni drusiga treba, kakor de hozhesh, in vse se more sgoditi: sej tvoja vsigamogozhnost ni drugiga kakor tvoja volja. Ti si hotel, in vse je bilo stvarjeno. Prenaredi tedaj nasho volo; al prenaredi jo tako, de jo tudi stanovitno storish; sej je premenliva.

Dokler smo na tim svejti, smo premenlivi, in prememba je nam tako lastna, de nam je zelo potrebna. Ako bi mi vselej hudobni bili, kdo bi bil isvelizhan, ker nobeden dober na svejt ne pride? in ako bi, kadar smo dobri, ne mogli se vhudobniti, kje bi bilo nashe saslushenje? Sam ti, Gospod, si vezhni, ti si nepremenliv. Nebo, in semla bota preshla, tvoje besede pak ne bodo nikdar preshle. Ti bosh svejt premejnil, bres tiga, de bi se v' tebi kako premenjenje sgodilo. Zhe bi tvojé oblube terdne ne ostale, bi se ti premenil; ker tvoje oblube niso drusiga kakor

ti ſam. Goſpod! ti ſi oblubil, de bode tvoja Zerku per nevernikih dokler ne bo namenjeni zhaſ preobernenja Judov perſhal. Zhimu bi pa per naſ Zerku bila, ako bi mi ne bili njeni shivi vudi, in otrozi?

Ştori tedaj, de ſe terdnoſt tvojih oblub zelimu ſvejtu rasodene, *) *de boſh v' ſvojih beſedah reſnizhin ſposnan, in premagaſh, kadar boſh ſojen.* Ştori, de bomo veſti otrozi ſvoje matere katoliſhke Zerkve, de bo vſim znano, de tvoja Zerkuv ſizer samore nekaj zhaſa tlazhena, ne more pa nikdar premagana biti. Ştori, de bomo ſveti vudi tvoje Zerkve, de ſe bo savolo naſhe ſvetoſti po vſi semli ſvetila, in de bo ravno ta ſvetoſt veliko drusih ſhe nevernih pervabila v' naſho drushbo ſtopiti. Ştori, de bodo tudi ſkoraj nad Judmi tvoje oblube ispolnjene, in de jih v' Zerkuv prepeleſh.

*) Pſalm. 50. 5.

Daj, de Judji, kateri ſo Jakobovi otrozi, ſposnajo, kakuſhna lakota, in ſtradesh reſnize med njimi gospoduje: de isvedo, kako obilno kruha Evangelſkih reſniz, in ſvetih ſkrivnoſt ſe v' Egiptovſki desheli, katoliſhki Zerkvi, najde. Daj de ſkoraj ſvojiga brata Joshefa, ali bol govoriti, Jesuſa Kriſtuſa, kateriga podoba je Joshef bil, ſposnajo: de oni, ker ſo ga prej prodali, in nevernikam isdali, shaloſtni, in ſpokorjeni k' njemu perteko, in per njemu shivlenje dobe. Daj, de lepa Rahel, saſtopim, Zerkuv nove ſinove perdobi, de bo obveſelena, kir sdai savolo tolikaj sgublenih otrok milo joka.

Vshe sdavnaj prej, preden je katoliſhka, Zerkuv poſtavlena bila, je moder Širah od Ş. Duha podvuzhen bil, de bodo tudi neverniki k' luzhi reſnize perpelani. Sa volo tiga je on v' imeni vſih bog abojezhih Judov sa preobernenje nevernikov

poſil, rekozh: *) *Vſmili ſe naſ, o Bog vſih rezhi, poglej naſ, in pokashi nam ſvitlobo ſvojiga vſmilenja: in poſhli ſvoj ſtrah zhes nevernike, kateri tebe ne jiſhejo, de ſposnajo, de ni drugiga Boga svunaj tebe, in de oni tvoje velike dela rasglaſujejo. Vsdigni ſvojo roko zhes ptuje ludſtva, de bodo tvojo mozh vidile. De kakor ſi pred njih ozhmi nad nami paſvezhen bil, tako ſe boſh tudi pred naſhimi ozhmi nad njimi zhaſtitliviga iskasal, de tebé ſposnajo, kakor ſmo tudi mi ſposnali, de svunaj tebe, o Goſpod, ni drusiga Boga. ‚Stori nove snaminja, in delaj nove zhudesbe. ‚Stori zhaſtitlivo ſvojo roko, in ſvojo deſnizo. — ‚Stori, de zhaſ (dopolnenja tvojih oblub) hitro pride, in ſpomni ſe konza* (to je ſtori konez odlaſhanju) *de bodo tvoje zhudeshe rasglaſuvali.* ‚Stori vſmilenje ſvojimu ludſtvu, je on hotel rezhi, in poſlushi ſe njega k' timu, de neverne ludſtva k' ſebi perpeleſh. Naj ne bode tebi sadoſti, de ſi med nami suan, ampak ſturi, de tudi

*) Sir. 36. 1.

druge ludſtva tebe ſposnajo. Vshe dolgo one vidio naſho ſrezhnoſt bres tiga, de bi je deleshne bile; ſtori „ de bodo zhaſt imele nam perdrushene biti. Preoberni vunajne zhudeshe, katere ſi sa naſ ſtoril, v' zhudeshe, s' katerimi njih volo, inu ſerze preſtvariſh. Hiti rasgnati tamo, katera nevernike pokriva, in perpeli jih v' ſvetlobo ſvoje zhaſti.

Tako je ta ſveti mosh v' imeni bogabojezhih Judov sa naſ profil, kadar ſmo nar majn vredni bili. Ni mar po vſi pravizi, de ſe tudi mi od njega vuzhimo sa Jude profiti, kateri ſo sdaj v' taki ſlepoti, kakorſhni ſmo mi nekadaj bili? Malo bi bil sa tvojo zhaſt, o Bog, vnet, in malo bi Zerkuv lubil, kateri bi s' Şiraham ne profil sa Jude, rekozh: *) *Spravi vkup vſe Jakobove rodove: de ſposnajo, de ni drugiga Boga svunaj tebe, in de oni tvoje ve-*

*) Sir. 36. 13.

like dela rasglaſujejo: vsami jih kakor od sazhetka sa ſvoj dejleh, Vſmili ſe ſvojiga ludſtva, katero tvoje ime ima: in Israela, kateriga ſi ſvojimu pervorojenimu enakiga ſtoril. Vſmili ſe Jerusalema meſta tvoje ſvetinje, meſta tvojiga prebivanja. Napolni Sion s' ſvojimi nedopovedlivimi beſedami, in ſvoje ludſtvu s' ſvojo zhaſtjo. Daj prizhovanje tem, kateri ſo od sazhetka tvoje ſtvari, in dopolni prerokuvania, katere ſo preiſhni Preroki v' tvojim imeni govorili. Poverni tem, keteri tebe zhakajo, de bodo tvoji Preroki reſnizhni snajdeni: in vſlihi molituv ſvojih hlapzov.

Puſti ſe, Goſpod, k' vſmilenju nakloniti sa ludſtvo, katero ſi ti kmalo v' sazhetki ſebi ſvojze isvolil. Ne puſti v' tami, in v' nesnanju tvoje poſtave oſtati tiſto ludſtvo, od kateriga ſmo ſveto Piſmu prejeli, po ktirmu je zel ſvejt tvojo reſnizo, inu tvoje ſkrivnoſti sadobil, Vſi preroki, kateri ſo med tim ludſtvam prerokvali, ſo

vupanje imeli, de ſe bo to ludſtvo enkrat k' tebi vernilo, in ſo sa preobernenje tiga ludſtva is ſerza profili. Ne boſh mar ſolsa, in molitve ſvojih perjatlov vſliſhal? Tvoje oblube ſo reſnizhne, in sa to imamo terdno vupanje, de ſe boſh s' tim ludſtvam ſpravil. Kadar pa to ludſtvo reſnizo vgleda, in ſe preoberne, bo nevernikam s' ſvojim preobernenjam veliko vezh pomagalo, kakor ſo eni is-med njega pomagali v' perzhetku katolſhke Zerkve. Hiti, Goſpod, in pergarnjaj zhaſ, de ſkoraj pride, in de ſvojimu odlaſhanju konez ſtoriſh.

29. Otrozi tvojih hlapzov bodo ſtanovali: vterjen bo njih sarod prizho tebe.

Goſpod! ti boſh oſtanke Israelove k' dejleshu njih ozhakov poklizal. Ti boſh Jude prave veje v' oljiko, katere korenina ſo nekdajni Ozhaki bili vzepil. Ti boſh sarodu tako shivo vero dal, kakorſhno

ſo Ozhaki imeli: in boſh v' sarodu ispolnil, kar ſi ozhakam oblubil. Tadaj bo Zerkuv oveſelena, tadaj bo vſa oshivela, tadaj ſe bo njej kakor poſtarni Şari veſhilo, de je kakor nekadaj Şara v' ſvoji veliki ſtarosti omaterila. Ona ſe ne bo bala, de bi ſvoje otroke po njih lozhitvi sgubila; ſej oni bodo bogabojezhi, Zerkvi, svesti, in s' ſvojo materjo do konka ſklenjeni oſtali. Ako lih bodo ſkuſhujave poſlednih zhaſov nekatere is njih poderle: zela mnoshiza ſkupaj ſe ne bo lozhila: ker tiſtikrat ne bo drusih ovaz, katere bi snale po viſhimu paſtirju v' njegovi hlev, namrezh v' Zerkv prepelane biti: ampak zel hlev ſe bo s' ſvojimi ovzami vred v' ſrezhno, in vezhno deshelo preſtavil, in tadaj *) *bo en ſam hlev, in en ſam paſtir.*

---

*) Joan. 10, 16.

VI. Pſalm od Pokore.

Sapopadek.

Kadaj, in per kateri perloshnoſti je David ta Pſalm sloshil, ſe prav ne ve; ne is tiga Pſalma, ne is drusih bukuv ſvetiga Piſma ſe ne vidi, kadaj, in sa kaj ga je sloshil.

Ta Pſalm je glaſ greſhnika, kateri ſposna ſvoje grehe, in ve, kaj hudiga ſo njemu njegovi gre-

grehi nakopali; on vidi, kako delezh je od ſvojiga Boga lozhen, in kako mozhno je sa to neſrezhen: vender ſvoje ſerze k' mozhnimu savupanju v' miloſt Boshjo povsdiguje: in poln savupanja vpije, ne s' vuſtimi, temuzh v' dnu ſvojiga ſerza.

Greſhnik, kadar ſvojo hudobio prav shivo posna, ſe boji k' Boshji miloſti pertezhi: sa to ga David vuzhi, de naj ſe Boshje poſtave ſpomni, katera nam vupati sapoveduje. on opomni greſhnika, de naj na beſede Boshje smiſli, s' katerimi Bog obeta, de ſe bo greſhnika vſmilil, kadar koli bo pravo volo ſe pobolſhati imel. David nam od te reſnize v' nekim drugim Pſalmu prizhuje, kadar tako le govori: *) *Kakor viſoko je od semle do nebeſ: tako veliko je njegovo vſmilenje do teh, kateri ſe njega boje. Kakor delezh je jutro od vezhera: tako delezh je on na-*

*) Pſal. 102. 11.

she pregrehe od nas poſtavil To vupanje more biti od rojſtva do ſmerti, tedaj vſelaj, in bres prejejanja. To vupanje more takrat nar mozhnejſhi biti, kadar je greſhnik v' nar vekſhi britkoſti; ker Bog tiſtikrat nar rajſhi pomaga, kadar je nar majn zhloveſhke pomozhi. Zhe bi grehi ſhe tako veliki bili, naj ſe vupanje ne sgubi; ſej Boshje vſmilenje je vekſhi od vſe pregrehe.

Ako lih pak David greſhnike tako mozhno k' savupanju vabi, s' tem nozhe greſhnikam potuhe dati de bi bol dersno greſhili, ali bol sanikerni v' pokori bili. Ampak on ſturi to savolo tiga, de bi tiſtim greſhnikam ſerze podperal, kateri pod teshko butaro ſvojih grehov sdihujejo, in ſo v' nevarnoſti obnemagati.

Ta Pſalm je tedaj, tako rezhi, kratik sapopadek velizih reſniz, katere naſ naſha vera vuzhi. Ta

Pſalm nam pokashe globok padez, in nefrezhni ſtan greſhniga zhloveka, njegovo nepremoshnoſt k' vſimu dobrimu. njegovo ſlaboſt, sa volo katere ſi ne more s' laſtno mozhjo is ſvojiga nefrezhniga ſtanu pomagati. Naſ vuzhi, de svunaj gnade, katere zhlovek ne saſlushi, vſe drugo nizh ne pomaga: de prava pravizhnoſt ſe per pokori perzhne, pokora pak ima per veri v' Odreſhenika ſvoj sazhetik: de laſtnu snaminje vere, perkateri ſe pokora perzhne, je to, de je ponishna, in de ſe opera na shivo vupanje v' nesaſlushene oblube Boshje. Naſ sadnizh vuzhi, de je Bog Odreſhenika, in Isvelizharja oblubil, in de vſi greſhniki naj v' neismerjeno zeno njegoviga odreſhenja savupajo: de bres njega nizh ni vupanja; na njegovo saſlushenje pa ſe vſe od Boga sadobiti samote. David nam vſe te reſnize v' podobi molitve pred ozhi ſtavi; in ta njegova molitev more greſhniku podobik, in poſnemik biti,

po katerim de naj k' Bogu sdihova. Sa to je Zerkuv ta Pſalm med ſhtevilo Pſalmov od pokore poſtavila, de bi greſhniki ta Pſalm vezhkrat molili, in dar reſnizhne pokore sadobili.

1. Is globozhine vpijem do tebe, Goſpod! Goſpod! vſliſhi moj glaſ.

Is globozhine ſpazhenja, v' katero ſim ſe pogresnil; is globozhine, v' katero ſim s' grehimi vſe ſkosi bol sabredel; is globozhine terdovtatnoſti, v' kateri ſe glaſ tvoje reſnize ne saſtopi, in v' kateri ſe nad teboj, in tvojo ſveto poſtavo veliko gnuſenja ima; is groba, is kareriga greſhniki tako oſtuden ſemrad hudobie ispuſhajo, de ſe nobeden osdravnik k' njim perblishati ne vupa, kateri ſo vshe dolgo v' ſvoji pregreki mertvi, in nad katerim Marta, to je, Zerkuv milo joka, al ſvoje sdihovanje, zhe ſe ti, o Bog, jih poſebno ne

vſmiliſh, sgubleno ſhteje; is take *globozhine vpijem k' tebi, Goſpod!*

Moje ſerze ni vezh moje; moja duſha bres vſe mozhi, in s' grehmi svesana leshi; moje v' pregreſhnim veſelji rasvajeno meſo ſe punta zhes vſe pravizhne shele mojiga duha: duh ſe sheli ponoviti, v' hudobii sáſtarano meſo pa ſe boji ſtaro hudobio od ſebe vrezhi. Meni ſvitloba malí, ozhi mojiga ſerza ſo otamnele: v' tami ſvoje hudobie ne snam vezh tebe jiſkati. Same vuſta imam, s' katerimi samorem na pomozh klizati: al tudi te vshe ſkoraj niſo v' moji oblaſti, in nozhejo meni ſlushiti; ker ſe zelo po redkim, in s' veliko ſilo komaj odperajo: ravno sdaj zhutim, de ſe odperajo, in sa to ravno sdaj *is globozhine vpijem k' tebi Goſpod!*

Do sdaj ne ſamo niſim sa ſvoje preobernenje s' velikim vpitjam proſil, ampak ſhe shelel niſim tega: kako nek bi shele imenoval tiſte

naklone k' dobrimu, kakeri ſo, kakor bi s' ozhmi trenil, v' meni vſtali, in minuſi? kako bi shele imeneval tiſte nagibke ſvojiga ſerza, kateri, preden ſo samogli kaj sdihuvanja obuditi, ſo bili vshe ſkusi naſprutne shele oversheni? kako bi samogel imenovati shele tiſto volo, katera me je gnala odloga proſiti, sa to, de bi zhaſ imel dalej greſhiti? V' zhalih ſim hotel: al, Goſpod! ne ſmem rezhi, de ſim hotel, ker sa reſ, in s' zelo volo nisim hotel: jeſt bi bil morebiti hotel, ako bi tako mlad ne bil, ako bi ſe ne bil v' taki sloshnoſti, in ſladkoſti teleſniga shivlenja naſhal: morebiti bi jeſt bil hotel, ako bi bil svejtu maju perjeten, kakor ſim bil, in ako bi nad poſvejtnimi nezhimernoſti, in veſelízami ne bil tolikaj ſladkoſti naſhal. Jeſt bi bil veruval, kar ſo meni Boshji nameſtniki od ſladkoſti prave bogabojezhnoſti, inu od ſrezhnoſti bogabojezhih perpoveduvali. Jeſt bi bil hotel, ako bi bil

veruval; de ſi ti, Goſpod, perpravlen vſaziga, kateri ſe k' tebi reſnizhno verne, ſprejeti, de je tvoj jarm ſladak, in tvoja butara lohka, in de bodo vſi, kateri k' tebi pridejo, poshivleni. Kolikokrat je mene ſtrah savolo tvojih ſodba, Goſpod, k' pokori gnal! al sdajzi ſo mene poſtave od prave pokore mojimu meſu preojſtre oſtraſhile. Ta neſrezhen ſtrah je lubesen dobriga prevagal, in vola hudo delati je volo dobro ſturiti premagala. Kadar ſim ſe tudi pobolſhati hotel, ſim hotel, ne sa to, ker je meni greh sopern bil, temuzh, ker je meni nadleshen bil ſtan, v' kateriga me je greh poſtavil. Kolikokrat kadar me je ſvejt reshalil, ſim ſizer sopernoſt nad njim imel, in ſim tebe, Goſpod, sa preobernenje profil; al na tihim ſim ſe bal vſliſhan biti, ſo moje shele tako ſlabe bile, de ti mene niſi vſliſhal:

Sdaj pa, Goſpod, verujem, sdaj terdno vupam, sdaj sa reſ hozhem, in is ſerza shelim: sa to s' vſo mozhjo vpijem. Ah Goſpod! ako bi ſmel tebe ſvojiga ozheta imenuvati: ako bi ſi vupal tvoje nekdajne vſmilenja, tvojo prejſhno lubesnivoſt proti tvojim otrokam tebi pred ozhi poſtaviti. — Al jeſt niſim vreden tvoj ſin imenovan biti, ker ſim greſhil v' nebo, in prizho tebe. Sa to ne bom tebe imenoval ſvojiga Boga, ne ſvojiga ozheta: sadoſti je meni, zhe ſmem tebe ſvojiga Goſpoda imenuvati: *Goſpod! vſliſhi moj glaſ.* Al dega vſliſhiſh, ſtori, de bo tvoj duh v' meni s' nedopovedlivim sdihuvanjam sdihoval. Daj mojimu glaſu tako mozh, de ga bo v' tvoje vſmilene vuſheſa pergnala. Daj mojimu glaſu mozh, kakor jo ſvojimu glaſu daſh, kadar hozheſh terdovratne greſhnike shoſti, omezhiti, in preoberniti.

2. Naj ſe nagnejo tvoje vuſheſa v' glaſ moje proſhnje.

Vpitje mojih prejſhnih grehov je do tebe gori ſtopilu: to ſim sdajzi zhutil, ker je bil néki nepokoj v' mojim ſerzi, ſtrah, in sbadanje v' veſti, in vunajne nadloge ſo mene okoli, inu okoli obſule. Goſpod! ne boſh mar glaſu mojiga notrajniga kaſanja vſliſhal? Tvoje vuho, Goſpod, ſliſhi tudi nar ſkrivniſhi, sdihuvanje ſerza; zlo perpravnoſt ſerza k' sdihuvanja ſliſhi tvoje zhujezhe vuho: ne boſh mar vſliſhal sdihuvanje ozhitniga greſhni. ka, kateri ſi ni vupal proti nebeſam gori pogledati. Vſaj ſi ſprejel ozhitno greſhnizo. kadar je per tvojih nogah ſtala, in s' ſvojimi ſolsami tebi noge vmivala. Morebiti, kadar me vidiſh na semli leshati, in de s' tim motiti hozhem, kakor ſim prej na greh navesan delal, kadar ſim tebe pobolſhanja

profil, v' ferzi pa fe bal ga dobiti? kratko nikar tako Gofpod; lej sdaj zhutim, de ne profim jeft, ampak de profi v' meni tvoj duh, kateri je fvete shele v' mojim ferzi obudil.

Moj glaf fizer fhe ni glaf kake popolnim mozhne lubesni, katera ima pravizo vfe od tebe vupati, in tudi vfe od tebe sadobi. Morebiti moj glaf famo is ftrahu savolo vezhniga pogublenja pride: tudi fhe nimam vfe tifte supernofti nad greham, kakorfhno vfaki greh saflushi, ker hudobe fvojih grehov, inu tvoje neskonzhne fvetofti fhe sadofti shivo ne fposnam. Vender ne saversi mojiga upitja, ker ravno zhes to shalujem, de fe vezh fvojiga pogublenja kakor tvojiga reshalenja bojim.

3. Zhe bofh grehe dershal Gofpod: Gofpod! kdo bo obftal?

Ako bi jeft take preftopke na febi imel, kateri fo zhloveshki fla-

boſti laſtni, kateri zhloveku bres premiſlika, in mem njegove vole, tako rezhi, vjidejo: ako bi take pogreſhke v' ſebi naſhal, katere ſe tudi med nar bolſhi dela meſhajo, in zelu zhednoſti opraſhe, katerih komaj oko prav tanke veſti vgleda, bi jeſt vender tvoji pravizi veliko dolshan bil, in bi ne imel drusiga ſtoriti, kakor ſe k' tvojim nogam vrezhi, in s' ſolsami tebe proſiti, de s' menoj ſvojim klapzam v'ſodbo ne hodi, ampak de ſe ſpomni, kaj ſim po natori, in kaj ſim ſkusi greh. Al ker ſim kriv tazih grehov, katere meni ſvet Evangeli, moja ſhiroka veſt, in pa hudoben ſvejt ozhita: kriv tolikaj grehov, kolikor je kriſtianſkih dolshnoſt, in kolikur dobriga v' djanju ſtoriti ſim perloshnoſt imel; kako je meni mogozhe pred teboj obſtati? ſej po beſedah Ş. Petra: *) *Zhe bo pravizhen komaj iſvelizhan, kje ſe bo hudobnik, in greſhnik pokasal?*

*) 1. Pet. 4. 18.

Gospod! kako se bo meni godilo, zhe ti vse moje hudobie gledash, zhe vse grehe shtejesh, kateri so is moje hudobie pershli? kako bo s' menoj, ako na to mislish, de sim sebe, eno nar imenitnishih stvari tvojih rok savergel, in tvojo meni v' dusho vtisneno podobo omadeshal, de sim sebe vud kristusov hudizhu isdal, in sebe tempel svetiga Duha onezhastil? kako bom ostal, zhe pogledash, de sim svoje karstne oblube tako derzno prelomil, in svete Evangelske sapovedi sanizhuval? Ah! koliko svojih blishnih sim v' svojim shivlenji pohujshal! kakor kazha sim jih salasuval: kolikokrat sim se bogabojezhnosti poslushil, de bi njih v' hudizhove saderge sapelal! Zhe ti Gospod, glas po meni sapelanih, kateri sa moshtuvanje vpijejo, slishish, kako veliko bolshi bi bilo meni, de bi s' kamnam na vrati v' globozhino morja vtoplen bil: ker *) *Gorje timu, po ktirmu po-*

*) Matt. 18. 7.

hujſhanie pride! Kako bom obſtal zhe pomiſlim, de po tim, kadar ſim greſhil, niſim hotel ſvoje hudobie ſposnati, tudi ſe je ne kriviga dati, ampak kolikor ſim samogel, ſim jo pred tvojim nameſtnikam sakrival, ali vſaj isgovarjal! Verh tiga ſim ſe na tihim, o de bi tudi odkrito prizho ſvojih tovarſhov ne bil nikdar ſtoril, poſmehuval, de ſim eniga tvojih nameſtnikov preſlepil, de ſim ſvojo duſho ſhe hujſhi ranil, in ſam ſebe ſlepil. Ni bilo moji hudobii sadoſti, de ſim tebe reshalil, ampak ſim tudi veſel bil, ker ſim vezh zhaſa v' nevarnoſti vezhniga pogublenja tizhal. Goſpod! ſam ſebe ne morem savolo tiga preneſiti, kako bom pred teboj obſtal?

4. Al per tebi je odpuſhanje, in savolo tvoje poſtave zhakam tebe, Goſpod!

Ti, Goſpod, posnaſh, kaj ſim jeſt, posnaſh mojo ſlaboſt, moje nagnenja, moje na hudobio oberneno

ſerze. Kaj je zhlovek drusiga, le ſlabu meſo, in ſama ſlaboſt je: ſlaboſt v' mladih lejtih, ſlaboſt v' ſredni ſtarosti, ſlaboſt v' ſivih lejtih. Nizh tiga, kar je v' njemu, in nizh, kar je svunaj njega, ne samore njegove ſamopaſhnosti vſtaviti. Veliko vezh uſe, kar je svunaj njega, vlezhe njega sapelivo na-ſe, in vſe, kar je v' njemu, ga shene, de bi ſe v' svunajne rasveſelenja islil, katere tvoja ſveta, in pravizhna poſtava prepoveduje. Ti, Goſpod, oſtaneſh vſelaj Goſpod ſvojiga vſmilenja: ti ſe vſmiliſh, kateriga ſe vſmiliti hozheſh, in kateriga ſe vſmiliſh, timu po ſvojim vſmilenju ſturiſh.

To mene v' ſtrahu dershi, in ponishuje: ſej kdo samore tvoje ſodbe isvediti: *) *Kdo je miſli Goſpodove ſposnal? ali kdo je njegovi ſvetovavez bil?* Kdo bi ſe ne treſil, kadar ve, de tvojo jeso saſlushi,

*) Rim. 11. 34.

tvojiga vſmilenja pak ni vreden. Nizh ni v' meni, kar bi samoglo tebe k' vſmilenju obuditi: ampak vſe moje sadershanje samore tvojo pravizhno, in ojſtro jeso rasdrashiti. Vſe, kar dobriga imam, je od tebe: moje dobre dela v' meni tvoj duh dela; moja pokora je tvoj dar, in moja vera is tebe pride. Vſe pak, kar je hudobniga, in ſpazheniga, je od rodovinſkiga greha moja laſtina. Kje bi bil sdaj, ako bi tebe pogublenje greſhnikovo veſelilo? Al per tebi je nagnenje k' vſmilenju, in sanaſhanju, katerimu nizh drusiga soper ne ſtoji, kakor nesavuplivoſt v' tebe. Kmalo pa, kadar greſhnik v' tebe vupati sazhne, sazhneſh tudi ti proti njemu vſmilen biti. Tvoja sveſtoba v' oblubah moje vupanje obudi, katero ſo moji grehi oſlabeli, in poderli. Ti, Gospod, ſi ſam ſebi poſtavo ſturil, in ſi ſe terdno savesal, greſhniku persaneſiti, kadar ſe bo reſnizhno k' tebi obernil. Na to ſe po polnim saneſem; to

je podpora mojiga vupanja. to je terdni ſteber, na kateriga ſe naſlanjam: to je moje ſamo obveſelenje.

5. Moja duſha zhaka njegove beſede: moja duſha v' Goſpoda savupa.

Moja duſha! sa kaj ſi tako ſilno shaloſtna? sa kaj ſe pravize Boshje tolikaj bojiſh? sa kaj ſe tolikaj treſeſh per ſpominu na ſvoje grehe? Mejniſh mar, de je tvoja molitu saversheha, de je tvoje preobernenje prasno, de je tvoje pogublenje gotovo? Nikar tako ne miſli, ampak vupaj v' Goſpoda. Ako bi ſami tiſti, kateri tebi pokoro osnanujpjo, in tebe k' pobolſhanju ravnajo, tebi vſmilenje obetali, bi ſe ti sa reſ imela bati; Ker greſhnik rad greſhniku vupanje dela: zhlovek, kateri je nagnen k' laganju, in je veſ berlav, kadar od Goſpodovih potov ſodi, ſe zelo lohko v' ſvoji ſodbi sapele. Al beſeda, na katero ſe more tvoje vupanje opera-

ti, je beſeda tvojiga Goſpoda, tvojiga Boga, beſeda, katera je s' perſego poterjena: *) *Kakor reſnizhno jeſt shivim, pove Goſpod Bog: nozhem ſmerti hudobniga, temozh de ſe hudoben od ſvojiga djanja preoberne, in de shivi.* Samore Bog vmreti? Ne po nobeni zeni ker je ſamo shivlenje. Zhe pak Bog vmreti ne more, ſo tudi njegove oblube nepremaknene: ſej on saterdi, de tako reſ, kakor reſ shivi, nozhe pogublenja greſhnikovga, le de bi ſe preobernil, in shivel. On oblubi, de bo dusho greſhnikovo, kateri ſe reſnizhno preoberne, ozhiſtil in vſe rane sazelil, katere je greh njej ſtoril. **) *Jenjajte hudobno delati, vuzhite ſe dobro ſtoriti: — Fo tim pridite, in pertoshite ſe zhes-me, vezhe Goſpod: zhe bi bili vaſhi grehi kakor ſhkarlat, bodo kakor ſneg vbeleni: inu ako bi bili kakor harsun rudezhi, bodo kakor volna beli.* On zelo oblubi, de bo takimu ſpokorniku

*) Ezek. 33. 11. **) Isa. 1. 16.

ne ſamo vſe grehe odpuſtil, temuzh, de jih bo tudi posabil. *) *Ako krivizhen zhes vſe ſvoje ſtorjene grehe pokoro ſtori. in vſe moje sapovedi dopolni, ter prav, inu po pravizi dela: bo gotovo shivel, in ne vmerel. Jn nobene njegovih ſturjenih hudobij ſe ne bom ſpomnil.* Glej, moja duſha! Goſpodova beſeda je, de nebo, in semla boſta preſhla, njegove beſede pa ne bodo nikdar preſhle. Goſpod ni dolſhan tebi beſedo reſnize dati. Al ti ſi grosno nehvaleshna, ako v' njo, kadar jo tebi da, vupati nozheſh. Sami tiſti kateri hozhejo v' ſvoji hudobii oſtati, nozhejo v' Goſpodovo beſedo vupati: kateri pak na Goſpoda ſvoje zelu savupanje poſtavio, ne bodo nikdar oſramoteni.

6. Od jutrajniga zhuvanja do nozhi naj Israel v' Goſpoda savupa.

Goſpod! ti ſi vezhni Bog, inu tvoja miloſt je neſkonzhna. Ti bi

*) Ezeh. 18. 21.

mogel jenjati Bog biti, ako bi tvoja miloſt kadaj prejenjala. Jeſt ſim tvoj ſlushabnik. Ti ſi meni sapovedal, de morem v' tebe vupati: jeſt bi jenjal tvoj ſlushabnik biti, ako bi kadaj od vupanja jenjal. Od jutrajniga zhuvanja do nozhi, to je, vſelaj tvoj ſlushabnik oſtanem, tedaj hozhem tudi vſelaj v' tebe vupati.

Ṣrezhen je bil nekadaj Jakob, kateri ſe je s' angelam metal, in ni jenjal, dokler ni angela premagal, in permoral, de ga je poblagroval. Ṣrezhen jeſt, ako moje vupanje vedno oſtane, in ſerdito pravizo Boshjo premaga, de tako oblublen blager dobim. Ti, Goſpod, ſi mene vdaril, kadar ſi mene v' grehe paſti puſtil; ti le mi resho delajo, in meni ſerze poderajo, de bi ſkoraj omagal. Ṣtraſhna je ta tvoja praviza! Bom pa mar s' njo oſtraſhen od vupanja jenjal? kratko nikar ne. Jakob ni od

boja jenjal, kadar ſe je angel kite njegoviga ſtegna dotaknil, in ki ſe mu je sdajzi vſushila: tudi jeſt ſe nozhem puſtiti od tvoje oſtre pravize tako oſtraſhíti, de bi od vupanja jenjal. Nikdar ne bom beſede tvojiga lubiga ſina posabil, kateri oblubi, de *) *ſledni, kateri proſi, prejme: in kateri jiſhe, ta najde, in kateri terka, timu ſe odpre.* Ako bi tudi ti, Goſpod, v' hrami ſvojiga vezhniga pozhítka kakor nekadaj Evangelſki perjatel meni odgovoril, rekozh: **) *Ne delaj mi nepokoja — ne morem vſtati, in tebí* (kar proſiſh) *dati*, vender ne bom od vupanja jenjal. Vem ſizer, de jeſt greſhnik niſim tvoj perjatel, in de ſa perjatelſtva volo ne boſh vſtal, in meni pomagal: vender vupam, de ſa moje nadleshnoſti volo boſh vſtal, in meni dodejlil, kar potrebujem.

Ti bi samogel meni rezhi, kar je

*) Luk. 11. 10. **) Luk. 11. 7.

tvoj Şin nekadaj Kananejſki sheni, ki je sa isgnanje nezhiſtiga duha is njene hzhere proſila, rekal: *) *Poſlan ſim le do sgublenih ovaz Israelove hiſhe.* -- *Ni dobro jemati kruha otrokam, in pſam ga metati.* Jeſt ſposnam, de savolo moje premajhne vere niſim vreden med Israelov sarod ſhtet biti: ſposnam, de ſim savolo ſvoje hudobie kakor saversheh peſ, katerimu ſe ne ſme dati, kar je ſvetiga. Jeſt ſe ne ſramujem s' to sheno rezhi: **) *Kaj pa de, Goſpod, ſej tudi pſizhi jedo kaj drobtin, katere padajo od miſe njih goſpodov.* Kokor ſe ta shena po nobeni zeni ni odgnati dala, tako ſe tudi jeſt odgnati ne dam. Jakob ſe ni vdal, kadar je Angel njega proſil, rekozh: ***) *Jeſt te ne ispuſtim, zhe meni shegna ne daſh.* Sa to je on na meſti ſvojiga imena Jakob ime ISRAEL, to je, *Mozhan zhes Boga* sadobil. Tudi jeſt,

*) Matt. 15. 24. **) Matt. 15. 27.
***) 1. Moj. 32. 26.

o Goſpod, ne bom v' tvojo miloſt vupati jenjal, dokler mene ne odobrotiſh, dokler mene reſnizhno ne preoberneſh, in me praviga Israelza; v' katerim ni golufie, ne ſtoriſh. Preobernen pa, in s' teboj ſpravlen ne bom jenjal v' tvojo miloſt vupati; ampak do ſmerti bo moje vupanje v' tebe terdno oſtalo.

7. Per Goſpodu je vſmilenje; per njemu obilno odreſhenja.

Ni mar Bog pravizhen? Ne govori on v' ſvetim piſmu vezhkrat od ſvoje ſerdite pravize? Še mar ne imenuje on, tako rezhi, s' dopadajenjam, Bog moshtuvanja? Sa reſ Bog je vſe to, kar od ſebe terdi: in ti moja dufha, ſtavi ſi ga ſebi taziga pred ozhi, de jenjaſh greſhiti. Al kako, moja dufha? tá Bog poln pravize, kateri ſe imenuje Bog moshtuvanja, ſe ne imenuje mar tudi ozhe vſmilenja? Ne pove li, de njegova miloſt je ne-

ſkonzhna, in njegove dobrote bogatſtvo nejsmerjeno? Sa kaj tedaj vupanje od ſtrahu lozhiſh? Ne veſh mar, de, kadar vſmilenja proſhiſh, tebi ni s' zhlovekam temuzh s' Bogam opraviti? Per ludeh bi morebiti tudi majhnih preſtopikov odpuſhanja ne dobil. Ako bi bil s' nar majnſhim dejlam tiga, kar ſim soper tebe, o Goſpod, ſtoril, ludi reshalil, bi vſe moje proſhnje bile sapſtojn, vſe persadevanje bi sgubleno bilo. Jeſt bi bil pogublen, ako bi moje shivlenje njim v' rokah ſtalo: ker tudi nar bol vſmileni med ludmi ſo zelo kratkiga vſmilenja. Tebe pa moj Bog! ſim bres vſe mere, bres ſtrahu tvojih ſtraſhnih ſodba tolikokrat reshalil; vedno ſim ſe soper tebe s' ſvojimi grehi vojſkuval, in ti ſi ſvojo ſerdito roko perdershuval, in do sdaj moje pokore poterpeshlivo zhakal. Bom mar sdaj vupanje sgubil? raj, ſhi porezhem: *Per Goſpodu je vſmilenje.*

Tvoje vſmilenje, glaſ kervi tvojiga Şina vpije bol mozhno kakor vſa moja pregreha, kakor vſe pohujſhanje tolikaj duſh, katere ſim sapelal. Svunaj Jesuſa Kriſtuſa ne najdem drusiga kakor pogublenje. Nizh nimam v' ſebi, kar bi tvojo ſerdito provizo, o Bog, tolashiti samoglo; temozh vſe je tako, de samore tvojo miloſt reshaliti. K' tvojimu Şinu pak, ako lih ſim reven, in hudoben, pertezhem bres vſe ſkerbi, ravno kakor de bi ne bil vbog, ne hudoben: ker on je vezhni ſrednik, in beſednik pred ſedesham tvojiga vſmilenja: in ſkosi njega je per tebi obilno odreſhenje. Kaj bom ſhe vezh rekal, kakor ſim rekal? Şhe bom eno reſnizo, al ſamo prizho tebe, o Bog, rekal: ſej ſvejt ne posna tebe, in ni v' ſtani te reſnize vumeti. Ako Jesuſa Kriſtuſtusa ſvojiga Odreſhenika pogledam, porezhem, de savolo mojih grehov ſe Kriſtuſovo vſmilenje kashe,

in Kriſtus je vſmilen odreſhenik tam, kjer ſe najde kak vbog greſhnik Ravno sa to pa, ker vſmilenje Odreſhénika is moje pregrehe perloshnoſt vsame ſe pokasati, vupam odpuſhanje, in obilno reſhenje, de ſe ſvejtu iskashe, kar govori Ş. Paul: *) ker je greh *obilni bil, je gnada ſhe obilnijhi bila.*

Moja duſha! tebe ni drusiga ſamo ſpazhenje ſi: vſiga potrebujeſh! vſiga tedaj proſi, Samo tiga ſe varuj, de ne boſh s' kako nesavuplivoſtio Boſhji milosti mejnikov ſtavila. Proſi, in per vſim ſvojim velikim ſpazhenji mozhno vupaj. Ti proſiſh tiga, kateri je po ſvojimu Şinu vezh perdobil, kakur ſi ti njemu dolshna; ti proſiſh tiga, per katerimu je vſmilenje, in obilno odreſhenje. O! de bi ti, Goſpod, hotel danaſhni dan ſvoji Zerkvi veſelje ſtoriti, in zhudeſh ſvojiga uſmilenja pokasati! al de bi to ſtoril, bi ſi mogel eniga prav hudob-

niga greſhnika v' to isbrati. In glej, ravno jeſt ſim nar hudobniſhi, nar nevredniſhi, po polnim sgubljen greſhnik. Ştori tedaj, Goſpod, in iskashi nad menoj, kako obilnu je per tebi odreſhenjé. Moj Bog! zhe jik ſim prah, in pepel, in sa volo ſvojih grehov ſhe majn kakor prah, inu pepel, vender ſe predersnem rezhi: ako moja pregreha meni k' dobrimu ne tekne; ako bom majn ſvet, kakor ſim bil hudoben, in pregreſhen, ſe ne bo tvoje odreſhenje, vſaj nad menoj, obilno pokasalo, ker vender hozheſh, de tudi jeſt naj rezhem: *Per Goſpodu je vſmilenje, in per njemu je obilno odreſhenje*

8. Odreſhil bo Israela od vſih njegovih pregreh.

Moja duſha! ti ſizer ne veſh prav terdno, zhe ſi med ſhtevilam isvolenih: lej *) *ſo pravizhni, in*

*) Pridig. 9. 1.

modri, in njih dela ſo v' Boshji roki: in vender ne ve zhlovek, zhe je lubesni, ali ſerda vredén. Vender nizh ni, sa kogar volo bi ſe od ſhtevila isvolenih lozhila: ampak vupaj, ker vupati tebi tvoj Bog sapove, in vupaj terduo; ſej on je tvoj Bog; on ſam je Odreſhenik. Jesus Kriſtus je ſprava sa tvoje grehe, in tvoje obilno odreſhenje. Ne koslovſka kri nekadajnih darov ne zhloveſhka roka, ne angel ne bo tebe is pregeb reſhil, ampak ſam edinorojen Şin nebeſhkiga ozheta. On je vſe tvoje grehe ſebi naloshil; on jih je na leſ hrisha neſil: on je vſo tvojo pregreho na ſvojim nedolshnim meſu vmoril: s' ſvojo laſtno kervjo je tebe opral, in veſ doig obilno plazhal. Şamo glej, de is lubesni proti tvojimu Odreſheniku ſvojo pregreho vredno obshalujeſh, de ji sa reſ ſlovo daſh, de ſe je pred Bogam, in njegovim nameſtnikam odkritoſerzhno obtoshiſh, de ſe vedno, inu bres sanaſhanja v' pokornih delih trudiſh;

tvoj Bog bo tebi vſo pregreho vſmileno odpuſtil: *on ſam bo Israela od vſih njegovih hudobij reſbil.*

Ne boj ſe, de bo Goſpod rekal: Ako bi bil ta greſhnik ſamo majhno ſhtevilu grehov ſtoril, bi jih jeſt njemu odpuſtil: ako bi njegovi grehi ſamu ene ſhare bili, bi jih rad posabil: ako bi bil na grehe ſvoje mladoſti druge perkladati jenjal, bi njegovim mladim lejtam persanesil. al njegova hudobia je preobilna: njegove nehvaleshnoſti ſo prevelike; on je vezhkrat vshe sapuſhene pregrehe ponovil; on zlo ni jenjal ſvojih ſivih lejt s' grehmi madeshati: to je, kar mene prevezh shali, puſtil bom tiga hudobnika v' hudobii shiveti, in bres pokore vmreti. Ne miſli tako moja duſha, od Boga, in ne boj ſe: ne velikoſt tvojih pregreh, ne veliko ſhtevilo naj tvojiga vupanja ne podera, veruj, in vupaj v' vſigamogozhniga, in vſmileniga Boga; v' Boga, kateri je tebi

ſvojiga edinorojeniga Şina Odreſhenika, inu Isvelizharja dal. Preſtopike, kateri ſo is nevednoſti perſhli, pregrehe is hudobie ſturjene, grehe, nad katerimi je tebe grosa, uſe pohujſhanja, tvoje nehvalashnoſti, in nesveſtobe, potratenje vſih sadoblenih darov, grehe odpuſhanja tvojih dolshnoſt, prelomlenja Evangelſkih poſtav, in reſniz, vſe to bo tvoj Bog posabil, vſe to bo tebi savolo ſvojiga lubiga Şina odpuſtil. Lej *) *Goſpod je vſmilen, in miloſtliv: dolgo sanaſhajozh, in poln vſmilenja: on ſe ne jesi bres konza: in tudi ne proti na vekoma: ne ravna s' nami po naſhih pregrehah: in nam tudi ne povrazhuje po naſhih hudobiah. Sej kakor viſoko je od semle do nebeſ: tako veliko je njegovo vſmilenje s' temi, kateri ſe njega boje. Kakor delezh je jutro od vezhera: tako delezh je naſhe pregrebe od naſ poſtavil.*

*) Pſalm. 102. 11.

Kakor ſe ozhe otrók vſmili, tako ſe Goſpod tiſtih vſmili, kateri ſe njega boje, ſej on ve, kako ſlabe ſtvari ſmo mi. On ſe ſpomni, de ſmo prah: de je zhlovek v' ſvojim shivlenji kakor trava, de on kakor polſka zvetliza zvede. Sej ako vejter zhes njo potegne, je ni vezh: in ſe ne ve, kje je ſtala. Vſmilenje Goſpodovo pa je od vekoma do vekoma s' temi, kateri ſe njega boje.

Njegova vſmilena ſkerb sa tebe, o duſha, gre tako delezh, de ni nobenimu drugimu le ſvojimu ſamimu Ṣinu dela tvojiga odreſhenja isrozhil. Ne Mojseſa, ne kaziga krajla, ne vojvoda ni tebi, kakor nekadaj Israelzam odreſhenika isvolil: ampak ſam njegovi Ṣin je sluſhbo Odreſhenikovo, Ṣredniko-vo, Isvelizharjovo na-ſe vsel. O kako veliko bogatſtvo njegoviga neismerjeniga vſmilenja je to! Ta hozhe tebi saneſiti, kateri tebe ne potrebuje; ta hozhe tebe reſhi-

ti, kateriga ſi reshalila. Ne ſamo sanesiti hozhe, ampak on ſam, kir bi imel tvoj ojſter ſodnik biti, bode tvoj vſmilen Odreſhenik: on ſlabi, de bi ti mozhna bila: on ſe da raniti, de bi tvoje rane sazelene bile: zhe lih ſeuze greha nima, hozhe med greſhnike ſhtet biti, de bi ti pravizhna bila: on hozhe tvoj Odreſhenik biti, de bi ti jenjala ſlushna grehu, in hudizhu biti. Ne ſame hudobie pretezhenih lejt je perpravlen tebi odpuſtiti, temuzh ſhe naprej bo tebe pred grehi obvaruval: on ni ſamu en zhaſ tvoj Odreſhenik, ampak je sa uſelej. Goſpod! od tiga dneva ſe med isvoleno Israelſko ludſtvo perſhtejem in s' Mojseſam tvojim sveſtnim ſlushabnikam porezhem! *) *Po ſvojim vſmilenji ſi ti ludſtvo vodil, katero ſi odtel: in ſi ga s' ſvojo mozhjo k' ſvojimu ſvetimu prebivalſhu neſil. Narodi ſo ſe vsdignili, in ſerdili: — Od mogozhnoſti tvoje roke naj*

*) 2. Moj. 15. 13.

ſtrah, in trepetanje zhes nje (ſovrashnike) *pade, Goſpod, dokler tvoje ludſtvo katero ſi v' laſt vsel, ſkosi pride,* Glej, Goſpod! koliko nevarnih naſtav tvoj ſlushabnik po poti isvelizhanja najde; koliko ſkritih ſovrashnikov njega salasuje: koliko sapelivih saderg njemu naſtavlajo. Raſsvitli moje ozhi; vterdi v' dobrim mojo volo: ſpremlaj mene po nevarni poti: dershi nasaj moje ſovrashnike, de meni ne ſhkodujejo, dokler ſtopim v' tvoje ſveto meſto, v' káterim bo dopolnjeno naſhe odreſhenje. Srezhen tisti dan, kateriga bom od vſih nevarnoſt po polnim reſhen!

Al kedaj bo ta tako sashelen dan perſhal, ta dan, kateriga ti, Goſpod, ne boſh v' meni nizh ſvojim ozhem soperniga naſhal? *) *Gorje meni, ker moje popotuvanje tako dolgo terpi.* Jeſt vshe teshko tega dneva

*) Pſalm. 119. 5.

zhakam, in sdihujen vedno po tim dnevi: al vidim, de ſhe nisim vreden po polnim reſheu biti; temuzh de ſe morem ſhe na tim ſvejti v' pokori truditi, in ſvoje ſerze zhiſtiti. Al, Goſpod, ozhisti mene ſkoraj od vſih grehov, de me ne bo nizli perdershalo moje doverſheno odreshenje sadobiti. Daj mi tako lubesen, de boſh samogel meni rezhi, kar je tvoj lubi Sin od ozhitne greſhnize rekal: *) *Veliko grehov je njej odpuſhenih, ker je veliko lubila. Komur je pak majn odpuſheniga, majn lubi* Daj mi te obveſelenja polne beſede ſliſhati, ki ſo bile Zaheusu rezhene: **) *Danaſ je tej hiſhi isvelizhanje doſhlo: sa to, ker je tudi on ſin Abrahama.* In kadar ura mojiga lozhenja is tiga ſvejta pride, rezi meni, kakor je bilo na deſni ſtrani viſezhimu rasbojniku rezheno: ***) *Danaſ boſh s' menoj v' Paradishu.*

*) Luk. 7. 47. **) Luk. 19. 9. ***) Luk. 23. 43.

VII. Pfalm od Pokore.

Sapopadek.

Ta Pſalm je David takrat sloshil, kadar je pred Abſalomam ſvojim puntarſkim ſinam bejshal. On ſe je okoli klatil, in po luknjah v' puſhavi ſkrival, in pôvſod mu je bila velika nevarnoſt. On ſe tedaj k' Bogu oberne, in Boga v' tim

Pſalmi proſi, de bi njega hitro is te velike nadloge reſhil: on proſi, de bi Bog ne ſhel s' njim k' ſodbi, per kateri tudi nar pravizhnſhi ne bo nedolshen snajden; temuzh de bi Bog njemu grehe odpuſtil, ter mu pravo pot ne ſamo pokasal, ampak de bi tudi *Boshji* duh njega po nji vodil. Poln savupanja v' Boshje vſmilenje v' duhu naprej pove, de bo Bog njega is nadloge reſhil, njegove ſovrashnike pa raskropil, in zhe ſe ne pobolſhajo, zelo pogubil.

Zerkuv je ta Pſalm med ſhtevilo ſedem Pſalmov od Pokore poſtavila, in hozhe, de ſpokornikam naj v' molituv ſlushi. Greſhnik, kadar v' tim Pſalmi bere: *Sovrashnik — je moje shivlenje do semle poterel, on me je v' tamoto poſtavil*, saſtopi, de je savolo pervolenja v' grehe grosno oſlepil, in ſvoje veſelje v' posemelſkih nezhimernoſtih ima, in sa to ne saſlushi drusiga kakor tamoto

peklenſkiga bresna. Tako ſposnanje ſvoje ſlepote, ſvojih grehov, in ſvojiga nefrezhniga ſtanu je perva ſtopna k' preobernenju. Greſhnik dalej v' tim Pſalmi bere: *Moj duh v' meni od teshav omaguje, in moje ſerze je v' meni preſtraſheno.* V' tih beſedah pokashe, de ga Boshje sodbe ſtraſhio: in to je druga ſtopna k' preobenenju. Ker bi pak on savolo prevelikiga ſtrahu samogel omagati, jiſhe on, kar je tretja ſtopna k' pobolſhanju, v' ſebi veliko vupanje v' Boga obuditi. On ſe ſpomni reſnizhnoſti Boshjih oblub, s' katerimi je Bog oblubil vſim reſnizhnim ſpokornikam grehe odpuſtiti, in jih v' ſvoje perjatſtvu vseti: on pogleda na Boshjo pravizo, katera ne bo krivizhniga ſerda prevsetnih ſovrashnikov podperala, temuzh bo rajſhi njemu pomagala, ker je ponishni ſpokornik. Dalej jiſhe greſhnik v' ſebi vupanje v' Boga s' tim obuditi, ker savolo ſvoje zhloveſhke ſlaboſti nizh

ſam ſebi ne vupa, ampak vſe od Boshjiga vſmilenja zhaka, ki ga je Bog vſe zhaſe greſhnikam ſtoril, kadar ſo ſe pred njim ponishali, in ſe niſo nizh na ſvojo mozh sanaſhali.

Sadnizh opera ſvoje vupanje na to, ker Bogu pred ozhi ſtavi, de bo njegova zhaſt s' tem poviſhana, ako njega preoberne, in preoberneniga v' dobrim ohrani. Ker is tiga ſe bo iskasalo, de opravizhenje ne pride is zhlovekoviga saſlushenja, temuzh is miloſti Boshje. Poln savupanja tedaj proſi s' gorezhimi shelami ne ſamo, de bi mu Bog grehe odpuſtil, in ga is ſlushnoſti hudizhove reſhil; temuzh tudi, de bi ga s' dobrimi deli obogatil, per ſkuſhnjavah pred greham obvaruval, v' njegovih dolshnoſtih podvuzhil, njegovi vodej po poti pravizhnoſti bil, njega is vſih duſhnih nevarnoſt reſhil, in od njega vſe, kar bi samoglo nje-

govimu isvelizhanju na ſproti biti, odvernil.

1. Goſpod! vſliſhi mojo molituv, poſluſhaj mojo proſhnjo sa volo ſvoje sveſtobe: vſliſhi me po ſvoji pravizi.

Glej Goſpod, greſhnik poln nadlog v' nar vekſhih ſtiſkah, od vſih sapuſhen, od vſih saversheṇ prizho tebe ponishan klezhi, in te na pomozh klizhe Vſliſhi mojo molituv, hiti meni pomagat. Ne satiſni ſvojih vuſheſ proſhnjam v' britkoſtih sakopaniga, in ſvoje nevrednoſti preprizhaniga greſhnika, kateri zelo nizh na-ſe ne savupa, temuzh vſe ſvoje vupanje v' tebe poſtavla. Jeſt vezhkrat ſvoje proſhnje proti tebi poſhilam, de bi ſe s' temi prave, in bol gorezhe shele v' mojim ſerzi obudile, in de bi sa to bol reſnizhno vſliſhan bil, ker bi bol gorezhe shelel: namrezh pogoſtna molituv velike shele v' ſerzih obudi, in velike shele prav vnemajo molitvo.

Vender, Goſpod, ne vſliſhi me po moji, ampak po ſvoji voli. Şej moja ſpazhena vola me shene sheleti, de bi is britkoſt, katere ſo mojimu meſu nadleshne, reſhen bil: in vender je morebiti per tebi ſklenjeno, de more s' britkoſtmi moje ſerze od grehov zhiſheno biti: in zhe je taka, ſe ne branim tvoji ſhibi podurezhi: al ſtori, de bom reſnizhno osdravlen, in obvaruj me, de me nadloge od tebe ne odvernejo. Sa to te proſim, vſliſhi me po ſvoji sveſtobi; ſej ti ſi sveſt, de nobenimu prevezh ne nakladaſh, kakor prizhuje Ş. Paul kadar tako le govori: *) *Nad vaſ ne pride druga ſkuſhnjava, kakor zhloveſhka*; (to je, taka, de ni prevelika in zhloveku premagati preteshka:) *Bog pa je sveſt, kateri vaſ ne bo puſtil ſkuſhati vezh, kakor premorete, temuzh bo ſtoril, de bo ſkuſhnjava vam k' pridu, de jo magate preneſiti.* Vſliſhi me tudi ne po moji, ampak po ſvoji pra-

*) 1. Kor. 10. 13.

vizhnoſti: ſej v' ſebi ne najdem drusiga kakor greh, in krivizhnoſt, in tedaj, ako bi savolo moje pravizhnoſti hotel vſliſhan biti, bi bil od tebe gotovo sapuſhen. Prevseteni Farisej je v' templi ſvojo pravizhnoſt hvalil, in sa to je krivizhen is templa ſhel. Ponishni greſhnik pa, ker ni v' ſebi pravizhnoſti naſhal, je opravizhen is templa ſhel. Namrezh: *) *Kdor ſe hvali, naj ſe v' Goſpodu hvali: ſej ni ta, kateri ſebe hvali, poterjen: ampak ta, kateriga Bog hvali.*

2. In ne ravnaj ſodbe is ſvojim ſlushabnikam: ſej ni ga shiviga prizho tebe pravizhniga.

Bom mar godernjal zhes to, ker me tepeſh? Bom mar nevolen zhes to, ker me sdajzi ne vſliſhiſh, in meni britkoſti ne odusameſh? Ako bi to delal, bi ſe s' teboj v' ſodbo podal: in gorje meni, aku bi ti,

*) 2. Kor. 10. 17.

s' menoj v' ſodbo ſtopil: v' meni ni drusiga kakor krivizhnoſt; ti pa, Goſpod, ſi ſama pravizhnoſt. Zelo nizh v' ſebi nimam, kar bi tebi vſhezh bilo: vſe pa, kar tebe reshaliti samore, v' ſebi najdem. Zhutim v' ſebi vedno vojſko, ker meſo duhu vſelej soper ſtoji, duh ſposna tvoje ſvete poſtave de ſo pravizhne al meſo ſe jim pa punta, in doſtikrat duha napele, de v' pregreſhne shele dovoli. 'Ako ti, o Bog,' pogledaſh v' moje ſerze, koliko gnuſob najdeſh v' njemu sa katere jeſ nizh ne vem; Vshe to, kar moje ſerze svunaj kashe, mene preprizha, koliko gnuſob more v' mojim ſerzi tizhati. Goſpod! kako bi ſe meni godilo, ako bi ti tako s'menoj delal, kakor ſim jeſ proti tebi ſe obnaſhal: ako bi tebe tako veſelilo mene pogubiti, kakor je mene veſelilo tebe shaliti: ako bi ti moje grehe tako na tanko rasglèduval, kakor ſkerbno ſim jes

jiſkal ſvojimu hudohnimu poshelenju ſtrezhi. Sa volo tiga ſe ne ſmem s' teboj pravdati temuzh veliko vezh imam tebe ponishno proſiti de bi ti s' menoj ſvojim hlapzam v' ſodbo ne hodil: *ſej pred tehoj ne bo noben shiv zhlovek pravizhen obſtal.*

Zhe boſh ti, o Bog, po ſvoji ojſtri pravizi ſodil, ne bo zelu noben zhlovek pravizhen najden, zhe bi ſhe tako bogabojezh v' ozheh ſvejta bil: ker ti boſh v'dan ſvoje ſodbe tudi dobre dela per nar ſvetlejſhi luzhi ſvoje reſnize pregleduval, in boſh v' njih naſhal, kar bo tvojiga ſvarjenja vredno. Ako ludje, katerim veſt nizh veliziga ne ozhita, kateri ſvoje meſo krishajo, in v' ſushnoſt ſpravlajo, kateri ſe greha vezh kakor ſmerti boje, kateri s' ſtraham, in trepetam ſvojiga isvelizhanja jiſhejo, vender ne vedo, zhe ſo tvoje lubesni, ali tvojiga ſerda vredni: kako bo s' menoj, ker ſim ſe nekadaj v' poſvejtuim rasveſe-

lenji veſ vtopil, in sdaj, tako rezhi, ſam oſtanke ſvojiga shivlenja tebi darujem? Ti ne potrebujeſh veliko toshnikov, de moje pogublenje zhes me ſkleneſh: moja laſtna veſt bo pred tvojim ſodnim ſtolam toshnik, in pa ſhe nar hujſhi ſodnik: ſej jo vedno s'ſeboj noſim, in ona vſe moje miſli, shele, beſede, in djanja preſhteva. Gospod! glej, te ponishno proſim, ſam ſvoje miloſti, de ſe me vſmiliſh, in meni persaneſh.

3. Duſho mi preganja ſovrashnik: h' tlam potiſka moje shivlenje.

Goſpod! vſliſhi me, in hiti meni pomagat: moj ſovrashnik me svunaj, in snotraj preganja. Kdo je ta ſovrashnik? ne drugi kakor hudizh: to nam prizhuje ſvet Evangeli, kadar v' perliki od lulke tako govori: *) „*Sovrashnik pa, kateri*

*) Matt. 13. 39.

jo ie ſejal, je budizh. Ta ſovrashnik mene svunaj preganja, kadar ſe hudobnih ludi ſpoſlushi, de meni na teleſnih rezheſh ſhkodujejo. Njegova hudoba je tolikaj vekſhi, ker s' tem njemu ni pomagano, temuzh s' takim poſhkoduvanjam ſamo jiſhe mojo duſho v' greh sapelati, in vmoriti. On mene od svunaj preganja, kadar me jiſhe neſkerbniga salesiti, in po poti shivlenja meni ſkrivne saderge ſtavi, kakor je piſano: *) *Naſtava je njemu v' semli ſkrita, in paſt po njegovi ſtesi.* Nepervoſhliv mojimu isvelizhanju meni vunajne ſtvari, od katerih ve, de ſo mi vſhezh, kashe, de bi me, kadar bi te ſtvari neſpametno poshelel, snotraj s' greham ranil. Meni je tedaj naſtava v' semli ſkrita, kadar je greh v' zhaſnih dobizhkih ſkrit: in paſt je po moji ſtesi, kadar ſovrashnik s' sapelivo ſſadkoſtio poſvejtnih ſtvari meni sadergo greha poſtavi. Tako ſe sgodi, de,

*) Job. 18. 10.

ker me ſovrashnik napeluje nebeſhke rezbi sanizhuvati, in posemelſke lubiti, moje shivlenje do semle potare. Kako hudo preganjanje moje dulhe je to! ker jes ſe toliko bol dulhni ſmerti blisham, kolikor bol ſe od tebe, o Bog, ti ſamo shivlenje, dalſham: in meni je nar vekſha nevarnoſt tako delezh pridti, de bi ſe meni samoglo sgoditi, kar pove Ş Paul, rekozh: *) *Kateri hozhejo obogatiti, padejo v' ſkuſhnjavo, in sadergo hudizhōvo, in v' veliko nepridnih, in ſhkodlivih shela, katere ludi potope v' pogublenje, in v' konzhanje. Sej lakomnoſt je korenina vſiga budiga.*

Al ſovrashnik me túdi snotraj preganja, ker me napeluje, de bi popolnim omagal. On meni gnuſobo mojiga dosdajniga shivlenja prav shivo pred ozhi ſtavi: me opomni tolikaj opuſhanja dobrih del, sa katere me prej veſt nizh

*) 1. Tim. 6. 9.

nizh ni bodla: on me opomni tiſtih perloshnoſt, v' katerih bi jes bil imel reſnizi prizhovanje dajati, is ſtrahu pak ſe ludem sameriti ſim reſnizo samolzhal: me opomni zhaſov moje ſvarjenja vredne nevednoſti, v' katerih ſim ſe tvojiga raſsvitlenja ogibal; bal ſim ſe namrezh ſvojo hudobio ſposnati, de bi ne bil perſilen jo zapuſtiti. On meni tebe, o Bog, kakor ojſtriga ſodnika pred ozhi ſtavi, kateriga ni mogozhe vtolashiti: tudi me s' tem ſtraſhi, de ni vezh zhaſa na pobolſhanje miſliti, in de bi naj bil prej dobro sazhel, ako bi hotel sdaj dobro dokonzhati. On meni terdi, de dar ſtanovitnoſti je ſad shivlenja vedno nedolshniga, de pa neſtanovitne duſhe, katere ſo od greha v' greh padale, nimajo vupati. Tako grosno je to preganjanje, de je meni vshe ſerze po polnim vpadlo, in ſi ne vupam vezh ozhi proti nebeſam vsdigniti. Go-

ſpod! poglej vſmileno na moj nefrezhen ſtan, in pomagaj mi.

4. Poſaja me v' tamoto, kakor nekdanje merlizhe, medli moj duh nad menoj: ſerze ſe v' ſredi mene terdi.

Ah mene nefrezhniga! shivel ſim nekadaj sa Boga, po tem ker ſim ſvejtu odmerel: sdaj pa ſim Bogu odmerel, ker sa ſvejt shivim. Po grehu ſim mertuv, in kakor v' tamnim bresni sakopan: ſej greh ni drusiga kakor ſmert duſhe, ker duſho od tebe vezhno shivlenje lozhi; ker duſho k' vſim dobrimu nevkretno ſtori, njej vſo nebeſhko ſvitlobo vsame, in v' ſerzi soperno ſt nad vſim dobrim napravi. Do tvojih povejl, Goſpod, zhlovek oſlepi, ogluſhi, in je nevkreten. Tudi je greh greſhnikov pekel: kakor v' pekli nobeniga reda ni, temuzh je vezhno, in ſtraſhno prekuzuvanje, tako v' greſhnim

ſerzi ni drusiga kakor nepokoj, ju prekuzuvanja, ker v' takim ſerzi ſo vſe hudobne nagnenja sbudene, vſe je tam rasvusdano, vſe nepokojno, in puntarſko.

Savolo tiga mojiga neſrezhniga ſtanu je moje ſerze grosno otoshno: moj duh v' meni od tesbav omaguje, in meni ſe ſkoraj ne lubi shiveti. Ravno to je meni nar nevarniſha saderga, katero mi je moj ſovrashnik naſtavil, in v' kateri me premagati hozhe: to je, kakor ſe on narvezh boji, veſelje is ſvetiga Duha v' ſerzi zhlovekovim viditi, ker to veſelje zhloveka zhes vſe salasuvanje mozhniga, in terdniga ſtori; tako njega nar vezh veſeli shaloſt, in otoshnoſt zhlovekoviga ſerza. Tako otoshnoſt jiſhe on vezhkrat zelo nad bogabojezhe ſerza isſuti, de bi jih prav oſlabil, in po tem v' ſkuſhnjavi lohka premagal. Nar bolſhi pomozh v' taki shalosti in otoshnosti je shaloſt, katero reſ-

nizhna pokora obudi ; ker taka shaloſt neſrezhno shaloſt preshene, in ker shaloſt, katero ſveti Duh dodejli, je sazhetik miru, in pokoja v' ſerzi: ſej po beſedah S. Paula *) *Shaloſt, katera je po Bogu, perneſe s' ſeboj pokoro k' ſtanovitnimu isvelizhanju: shaloſt ſvejtna pa ſmert s' ſeboj perneſe.* Daj tedaj, Goſpod, de moj duh v' meni od shalovanja zhes moje grehe omaguje: daj, de bo ſerze v' meni s' ſvetim ſtraham napolnjeno: de po poti isvelizhanja ne omagam, temuzh s' reſnizhno pokoro isvelizhanje doſeshem; de bo moj ſovrashnik, kateri mene hozhe s' mojo shaloſtio premagati, ravno s' mojo shaloſtio premagan.

5. Spominujem ſe nekdanjih dni, ſpremiſhlam vſe tvoje dela, prevdarjam djanja tvojih rok.

Kar mene v' moji shalosti podpera, de ne omagam, in kar moje

*) 2. Kor. 7. 10.

ſerze nar bol povsdiguje, je to, kir smiſlim ſtarih zhaſov, kadar ti ti, o Bog, ludem vſmilenje ſtoril, kadar ſo k' tebi polni savupanja pertekli. Ti ſi na njih zhloveſhko ſlaboſt pogledal, in jim vſmileno persanesil. Ti ſi Noetu terdno oblubil, de nozhesh vſiga ſvejta pogubiti, sa to, ker zhlovek je ſlabo meſo, in od mladoſti k' hudímu nagnen. Ti ſi s' Noetam ſpravo ſtoril, in v' snaminje te ſprave ſi maverzo v' oblakih poſtavil: kolikokrat je vgledam, ſe tvojiga ſtariga vſmilenja ſpomnim. Kolikokrat ſo Israelzi savolo ſvojih velikih pregreh, savolo hudobniga puntanja zhes-te, Goſpod, v' ſtraſhne ſtiſke perſhli; in ti ſi jih is nadlog reſhil, na nebi, in na semli ſi grosne zhudeshe savolo njih delal! In veſ ſvejt, in ſveto Piſmo od nizh drusiga tolikaj ne prizhuje kakor od tvojiga vſmilenja, od lubesni, katero ti do zhloveka imaſh: in de ſe tvoj ſerd nar bol zhes ludi sa to vne-

ma, ker ſe nozhejo tvoji lubesni podurezhi, in ſe k' tvojimu vſimilenju satezhi. Kadar premiſhlujem tvoje dela, in dobro prevdarjam dela tvojih rok, nad vſimi vidim tvojo neſkonzhno previdnoſt, s' katero vſe vodiſh in vſe v' pravim redi ohraniſh. Kadar pa zhloveka pogledam, ſe na njemu ſoſebno tvoja neismerjena miloſt rasodeva; ſej zhlovek ni drusiga kakor greſhnik, kateri tebe, o Bog, tolikokrat shali, kateri je vſiga nevreden, in ſamo vreden od tebe sapuſhen in savershen biti. *) *Al tí*, kakor moder mosh govori, *ſe vſih vſmiliſh, ker vſe samoreſh, in ludem grehe pregledaſh, de bi pokoro ſtorili. — ti vſim saneſeſh: ſej. vſe rezki ſo tvoje, o Goſpod, kateri duſhe lubiſh.*

6. Stegujem ſvoje roke proti tebi: moja duſha je kakor ſuha semla pred teboj.

Blagor greſhniku, kateri po be-

*) B. Mod. II. 24.

ſedah Davida *) *ima ſvojo volo v' poſtavi Goſpoda, in njegovo poſtavo nozh in dan premiſhluje.* S' takim premiſhluvanjam najde reſnize, katere samorejo njega soper vſe ſkuſhnjave poterditi, in v' njemu mozhno vupanje obuditi Po premiſhluvanju tvoje neismerjene milosti je sazhelo moje preſtraſheno ſerze vſtajati, in v' tebe vupati. Polu vupanja pa, in shelen tvoje pomozhi, o Bog, smiſlim sdaj opominjanja Jeremia rekozhiga: **) *Vsdignimo ſvoje ſerza, in roke h' Goſpodu v' nebeſih:* in sazhnem proti tebi ſvoje ſerze v' molitvi vsdiguvati, ter ſvoje roke na ſpokorne dela, in k' obdaruvanju vbogih isteguvati. Prej ſim roke na pregrehe isteguval, in tako ſim tvojo osdravijozho roko odbijal; isteguval ſim roke proti ludem, ker ſim ſe na zhloveſhko pomozh sanaſhal; isteguval ſim roke proti ſvejtu, ker ſim savolo dobrih del hvale per ludeh jiſkal,

*) Pſal. 1. 2. **) Shal. Pejſ. 3. 41.

in ſa to ſim tudi nezhimerno plazhilo od golufniga ſvejta sadobil. Sdaj pa ker ſi ti mene s' nadlogami rasvumil, sdaj, ker ſim s' premiſhluvanjam tvojih del preprizhan, *) *de vſaki nar bolſhi dajik in vſaki po polnim dober dar je od sgoraj, in pride od Ozheta luzbi, per katerimu ni premenenja, tudi ne ſenze kakſhniga preobrazhanja*: kakor je nekadaj David ſtoril, **) *ob zhaſi nadloge jiſhem Goſpoda, po nozhi* (istegujem) *proti njemu ſvoje roke: in ſe ne golufam.* Proti tebi, Stvarnik mojiga ſerza, kateri dajalh dobro volo, in djanje, istegujem ſvoje roke, tebe ſvojiga ſamiga isvelizharja na pomozh klizhem, savolo tebe ſamiga, kateri ſi sadni konez mojih miſel, vſe delam: ker vem, de ***) *naſha hvala je ta, prizhovanje naſhe veſti, de prav, in dobro delamo.*

Moja duſha je kakor ſuha semla pred teboj: Sposnam, de nizh dobriga

*) Jak. 1. 17. **) Pſal. 76. 3. ***) 2. Kor. 1. 12.

ni v' meni: sato *) *kakor hrepeni jelen po mraslih vodah, tako hrepeni moja dusha po tebi*, ti neismerjen studenez vsih dobrot! Moja dusha savolo velike suhote, in prasnosti vsiga dobriga tebi odperta stoji: in sheli s' vodo tvojih dobrot poshivlena biti.: ona je kakor prav suha semla vsa raspokana, in zhe njej hitro na pomozh ne prides, je v' nevarnosti, de bi se popolnim v' prah ne rassula. Sej kakor semla, katera dashja nima ne seleni, ne rodi lepiga zvetja, ne sdaja bogate shetve, ampak se v' prasen, in pust prah rassuje, kateriga veter vsiga rasnese: tako dusha, katera vode tvoje gnade pogresha, nima lepih zhednost, ne rodi obilniga sadu dobrih del, ni drusiga kakor nerodovitno drevo, ki ga je lé posekati, in v' ogin metati, in shgati. Gospod! mojo dusho sheja veliko po tebi, in savolo tiga vupam, de jo bosh s' svojo milostjo poshi-

*) Psalm. 41. 1.

shivil, ker je pisano: *) *Kdoe je shejn, naj pride, in kdor hozhe, naj vsame sapstojn vode shivlenja.*

7. Vsliſhi me hitro, Goſpod, moj duh omaguje.

Goſpod! ti ſi meni do sdaj ſvojo gnado dati sa to odlaſhal, ker savolo premajhne sheje nisim bil perpravlen jo po vrednim ſprejeti: ne odlashaj tedaj sdaj meni jé deliti, ker me po tebi, in tvoji pravizhnosti mozhno sheja. Ne odlaſhaj, ampak hiti meni pomagati: ker *moj duh ſlabi.* Do sdaj nisim mogel prebivaliſhe tvojiga duha biti, ker je v' meni duh prevsetnosti goſpoduval: ſej tvoj duh ne oſtane drugej kakor v' ponishnim ſerzi, v' ſerzi, katero savolo tvoje beſede trepezhe. Sdaj pa moj prevsetni duh ſlabi, ker ſi ga ti s'ſvojo gnado poderel, in sa to vupam, de boſh ti mojiga duha supet oshi-

*) Skriv. rasod. 22. 17.

vel, inu me soper use skushnjave mojiga sovrashnika mozhniga storil: ki nar bolshi pomozh skushnjavam soper stati je, kadar zhlovek sposna, in zhuti, de je sam is sebe nepremoshen jim soper stati; in zhlovek je nar terdnishi takrat, kadar sebe nar bol slabiga zhuti. Vse shive stvari, govori David, *) *ako jim sapo vsamesh, poginejo, in se v' svoj prah vernejo. Ti bosh svojiga duha poslal, in bodo* (supet) *stvarjene: in ti bosh zeli svejt ponovil.* Vsami tudi meni, kolikor mojiga, to je prevsetniga duha v' meni najdesh, vsami prozh, de stari prevsetni zhlovek v' meni konez vsame, de se v' svoj prah vernem, in sposnam, de nisim drusiga kakor prasen prah, in pepel. Daj pa tudi svojiga duha, de bom supet ves ponovlen, inu de v' Jesusu Kristusu nova stvar bodem.

*) Psalm. 109. 29.

8. Nikar ne ſkrivaj ſvojiga oblizhja pred menoj: ſizer bom enak tiſtim ki v' jamo gredejo.

Goſpod! ti mene po Preroku Zahariu opominjaſh, rekozh *) *Preobernite ſe k' meni, rezhe Goſpod vojſknih trum: in jes ſe bom k' vam preobernil.* Al k' tebi ſe reſnizhno preoberniti bres tebe ne samorem: sa to klizhem k' tebi: Ne ſkrivaj ſvojiga oblizhja pred menoj. Ti ſi od mene prevsetniga ſvoje oblizhje prozh obernil, kadar ſim v' ſvoji nekadajni obilni pravizhnoſti prevsetno rekal: **) *Ne bom nikoli premaknen*: de bi pa mene previshal, de vſo pravizhnoſt, kolikor je imam, ſamo od tebe imam, *ſi ti ſvoje oblizhje od mene obernil, in meni je vſe upadlo.* Tako li me v' mojih miſlih viſokiga pomajnſhal, in mene k' mojimu pridu ponishal. Ne ſkrivaj tedaj meni ponishanimu ſvojiga

*) Zah. 1. 3. **) Pſal. 29. 7.

oblizhja, de ne bom tiſtim enak, kateri v' jamo gredejo, hozhem rezhi, kateri vupanje v' tvoje vſmilenje sgube; tedaj ne posnajo tvojiga uſmilenja, ſvojiga ſerza v' nebeſa ne povsdigujejo, shelam ſvojiga meſa ſtreshejo, tebe, o Bog, sanizhujejo, in tako sa reſ v'globozhini obnemaganja leshe, kakor je piſanu: *) *Hudoben, kadar v' globozhino grehov pride, sanizhuje.* Od tazih ſe po prizhovanju Ş. Gregorja saſtopio beſede, s' katerimi ſi ti, Goſpod, nekadaj Israelzam protil, rekozh: **) *Ako bi ſe pred mojimi ozhmi v' globozhini morja poſkrili, bom tam sapovedal kazhi, de jih pizhi.* Kakor govori S. Gregor „zhes ta-„ke, kateri ſo ſe v' globozhini „obnemaganja ſkrili, oblaſt dobi „hudizh, de jih grise, in jih v' „trebuh ſvoje hudobie perpele. Ker „on je tiſta kazha, kateri je „bilo rezheno: *Parſt boſh jedla vſe dni „ſvojiga shivlenja*“ Goſpod! ne pu-

*) Prip. 18. 3. **) Amos. 9. 3.

ſti me v' tako jamo, in globozhino pridti.

9. Daj mi ſvojo miloſt ſliſhati sjutraj: ki v' tebe savupam.

Moja duſha shaloſti konez jemle, ne odlaſhaj tedaj meni ſvojiga vſmilenja, in hiti meni, pomagati: danaſ rezi meni, kakor ſi nekadaj Abrahamu rekal: *) *Nikar ſe ne boj -- jeſt ſim tvoj pomozhnik, in tvója je ſilno veliko plazhilo.* Jes ſizer nizh nimam v' ſebi, s' zhemur bi tvoje vſmilenje saſlushil. Nimam drusiga tebi v' dar dati, le nekaj oſtankov ſvojiga ſerza, katere ſi ti perhranil, de jih ni hudobni ſvejt posherel. Al ravno to ſposnanje, de nimam nizh saſlushenja v' ſebi, me nar bol tvojimu vſmilenju blisha: ker ti, o Bog, ſi po prizhovanju Ş. Paula rekal: **) *Vſmilil ſe bom tiga, kateriga ſe vſmilim, in timu*

*) 1. B. Moj. 15. 1. **) Rim. 9 15.

bom miloſt ſtoril, kateriga ſe bom vſmilil. Ş' temi beſedami ti meni véditi daſh, de ſe v' zhloveku zelo nizh ne najde, sa zhigar volo bi ſe ti njega vſmilil; ampak ſama tvoja miloſt je ſtudenez vſiga vſmilenja, in isvelizhanja. Miloſt je v' poklizanju, in opravizhenju greſhnikov; miloſt per ſtanovitnoſti pravizhnih; miloſt per vnebéſju isvelizhanih. *) *Goſpod! v' tebe savupam, na vekoma ne bom saſramovan.* Ako v' meni ſhe kaj vupanja ni dopolni mi ga, de bom hitro tvojo miloſt zhutil, in samogel rezhi: **) *Goſpod je mene ſliſhal, in ſe je me vſmilil: Goſpod je moj pomozhnik bil. Ti ſi meni moje shaluvanje v' veſelje prevernil: ti ſi mojo shaloſtno oblazhilo rastergal, in mene s' veſeljam obdal: de moja zhaſt tebi hvalo poje, in ne omolkne: o Goſpod moj Bog! vezhno bom tebe hvalil.*

*) Pſal. 30. 1. **) Pſal. 29. 12.

10. Kashi mi pot, po ktiri de naj hodim: k' tebi posdigujem ſvoje dusho.

Popotnik, kateri je nesrezho imel sajiti, ima skerb, pravo pot dobro isvediti, de je vezh ne sgreshi. Koliko bol more spokornik, kateri je od poti isvelizhanja sashal, skerben biti pravo pot sposnati, de vezh ne sajide! Gospod! sam sim se vodil, in sa to sim kakor slepiz sashal; sdaj, ker si ti meni ozhi odperel; in sposnati dal, de do sdaj nisim bil na pravi poti, snano stori meni pot, po kateri je meni hoditi, ker me straſhio besede tvojiga lubiga Sina, kateri, kadar je njega nekdo prashal, rekozh: *) *Je malo teh, kateri ſo isvelizhani?* je odgovoril, rekozh: *Persadenite ſi ſkosi voske vrata jiti: ſej vam povem, 'njth veliko bo jiſkalu noter jiti, in nebodo mogli.* **) *Ker vrata ſo ſhiroke, in pot proſtorna, katera pele v' pogublenje, in veliko jih je, kateri*

*) Luk. 12. 23. **) Matt. 7. 13.

kateri po nji bodio! Kako voske ſo vrata, in teſna je pot, katera vodí v' shivlenje: in malo jih je, kateri jo najdejo! Ako je pak taka nevarnoſt, kar pot isvelizhanja sadene, de je zelo malo tih, kateri jo najdejo, kdo drugi jo samore sposnati, svunaj tiſt, katerimu ti njo vſmilenu pokasheſh:

Nevarnoſt pravo pot sgreſhiti je toliko vekſhi, ker je ſhe tretja pot, katero ſlepi ſvejt ſredno imenuje, od katere pak Ş. Duh tako govori: *) *Ena pot je, katera ſe zhloveku prava sdi, nje poſledno pak k' ſmerti pele.* Ta pot je sa to sapeliva, ker ima nekaj ſhiroke, nekaj pa voske poti. Tiſti, kateri po taki poti hodio, ſtore nekaj tiga, kar delajo ti, kateri po voski poti hodio: oni ſe s' njimi poſtio, s' njimi molio, s' njimi vbogim pomagajo, ne gredo med derhal hudobniga ſvejta, ne sahajajo v' pre-

*) Prip. 14. 12.

greſhne veſeluvanja: al oni ſo tudi s' timi, kateri ſo na ſhiroki poti, v' ſerzi prevsetni, v' ſe salubleni, zhaſti, in blaga lakomni, nevoſhlivi, zhemerni: oni sloshnoſti, in poſebne ſtreshbe jiſhejo: ſi ne persadevajo ſvojimu hudobnimu nagnenju soper ſtati: nad ſpokornim shivlenjam supernoſt imajo; ſe boje ſebi, in ſvejtu odmreti. Ta pot je tudi sa to nevarniſhi, ker je teshku ſposnati, de ni prava pot, in ſe veliko teshej sapuſti kakor ſhiroka pot. To je dokler zhlovek po tej poti hodi, nima teshke veſti, in ſvejt ga dobriga ſhteje. Aku ſe tedaj ti, Goſpod, mene ne vſmiliſh, in meni prave poti snane ne ſtoriſh, kako lohko ſe smotim, in sajidem!

Ti, Goſpod, ſi ſizer duſhne vodeje meni dal, po katerih hozheſh mene voditi, in meni pravo pot kasati. Sa reſ, to je poſebni dar tvoje dobrote, de nam od rodu do rodu

potnike poſhilaſh, to je tvoj nam dan nesaſlushen dar, kateriga proſiti naſ je tvoj lubi Şin vuzhil, kadar je ſvojim vuzhenzam rekal: *) *Shetu je ſizer velika, al delavzov je malo. Proſite tedaj Goſpoda shetve, de poſhle delavze v' ſvojo shetuv.* Al mene ſkerbi sapoved, katero je nam tvoj lubi Şin dal, rekozh! *) *Varujte ſe lashnivih prerokov, kateri k' vam pridejo v' ovzhjih oblazhilih, snotraj pa ſo sgrablivi volkovi:* ta sapoved meni veliko ſkerb dela; ſoſebnu, ker Ş. Şalesi Şhkof opominja, med deſet tavshant vodjov ſi le eniga pojiſkati. Tvoj lubi Şin je ſizer meni snaminje dal, po katerimu ſe per isberanju ſpovdnikov dershati, kadar je rekal: *Po njih ſadji bote jih ſposnali. — vſako dobro drevo dobro ſadje rodi, malopridno drevo pak malopridno ſadje.* Al ravno v' timu, ako me ti ne vodiſh, ſe samorem savolo ſvojiga ſpazhenja smotiti.

Ti ſi meni sdaj ſvojo reſnizo vſ-

*) Luk. 10. 2.

mileno pokasal; ti ſi moje ſerze proti ſebi vnel, inu kolikor zhutim, moja dulha tebe sheli, in sa to vupam, de boſh mene vodil, in meni dobre vojde dal, ker ſi ſam oblubil, rekozh: *) *Preobernite ſe otrozi, in vernite ſe — in vam bom dal paſtirje po ſvojim ſerzi, inu vaſ bodo pasili s' modroſto, in s' vukam.* Al, Goſpod, kdo ve, kaj v' njegovim ſerzi tizhi? in kdo ve, zhe ni savolo hudobniga ſerza vreden smoten biti? Mene ſtraſhio beſede, katere ſi ti nekadaj Ezehielu govoril, rekozh: **) *Sin zhloveka! ti moshje imajo gnuſobe v' ſvojih ſerzih, in ſo poſtavili pohujſhanje ſvoje hudobie pred ſvoje ozhi: bom mar praſhan takim odgoril? savolo tiga govori njim, inu rezi: To govori Goſpod Bog: Vſakimu zhloveku hiſhe Israel, naj bo, kdor bozhe, kateri bo gnuſobe v' ſvojim ſerzi imel, in ſi pohujſhanja ſvoje hudobie pred ozhi poſtavil, in perſhal, mene po preroku praſhat, timu bom jes Goſpod po obilnoſti njegovih gnuſob odgovoril: de bo hiſha Israel sapledena*

*) Jer. 3. 14. **) Ezeh. 14. 3.

v' ſvojim ſerzi , s' katerim ſo ſe od mene lozhili , in k' ſvojim molikam nagnili — In kadar bo prerok v' smoti , in kaj govoril : ſim jeſt Goſpod ga sapelal — In bodo ſvojo hudobio noſili: kakor bo hudobia praſhavzova , tako bo hudobia prerokova. Vſmili ſe mene, Goſpod, in odverni od mene tako neſrezho: pokonzhaj vſo hudobio v' mojim ſerzi , de ne bo nizh tvojga oblizhja od mene odvernilo; snano ſtori meni pot, po kateri mi je hoditi, ker moja duſha tebe sheli.

11. Goſpod! reſhi me od mojih ſovrashnikov , k' tebi perbejshim : vuzhi me tvojo volo delati , ti ſi moj Bog.

Popotnik ſe boji salés, katere njemu ſovrashniki naſtavlajo ; on ſe boji ropovzov, de bi nad njega ne perderli , in de bi ga ne obropali. Koliko bol ſe je meni po poti isvelizhanja bati peklenſkiga ſovrasnika, kateri po beſedah Ş. Petra

*) *hodi okoli kakor rujovezhi lev, in jiſhe, koga bi posherel.* Ta moj ſovraſhnik je tolikaj nevarniſhi, ker ſe doſtikrat perkrie, kakor govori Ş. Paul, rekozh: **) *Tudi ſam Satan ſe v' Angela ſvitlobe premeni*: kadar namrezh zhloveku po videsu dobre rezhi pred ozhi ſtavi, sraven pa ſhkoduvati jiſhe. Şovrashne ludi doſtikrat kaka poſvejtna ſkerb, ali opravik od ſhkoduvanja smoti, in vdershi. Al po prizhovanju Ş. Paula ***) *Nam ſe ni vojſkuvati soper méſo, in kri* (to je soper zhloveke, kateri ſo is meſa, in krivi) *temuzh soper poglavarje, in oblaſti, soper goſpoduvavze tiga tamniga ſvejta, soper hudobne duhove pod nebam*: katerih nobene zhaſne ſkerbi ne motio, in kateri veduo v' ſhkoduvanje miſlio, inu perpravleni zhakajo. Kdo samore tako prekanjene ſovrashnike premagati, le ſam ti, Goſpod, ker is

*) 1. Pet. 5. 8. **) 2. Kor. 11. 14.
***) Efeſ. 6. 12.

tebe vſa mozh isvera? K' tebi ſamimu perbejshim, tvoj hozhem veſ biti: ne perpuſti, de bi ſovrashnik nad menoj kaj naſhal, kar bi njega veſelilo, in s' komur bi me loshej sapelal.

Al de tebi, Goſpod, vſhezh bom vuzhi me tvojo volo ſtoriti. Kaj bi meni pomagalo, ako bi jes tvojo volo ſamo ſposnal? jes bi savolo tiga bol nefrezhen bil, ker bi ſe meni sgodilo, kar Ş. Paul od Judov pove, rekozh: *) *Poſtava je v' meiſſ perſhla, in tako je greb obilniſhi bil.* Tvoj lubi Şin je ſamo tiſtiga, kateri tvojo volo ispolni, modriga hvalil, in frezhniga imenuval, kir je on rekal: **) *Sledni, kateri ſliſhi te moje beſede, in jih ſtori, bo enak ſhtet modrimu mosbu, kateri je sidal ſvojo hiſho na ſkalo: in ploha* (zhaſnih britkoſt) *je padla, in ſo perſhle derezhe vode* (hudobnih shelja) *in vetrovi* (hudizho-

*) Rim. 5. 20. **) Matt. 7 24.

vih ſkuſhnjav) *ſo pihali, in ſo ſe v' tiſto hiſho vperli, in ni padla: ki je bila vſtanovlena na ſkalo.* Kdo bo pak mene tvojo volo ispolniti tako vuzhil, de jo tudi sa reſ ſtorim, kaj ne, ti ſam? ker v' bukvah Isaia Preroka je piſano: *) *Vſi tvoji otrozi bodo vuzbenzi Goſpodovi.* Inu kaj pomaga vuk, kateriga Goſpod da? to, kar nam Jesus Kriſtus pove, rekozh: **) *Sledni, kateri je od Ozheta ſliſhal, inu ſe nevuzhil, pride k' meni.* S' temi beſedami naſ vuzhi, de, kateriga ti vuzhiſh, temu ne daſh le ſame saſtopnoſti, de ve, kaj je ſtoriti, ampak mu tudi volo dodejliſh, de ſturi, kar imeti hozheſh. Nekadaj ſo Israelzi Mojseſu rekli: ***) *Govori ti s' nami: in mi te bomo poſluſhali: naj nikar Goſpod s' nami ne govori, de ki ne vmerjemo.* Nikar tako, Goſpod. jes tako ne proſim, temuzh veliko vezh s' Samuelam rezhem: ****) *Govori, Goſpod,*

*) Isa. 54. 13. **) Joan. 6. 45. ***) 2. B. Moj. 20. 19. ****) 1. Krajl. 3. 10.

ſej tvoj hlapez poſluſha. Naj ne govori meni Mojses, ne kdo Prerokov, temuzh ti ſam, o Bog, govori meni. Uui ſizer samorejo beſedam glaſ dati, al duha ne morejo dati: oni reſ lepo, in dobro govore; al zhe ti molzhiſh, ne morejo ſerza vshgati. Oni nam ſkrivnoſti povedajo, ti pa nam rasodevash njih ſkrivne pomenke, oni nam sapovedi osnanujejo, ti pa daſh njih dopolnenje: oni nam pot kashejo, ti pa nam dodejliſh mozh po nji hoditi: oni delajo ſamo od svunaj ti pa podvuzhiſh, in raſvitliſh ſerza od snotraj: oni krope, in mozhio od svunaj, ti pa daſh raſt, in rodovitnoſt. Sa tiga volo naj ne govori meni Mojses, ne kdo drugi, temuzh ti moj Bog, in Goſpod, ti vezhna reſniza; de ki ne vmerjem, ali mrasel ne oſtanem, zhe bi bil ſamo od svunaj opominjan, in bi snotraj ne bil vshgan: de ſe ne bo meni enkrat ozhitalo, de ſim tvojo volo ſliſhal, je pa

ne ſtoril, de ſim jo ſposnal, je pa ne lubil, de ſim veruval, pa ne ispolnil. Govori Goſpod! ker imaſh beſede vezhniga shivlenja: *ſej ti ſi moj Bog*, moj Stvarnik, moj poſvezhuvavez. Ti ſi shivlenje moje duſhe, luzh mojiga ſerza: *vuzhi mene tvojo volo ſtoriti*, de boſh moje veliko plazhilo v' nebeſih.

12. Tvoj dober duh naj me vodi po ravni poti: Goſpod! pokrepzhaj me sa ſvojiga imena volo.

Moj prevsetni, in ſlepi duh me je po sapelivi zeſti vodil: v' tami poſvejtnih nezhimernoſt ſim tolikaj zhaſa okoli tapal; in zhe ſim bol ſvojiga duha poſluſhal, dalej ſim saſhal. Naj meni sdaj tvoj dober duh ne le ravno pot kashe, temuzh naj mene tudi po nji vodi. Daj meni tako podvuzhlivo ſerze, de ne bom zelo nizh po ſvoji voli, po ſvojim vſhezhju delal, de ne bom

gledal velike dela ſtoriti, kamor bi me nagnenje mojiga prevsetniga duha pelalo, ampak de ſe bom puſtil tvojimu duhu, kamor bo hotel, gnati. Ker tvoj duh je dober vodnik, in vodej, ker je po beſedah Isaia *) *duh modroſti, in vumnoſti, duh ſveta, in mozhi, duh snanja, in bogalubnoſti, in duh Goſpodoviga ſtrahu.* On je duh *modroſti*, kateri nam kashe, v'komu je prava ſrezhnoſt, in ſtori, de nar perpravniſhi pomozhi isvolimo njo doſezhi. On je duh *Vumnoſti*, kateri naſ s' ſvojo luzhjo raſſvetli, de ſmo v' ſtani prav vumeti reſnize in ſkrivnoſti prave vere. On je duh *ſveta* de per vſakorſhnih perloshnoſtih ſposnamo, kar nam ti, o Bog, sapoveſh, in kar nam je ſtoriti, de tvojo volo ispolnimo On je duh *mozhi*, s' katero ſe tebe, in ſvojih dolshnoſt tako terdno dershimo, de naſ nobena rezh ne maga odverniti, tudi ne

*) Isa. 11. 2.

oſlabeti. On je duh *snanja*, kateri nam da potrebno saſtopnoſt tebe, inu ſebe prav ſposnati. On je duh *bogalubnoſti*, kateri ſtori, de vſe, kar je v' ſlushbo Boshjo, ſtorimo radovolno, in s' veſeljam, katero is gorezhe lubesni pride. On je duh *Goſpodoviga ſtrahu*, kateri naſ perganja, vſiga ſe ſkerbno oganiti, kar kol bi njega shalilo, in to ne savolo tiga, kakor bi ſe bali tepeni biti, temuzh sa to, ker per tebi v' samero pridti nar vekſhi neſrezho ſhtejemo.

Daj, Goſpod, meni tiga ſvojiga duha, de mene po ravni poti vodi, inu meni duſhno shivlenje ohrani, de ne bom po meſi shivel, in tako na duſhi vmerel: ſej po beſedah Ş. Páula, *) *Kateri ſo po meſu, ſi vumio to, kar je meſa. Kateri ſo pak po duhu, zhutio, kar je duha. Al rasvumnoſt meſa je ſmert: in rasvumnoſt duha je shivlenje, in mir. Ker modroſt meſa*

*) Rim. 8. 5.

je Bogu ſovrashna , ker Boshji poſtavi ni podvershena , in tudi ne more biti : Kateri pa ſo v' meſi ne morejo híti vſhezh Bogu. Zhe kdo Kriſtuſoviga duha nima , ta ni njegov. Ako pa Kriſtus v' vaſ prebiva , je telo ſizer mertvo (to je, ſmerti, inu ſtrohlivoſti podverſheno) *savolo greha ; duh pa shivi savolo pravizhnoſti* (to je, savolo lubesni, v' kateri je pravizhnoſt) *zhe pa duh tiſtiga , kateri je Jeſuſa od mertvih obudil , v' vaſ prebiva : bo ta , kateri je Jeſuſa Kriſtuſa od mertvih obudil , tudi vaſhe vmerjozhe teleſa oshivel savolo njegoviga duha , kateri v' vaſ prebiva.* Jes dobro vumem, kaj S. Paul tukaj govori: on hozhe namrezh mene podvuzhiti, de naj ne shela ſvojiga meſa ispolnim, in po voli meſa shivim, de tebi, o Bog, zhe po shelah meſa shivim*, vſhezh biti ne morem, in Kriſtuſoviga duha v' ſebi nimam, in tako ſim na duſhi pred tvojimi ozhmi mertuv: zhe pa po meſi ne

shivim prebiva v' meni Kriſtus, in zhe lih je moje telu bolesnam, ſmerti, ſtrohlivoſti podversheno, vender shivi moja duſha, in je pravizhna; verh tiga pa bode tudi enkrat mojo vmerjozhe telo k' vezhnimu shivlenju oshivelo.

Ti, Goſpod, ſi meni ſizer tiga ſvojiga dobriga duha vshe dodejlil, kadar ſi moje ſerze od hudobie odvernil, in pobolſhal; ſej tako ſi mojiga duha oshivel: ſtori ſhe, de sadobleno shivlenje v' meni raſte, in de v' meni vedno oſtane. Stori, de, ker je nozh hudobie preſhla, in ſe je dan pravizhnoſti meni saſvetil, dela hudobie po polnim od ſebe vershem, in Kriſtuſa oblezhem, de bom s' Ş Paulam samogel rezhi: *) *Jeſt shivim, ne vezh jes: ampak Kriſtus shivi v'meni* Kako ſrezhen bi jes bil, ako bi Kriſtuſa duſhno shivlenje v' ſebi vedno ohraniti samogel!

*) Gal. 2. 20.

Al de to sadobim, hozhem ſtoriti, kar me Ş. Paul vuzhi, rekozh: *) *Ako bote po meſi shivelí, bote vmerli; ako bote pa dela meſa s' duham morili, bote shiveli.* Jes hozhem vedno ſvoje meſu treti, in krishati, de samorem s' Ş. Paulam rezhi: **) *S' Kriſtusam ſim na krisb nabit.* Şej ***) *ako ſmo s' Kriſtusam vmerlí, verujemo, de bomo tudí s' Kriſtusam vred shiveli.* Goſpod! Daj meni mozh de bom vſelej ſvoje meſo v' ſlushnoſti dershal, ſebi, in ſvejtu ſe krishal, in tebi vedno shivel. Ştori to ne savolo mene, ampak ſa ſvojiga imena volo, de bo tvoje ime zheſheno, in ſe iskashe, kako reſnizhen ſi v' ſvojih oblubah.

13. Ispeli po ſvoji pravizhnoſti mojo duſho is nadloge, pokonzhaj po ſvojim vſmilenju moje ſovrashnike.

Ispeli mojo duſho, Goſpod, is te nadloge, katera me na ſvejti ſti-

*) Rim. 8. 13. **) Gal. 2. 19. ***) Rim. 6. 8.

ſka; ispeli jo ne po moji pravizhnoſti, ne po mojimu saſlushenju, ker vſe to je nizh, ampak po ſvoji pravizhnoſti, to je, po ſvoji sveſtobi v' oblubah; ker ſe pravizhniga iskasheſh, kadar ſvoje oblube ispolniſh. Med tolikaj britkoſtmi na ſvejti ni nobene hujſhe, kakor je v' vednim vojſkuvanju biti: ker po beſedah S. Paula *) *Meſo posheli soper duha: duh pa soper meſo: ſej ta dva ſta eden drugimu soper.* Svoje meſo vedno s' ſeboj noſim, in ono mene bres preneha nadleguje, ker je polno napazhnih shela, in fili, de bi ſe mu vſelej vſtreglo: Svejt ima veliko ſtvari, katere vſe imajo grosno sapelivo ſladkoſt v' ſebi. Hudizh vedno preshi, kako bi meni ſkoduval, in kako bi me v'ſvoje saderge vjel. Kdo ſe samore vſim tim ſovrashnikam vbraniti, de bi njega od poti isvelizhanja ne odvernili?

ſoſebno kdo bo hudizhú soper ſtal, ako ti, Goſpod, ne pomagaſh? ſej ou je tolikaj hujſhi ſovrashnik, ker je poln svijazh, in ker ſe naſhiga meſa, in ſvejta poſlushi, de bi naſ sapelal, in premagal. Vsdigni ſe tedaj ti, Goſpod, in pokonzhaj te moje ſovrashnike, ſoſebno pa njih vojvoda, in poglavarja, to je, hudizha. Al pokonzhaj jih po ſvojim vſmilenju. Vſmilenje ſvoje ſi iskasal, kadar ſi v' Paradishu naſhima pervima ſtariſhama, in zelimu zhloveſhkimu rodu Odreſhenika oblubil, sraven pa hudizha saſramotil, ker ſi njemu njegovo ſodbo osnanil, de mu bo oblublen Odreſhenik glavo ſtarel. Goſpod! ſtori me dejleshniga tiga vſmilenja, in daj de bom ſkosi mozh ſvojiga Odreſhenika hudizhu, kadar me bo salasuval, glavo ſterel. Ti ſi nekadaj, kadar ſo gorezhe kazhe med Israelze perſhle, in jih morile, Mojſeſu vkasal kazho is brona narediti, in

jo v' ſnaminje na drog natakniti. *) *Kadar ſo pizheni nje pogledali, ſo osdravili.* Koga ſo pomejnile ognene kazhe, katere ſo Israelze morile? in koga je pomejnila kazha is brona od Mojſeſa v' ſnaminje poſtavlena? Goſpod! tvoj lubi Sin ſam ſe je vredniga ſtoril nam to perliko isloshiti, kadar je s' Nikodemam govorezh tako rekal: **) *Kakor je Mojses poviſhal kazho v' puſhavi; tako more Sin zhlovekovi poviſhan biti: de ſledni, kateri v' njega veruje, ne bo pogublen, ampak vezhno shivlenje íma.* V' to na krishi viſezho kazho, mejnim, v' Jesuſa Kriſtuſa krishaniga, hozhem poln savupanja pogledati, kolikorkrat bo mene ognena peklenſka kazha pizhila, in osdravlen bom.

14. Rasdeni jih vſe, ktiri mojo duſho nadlegajo, ſej tvoj hlapez ſim jes.

Velik Bog! ti ſi vſigamogozhen,

*) 4. B. Moj. 21. 9. **) Joan. 3. 14.

tebi ſe nizh ne maga ſoperſtaviti: ti ſi neſkonzhno vſmilen, tvoje vſmilenje je od rodu do rodu, je vezhno. Ti ſi moje puntarſko ſerze prenaredil, in pobollſhal. Jes morem tebe sa to vſelaj viſoko hvaliti, in mozh tvoje milosti, tvojo vſmileno lubesen osnanovati. Al na ta ſvoj ſedajni ſtan ſe zlo nizh ne sanesem. Sej vem, de tvoj duh diha, kjer hozhe, in kadar hozhe: de ſtanavitnosti v' dobrimu nimam ne is ſebe, ne od drugiga zhloveka, ampak de ona je dar tvojiga poſebniga vſmilenja. Vem, de moj duh od tvojiga duha oshivlen je ſizer volan; meſo pa je ſlabo. Vem, de v' meni je grenka korenina hudobniga poshelenja, katera vedno vun ſili, in seleniti hozhe, in ako njej enokoliko perjenjam, sdajzi poshene odraſlike; kateri ſad duſhne ſmerti sadelajo: zhe tudi eno hudobno nagnenje satarem, ſe sdajzi drugo, in dosti-krat ſhe veliko hujſhi kakor je

prejſhno sdviguje: in sa to, ker hudobno poshelenje v' prízhejozhim shivlenju ne more nikdar po polnim samorjeno biti, je vedna nevarnoſt, de bi ſe ne vnelo. Posnam tudi ſvojo veliko ſlaboſt, in vem, de, ako lih ſim s' tvojo pomozhjo nar hujſhi ſovrashnike premagal, vender samorem ſam ſebi puſhen po nar ſlabiſhimu premagan biti. Vſe to moji duſhi velike teshave dela: in sa to prosim tebe Goſpod, ponishno: pogubi vſe, kar moji duſhi teshave dela: sateri vſe ſovrashnike moje duſhe tako, de ne bodo samogli njej ſhkoduvati. Reſ je, de prizhejozhe shivlenje je zhaſ poſkuſhnje: ne branim ſe, de me ſkuſiſh: ſamo prosim, de me v' ſkuſhnjah podperaſh, de one mi ne bodo v' moje pogublenje, temuzh v' saſlushenje: *sakaj jeſt ſim tvoj hlapez.*

Savolo mojiga hudobniga shivlenja ſi ti mene, o nebeſhki Ozhe,

is ſvoje hiſhe isgnal, al bol reſnizhno govoriti, ſim jes, kakor nekadaj sgublen ſin, tebe perſilil, me is tvoje hiſhe ispuſtiti. Sdaj, ker ſi me preobernil, ſim ſpet tvoj hlapez, in pa doſegel, kar ſim s' pokoro jiſkal, de ſmem ſpet v' tvojo hiſho ſe verniti. In ravno to je, kar meni nar bol vupanje dela, de boſh mene ſovrashnikov, in vſe ſhkode mojiga isvelizhanja obvaruval: ſej dobri goſpodarji vſelej sa ſvoje hlapze ſkerbe, in jih uſe ſhkode varujejo. Goſpod! pomiſli neſtanovitnoſt mojiga zhloveſhkiga ſerza: vshe dvakrat ſim tebe, in tvojo ſlushbo sapuſtil, ter ſim v' ſushnoſt greha, in hudizha ſhel: pervizh, ker ſim rodovinſki greh s' ſeboj na ſvejt pernesil: ti ſi mene is perve ſushnoſti s' ſvetim karſtam reſhil. Po nevumnoſti ſim tebe ſpet sapuſtil, ker ſim ſe radovolno s' ſvojmi grehi od tebe lozhil: in ti ſi bil

tako vſmilen do mene, de ſi me, ako ravno ſi tako veliko nesveſtobo nad menoj vidil, ſpet v' ſvojiga hlapza ſprejel. Varuj me Goſpod! de ſe nikdar vezh od tebe ne lozhim: temuzh de vſelej tvoj sveſt hlapez oſtanem. Daj, de veſ zhaſ, dokler tvoj lubi Şin is nebeſhkiga shenitovanja, katero s' ſvojimi isvolenzi obhaja, ne pride mene klizat, njegovo povelje ispolnim, ki ga je s' timi beſedami dal, rekozh: *) *Vaſhe ledje naj je ſpodraſano, in gorezhe ſvitila v' vaſhih rokah.* Daj, de bom kakor sveſt, in zhujezhi hlapez vſelej perpravlen tvojo volo ispolniti; de ſe bom kakor frezhen vojſhak zhes ſovraſhnike tvojiga isvelizhanja vojſkuval; de kakor ptuiz na ſvejtu nikdar ne posabim, de morem tukaj popotuvati kakor v' ptuji desheli Daj, de bom vedno v' rokah dershal ſvitilo prave vere, katero bo s' poſluſhanjam in pre-

*) Luk. 12. 35.

mishluvanjam tvoje besede vselej pershgano; s' lubesenjo proti Bogu, in blishnimu vselej gorezhe; s' oljam dobrih del vselej napolnjeno: de tako vreden bodem per svoji smerti shihati: *) *Prav je, ti dober, in sveſt blapez, ker ſi bil zhes malo sveſt, te bom nad veliko poſtavil, pojdi v' veſelje ſvojiga Goſpoda.* Tam bo sa res doversheno vesélje: ker tam je svitloba bres mraka, veselje bres truda, lubesen bres shalosti, sitost bres navelizhanja, shivlenje bres konza. Tam so sveti, in is serza ponishni, tam so dushe pravizhnih tam prebivavzi nebeshke deshele; in isvelizhani duhovi gledajo svojiga krajla v' njegovi lepoti, in se veselę nad njegovo zhastitlivo mozhjo. Tam je v' vsih doversheno lubesen, vsih vkup eno veselje, ena tolashev. **) „O dobrotliv „Jesus! Ozhetova Beseda, svitlo-

*) Matt. 25. 21. **) S. Greg, v' raslag. 7. Psal. od Pok.

„ba Ozhetove, zhaſti, v' katero
„gledati Angeli shele, vuzhi me
„ſtoriti tvojo volo, de od tvojiga
„dobriga duha voden v' tiſto ſrezh-
„no meſto pridem, kjer je vezhni
„dan, in vſih vkup en duh. Tam
„je gotova varnoſt; in varna vezh-
„noſt, in vezhni pokoj, in pokoj-
„na ſrezhnoſt; ſrezhna ſladkoſt;
„in ſladka veſeloſt: tam ti Bog
„s' Ozhetam, in S. Duham shi-
„viſh, in krajlujeſh vſe vezhne
„zhaſe.“ Amen.

20841. II. C. d. 2